

MARȚI 15 DECEMBRIE 2009

PREZIDEAZĂ: DL BUZEK

Președinte

1. Deschiderea ședinței

(Ședința a fost deschisă la ora 9.05)

2. Comunicarea Președinției

Președinte.– În primul rând, aș dori să vă citesc o informație importantă. Pe 2 decembrie am primit o Comunicare a Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind consecințele intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona asupra procedurilor decizionale interinstituționale în curs de desfășurare. În virtutea acestei comunicări, instituția Parlamentului consideră că toate propunerile menționate în comunicare pentru care Tratatul de la Lisabona i-a acordat competență au fost retrimise Parlamentului. De asemenea, Parlamentul a luat act de faptul că, în baza acestei comunicări, Comisia Europeană a retras anumite propuneri.

În cazul propunerilor legislative pendinte la data de 1 decembrie 2009, data la care Tratatul de la Lisabona a intrat în vigoare, Președintele Comisiei a invitat comisiile parlamentare cărora le-au fost deja trimise propuneri în timpul actualei legislaturi, după cum s-a înregistrat în procesele-verbale ale perioadelor de sesiune, să verifice temeiurile juridice și modificările procedurale propuse de către Comisie, împreună cu alte amendamente care urmează să fie făcute pe baza prevederilor Tratatului de la Lisabona și să decidă dacă intenționează să-și adjudece pozițiile care au fost deja adoptate în cadrul procedurii de consultare ca proceduri legislative ordinare la prima lectură sau dacă vor constitui aprobări.

Se înțelege că Parlamentul își rezervă în toate cazurile dreptul de a solicita Comisiei să prezinte o nouă propunere. În cazul propunerilor în privința cărora Parlamentul nu a fost consultat anterior intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, este responsabilitatea Comisiei să prezinte noi propuneri în cadrul procedurii legislative ordinare sau al altei proceduri specifice.

Este un comunicare despre activitățile noastre legislative din viitorul apropiat – o comunicare privind relațiile reciproce dintre Comisia Europeană și Parlamentul European în cadrul procesului legislativ. După cum știți, ne aflăm într-o perioadă de tranziție – facem trecerea de la Tratatul de la Nisa la Tratatul de la Lisabona și, în același timp, începem o nouă legislatură. Noua Comisie nu a fost încă aprobată. Toate acestea necesită o muncă intensă, care trebuie efectuată în conformitate cu prevederile legii, de către Comisie și Parlament; acesta este subiectul comunicării.

3. Continuări ale avizelor și rezoluțiilor Parlamentului: a se vedea procesul-verbal

4. Întrebări orale (depunere): consultați procesul-verbal

5. Depunerea documentelor: a se vedea procesul-verbal

6. Dezbateri asupra cazurilor de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept (anunțarea propunerilor de rezoluție depuse): a se vedea procesul-verbal

7. Proiectul de buget general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2010 modificat de Consiliu (toate secțiunile) - Proiect de buget rectificativ nr. 10/2009 al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2009, Secțiunea III - Comisia - Mobilizarea instrumentului de flexibilitate: proiect în domeniul energiei - Cadrul financiar 2007-2013: proiecte de finanțare în domeniul energiei în contextul Planului

europăean de redresare economică (modificarea Acordului interinstituțional din 17 mai 2006 privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară) (dezbateri)

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi îl reprezintă dezbateri comune privind următoarele:

- raportul (A7-0083/2009) elaborat de dl Surján și dl Maňka, în numele Comisiei pentru bugete, privind proiectul de buget general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2010 modificat de Consiliu (toate secțiunile) (11902/2009 - C7-0127/2009 - 2009/2002(BUD)) și scrisorile rectificative nr. 1/2010 (SEC(2009)1133 - 14272/2009 - C7-0215/2009), 2/2010 (SEC(2009)1462 - 16328/2009 - C7-0292/2009) și 3/2010 (SEC(2009)1635 - 16731/2009 - C7-0304/2009) la proiectul de buget general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2010,

- raportul (A7-0081/2009) elaborat de dna Haug, în numele Comisiei pentru bugete, privind proiectul de buget rectificativ nr. 10/2009 al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2009, secțiunea III – Comisia (16327/2009 - C7-0288/2009 - 2009/2185(BUD)),

- raportul (A7-0080/2009) elaborat de dl Böge, în numele Comisiei pentru bugete, privind mobilizarea instrumentului de flexibilitate: în conformitate cu punctul 27 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (2009/2207(BUD)),

- raportul (A7-0085/2009) elaborat de dl Böge, în numele Comisiei pentru bugete, privind cadrul financiar 2007-2013: Planul european de redresare economică, a doua revizuire (modificarea Acordului interinstituțional din 17 mai 2006 privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară) (COM(2009)0662 - C7-0305/2009 - 2009/2211(ACI)).

László Surján, raportor. – (HU) Vă mulțumesc pentru că mi-ați acordat cuvântul, dle Președinte. Dle ministru, dle comisar, doamnelor și domnilor, chiar de la începutul acestei dezbateri privind bugetul trebuie să spun că aș dori nu să provoc o ceartă, ci să îmi exprim gratitudinea. Doresc să mulțumesc Consiliului și Comisiei pentru colaborarea fructuoasă care ne-a ajutat să ajungem în sfârșit la un acord și să prezentăm acum, într-un fel, o propunere comună în fața acestui plen. Totuși, trebuie să extind aceste mulțumiri și la diversele grupuri din Parlament, pentru că dacă aceste grupuri nu ar fi putut colabora și nu ar fi reprezentat în comun valorile care sunt importante pentru Parlament și pentru cetățenii Europei, nu ar fi fost posibil să elaborăm bugetul.

În urmă cu un an, mi s-a încredințat sarcina de a fi raportorul pentru bugetul anului 2010. Am început imediat să formulăm așteptările politice și directivele Parlamentului. Parlamentul a discutat aceste chestiuni în primăvara acestui an. A fost extrem de important, privind și spre viitor, faptul că s-a luat o decizie din care pot fi învățate lecții, deoarece am precedat proiectul preliminar de buget cu câteva luni. Cu alte cuvinte, Comisia Europeană cunoștea părerea Parlamentului și a luat această părere mai mult sau mai puțin în considerare atunci când a elaborat bugetul preliminar.

Cred că ar trebui să adoptăm aceeași sincronizare și în următorii ani. Ce am vrut să obținem? Știam că economia Europei se afla în criză. Simțeam atunci, ca și acum, că acest buget trebuie să joace un rol esențial în gestionarea crizei. Am discutat acest punct împreună cu Consiliul, pentru că o altă metodă evidentă de soluționare a crizei ar fi să cheltuim mai puțin cu Europa. Nu este o soluție, dar ar putea fi de ajutor în această situație. Dacă vom cheltui banii aici cu înțelepciune și dacă vom pune accentul pe buna utilizare a resurselor, poate atunci bugetul UE nu va mai părea o povară, ci o parte a soluției la criză. În acest context, am vrut să sporim competitivitatea, utilizând programele de cercetare și dezvoltare ca un mijloc util în acest sens. De asemenea, am vrut să punem bazele unei politici energetice comune și să contribuim la aceasta.

Peste 11 miliarde de euro sunt alocate în acest scop. Am dorit să stimulăm economia, în special prin intermediul politicii de coeziune. Această facilitate valorează 36 de miliarde de euro. În timpul anului a devenit foarte clar faptul că există probleme grave în sectorul laptelui și produselor lactate, de exemplu, probleme care nu erau consecințe ale crizei economice generale. Cu toate acestea, Parlamentul a considerat că este nevoie să susțină fermierii, lucru care a avut drept rezultat crearea unui fond al laptelui și produselor lactate în valoare de 300 de milioane de euro, fond care, deși nu este unul permanent, totuși reprezintă o creștere de 300 de milioane de euro. Având în vedere că fondurile totale disponibile ajung la o valoare de aproximativ 750 de milioane de euro, sectorul laptelui și produselor lactate poate fi ajutat mai mult. Cu toate acestea, Parlamentul ar dori să sublinieze acum faptul că acest ajutor trebuie însoțit de o revizuire completă a problemelor din sectorul laptelui și produselor lactate și de restructurarea acestuia.

În același timp, ne-am confruntat cu faptul că nu am avut suficientă marjă de manevră. Anumite rubrici nu au marje, lucru care face inevitabilă o revizuire la jumătatea perioadei a cadrului financiar multianual. Nevoia în acest sens este uriașă, însă mai există și necesitatea imensă ca statele membre să utilizeze fondurile pe care le au la dispoziție într-un mod mult mai bine direcționat și mai prudent, pentru a încuraja dezvoltarea. Numai atunci vom putea privi drept în ochi cetățenii și contribuabili europeni, întrucât ai lor sunt banii pe care îi cheltuim în încercarea de a face ca UE să funcționeze mai eficient și cu mai mult succes.

Vladimír Maňka, raportor. – (SK) Dle Președinte, dle comisar, dle secretar de stat, doamnelor și domnilor, astăzi nu trebuie să îmi fac griji în legătură cu faptul că am uitat să menționez un lucru important din raportul meu. Tot ceea ce s-a elaborat pe parcursul unui an de zile, împreună cu colegii și colaboratorii, a fost deja suficient de mult discutat în cadrul Comisiei pentru bugete, în sesiunile plenare și în procedurile de conciliere sau în reuniunile tripartite. Cel mai important lucru este faptul că în această Cameră există suficientă susținere pentru toate aceste lucruri.

Când am început să lucrez la elaborarea bugetului, la începutul anului, eram curios să aflu în ce măsură urmau să îmi permită consilierii, coordonatorii și grupul politic să acționez, întrucât mi se spusese deja că mersesem prea departe. Am identificat multe oportunități nefolosite și multe neajunsuri pe care am vrut să le îndrept. Mai multe oportunități și sugestii de îmbunătățire au apărut în urma a zeci de discuții purtate cu înalți reprezentanți ai instituțiilor, cu directori de departamente și cu alți membri ai personalului.

Angajații instituțiilor au început chiar ei să vină cu informații și sugestii. Am impresia că ei speră și cred că putem rezolva lucrurile împreună. Pe de-o parte, am fost încântat de faptul că mi-au acordat atâta încredere și că mi-au oferit ajutorul, dar pe de altă parte, aș fi și mai încântat dacă superiorii lor direcți ar putea să le asculte părerile și să rezolve problemele.

Bineînțeles, cred că cele mai multe dintre unități îndeplinesc o activitate profesionistă, însă în acest moment, în acest loc, aș dori să subliniez importanța muncii personalului. Pe baza neajunsurilor identificate, am reușit să punem în aplicare măsuri mai sistemice. Cu toate acestea, nu raportorul, ci secretarul general al Parlamentului European sau reprezentantul de rang înalt al instituției europene implicate este cel care poate afla și rezolva totul.

Prin urmare, salut cu căldură acordul de la procedurile de arbitraj încheiat cu conducerea Parlamentului European în privința efectuării unui audit organizațional. Pentru prima dată în istoria Parlamentului European, anul viitor va fi efectuat un audit funcțional în două dintre unitățile sale importante, Direcția Generală pentru Infrastructură și Logistică (DG INLO) și serviciul de securitate. Scopul este acela de a ajunge la o utilizare mai eficientă a resurselor.

În trecut, Curtea de Conturi era singura instituție care își dădea acordul pentru inspectarea externă a activității sale. Rezultatul a fost benefic. Curtea de Conturi a reușit să își reducă din costurile administrative și a atins niveluri mai mari de productivitate.

Aș dori să aplaud înaltul grad de profesionalism al Președinției suedeze. În aprilie, chiar înainte ca mandatul nostru să intre în vigoare, ne-am întâlnit cu ministrul Hans Lindblad și cu colegii săi. Am convenit foarte repede asupra priorităților și împreună am reușit să introducem elemente raționale și puncte de plecare.

În cadrul sesiunii plenare de astăzi prezentăm o declarație comună referitoare la politica privind clădirile, care reprezintă un element semnificativ în cadrul costurilor administrative ale instituțiilor. Cred că împreună am reușit să inițiem un proces care va genera economii în privința costurilor în acest domeniu.

Doamnelor și domnilor, numai prin eforturi comune la nivel european vom reuși să facem față celor mai mari provocări ale secolului 21: schimbările climatice, riscurile și costurile legate de materiile prime și energie, globalizarea economică și amenințările la adresa securității noastre. Dacă Europa vrea să depășească aceste probleme, trebuie să aibă la dispoziție instrumente eficiente și complexe. Tratatul de la Lisabona ne va furniza aceste instrumente. În etapa inițială a intrării în vigoare a tratatului, UE va avea nevoie să aibă la dispoziție resurse financiare adecvate pentru a pune în aplicare noi politici.

Chiar dacă discuția de astăzi privind bugetul UE pentru 2010 se va dovedi a fi ultima din acest an, activitatea celor doi raportori privind bugetul pentru 2010 nu se va încheia, ci va continua cel puțin încă trei luni, din motive care au legătură cu punerea în aplicare a Tratatului de la Lisabona. Cred că această activitate va genera rezultate de succes.

Jutta Haug, raportoare. – (DE) Dle Președinte, dle Președinte în exercițiu al Consiliului, dle comisar, în luna decembrie a anului trecut, când am dezbătut bugetul pentru acest an, știam deja și, în calitate de raportoare

generală pentru bugetul anului 2009, am menționat în timpul discuției că impactul crizei pieței financiare și repercusiunile acesteia asupra economiei reale urmau să fie resimțite în toate statele membre. S-a întâmplat exact așa.

În aprilie 2009, Parlamentul și Consiliul au convenit asupra finanțării pentru prima parte a stimulului economic propus de către Comisie. Pentru a pune la dispoziție suma de 2,6 miliarde de euro, aveam nevoie de ceea ce a fost considerată a fi o revizuire minoră a perspectivei financiare. Cum altfel am fi putut găsi fondurile, având în vedere constrângerile noastre bugetare riguroase? Restul de 2,4 miliarde de euro care lipsea din totalul de 5 miliarde de euro urma să fie găsit în această toamnă. În acest punct ne aflăm acum. A venit toamna și, pentru că Parlamentul și Consiliul au ajuns la un acord rațional privind bugetul pentru 2010, avem o soluție. Bugetul anului 2009 aduce și el o contribuție semnificativă la această soluție.

Bugetul suplimentar și rectificativ pentru 2010 reduce creditele pentru plăți cu peste 3,4 miliarde de euro. În această perspectivă, marjele domeniilor neutilizate în cadrul diverselor rubrici vor fi reduse cu aproape 1,5 miliarde de euro. Toate acestea se aplică bugetului pentru 2009, care constă în credite de angajament în valoare de 133,8 miliarde de euro și credite de plată în valoare de 116,1 miliarde de euro, prin urmare nu se situează chiar în limite generoase. Dacă ne uităm la liniile bugetare pentru care Comisia a găsit banii necesari, devine extrem de clar faptul că aceasta pur și simplu nu ia în serios rezoluțiile autorității bugetare.

Aș dori să reamintesc Parlamentului că în 2008, când am adoptat bugetul pentru 2009, printre prioritățile noastre se numărau, de asemenea, competitivitatea Uniunii Europene, dezvoltarea și ocuparea forței de muncă. Din acest motiv am alocat mai mulți bani decât a propus Comisia liniilor bugetare care promovau dimensiunea socială prin crearea de locuri de muncă mai numeroase și de mai bună calitate și prin susținerea întreprinderilor mici și mijlocii. Totuși, exact aceste linii bugetare sunt depozitate pentru transferuri sau bugete rectificative. Ar fi prea mult să solicităm Comisiei să pună în aplicare rezoluțiile Parlamentului și ale Consiliului și să facă un efort pentru a se asigura că banii ajung acolo unde trebuie, la destinațiile unde vor avea un impact pozitiv? Proiectul de buget pe care ni l-a înaintat Comisia nu a fost calculat cu acuratețe, nici estimat cu atenție. În 2009, am avut peste 50 de transferuri și 10 bugete suplimentare și rectificative. Nu putem vorbi despre acuratețe și claritate bugetară în acest context, iar această situație trebuie să se îmbunătățească.

Colegii noștri deputați din comisiile specializate trebuie să acorde mai multă atenție punerii în aplicare a rapoartelor în timpul exercitiului financiar, iar Comisia trebuie să se ridice la nivelul bunului renume pe care încă îl are, acela de a fi o instituție administrativă europeană eficientă. Sper că vom lucra cu toții în această direcție.

Reimer Böge, raportor. – (DE) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, în urma acordului privind bugetul pentru 2010, vorbim de angajamente în valoare de 141,4 miliarde de euro și de plăți în valoare de 122,9 miliarde de euro.

Înainte de toate, aș dori să le mulțumesc călduros celor doi raportori pentru dăruirea lor și aș dori, de asemenea, să spun acum că tot ceea ce tocmai a spus dna Haug despre bugetul pentru 2009 este absolut corect.

Dacă ne uităm la aceste cifre, vedem că 11,2 miliarde de euro rămân sub plafonul de plată pentru cadrul financiar multianual. Acest lucru înseamnă că, dacă este nevoie și dacă există voința politică, cadrul financiar multianual ne lasă o marjă de mișcare în interiorul limitelor convenite.

În ultimii ani, am găsit în mai multe rânduri soluții pentru schimbările necesare în mediul economic și politic, făcând uz de realocări, comprimări repetate de marje și revizuri multiple. Aceste instrumente există, dar ținând cont de ce am stabilit pentru 2010, ele cu siguranță ajung la limitele posibilităților pe care le au. Acest lucru se aplică și rubricii 2, unde, după 2010 și având în vedere posibilele marje, situația va fi mai dificilă și de fapt aceste instrumente nu ar trebui să fie disponibile deloc.

Acum am integrat în aceste acorduri cea de-a doua tranșă a fondurilor de 2,4 miliarde de euro pentru așa-numitul pachet de redresare economică. A fost corect să finanțăm a doua jumătate, constând în suma de 2,4 miliarde de euro, în 2010 și să nu amânăm o parte din acesta până în 2011. Bineînțeles, nu a fost un pachet de redresare economică. De fapt, a presupus stabilirea de priorități politice suplimentare corecte în ceea ce privește energia și furnizarea benzii largi în zonele rurale.

Utilizarea instrumentului de flexibilitate ne-a permis găsirea unor sume suplimentare de 120 de milioane de euro pentru proiecte energetice și de 75 de milioane de euro pentru centrala nucleară de la Kozlodui. Aș dori să atrag atenția Comisiei asupra faptului că felul în care această problemă a fost abordată a fost foarte ciudat și trebuie să spun foarte clar că problema rămâne deschisă. Ne așteptăm la o sumă totală de 300 de

milioane de euro. În acest context, ne așteptăm ca dumneavoastră să includeți în revizuirea la jumătatea perioadei a bugetului fondurile care încă trebuie găsite pentru dezvoltarea centralei nucleare și să nu finanțați acest proiect făcând mai multe reduceri în categoria 1 B. Este important ca aceste lucruri să fie spuse foarte clar.

În plus, am făcut o evaluare a fondurilor nefolosite din 2009, astfel că un total de 1,9 miliarde de euro pentru energie și încă 420 de milioane de euro pentru internetul în bandă largă din categoria II ar putea fi folosite.

În acest moment, aș dori să spun că această decizie privind suma totală a fost cea corectă, dar, bineînțeles, trebuie să spunem clar astăzi că următoarea noastră sarcină este punerea în aplicare bugetară a Tratatului de la Lisabona. Sigur nu putem aștepta până în 2014, căci atunci ne vom confrunta cu alte priorități politice, pe care Uniunea Europeană le va avea de soluționat în cadrul procesului de globalizare, precum și cu alte sarcini noi.

Rezoluția care urmează să fie înaintată joi stipulează clar faptul că solicităm noii Comisii să publice un raport privind punerea în aplicare a acordului interinstituțional cât mai curând posibil, așa cum se prevede în acorduri. În același timp, și aș dori să subliniez acest lucru în mod deosebit, Comisia trebuie să se angajeze să adapteze, să revizuiască și să modifice actualul plan financiar multianual pentru 2007-2013 și să îl extindă până în 2015-2016. În plus, trebuie să pună în mișcare procesul pentru următorul cadru financiar multianual pentru a putea organiza o dezbatere publică, deschisă, cu privire la următorul cadru financiar.

Aceasta este sarcina noii Comisii și, bineînțeles, noi vom profita de audierile și dezbaterile din timpul viitorului trimestru pentru a solicita cu convingere Comisiei și Consiliului să ia în considerare aceste priorități politice. Ne așteaptă vremuri interesante.

Hans Lindblad, *Președinte în exercițiu al Consiliului*. – (SV) Dle Președinte, este o imensă onoare pentru mine să mă aflu aici și să particip la dezbaterea dumneavoastră. Procedura bugetară pentru 2010 a fost solicitantă și sunt mulțumit de acordul la care au ajuns instituțiile noastre în timpul reuniunii de conciliere de la mijlocul lunii noiembrie. Acest acord este util pentru două obiective diferite, dar la fel de importante.

Pe de-o parte, creează cadrul pentru stabilirea bugetului pentru 2010 în scopul de a permite Uniunii Europene să funcționeze cât de bine și de ușor se poate și să aplice politica așa cum ne dorim noi să fie pusă în aplicare, garantând totodată o creștere controlată a plăților, în special în aceste vremuri cu care se confruntă în prezent statele membre. Pe de altă parte, prevede, printre altele, finanțarea completă a celei de-a doua părți a planului de redresare. Este o contribuție semnificativă pe care Uniunea Europeană o aduce în abordarea actualei situații economice și financiare.

Aș dori, de asemenea, să exprim mulțumirea Consiliului față de acordul la care am ajuns în ceea ce privește politica externă și de securitate comună. Cred că bugetul pentru 2010, în ansamblu, reprezintă un compromis echilibrat între disciplina bugetară indispensabilă și buna gestiune financiară, pe de-o parte, și datoria noastră de a ne ridica la nivelul așteptărilor cetățenilor noștri, de cealaltă parte. De asemenea, bugetul reprezintă un compromis între diversele grupuri politice, între diferitele state membre și între diferitele interese ale Consiliului și Parlamentului.

Nu este în întregime bugetul pe care Consiliul și l-ar fi dorit la început și nu este nici în întregime bugetul pe care Parlamentul și l-ar fi dorit la început. Totuși, cred că este un compromis bun, care echilibrează cât se poate de bine obiectivele și prioritățile noastre. Legat de acest subiect, aș dori să spun că sunt foarte mândru că noi, cu alte cuvinte Parlamentul și Consiliul în calitate de autoritate bugetară, cu foarte mult ajutor din partea Comisiei, am reușit să dovedim calitățile de lider și simțul responsabilității necesare și să ajungem la acordul general la care am ajuns în noiembrie. Cred că acest lucru trimite un semnal pozitiv în legătură cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona.

Acest lucru nu ar fi fost posibil fără eforturile noastre comune, întrucât toți cei implicați au jucat un rol important. Nu ar fi fost posibil nici fără atmosfera excelentă și constructivă care, după părerea noastră, a caracterizat întregul proces. Prin urmare, aș dori să profit de această ocazie pentru a-i mulțumi președintelui Comisiei pentru bugete, dl Lamassoure, pentru forța și sinceritatea sa, precum și pentru aptitudinile de negociator de care a dat dovadă. De asemenea, aș dori să le mulțumesc celor doi raportori, dl Surján și dl Maňka pentru colaborarea constructivă și să îmi exprim recunoștința față de colegii mei din Consiliul Ecofin. Aș dori să îi mulțumesc în special dlui comisar Šemeta, care și-a îndeplinit în totalitate rolul de intermediar corect.

În fine, dar nu în cele din urmă, aș dori să le mulțumesc tuturor angajaților din cele trei instituții, angajați care au contribuit în mod profesionist la realizarea acestui obiectiv.

Algirdas Šemeta, *membru al Comisiei*. – Dle Președinte, sunt foarte fericit că am ocazia de a mă adresa Parlamentului înainte ca acesta să finalizeze cea de-a doua lectură cu votul de joi privind bugetul pentru 2010 și bugetul rectificativ nr. 10/2009, care a contribuit parțial la rezultatul încununat de succes al procedurii bugetare anuale.

Negocierile privind bugetul pe 2010 au necesitat compromisuri și – îndrăznesc să spun – chiar sacrificii din partea tuturor, în vederea îndeplinirii obiectivului nostru comun. Acest lucru nu ar fi fost posibil fără rolul constructiv și responsabil pe care l-au jucat Parlamentul și Consiliul pe întreaga perioadă a negocierilor.

Aș dori să subliniez patru aspecte principale.

În primul rând, dați-mi voie să subliniez câteva elemente-cheie ale rezultatului concilierii. Încă de la declarația comună asupra căreia s-a convenit în luna aprilie a anului trecut, am știut că trebuie să realizăm un echilibru fragil pentru a găsi o sursă de finanțare pentru suma de 2,4 miliarde de euro din Planul european economic de redresare care este încă nerealizată. Acest lucru putea fi realizat numai printr-un mecanism de compensare și folosind toate mijloacele bugetare existente în cadrul financiar multianual. Aceasta era într-adevăr o constrângere dificilă.

În ciuda acesteia, am reușit să finanțăm în întregime planul de redresare în 2010 și, așa cum a arătat raportorul general, am reușit să convenim asupra unui buget al UE care poate fi un instrument care să ne ajute să combatem criza economică.

În aceste vremuri dificile, cred că mesajul transmis cetățenilor este și mai puternic, întrucât am putut răspunde în același timp și nevoilor specifice neprevăzute ale producătorilor de lapte, cu un ajutor substanțial din partea Parlamentului.

În fine, dar nu în cele din urmă, cele două ramuri ale autorității bugetare au recunoscut că în 2010 va fi nevoie să acordăm în continuare, prin intermediul instrumentului de flexibilitate, asistență Bulgariei în eforturile sale privind dezafectarea centralei nucleare de la Kozlodui.

În al doilea rând, în ceea ce privește rezervele, permiteți-mi să mulțumesc Parlamentului și în special raportorului general, dl Surján, pentru că a luat în considerație răspunsurile date de Comisie ca reacție la prima lectură a Parlamentului, în așa-numita „scrisoare de execuție”.

Acest fapt a dus la o reducere importantă a rezervelor introduse în proiectul de buget pentru 2010 la momentul primei lecturi a Parlamentului.

În al treilea rând, aș dori să subliniez importanța unei tranziții line la Tratatul de la Lisabona. Acum suntem cu siguranță bine înrădăcinați în Tratatul de la Lisabona în ceea ce privește procedura bugetară. În ciuda incertitudinilor legate de intrarea în vigoare a noului tratat, am reușit să asigurăm o tranziție lină spre noul cadru juridic.

Perioada următoare va fi o provocare pentru toate instituțiile, întrucât va implica o modificare a abordării și comportamentului lor și va necesita un dialog susținut încă de la începutul procedurii bugetare. Comisia este pregătită să își joace rolul și să reconcilieze pozițiile în cadrul noii comisii de conciliere, respectând totodată în mod egal drepturile celor două ramuri ale autorității bugetare.

Astăzi știm că mai trebuie încă făcute eforturi în vederea instituirii tuturor noilor instrumente juridice care rezultă din intrarea în vigoare a tratatului. Totuși, bazându-ne pe colaborarea interinstituțională loială dezvoltată în ultimele două decenii, am reușit să convenim asupra unui ansamblu de măsuri de tranziție care vor permite bugetului pentru 2010 să funcționeze eficient.

În cele din urmă, este vorba despre bugetul rectificativ nr. 10/2009, revizuirea cadrului financiar și mobilizarea instrumentului de flexibilitate. Constat că Parlamentul a fost de acord, de asemenea, să adopte propunerile privind revizuirea cadrului financiar multianual și, așa cum s-a spus deja, pe cele privind instrumentul de flexibilitate și bugetul rectificativ nr. 10.

Aș dori să îi mulțumesc raportorului, dl Böge, pentru aprobarea rezultatelor concilierii. Acest lucru arată că, pentru a ne îndeplini obiectivul, am putut utiliza în cel mai bun mod instrumentele pe care actualul acord interinstituțional ni le-a pus la dispoziție.

Aș dori, de asemenea, să adresez mulțumiri raportoarei pentru bugetul pentru 2009, dnei Haug, pentru activitatea dumneai în cursul anului în ceea ce privește punerea în aplicare a bugetului pentru 2009 și pentru

susținerea bugetului rectificativ nr. 10/2009, care face parte din „pachetul” legat de revizuirea cadrului financiar multianual și de finanțarea planului de redresare.

Am reținut, de asemenea, și remarcile dumneavoastră critice la adresa Comisiei, cu privire la necesitatea ca aceasta să își îmbunătățească performanțele în materie de punere în aplicare a bugetului.

Bugetul rectificativ de anul acesta prevede o reducere cu 3,2 miliarde de euro a creditelor de plată, o sumă cu mult mai mică în comparație cu reducerea de 4,9 miliarde de euro de anul trecut, și indică o îmbunătățire în executarea unui buget care, după reducerea propusă, a fost stabilit la suma de 113 miliarde de euro pentru 2009.

Cu toate acestea, încă este loc de îmbunătățiri suplimentare și pot să vă asigur că Comisia va continua să facă tot ce poate pentru a utiliza în cel mai bun mod creditele bugetare autorizate în 2010.

În ceea ce privește problema simplificării procedurilor în vederea accelerării procesului de punere în aplicare a cheltuielilor, cu toate că această cale poate fi explorată, cred că trebuie găsit un echilibru atent între simplificarea reală și necesitatea de a respecta regulile pentru a proteja interesele financiare ale UE.

Încă o dată aș dori să adresez mulțumirile mele echipei de negociere a Parlamentului și, în special, președintelui Comisiei pentru bugete, dl Lamassoure, și raportorilor pentru bugetul pentru 2010, dl Surján și dl Maňka.

Aș dori să mulțumesc și echipei de negociere a Consiliului, în special secretarului de stat, dl Lindblad, pentru activitatea constructivă efectuată în timpul procesului bugetar.

Sper că dezbateră de azi va fi constructivă și productivă și că joi va avea drept rezultat un vot pozitiv pentru bugetul pe 2010.

José Manuel Fernandes, în numele Grupului PPE. – (PT) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, acest buget reprezintă o reacție la criza economică și se concentrează foarte clar pe cetățenii Europei. Este un buget menit să lupte împotriva șomajului și să dea un imbold economiei. Prin urmare, acordăm prioritate Planului european de redresare economică, acordând finanțări în valoare de 2,4 miliarde de euro pentru anul viitor. Ar trebui notat și faptul că promovăm redresarea economică atunci când sporim cuantumul creditelor de plăți pentru principalele rubrici bugetare.

În ceea ce privește șomajul și șomajul în rândul tinerilor, aș dori să subliniez propunerea de revizuire a programului Erasmus. Salutăm acordarea ajutorului suplimentar de 300 de milioane de euro către sectorul laptelui și produselor lactate, însă aș dori să scot în evidență faptul că ar trebui creată o rubrică bugetară pentru stabilirea unui fond permanent destinat acestui sector.

Considerăm, de asemenea, foarte importantă revizuirea actualului cadru financiar multianual pentru 2007-2013 și extinderea acestuia la exercițiile financiare 2015-2016, așa cum am propus. Trebuie să evidențiez faptul că abordarea problemei schimbărilor climatice și securitatea energetică reprezintă priorități ale UE care nu au fost luate suficient în considerare în cadrul acestui buget. În ceea ce privește bugetul Parlamentului și bugetele celorlalte instituții, care au fost prezentate acum pentru a doua lectură, ele sunt aceleași pe care le-am aprobat la prima lectură.

Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) repetă faptul că rigoarea și transparența sunt extrem de importante și prin urmare susține o politică privind clădirile pe termen lung, punerea în aplicare a unui buget zero la începutul fiecărui mandat parlamentar și efectuarea de analize privind costurile și beneficiile ale unor politici precum politica Parlamentului privind comunicarea. Cât despre noile cerințe care au luat naștere odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, noi susținem excelența în legiferare și solicitarea de resurse adecvate în vederea îndeplinirii acestui obiectiv.

Göran Färm, în numele Grupului S&D. – (SV) Dle Președinte, aș dori să mulțumesc din suflet tuturor celor implicați. Aceste negocieri au dat rezultate. Au mai rămas puține probleme de rezolvat înaintea celei de-a doua lecturi și toate părțile implicate au contribuit în mod constructiv la aceasta.

Deși a durat mult, a fost foarte important faptul că am reușit să finanțăm planul de redresare economică fără a amâna găsirea unei soluții pentru o dată ulterioară. Am fost încântați de faptul că, în final, Consiliul a acceptat părerea noastră cu privire la faptul că soluția trebuia să implice fonduri noi și utilizarea „instrumentului de flexibilitate”, exact ca în cazul centralei de la Kozlodui.

Cu toate acestea, încă sunt surprins de poziția Consiliului și a Președinției suedeze cu privire la anumite aspecte. De exemplu, nu am crezut că cineva se va opune propunerii Parlamentului de a permite noii Strategii

pentru Marea Baltică să primească independent fonduri. Sunt totuși mulțumit că și asupra acestui aspect s-a căzut de acord. Al doilea lucru care mă surprinde – și acest aspect încă nu este rezolvat în totalitate – este programul Progress și noul instrument pentru microcredite. Din punctul de vedere al Parlamentului, UE ar trebui să sporească investițiile în domeniul inovației pentru a aborda problema excluderii sociale și șomajul. Acest lucru pare a fi extrem de important, având în vedere că 2010 este anul european al integrării sociale. Prin urmare, este greu de înțeles de ce Consiliul și Președinția suedeză par să lupte din greu, până la capăt, pentru ca finanțarea necesară noului instrument pentru microcredite să se găsească în urma reducerilor din programul Progress.

În acest sens, am o întrebare directă pentru Președinția suedeză.

Având în vedere rata mare a șomajului și nivelul din ce în ce mai crescut de excludere socială, problemele uriașe legate de integrare și un program Progress care funcționează excepțional, de ce insistă Consiliul să solicite reduceri în programul Progress?

Negocierile bugetare de anul acesta au avut drept rezultat faptul că aproape toate noile priorități vor trebui finanțate prin modificări aduse plafoanelor aferente cadrului pe termen lung și prin utilizarea instrumentului de flexibilitate. Abia dacă mai sunt lăsate marje. Acest cadru va fi valabil încă trei ani de acum înainte, însă va fi inacceptabil să trăim atât de mult timp în aceste condiții. Prin urmare, mai am o întrebare pe care doresc să o adresez atât Comisiei, cât și Consiliului.

Care este poziția dumneavoastră în ceea ce privește solicitarea Parlamentului vizând revizuirea rapidă și eficientă a cadrului financiar pentru perioada 2011-2013?

Noi credem că negocierile bugetare pentru restul de trei ani vor fi problematice dacă nu se vor face schimbări, în special dacă luăm în considerare faptul că urmează să ne confruntăm cu o rundă nouă de extindere și că vom avea de luat noi și importante angajamente în domeniul climatului. După părerea mea, ar trebui urmat principiul potrivit căruia fonduri noi ar trebui alocate pentru sarcini noi. Acest principiu se aplică de obicei la nivel național și ar trebui să se aplice și în cazul UE. Aș fi recunoscător dacă mi-ați împărtăși părerea dumneavoastră în legătură cu acest subiect.

Anne E. Jensen, în numele Grupului ALDE. – (DA) Dle Președinte, aș dori să îi mulțumesc dlui Surján pentru rezultatul pozitiv al negocierilor. Așa cum au procedat și alții, aș dori să îmi exprim satisfacția cu privire la faptul că noi, Parlamentul, am reușit să ne menținem prioritățile importante și în timpul celei de-a doua lecturi, chiar dacă a trebuit să facem anumite reduceri legate de acordul pe care îl aveam cu Consiliul. În afară de investițiile energetice în planul de redresare, am reușit și să alocăm fonduri suplimentare rubricilor bugetare care sunt destinate cercetării și inovației în domeniul energetic. Am reușit să ne menținem proiectele pilot și acțiunile pregătitoare, care sunt inițiative noi inițiate de Parlament și, la nivel personal, aș dori să spun că noi, cei din Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa, suntem încântați că am reușit să asigurăm fonduri pentru Strategia pentru Marea Baltică.

Așa cum au făcut și alți antevorbitori, aș dori să subliniez două aspecte. În primul rând, lipsa de flexibilitate în legătură cu care aș dori ca dl Šemeta, care, bineînțeles, continuă într-o altă funcție în cadrul Comisiei, să țină seama de faptul că avem într-adevăr nevoie de această revizuire la jumătatea perioadei a bugetului și aș dori ca și Comisia – noua Comisie – să ia acest lucru în serios. În al doilea rând, trebuie să analizăm lucrurile îndeaproape și să ne întrebăm dacă există alte priorități noi pe care trebuie să le stabilim în acest cadru. Există programe care nu funcționează foarte bine? Pot prioritățile să fie schimbate în cadrul deja existent sau trebuie să revizuim chiar întregul cadru? Bineînțeles, ne aflăm în situația în care am dispus de resurse datorită faptului că de la început au fost alocați foarte mulți bani agriculturii în cadrul financiar multianual. Totuși, această situație nu mai este de actualitate, așa că acum lucrurile vor deveni mai dificile, exact cum a precizat și dl Böge. Acum vine momentul adevărului. Următorii ani, când va trebui să fim flexibili, vor fi foarte, foarte dificili dacă nu vom putea convinge miniștrii finanțelor să furnizeze mai mulți bani și cred că acest lucru va fi și mai dificil decât de obicei, în actualul context economic.

Mai există o problemă pe care aș vrea să o ridic și pe care aș dori ca și dumneavoastră să o luați în considerare în activitatea viitoare, dle Šemeta. Dl Maňka a avut o activitate excelentă în ceea ce privește cheltuielile administrative, iar acum auzim politicieni foarte populiști spunând că nu trebuie să acordăm personalului UE măririle de salariu la care au de fapt dreptul. În grupul meu, nu se promovează nerespectarea acordurilor existente. Dacă oamenii sunt nemulțumiți de sistem, atunci trebuie să îl schimbe. Nu are niciun rost să fim nemulțumiți de rezultatele sistemului deja stabilit. Cred că există temeiuri solide pentru a examina condițiile angajaților UE și, cel mai important, pentru a analiza dacă regulile stabilite în prezent pentru personalul din sistemul UE acordă și oportunitățile de conducere de care avem nevoie pentru a realiza o punere în aplicare

eficientă a politicilor UE. Au trecut câțiva ani buni de la reforma Kinnock. Au trecut cinci ani de la extindere. Acum a venit momentul să mai facem o revizuire. Iată un aspect la care puteți medita, dle Șemeta.

Helga Trüpel, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Dle Președinte, dle comisar, dle Lindblad, doamnelor și domnilor, Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană crede, de asemenea, că bugetul pentru 2010 pe care l-am negociat și aprobat reprezintă un compromis rezonabil. La începutul discuțiilor pe tema bugetului mai erau câteva chestiuni deschise și câteva lipsuri care nu fuseseră finanțate. Acum am rezolvat aceste probleme, mai mult sau mai puțin. Parlamentul va plăti o treime, iar Consiliul două treimi pentru completarea lipsurilor, așa că, din punctul nostru de vedere, este un compromis rezonabil și suntem pregătiți să începem noul an.

Totuși, aș dori să încep prin abordarea problemelor referitoare la structura și inflexibilitatea bugetului european. Am auzit deja de simptomele politice. Faptul că am avut 50 de transferuri și 10 bugete suplimentare și rectificative în 2009 trebuie să arate tuturor, în mod clar, că obiectivele acestui buget, cu constrângerile riguroase și structura rigidă a acestuia, nu mai sunt de actualitate. Trebuie să colaborăm pentru a schimba această situație, dacă vrem să facem mai bine lucrurile pe viitor.

Prin urmare, voi trece acum la problemele legate de revizuirea viitoare. Bugetul pe care îl adoptăm acum este unul pentru vremuri de criză. Acesta a fost un motto propus de dl Surján. În acest context, criza se referă atât la criza financiară, cât și la cea economică. Totuși, în timp ce conferința de la Copenhaga este încă în desfășurare, aș dori să adaug următorul lucru. Ne confruntăm, bineînțeles, cu o criză care ne amenință chiar existența, cu alte cuvinte, se pune problema dacă noi, adică oamenii din întreaga lume, vom reuși să salvăm planeta și să limităm încălzirea globală la 2°C. Pentru a atinge acest obiectiv, trebuie să acționăm cu toții împreună în ceea ce privește bugetele, resursele de gestionare, felul în care trăim și felul în care ne gestionăm finanțele. Trebuie să începem să folosim surse de energie regenerabilă. Trebuie să reducem în mod semnificativ emisiile de CO₂. Trebuie să devenim o economie cu emisii scăzute de carbon. Bineînțeles, va trebui și să cheltuim mult mai mult pentru activitatea de cercetare privind durabilitatea, noi materiale și noi produse. Aceasta este singura modalitate de a crea noi locuri de muncă.

Trebuie să facem acest lucru în așa fel încât piețele interne europene să beneficieze de acest demers iar noi să deschidem noi oportunități pentru Uniunea Europeană pe piața mondială, cu tehnologii ecologice și produse care respectă mediul înconjurător. Este singura noastră șansă de a convinge cetățenii Europei că proiectul european are un viitor. Acest lucru înseamnă, de asemenea, că noi – statele membre și Uniunea Europeană – trebuie să investim împreună mai mult în educație. Aceasta este principala resursă pe care o avem în Uniunea Europeană. Trebuie să-i acordăm susținere într-un mod diferit, astfel încât tinerii noștri să aibă oportunități nu doar în Europa, ci și în întreaga lume.

Aș vrea să mai adaug un lucru. Trebuie să ne schimbăm radical politica agricolă și subvențiile pentru export în domeniul agriculturii și să ne concentrăm pe fondurile structurale. Și acestea trebuie schimbate în mod semnificativ în ceea ce privește restaurarea de clădiri vechi și o politică durabilă privind transporturile. Ce vreau să spun? Bugetul pentru 2010 este un pas făcut în direcția corectă, dar în nici un caz nu este suficient. Noi, cei din Grupul Verts/ALE am inventat numele „noua înțelegere verde”, pentru că suntem convinși că doar un efort comun al statelor membre, al Comisiei și al Parlamentului European, pentru Europa, va genera forța politică și convingerea necesare pentru a aduce schimbări majore, pentru a transforma economia și pentru a crea noi locuri de muncă.

De-abia când vom putea genera forța politică necesară pentru a face schimbări adevărate vom reuși să modificăm bugetul european și bugetele naționale în mod corespunzător. În ceea ce privește Copenhaga, sperăm ca în următorii ani să putem furniza suficientă finanțare încât să permitem țărilor sărace, în special celor din Africa sub-sahariană, să elaboreze noi modele de creștere economică. Este important ca acești oameni să nu repete greșelile noastre, ci în schimb să colaborăm cu toții – națiunile industrializate, țările cu economii emergente și țările în curs de dezvoltare – pentru a găsi o nouă modalitate de conviețuire și un nou tip de economie. Este singurul mod prin care putem avea succes în Europa și la nivel global.

Lajos Bokros, în numele Grupului ECR. – Dle Președinte, bugetul UE suferă de o serie de probleme structurale. Este prea mare și continuă să crească. Multe elemente au încorporate creșteri automate, așa cum se întâmplă în cazul costurilor de operare a birocrăției, fără însă ca performanța rezultatelor să prezinte vreo îmbunătățire vizibilă.

Toate bugetele ar trebui să reflecte anumite aspecte ale politicii economice. Bugetul UE este o excepție. Nu reflectă niciun ansamblu consecvent de valori comune. În schimb, încearcă să justifice o politică de management neo-keynesian al cererii aplicată în întreaga UE cheltuind mai mult pe un număr mare de elemente în absența oricăror reforme structurale profunde.

De exemplu, Fondul de ajustare la globalizare. Suma de o jumătate de miliard de euro ar trebui cheltuită pentru atenuarea impactului negativ al globalizării. În schimb, statele membre au probleme atunci când vine vorba să elaboreze propuneri raționale pentru utilizarea a câtorva zeci de milioane. Pe de-o parte, este o risipă uriașă de resurse și așa puține; pe de altă parte, este un exemplu elocvent de distorsionare a regulilor distrugerii creative în capitalism.

Comisia pentru bugete nu a fost deloc mulțumită să vadă că un post bugetar nou – costul aferent defecției centralei nucleare de la Kozlodui – a apărut în ultimul moment. A fost o dovadă de organizare necorespunzătoare. Cu toate acestea, nu numai defecția centralei de la Kozlodui, ci chiar susținerea construirii unei noi centrale, ar fi mai importante decât cheltuielile făcute cu fondul laptelui, cu această creștere prematură și ineficace.

Ca și când ar face parte dintr-o sporire benefică a cererii, birocrații UE primesc creșteri salariale pe care nu le merită și care nu sunt necesare. În timp ce UE se luptă cu o criză economică extrem de adâncă, este pur și simplu deplasat să ne protejăm pe noi și administrația noastră de consecințele negative. Nu ar fi oare mai potrivit să acceptăm chiar și o scădere a valorii salariului nominal și să dăm astfel un imbold ocupării forței de muncă, în numele solidarității europene?

Un alt semn îngrijorător al planificării necorespunzătoare este și faptul că diferența dintre creditele de angajamente și cele de plăți crește în cazul unui număr foarte mare de posturi bugetare. Întrucât nu putem avea deficit, amânăm din ce în ce mai multe angajamente pentru viitor. Acest lucru este echivalent cu a ipoteca viitorul UE și a submina viitoarele cheltuieli arbitrare atât de mult încât situația nu să nu mai poată fi remediată.

Mulți deputați din Parlamentul European se concentrează pe proiectele preferate și pe cheltuielile făcute în scopuri politice. Bugetul nu ar trebui folosit ca un instrument retrospectiv care menține starea lucrurilor, ci ca un instrument avangardist, menit să pregătească un cadru instituțional de reglementare al UE care, la rândul său, ar trebui să aibă drept obiectiv consolidarea pieței unice. Mai puțină protecție pentru interesele legitime reprezintă cheia de care are nevoie UE pentru a evita să cadă în derizoriu pe scena mondială.

Miguel Portas, în numele GUE/NGL. – (PT) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, cred că ne paște pericolul de a nu vedea pădurea din cauza copacilor în cazul acestui buget. Întrebarea pe care v-o adresez foarte sincer este următoarea: dacă nu ar fi fost nicio criză, bugetul acesta ar fi fost cu mult diferit față de cum este acum? Știm cu toții că nu. Acesta este aspectul esențial. De fapt, acesta este motivul pentru care raportul în legătură cu care ne vom exprima votul joi recunoaște faptul că Consiliul nu este pregătit să crească fondurile disponibile pentru a aborda criza, reduce creditele pentru Fondul structural și pentru Fondul de coeziune exact când criza lovește și este gravă și, repet, nu acordă problemei schimbărilor climatice importanța pe care aceasta o merită.

Raportul în sine aduce și mai multe critici, precum cele formulate de dna Haug. De exemplu, este o diferență uriașă între nivelul de cheltuieli autorizate și plățile efectuate; cheltuielile rămân sub limitele planificate; și practic nici măcar nu știm dacă ceea ce se cheltuiește se cheltuiește în mod corespunzător. În contextul unei astfel de evaluări critice, cum ar putea acest plan să aprobe un astfel de buget? Există doar o explicație: Parlamentul este veriga slabă a autorității bugetare. Chiar și copiii știu că cine plătește poruncește, iar în acest caz statele membre sunt cele care plătesc.

Doamnelor și domnilor, astăzi discutăm și despre viitor, pentru că într-un an de zile europenii se vor confrunta cu cel mai mare program de ajustare bugetară din istorie, iar acest lucru se va întâmpla în fiecare stat membru. Lucrurile sunt destul de simple pentru cetățeanul obișnuit: când se termină o criză începe alta, dar doar la suprafață, pentru a se putea restructura conturile publice. Această politică este iresponsabilă și, până una-alta, menține deficitul zero în bugetul european. Nu se mai poate ca dificultățile să fie în continuare suportate de aceleași categorii de oameni ca întotdeauna: șomerii, lucrătorii interimari și pensionarii, cărora li se micșorează veniturile.

Uniunea va înceta să fie o parte a problemei atunci când va începe să trimită facturile la adresele corecte. Dacă nu închidem paradisurile fiscale offshore, dacă nu impozităm tranzacțiile financiare și dacă nu emitem obligațiuni, nu vom putea niciodată să atacăm criza cu unica soluție care îi poate pune capăt: justiția socială. Prin urmare, puteți conta pe reprezentanții stângii pentru o revizuire radicală și bazată pe redistribuție a perspectivei financiare până în 2016, dar nu contați pe reprezentanții stângii să accepte un buget mediocru, care nici nu abordează criza socială și nici nu dovedește ambiția necesară pentru a combate schimbările climatice.

Marta Andreasen, în numele Grupului EFD. – Dle Președinte, propunerea pentru cea de-a doua lectură a bugetului pentru 2010 încă reprezintă o creștere de 6 % față de anul 2009. Această propunere pare să vină de pe altă planetă – o planetă unde nu există nicio criză financiară. În urma reuniunii de conciliere din noiembrie, Parlamentul încă deplânge refuzul Consiliului de a spori finanțarea programelor din cadrul rubricii generale „Competitivitate pentru dezvoltare și ocuparea forței de muncă”. Consiliul trebuie să știe foarte bine cum sunt folosite aceste fonduri.

De asemenea, Parlamentul a criticat Consiliul cu privire la reducerea plăților, presupunând că acest lucru nu contribuie la reducerea disparității dintre angajamente și plăți. Consiliul trebuie să știe foarte bine că această disparitate este cauzată de lipsa de inteligență și de consultări, lipsă care caracterizează procesul de stabilire a bugetului. Curtea de Conturi ne-a atras de curând atenția asupra faptului că valoarea angajamentelor neplătite se situează în prezent la 1 55 miliarde de euro – sau 126 % din actualul buget anual. Acest lucru vă spune ceva?

Parlamentul salută creșterea valorii cheltuielilor administrative – o creștere care include și salariile deputaților. Este un gest de-a dreptul obscen ca noi să votăm pentru creșterea propriilor noastre salarii, care sunt toate plătite din banii contribuabililor care își pierd locul de muncă și securitatea socială din cauza reducerii bugetelor naționale. În circumstanțele actuale, ar trebui să renunțăm la orice fel de creștere. Parlamentul European respinge reducerile bugetare pe care Consiliul le-a introdus în fondul structural și în cel de coeziune. Stimați colegi, vă dați seama că acestea sunt domeniile în care Curtea de Conturi a găsit cele mai multe erori? Oare Parlamentul European crede că ar trebui să injectăm mai mulți bani în programe în cadrul cărora suntem siguri că se întâmplă abuzuri?

În plus, publicul ar trebui să știe că acest buget nu acoperă costurile aferente punerii în aplicare a Tratatului de la Lisabona, costuri care vor fi adăugate prin intermediul bugetelor rectificative – adică pe ușa din spate. S-ar putea pune întrebarea la ce sumă vor ajunge aceste costuri. „Cui îi pasă?”, ar putea fi răspunsul, „sunt banii contribuabililor”. Așa cum am avertizat în octombrie, valoarea contribuției cetățenilor britanici către Uniunea Europeană va crește de la 45 de milioane de lire sterline zilnic la 50 de milioane de lire sterline pe zi, în timp ce guvernul britanic va reduce serviciile publice astfel încât să permită o reducere a bugetului național cu 12 miliarde de lire sterline. Aceasta este aproape suma cu care Marea Britanie contribuie la Uniunea Europeană. Fără îndoială, acest buget este o povară, nu o cale de ieșire din criză.

Stimați colegi, ascultați-vă conștiința și votați împotriva acestui buget.

PREZIDEAZĂ: DL MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Vicepreședinte

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, indiferent dacă locuim în zone urbane sau la țară, cu toții facem parte dintr-o societate informațională și de cunoaștere. Persoanele, societățile și organizațiile care sunt capabile să folosească în cel mai eficient mod tehnologiile moderne ale informației beneficiază de un avantaj competitiv semnificativ. Totuși, acest lucru presupune, de asemenea, și punerea la dispoziție a finanțării necesare pentru dezvoltarea și extinderea infrastructurii tehnologice sub forma internetului de bandă largă, în special în zonele rurale. Aici intervine cea de-a doua parte a Programului european de redresare economică și, în mod logic, acest lucru susține totodată și strategia de la Lisabona.

Securitatea energetică, atât în prezent, cât și în viitor, reprezintă o problemă importantă la nivel european. Bulgaria a decis să închidă imediat centrala nucleară de la Kozlodui. Acest demers va costa sute de milioane de euro, însă deșeurile radioactive vor rămâne un factor de risc permanent, care va pune în pericol sănătatea și siguranța generațiilor viitoare. Mă interesează costurile externe reale ale utilizării energiei nucleare și felul în care acestea ar trebui calculate.

Este momentul nu doar să cercetăm și să promovăm tehnologiile alternative de producere a energiei regenerabile, ci și să le punem în practică la scară mai largă. Declarația comună referitoare la politica privind clădirile subliniază importanța unei abordări pe termen mediu și lung a acestui domeniu. Pentru mine, trei lucruri sunt importante în acest domeniu. În primul rând, construirea de clădiri eficiente din punct de vedere energetic poate avea drept rezultat o reducere cu până la o treime a emisiilor de CO₂. În al doilea rând, utilizarea materialelor de construcție care dăunează sănătății, precum azbestul, trebuie evitată cu orice preț. În al treilea rând, ca întotdeauna, mă declar în favoarea transparenței și flexibilității politicilor, iar acest lucru se aplică și în cazul concepției și proiectării clădirilor.

Alain Lamassoure (PPE). – (FR) Dle președinte, la rândul meu, aș dori să îmi exprim mulțumirea față de acordul la care s-a ajuns prin conciliere. A necesitat inteligența Președinției suedeze, contribuția efectivă a Comisiei, competența raportorilor noștri și simțul compromisului de care au dat dovadă reprezentanții grupurilor politice. Le mulțumim tuturor.

Totuși, după părerea mea, vestea cea mai importantă a zilei nu o constituie acest acord. Când vine vorba de viitorul bugetului european, principalul eveniment al săptămânii nu are loc aici, la Strasbourg, ci la Copenhaga. Acolo, liderii noștri naționali și-au acordat două zile pentru a găsi 2 400 000 000 EUR pentru a finanța așa-numitul ajutor al UE pentru țările defavorizate, afectate de schimbările climatice, iar această sumă este numai pentru anul 2010. Noi, deputații din Parlamentul European, am fi fost considerați iresponsabili dacă nu am fi reușit să facem reduceri de 81 de milioane de euro din bugetul UE, iar acum vedem cum 2 400 000 000 EUR apar din senin, din iarbă verde.

Eu salut acest rezultat, însă niciun democrat nu poate accepta o procedură atât de obscură, atât de lipsită de control democratic – toate parlamentele, Parlamentul European și parlamentele naționale vor fi puse în fața unui *fapt consumat* – și care are consecințe atât de nedrepte pentru anumite state membre, ținând cont de faptul că unele dintre acestea vor plăti de două sau de trei ori mai mult decât alte state, la fel de bogate.

Cu toate acestea, haideți să salutăm întâi următorul fapt: șefii noștri de stat sau de guvern recunosc acum că politicile comune ale UE nu mai pot funcționa cu un buget care este limitat la 1 % din produsul național brut. Ei reinventează bugetul european, dar cumva într-un mod paralel. Contez pe noua Comisie Europeană și pe Președinția spaniolă să ne ajute să punem bazele unei noi Europe bugetare, care, așa cum o recunoaștem cu toții acum, este necesară.

Francesca Balzani (S&D). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, când vom ajunge la finalul procedurii bugetare și vom putea evalua munca depusă ca pe un întreg, cred că va trebui să ne punem o întrebare foarte sinceră și foarte directă: este acesta un buget util?

Acest buget este unul de tranziție, unul care face trecerea spre Europa Tratatului de la Lisabona, o trecere în contextul gravei crize economice și financiare care a afectat întreaga lume. Prin urmare, acest buget este dificil din două puncte de vedere. Trebuie să reacționeze față de criză, însă trebuie să reflecte conștientizarea faptului că, în timpul unei crize, resursele disponibile sunt limitate. Trebuie să aducă o contribuție pozitivă în procesul de redresare economică, dar totodată trebuie să taie, să reducă și să limiteze cheltuielile, acolo unde este posibil.

Acest buget va oferi suma de 141 de miliarde de euro pentru anul viitor. Nu este o sumă cu mult mai mare decât cea pe care am avut-o la dispoziție în 2009, dar s-au făcut eforturi uriașe, s-a muncit foarte mult pentru stabilirea priorităților și pentru canalizarea resurselor disponibile spre prioritățile existente. Atenția se îndreaptă spre două linii bugetare: competitivitatea și mediul. Competitivitatea, pentru că include politici sociale, politici privind ocuparea forței de muncă și provocarea delicată pe care o constituie Fondurile structurale, care încă reprezintă baza politicilor de redistribuție în Europa. Această linie bugetară va primi aproximativ 65 de miliarde de euro pentru anul viitor.

Și mediul, care cuprinde politica agricolă, va avea alocate aproximativ 60 de miliarde de euro. Totuși, acest buget pentru 2010 se raportează, mai presus de toate, la planul de redresare economică. Acest plan a atras o susținere puternică anul trecut, însă nu a fost complet finanțat în 2009. Astăzi, grație eforturilor semnificative făcute pentru redistribuirea resurselor, cel puțin 2,5 miliarde de euro pot fi investite în infrastructura energetică și în internetul de bandă largă.

Cu toate acestea, s-au făcut eforturi substanțiale și pentru a modela acest buget în conformitate cu strategia de la Lisabona, pentru a furniza programului Erasmus, pentru educație de-a lungul vieții, și mai multe resurse decât cele oferite de Comisie în proiectul de buget, căci trebuie să ne adresăm în mod cinstit întrebarea dacă acesta este un buget folositor, însă, înainte de toate, avem un etalon fundamental: utilitatea bugetului trebuie stabilită în funcție de cetățenii Europei.

Trebuie să fie un buget folositor pentru fiecare cetățean al Europei și eu cred că pe baza acestei utilități, adaptate nevoilor cetățenilor, trebuie să inițiem și să continuăm o dezbatere sensibilă pe tema revizuirii marjelor de disponibilitate și a resurselor pe care dorim să le acordăm Europei pentru politicile sale.

Ivars Godmanis (ALDE). – (LV) Dle președinte, aș dori să vorbesc despre Fondurile structurale europene. Acestea reprezintă aproximativ 35,5 % din bugetul total al Europei. Mai precis, Fondul european de dezvoltare regională și Fondul european de coeziune, din 2007 până în 2013, însumează 308 miliarde de euro. În 2010,

aceste fonduri reprezintă angajamente în valoare de 39 de miliarde de euro și plăți în valoare de aproximativ 31 de miliarde de euro. Ce riscuri și probleme se observă aici? Cele mai recente informații sunt cele din 1 octombrie 2009: ne aflăm la sfârșitul celui de-al doilea an, punerea în aplicare liniară poate fi de 28,5 %, rata plăților este de 24,35 % și iată primele probleme. 55 % dintre statele membre se află sub această medie. Indicatorul din statul cu cea mai slabă situație este cu 40 % mai mic decât media, iar diferența dintre statul cu cea mai bună situație și statul cu cea mai slabă situație în ceea ce privește absorbția fondurilor este de 370 %, adică un factor de 3,7. Dacă analizăm fondurile individuale și apoi fondul pentru reconstrucție și dezvoltare regională, vom constata că 22 % dintre statele membre se află sub medie, cel mai slab rezultat fiind de 50 % sub această medie și o diferență de 500 % înregistrându-se între cel mai bun și cel mai slab rezultat. Există țări unde situația absorbției resurselor este de cinci ori mai slabă decât în țările care au cele mai bune rate de absorbție! În cadrul Fondului social european, 22 % dintre țări se află sub cifra medie, cel mai slab rezultat fiind 43 % sub medie, diferențele indicând un factor de 3,7. În cazul Fondului european de coeziune, țara cu cele mai slabe rezultate se află cu 68 % sub medie, iar diferența dintre cel mai bun și cel mai slab rezultat este de 300 %. Care este riscul? Dacă analizăm această situație comparând-o cu perioada 2000-2006, când nu a fost criză, putem observa că statele care acum rămân în urmă în ceea ce privește absorbția resurselor sunt dintre acele țări care anterior nu au absorbit aceste fonduri. Mai precis, sumele rămase neplătite se ridică la 16 miliarde de euro pentru vechiul fond, aferent perioadei 2000-2006. În cadrul fondului pentru reconstrucție și dezvoltare, în total s-au pierdut 2,4 miliarde de euro. Acest lucru înseamnă că 20 % dintre statele membre nu au absorbit acești bani, iar acum nu îi vor mai primi. În cadrul Fondului social european, această sumă este de 1,9 miliarde de euro, întrucât 16 % dintre statele membre nu au implementat complet sumele. În total, acest lucru înseamnă că 4,3 miliarde de euro erau destinate...

James Nicholson (ECR). – Dle președinte, suntem cu toții conștienți de restul de 2,4 miliarde de euro pentru Planul european de redresare economică, bani care au fost promiși pentru bugetul anului 2010 și salut încercarea făcută în această privință pentru a scoate Europa din acest climat economic dificil. Cred că acest plan ar trebui să se concentreze pe inovație și pe ocuparea forței de muncă și, în principal, pe limitarea pierderilor de locuri de muncă. Sper că aceștia vor fi bani bine cheltuiți, nu irosiți. Aceste resurse trebuie alocate în mod corespunzător iar statele membre trebuie să le folosească în mod practic și eficient.

Sunt bucuros că cele 420 de milioane de euro promise pentru instalarea benzii largi în zonele rurale au fost asigurate. Aceasta va fi o inițiativă foarte importantă în multe zone rurale și, dacă va fi pusă în aplicare corespunzător, ar trebui să încurajeze dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii în acele zone.

Salut faptul că a fost creat fondul pentru lapte. Cred că acesta era foarte necesar și este un bun exemplu de realizare a acestui Parlament în ceea ce privește formarea bugetului, folosind fonduri care nu erau utilizate în alte domenii, ca să spunem așa.

Aș vrea să vorbesc puțin despre ceea ce aș vrea să cuprindă bugetul pe viitor. Aș vrea să văd că oamenii pe care bugetul îi ajută sunt cei care sunt victimele violenței, victimele terorismului, pentru că eu cred că putem face mai multe în acest domeniu. Aceștia sunt oamenii care nu au primit ajutor. Acestora nu li se acordă și nici nu primesc suficient ajutor din partea guvernelor lor naționale. În țara de unde vin eu, există multe domenii în care acești oameni sunt ajutați în prezent, prin intermediul fondurilor existente, însă există și alte domenii pentru care am putea face mai multe. După 2014, nu vor mai fi fonduri disponibile pentru acești oameni și fac apel la acest plen să înceapă să se gândească de pe acum la felul în care putem ajuta efectiv victimele violenței terorismului. Sper că viitoarea Președinție spaniolă va putea să mă ajute în acest domeniu.

Dați-mi voie să profit de această ocazie pentru a-mi exprima pe scurt îngrijorarea cu privire la administrarea unor fonduri de 60 de milioane de euro în Irlanda de Nord. Sper că dl comisarul pentru bugete, aici de față, va lua în considerare acest aspect. Adunarea Irlandei de Nord are responsabilitatea de a administra fondurile. Sunt cu aproximativ 18 luni în urmă cu procesul de distribuire a acestor fonduri. I-aș ruga ca, dacă administrează aceste fonduri, să le administreze în mod eficient, în mod eficace și cu înțelepciune, într-o perioadă în care oamenii au nevoie să meargă la muncă.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Dle președinte, în Uniunea noastră, accesul la o sursă de electricitate de încredere și cu emisii scăzute de carbon ar trebui să fie recunoscut ca drept fundamental pentru orice cetățean european. În acest scop, Uniunea trebuie să elaboreze o politică europeană veritabilă privind energia publică și nu să finanțeze, prin intermediul unei proceduri bugetare, dezafectarea unei centrale nucleare din Bulgaria.

A construi o Europă cu energie pentru toți înseamnă a recunoaște faptul că energia este un drept public al omenirii, nu un articol de comerț. Înseamnă a abroga toate directivele privind dereglementarea și liberalizarea concurenței în sectorul energetic, a garanta reglementarea publică și proprietatea asupra întregului sector

nuclear, inclusiv în chestiunile legate de dezafectări și subcontractări. Înseamnă a crea o agenție europeană a energiei, care să coordoneze și să supravegheze toate eforturile depuse de statele membre în ceea ce privește cercetarea și securitatea în sectorul energiei, să garanteze acces egal la energie pentru toți cetățenii UE, precum și înființarea unui grup economic de interese, care să reunească toate întreprinderile europene, deopotrivă publice și private, care operează în sectorul energiei.

Acest grup de interese ar permite realizarea unor proiecte importante – proiecte legate de rețelele de distribuție, de producția de energie cu emisii scăzute de carbon, de cercetare și securitate – într-un context de cooperare. Prin urmare, banii europenilor ar fi folosiți în mod corespunzător; ar promova dezvoltarea, și nu doar ar crește rata rentabilității capitalului investit.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Dle președinte, bugetul pentru 2010 este adoptat în contextul crizei economice, prin urmare este nevoie de precauții suplimentare atunci când se stabilesc bugete pentru fondurile UE. În acest context, Consiliul a obligat Parlamentul European să stabilească priorități. Economia suferindă și investițiile în durabilitate au fost plasate printre prioritățile programului de lucru, și pe bună dreptate. În raportul său, dl Surján exprimă în mod coerent prioritățile de creștere economică și de ocupare a forței de muncă.

Aceste priorități se reflectă în schimbările făcute între diversele rubrici ale cadrului financiar multianual, iar acest lucru poate fi văzut totodată și în finanțarea Planului european de redresare economică, plan care în mod corect pune accentul pe noile tehnologii. Aici, relevantă în mod special este susținerea proiectelor care implică surse durabile de energie și îmbunătățirea legăturilor la nivelul rețelelor de energie cu țările terțe. În acest scop, trebuie să contribuim la crearea atât de necesarei diversificări a furnizorilor de energie. Acesta este un ansamblu de priorități foarte bun.

Totuși, aș dori să fac o observație în acest sens. Ar fi trebuit să fim mai stricți decât atât. Dacă Uniunea Europeană vrea ca activitatea ei să fie credibilă, ar trebui să se limiteze la sarcinile importante, în loc să exagereze rolul pe care îl joacă în combaterea crizei. Printre aspectele care nu sunt incluse în domeniul de activitate european se numără educația, cultura și cetățenia. Cu toate acestea, cererea privind disponibilitatea mai multor fonduri, care revine în fiecare an, nu este în concordanță cu acest fapt. Nu ar trebui să fie nevoie să mobilizăm instrumentul de flexibilitate pentru a compensa deficitul de fonduri.

În schimb, un ansamblu mai riguros de priorități ne-ar ajuta să fim un partener constructiv pentru Consiliu, în special în acest moment de criză economică, când statele membre se confruntă cu deficite și sunt nevoite să facă reduceri drastice. Pe scurt, aș dori să îi mulțumesc raportorului, dl Surján, pentru că a făcut acest pas în direcția corectă și pentru că a pus accentul pe redresarea economică, fără a pierde însă din vedere aspectele sociale ale politicii UE, precum îngrijirea copiilor din orfeline, în special în Bulgaria.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Dle președinte, având un minut la dispoziție pentru a vorbi despre un buget de 141 de miliarde de euro, trebuie să ne limităm la aspectele esențiale, și anume la faptul că, la toate nivelurile – comunitar, național, regional și chiar mai jos de acesta – așa numiții bani „europeni” sunt cheltuiți mai puțin eficient și cu mai puțină atenție decât banii care vin din surse mai apropiate de contribuabili. Ca să dau un exemplu, chiar Curtea Europeană de Conturi a raportat că, până de curând, un procent de aproximativ 11 % din uriașul Fond de coeziune a fost plătit în mod complet eronat. Pentru 2010, cifra despre care este vorba ar fi de aproximativ 4 miliarde de euro; nu este o sumă de neglijat. Acest lucru este criticabil și inacceptabil. Acum alocăm o sumă suplimentară de 2,4 miliarde de euro în bugetul pe 2010 planului de redresare economică. Nu mă opun, însă mă întreb în continuare dacă nivelul european este unul potrivit și dacă Europa nu cumva ar face mai bine să se limiteze la coordonarea eficientă a acțiunilor tangibile, determinate, la nivel național.

În fine, continui să mă opun risipei colosale care este un lucru obișnuit în toate instituțiile europene.

Salvador Garriga Polledo (PPE). – (ES) Dle președinte, aș dori, bineînțeles, să îi felicit pe cei doi raportori, pe dl Lindblad, din partea Consiliului și, în special, pe dl comisar Șemeta, care este responsabil cu bugetul numai de câteva luni. Cred sincer că s-a descurcat excelent și a reușit să găsească o soluție semnificativă de consens pentru concilierea din noiembrie. Pentru acest lucru doresc să îl felicit în mod special pe dl comisar.

Este ultimul an în care elaborăm bugetele în acest fel. Cred că sistemul a ajuns la finalul vieții sale și cred că grupurile politice trebuie să se gândească foarte bine în următoarele luni la felul în care va trebui să ajungem la o nouă procedură bugetară, care să fie în concordanță cu realitățile Tratatului de la Lisabona.

Vă voi oferi un exemplu: Anul acesta am purtat discuții cu privire la domeniul agriculturii, discuții virtuale care însă au avut un rezultat real. Anul viitor, discuțiile vor fi reale de la început, în sensul că avem procedura legislativă ordinară și, prin urmare, va fi vorba de un exercițiu de responsabilitate pentru toți deputații din Parlamentul European.

În fine, bugetul va fi unul real și, așa cum a spus și dl Lamassoure acum câteva momente, va fi un buget în cazul căruia Consiliul nu va mai putea să decidă în mod genial în privința unor noi linii bugetare în timpul unor summituri ținute în afara Parlamentului, în urma cărora Comisia Europeană și Parlamentul European vor trebui să facă trucuri magice financiare pentru a putea introduce în buget aceste promisiuni noi și geniale făcute de Consiliu. Această practică s-a încheiat și sperăm că după data de 1 ianuarie a anului viitor toți cei din instituții își vor exercita responsabilitățile pentru a elabora cu adevărat bugete care să reflecte realitățile politice și situația economică și financiară a Europei.

Eider Gardiazábal Rubial (S&D). – (ES) Dle președinte, cred că ar trebui să fim mulțumiți de rezultatul negocierilor dintre Parlament și Consiliu pentru adoptarea finală a bugetului Uniunii pentru 2010.

De asemenea, ar trebui să fim mulțumiți și pentru că am reușit să menținem finanțarea pentru sectorul laptelui și produselor lactate, pe care am adoptat-o în Parlament la prima lectură și care i-ar putea ajuta pe fermierii noștri să iasă cu bine din această perioadă de criză. Sper că vom reuși să găsim o soluție permanentă și că aceștia vor putea să vadă curând lumina de la capătul tunelului.

Putem să fim mulțumiți și de faptul că s-a ajuns la un acord în privința finanțării, cu fonduri noi, a unui mecanism de microfinanțare pentru Uniunea Europeană. De asemenea, putem fi mulțumiți pentru un lucru care pare evident, dar despre care s-a vorbit foarte puțin: cheltuielile cu agricultura și cele pentru coeziune, care sunt cele mai importante politici ale Uniunii Europene, nu au fost puse la îndoială. Adevărul este că astăzi putem considera acest lucru drept o realizare.

Putem fi în mod special mulțumiți pentru că am găsit 2,4 miliarde de euro, fonduri noi, pentru finanțarea celei de-a doua părți a Planului european de redresare economică.

Totuși, ascunsă în spatele acestei celebrări se află o realitate care nu este la fel de plăcută. Nu există bani pentru a finanța politicile pe care le-am alocat Uniunii sau, mai bine spus, există bani, dar se pare că în Consiliu există o dogmă de nestrămutat: niciun euro mai mult decât suma aprobată în 2006 pentru actualul cadru financiar. Dle Președinte în exercițiu al Consiliului, aceasta nu este austeritate bugetară, este obtuzitate economică și politică.

Cu mai mult de un an în urmă, Comisia Europeană a propus un Plan de redresare economică pentru Uniunea Europeană. Era un plan relativ modest comparativ cu ceea ce se petrecea în statele membre, însă se concentra pe stimularea viitoarelor sectoare ale economiilor noastre.

Consiliul s-a opus la început, pentru că se propunea creșterea cadrului financiar cu 5 miliarde de euro. După lungi negocieri și discuții ați acceptat planul, dar a trebuit să îl aplicăm pe doi ani. Ați obligat Comisia Europeană să facă o contabilitate inteligentă și creativă, astfel încât acești bani să poată fi folosiți aproape fără ca acest lucru să se observe în cadrul financiar.

Nu vorbim decât despre transparență și simplificare, însă Comisia a trebuit să ne deseneze o minunată diagramă, pentru ca aceia dintre noi care lucrează la buget să poată înțelege propunerea Comisiei. Vă provoc, dle Președinte în exercițiu al Consiliului, să explicați acest acord unui cetățean care încă este interesat de ceea ce facem noi în Parlamentul European.

Acest lucru înseamnă că noi nu creăm o Europă care este aproape de cetățeni, așa cum ne dorim cu toții. Nu spun asta pentru a critica, ci pentru că până când Consiliul nu își va schimba politica, integrarea europeană va fi insuficientă.

Tocmai am semnat un tratat, însă avem nevoie de un spirit nou. Fie încetăm să mai credem că fiecare euro cheltuit în Europa este o risipă, fie ne alăturăm euroscepticilor.

Joi vom adopta o rezoluție prin care se va solicita revizuirea cadrului financiar pentru a servi noilor nevoi ale Uniunii. Sunt complet de acord cu acest punct de vedere, însă vă avertizez că o revizuire a cadrului financiar trebuie să reprezinte o creștere. Noile nevoi nu pot fi finanțate prin reducerea sumelor alocate priorităților actuale. Pentru a mă face înțeleasă – și cu aceasta voi încheia – nu vom accepta reducerea sumelor alocate politicilor de coeziune sau politicii agricole.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – (NL) Dle președinte, discutăm ultimul buget aflat sub incidența Tratatului de la Nisa. Anul viitor lucrurile vor fi foarte diferite: pentru prima dată, Parlamentul va putea umbla la politica agricolă și la cheltuielile cu pescuitul, de exemplu. Această parte a bugetului va fi în sfârșit accesibilă Parlamentului și vă pot spune că aștept cu interes acest lucru. Oricum, vorbim acum despre bugetul pentru 2010. Aș dori să fac câteva observații scurte.

Banii suplimentari pentru energie și cercetare, dar și pentru dezafectarea centralei nucleare de la Kozlodui, din Bulgaria, sunt aspecte pozitive, însă eu consider că liniile largi ale bugetului UE reprezintă o problemă. Oare contribuțiile europene chiar vor face ca economia noastră să fie pregătită pentru viitor? Răspunsul este „nu”. Să nu ne păcălim singuri. Haideți să folosim apropiata revizuire a perspectivei financiare pentru a ne concentra pe viitor. Solicit Consiliului și Comisiei să ia foarte în serios această revizuire, nu să o considere drept o glumă. Actualul buget încă investește prea mult în vechea economie: există o prea mare susținere veche pentru agricultură și pentru regiuni și sunt prea puține investiții în ceea ce este cu adevărat important, anume durabilitatea și inovația. Ne aflăm la un punct de cotitură. Vrem oare să transformăm Europa într-un muzeu în aer liber, unde americanii, chinezii și indienii să se poată bucura de cultură de valoare și de mâncare bună sau vrem să o transformăm într-o regiune dinamică, progresistă, la care restul lumii să se uite cu invidie? Cu alte cuvinte, alegem stagnarea sau progresul? Răspunsul meu este evident.

De asemenea, haideți să analizăm cu atenție finanțarea Uniunii Europene. Va trebui, cu orice preț, să trecem la un sistem de resurse proprii. Ca răspuns la o solicitare a grupului nostru, Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa, Comisia va prezenta o propunere în acest sens. Aștept cu interes acest lucru. Actualul sistem oferă prea puțin spațiu de acțiune și are efectul pervers de a face ca statele membre să fie mai interesate de cât de mult pot recupera, fără a dori să afle dacă această contribuție europeană este într-adevăr eficientă. De asemenea, susțin punctul de vedere potrivit căruia trebuie să facem mult mai multe pentru a stopa declinul biodiversității în lume.

Takis Hatzigeorgiou (GUE/NGL). – (EL) Dle președinte, nu suntem de acord cu abordarea politică a acestui buget, pentru că aceasta crește cheltuielile militare și pentru că contopește încet dar sigur politica adoptată cu politica NATO. În fond, acest lucru exclude permanent posibilitatea unei politici externe independente a UE. Cadrul financiar pe cinci ani reduce cheltuielile cu agricultura și nu reușește să susțină economia internă, nici coeziunea și nici lupta pentru menținerea climatului.

Ne dorim o Uniune Europeană care să adopte legislație pentru a proteja consumatorii de speculații și cetățenii de ochiul autorităților, care nu țin seama de nimic. Am fost cu toții transformați în suspecți *prima facie*.

Aș dori să clarific un aspect: noi suntem împotriva bugetului, însă argumentele noastre sunt complet contrare celor pe care le-am auzit mai înainte de la membrii neafiliați din Marea Britanie. Noi credem în asocierea intereselor naționale și nu acceptăm ideea ca fiecare națiune să se retragă în carapacea ei. Acest lucru duce la ostilitate și, în ultimă instanță, la conflicte.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Comisia Europeană intenționează să devieze resurse considerabile de la două domenii, în cadrul modificării bugetului pentru 2009. Unul dintre domenii este competitivitatea, care include programele-cadru de cercetare și dezvoltare, deși acest domeniu era considerat o prioritate până acum. Dacă dăm vina pe candidații din acest sector, atunci reducerea birocrăției devine o cerință și mai emfatică. Celălalt domeniu este Fondul agricol european pentru dezvoltare rurală, care a fost redus cu 1,6 miliarde de euro. Acest fond este menit să fie utilizat pentru ca zonele rurale să își păstreze sau să își refacă populația. Ungaria este foarte grav afectată de această problemă. Agricultură ungară este dominată de mari holdinguri. Ele sunt cele care primesc plățile zonale, în timp ce forța de muncă pe care o folosesc este destul de redusă. Raportorul a criticat destul de dur modificarea. Acesta a spus că Comisia întreprinde un atac asupra domeniilor principale. Întrebarea mea este: de ce susține în continuare aprobarea acestei modificări?

Ingeborg Gräßle (PPE). – (DE) Dle președinte, dle comisar, dle Lindblad, doamnelor și domnilor, aș dori să reiau apelul făcut de dl Garriga pentru elaborarea unor bugete realiste. Care sunt costurile Tratatului de la Lisabona? Aceasta a devenit o problemă foarte urgentă. De ce nu putem fi mai realiști în ceea ce privește Fondurile structurale? Acestea au devenit animalul nostru sacru. Deja există credite restante de acum doi ani și jumătate, care nu au fost descărcate, la care se mai adună cel puțin încă 30 de miliarde de euro.

Există o problemă în Balcani, unde țările se pregătesc pentru aderarea la Uniunea Europeană. Ca urmare a unor rezoluții negative ale socialiștilor și liberalilor, interesul pentru aflarea situației reale din Balcani este foarte scăzut. De exemplu, cum colaborează diversele instituții ale UE din Kosovo, care acum există în număr mare acolo? Acestea au fost amendamente importante pe care Parlamentul le-a respins și cărora, cred eu, ar trebui să le dăm o urmare, pentru că avem lucruri de făcut în cazul acestora.

Unde este progresul din aceste rapoarte privind progresul? Am votat în favoarea raportului Curții de Conturi în care am cerut un sistem de semaforizare rutieră, însă ulterior Comisia pentru bugete a refuzat să vină să întărească acest sistem cu autoritatea sa prin rezerve corespunzătoare. Toate aceste lucruri reprezintă contradicții și, după părerea mea, Parlamentul nu este încă pregătit nici să fie realist, nici să își confirme propriile rezoluții cu autoritatea sa.

Aș dori să solicit o abordare realistă față de situația de la Kozlodui. Până în această vară, raportul special al Comisiei privind utilizarea fondurilor UE în Bulgaria nu a menționat Kozloduiul, deși acesta a primit bani de la PHARE. Până la sfârșitul anului 2009, cel puțin 602 milioane de euro au fost cheltuite pentru Kozlodui. Am încercat să aflu ce s-a întâmplat cu banii și am descoperit că nimic nu a fost dezafectat până acum. Doar s-au făcut planuri pentru administrarea procesului de dezafectare. Cazul Kozlodui mi-a demonstrat cât de puține știe Comisia despre ce se întâmplă cu banii noștri. A demonstrat totodată că numeroasele bugete auxiliare care au fost create fac ca situația să fie și mai greu de controlat și, în plus, din cauza lor Comisia își pierde vederea de ansamblu. Prin urmare, ar trebui măcar să încetăm să mai facem presiuni pentru bugete auxiliare, pentru că rezultatul va fi că nu vom mai ști nimic despre ceea ce se întâmplă.

Edít Herczog (S&D). – (HU) Dle comisar, doamnelor și domnilor, în timpul actualei crize financiare și economice, o atenție deosebită trebuie îndreptată spre dezvoltare, competitivitate, locurile de muncă și spre o punere în aplicare mai eficace și mai simplă a Fondurilor structurale și de coeziune. În afară de acestea, printre alte obiective prioritare se numără creșterea gradului de securitate a furnizării energiei și a transportului acesteia, securitatea internă, provocările demografice și problema schimbărilor climatice.

Tocmai din acest motiv salutăm importante succese parlamentare obținute prin proiectul de buget care ne-a fost prezentat în ceea ce privește planul de redresare economică și susținerea investițiilor în energie. De asemenea, salutăm succesele mai mici, ca de exemplu ajutorul acordat producătorilor de lapte și produse lactate sau instrumentul de microfinanțare pentru IMM-uri, la care s-a ajuns după dezbateri îndelungate. Aș dori totodată să menționez proiectele inteligente privind energia și ajutorul pentru învățarea de-a lungul vieții. Trebuie să subliniez că este o adevărată reușită faptul că am putut strânge 2,4 miliarde de euro pentru redresarea economică. De asemenea, sunt încântată că am reușit să garantăm confirmarea bugetului Galileo.

Aproape 2 miliarde de euro au fost alocate proiectelor din domeniul energiei, ceea ce reprezintă probabil cel mai semnificativ rezultat cu care Parlamentul European se poate lăuda. Am reușit, de asemenea, să acordăm ajutor pentru închiderea în siguranță a centralei nucleare de la Kozlodui, din Bulgaria, și aș dori să evidențiez în mod special ideea de siguranță a acestui demers. Am reușit să obținem ajutor pentru producătorii de lapte și produse lactate, ajutor care a fost inclus în buget la solicitarea Parlamentului European. Trebuie să subliniem totodată faptul că Parlamentul a luat decizii responsabile și să recunoaștem că am alocat marje bugetare raționale.

Totuși, marjele noastre se diminuează. Parlamentul poate fi mândru de bugetul pentru 2010. Aș dori să îi felicit pe raportori pentru acest lucru, pe dl Surján și pe dl Maňka. Sarcina noastră pentru viitor va fi să ne asigurăm nu doar că Tratatul de la Lisabona va consolida poziția Parlamentului, ci și că, grație revizuirii sale, bugetul UE va ușura viața antreprenorilor și cetățenilor europeni. Pentru a reuși în acest demers, urez multă putere și perseverență în următorii ani. Vă mulțumesc pentru atenția acordată.

Nathalie Griesbeck (ALDE). – (FR) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, este rândul meu să aduc un omagiu imaginației dovedite și eforturilor făcute de către instituțiile noastre pentru a emite – prin intermediul unor tehnici bugetare, așa cum a spus dl Lamassoure, printr-un miracol – importante sume de bani aferente celei de-a doua faze a planului de redresare economică, mai precis suma de 2 400 000 000 EUR. Aș dori să spun, de asemenea, cât de mulțumită sunt de suma de 300 de milioane de euro pe care am reușit să o găsim pentru a răspunde, pe termen scurt, crizei extrem de serioase care afectează în prezent fermierii. Sper că această sumă de bani și aceste dificultăți vor însemna că vom avea o abordare pragmatică în ceea ce privește viitorul acestora. Ar trebui să laudăm totodată și proiectele-pilot și acțiunile pregătitoare care, așa cum a subliniat dna Jensen, aduc un suflu nou bugetului nostru.

În afară de aceste observații, care au fost făcute foarte eficace, aș dori să subliniez două aspecte. În primul rând aș dori să adresez o întrebare, iar în al doilea rând să adopt o poziție politică. Întrebarea este următoarea: Aș dori o explicație oficială în legătură cu poziția pe care o va adopta Uniunea noastră în ceea ce privește politica de coeziune și Fondurile structurale, elemente care par a fi fost prinse în furtuna care afectează anumiți parteneri ai UE. Cred că acest lucru este o dovadă cu privire la ceea ce se întâmplă în Europa.

(Președintele a întrerupt-o pe vorbitoare)

Elisabeth Jeggle (PPE). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, Parlamentul European s-a prezentat bine în timpul acestor negocieri. Aș dori să le mulțumesc colegilor mei deputați care au luat parte la negocieri și care și-au exprimat foarte clar părerea în fața Comisiei și Consiliului.

Acum este important ca noi să apreciem cum se cuvine toate aspectele legate de Tratatul de la Lisabona, inclusiv întregul domeniu bugetar. Am arătat că Parlamentul trebuie să fie luat în serios și că este logic ca Parlamentul să fie luat în serios. Aceste negocieri pe baza bugetului au confirmat foarte clar acest lucru. Mulți dintre colegii mei deputați au menționat deja faptul că am atins cele mai importante obiective pe care le aveam.

În calitate de raportor pentru bugetul agriculturii în cadrul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală, pot spune că, deși bugetul nostru – partea aferentă agriculturii – a fost comprimat foarte mult, încă ne încadrăm în marje. Am lăsat-o mai moale. Noi înșine am reușit acest lucru în cadrul comisiei noastre și acord o foarte mare importanță acestui aspect. Este un succes faptul că Parlamentul a reușit să asigure 300 de milioane de euro pentru fondul pentru lapte, în ciuda tuturor argumentelor contra prezentate de-a lungul anilor de Comisie și de Consiliu, în special având în vedere situația dificilă în care se află fermierii din sectorul laptelui și produselor lactate.

Și alte sectoare ale producției agricole au probleme în prezent. Acest lucru afectează nu doar agricultura și fermierii, ci și multe locuri de muncă din domeniile asociate. Având în vedere actuala situație, acest lucru creează și mai multe dificultăți. Avem nevoie de o linie bugetară permanentă pentru fondul pentru lapte și intenționăm să atingem acest obiectiv în viitor. Am alocat mai mulți bani bugetului pentru 2010 decât în 2009. Acesta este rezultatul situației actuale și suntem conștienți de asta. Vom acționa în consecință și vom face tot ce ne stă în putere pentru a ne asigura că politica noastră agricolă este durabilă și inovatoare.

Estelle Grelier (S&D). – (FR) Dle președinte, în esență, votul privind bugetul este un act cu un caracter profund politic și trebuie să învățăm o lecție politică – o lecție politică importantă, fundamentală – de pe urma bugetului care ne este propus.

Bugetul Uniunii Europene, și în special acest buget, reflectă lipsa unui proiect politic european deși, în ciuda contextului de criză și la începutul noilor noastre mandate, cetățenii europeni au nevoie de un asemenea proiect mai mult ca niciodată. Acest buget marchează absența unei viziuni globale pentru Europa.

Consiliul și Comisia au ales să lase statele membre să își elaboreze propriile planuri de redresare, care deseori rivalizează, și au abandonat eforturile de a coordona o redresare economică, socială și de mediu la nivelul UE. Nu a existat nicio încercare de influențare a situației, iar solidaritatea europeană nu a fost nici ea încurajată.

Consiliul și Comisia își ușurează conștiința aplicând un plan de redresare puțin câte puțin. Într-adevăr, pentru cea de-a doua parte a planului de redresare, bugetul pentru 2010 prevede o finanțare totală de 5 miliarde de euro, o sumă derizorie. Firește, va alocă 300 de milioane de euro pentru fondul pentru lapte, însă această sumă este insuficientă când știm că în Franța, de exemplu, venitul net al fermierilor a scăzut cu 34 % în 2009.

Bugetul pentru 2010 alocă 25 de milioane de euro pentru microfinanțare și, în ciuda recomandărilor Consiliului, permite menținerea proiectului de buget aferent intervențiilor din Fondul de coeziune.

Prin urmare, vom vota pentru acest buget din cauza lipsei unei alternative și cumva din inerție, pentru că Europa – cetățenii – nu se pot descurca fără aceste intervenții, chiar dacă ele sunt insuficiente. Totuși, împreună, trebuie să analizăm – și este urgent – metodele de finanțare a politicilor ambițioase cu care Europa trebuie să se deoteze și metodele de extragere a bugetului UE din actualul cadru limitat și inadecvat.

Mai presus de declarații politice importante, președintele Comisiei, dl Barroso, trebuie să ne spună cum intenționează să finanțeze viitoarele politici europene despre care vorbește atât de mult, în special pe cele referitoare la noua strategie privind creșterea economică și schimbările climatice. De acum înainte, acestea nu se vor mai putea descurca cu un buget atât de redus precum cel care ne este oferit.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (GA) Dle președinte, susțin în totalitate decizia Parlamentului European de a considera drept o prioritate finanțarea pentru Planul european de redresare economică. Un plan de redresare de acest fel trebuie în mod imperios să crească cererea economică și să restabilească posibilitățile competitive ale regiunii.

Ca urmare a crizei economice, rata șomajului crește în Europa, iar acest lucru afectează foarte mult economia europeană. Din păcate, tinerii care își caută pentru prima dată în viață un loc de muncă sunt cei mai grav afectați. Este esențial să se ia măsuri pentru protejarea celor care sunt cei mai dezavantajați.

Trebuie să stabilim planuri de recalificare, pentru ca cei care își pierd astăzi locul de muncă să își poată găsi repede un alt loc de muncă pe viitor.

Planul trebuie să funcționeze împreună cu Fondul social european și cu Fondul european de ajustare la globalizare.

Din 1973, când Irlanda a acceptat să facă parte din Comunitatea Economică Europeană, Uniunea Europeană și-a asumat în mod repetat un rol central – când a fost necesar – în abordarea problemei șomajului din această țară, prin intermediul Fondului social european.

Uniunea și-a asumat din nou acest rol pozitiv în Irlanda, iar planul de redresare este de o importanță vitală în acest sens.

Președinte. – Mulțumim, dle Gallagher. În calitate de vicepreședinte responsabil pentru multilingvism, aș dori să spun că ne bucurăm nespun să vă auzim vorbind în limba galică în acest Parlament.

Danuta Maria Hübner (PPE). – Dle președinte, aș dori să atrag atenția asupra a patru aspecte.

În primul rând, permiteți-mi să subliniez nevoia de a folosi bugetul pentru 2010 și, în special instrumentele financiare ale politicii europene de coeziune cât mai repede posibil, pentru a stimula activitatea economică în toate regiunile și orașele Uniunii și pentru a crea efectul de pârgie necesar pentru a revitaliza economiile statelor membre. Politica de coeziune pune la dispoziție o punte solidă și necesară între redresarea în urma crizei și transformarea structurală pe termen lung a economiei europene.

În al doilea rând, acesta este motivul pentru care Comisia pentru dezvoltare regională a încurajat Comisia și statele membre nu doar să folosească resursele financiare disponibile pentru a investi în ceea ce reprezintă priorități ale politicii de coeziune pentru perioada 2007-2013 – schimbările climatice, cunoașterea și inovația, eficiența energetică, energia regenerabilă, banda largă, transportul urban durabil și reînnoirea aptitudinilor – ci și să promoveze funcția de pârgie a politicii de coeziune; acest lucru înseamnă utilizarea eficientă a tuturor instrumentele de inginerie financiară pe care politica de coeziune le-a creat în colaborare cu Banca Europeană de Investiții pentru a ajuta întreprinderile mici și mijlocii nu doar să supraviețuiască în această perioadă dificilă, ci în primul rând să reziste până la capăt, să se adapteze la schimbările economiei globale, care se transformă permanent, și să se ridice la nivelul provocării – și oportunității – schimbărilor climatice.

În al treilea rând, dați-mi voie să îi informez pe deputați că toate solicitările de plată pentru Fondul european de dezvoltare regională și pentru Fondul de coeziune din bugetul pe 2009, în total 25,5 miliarde de euro, au fost utilizate în totalitate, contribuind astfel la redresare, schimbări structurale, dezvoltare, ocuparea forței de muncă și eficiența energetică impusă de schimbările climatice.

În ultimul rând, în acest context regret reducerile făcute la ajutoarele acordate țărilor candidate, instrumentul pentru dezvoltare regională și resursele umane din cadrul instrumentului de asistență pentru preaderare, care abordează domenii precum șomajul, excluderea socială și investițiile în educație – o reducere de 7 milioane de euro, ceea ce reprezintă 0,5 % din creditele operaționale disponibile care ajung la administrație – fără a lua în seamă nevoia de a asigura o bună administrație locală și fără a lua în considerare principiile de bază ale bunei gestiuni financiare care este atât de dragă acestui plen.

Cătălin Sorin Ivan (S&D). - În primul rând, vreau să felicit raportorii pentru rezultatele obținute în negocierea bugetului 2010. Cetățenii europeni au nevoie mai mult ca niciodată de un buget european solid pentru a face față crizei economice și problemelor lor.

Bugetele statelor membre prezintă astăzi mari dificultăți pentru a face față crizei economice, mai ales când multe din problemele cu care se luptă depășesc cadrul național. Aceste dificultăți sunt de ordin mondial și necesită răspunsuri coordonate la cel mai înalt nivel. De aceea, sunt extrem de mulțumit de faptul că astăzi putem prezenta aici un buget ce va finanța în întregime a doua fază a planului european de redresare economică, în valoare de 1980 de milioane de euro. Este probabil ca în 2010 să vedem primele semne de redresare economică, însă bugetele naționale vor fi extrem de afectate de eforturile pe care le-au făcut în ultimul an. De asemenea, șomajul va atinge cifre record în statele membre.

Viitoarea Comisie va avea o responsabilitate foarte mare în a ajuta statele membre și cetățenii Uniunii să depășească aceste dificultăți. Doresc, însă, să atrag atenția statelor membre asupra responsabilității acestora în accesarea fondurilor europene. Este inutil să ne chinuim să negociem pentru a obține bani pentru politicile de coeziune dacă aceste fonduri nu sunt utilizate. Mă alătur colegilor mei și cer o revizuire cât mai urgentă

a cadrului financiar multianual 2007-2013, fără de care anul viitor nu vom reuși să mai venim aici cu un buget pentru 2011.

Mai vreau să subliniez un ultim element: bugetul 2010 va mai aduce o inovație, care pentru mulți poate părea minoră, dar nu este. Mă refer aici la lansarea acțiunii pregătitoare pentru crearea unui cadru european comun pentru Marea Neagră. Această acțiune reprezintă recunoașterea Mării Negre ca subiect important european și scade discrepanța dintre tratamentul Mării Negre și cel al Mării Baltice în cadrul politicilor Uniunii Europene.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Dle președinte, dle comisar, dle ministru, aș dori să îi felicit pe raportori și pe președintele nostru al Comisiei pentru bugete, prietenul meu, dl Lamassoure.

Doresc să fac cinci observații. Prima se referă la cercetare, în special la cel de-al șaselea și cel de-al șaptelea program-cadru. În vederea asigurării siguranței juridice, noi, cei din Comisia pentru control bugetar, repetăm faptul că dorim ca acum Comisia Europeană să se abțină de la recalcularea, prin interpretări noi ale criteriilor de eligibilitate, a declarațiilor financiare pentru proiectele finalizate care au fost deja aprobate și plătite. Repetăm solicitarea noastră către Comisie, de a nu devia de la standardele internaționale de contabilitate și audit.

Al doilea punct se referă la includerea pensiilor personalului UE în buget. Propunem ca solicitările față de statele membre în legătură cu pensiile personalului – 37 de miliarde de euro la 31 decembrie 2008, o creștere de 4 miliarde de euro față de 2007 – să fie incluse în conturi sub formă de activ și propunem un studiu privind crearea unui fond de pensii pentru UE.

A treia observație este faptul că Oficiul de Luptă Antifraudă ar trebui susținut. Ar trebui întărit astfel încât să își poată desfășura activitatea mai bine, în special în ceea ce privește intervențiile făcute în afara UE.

A patra observație este faptul că am dori ca de acum Comisia să furnizeze resursele necesare pentru a ne permite să organizăm o conferință interinstituțională cu scopul de a obține o declarație pozitivă de asigurare din partea Curții Europene de Conturi. Această conferință ar strânge laolaltă curțile naționale de conturi, Curtea Europeană de Conturi, parlamentele naționale și administrațiile competente.

Ultima observație pe care doresc să o fac este faptul că Uniunea Europeană nu investește suficient, și formulez o propunere personală: nu este oare momentul să includem o parte din investiții în bugetul nostru și, în asociere cu Banca Europeană de Investiții – și propun ca, întrucât avem personalitate juridică, Uniunea Europeană să devină partener al acestei instituții, împreună cu statele membre – să avem un plan de investiții, în special în ceea ce privește rețelele trans-europene? Acesta ar fi valabil pentru energie, autostrăzi, legături feroviare de mare viteză, căi navigabile, universități, educație, bandă largă, sănătate, spațiu și așa mai departe.

Derek Vaughan (S&D). – Dle președinte, este primul buget la care particip în acest Parlament și am fost foarte impresionat de consensul în ceea ce privește prioritățile Parlamentului și de părerea generală că ar trebui să menținem aceste priorități. Doresc să le mulțumesc tuturor celor implicați în acest proces.

Am obținut foarte multe. Nu am obținut totul, dar sunt mulțumit de faptul că am reușit atât de multe. Sunt mulțumit în special de declarațiile privind fondurile structurale și politica de coeziune. Sper că vom ține minte aceste declarații și când vom decide cu privire la politica de după 2013. Cu toate acestea, Parlamentul încă are de luat decizii dificile, ca de exemplu cea referitoare la finanțarea instrumentului de microfinanțare – sper că deputații vor continua să considere acest aspect drept o prioritate –, cea referitoare la găsirea de fonduri pentru Kozlodui în următorii trei ani și cea privind găsirea de finanțare pentru noile priorități: prioritățile rezultate în urma summitului de la Copenhaga, prioritățile rezultate din punerea în aplicare a Tratatului de la Lisabona și prioritățile rezultate din noua strategie pentru 2020, pe care o vom discuta anul viitor.

Trebuie să soluționăm toate aceste probleme având în vedere faptul că marjele sunt foarte riguroase și Consiliul va fi reticent în ceea ce privește furnizarea de finanțare suplimentară. Acesta este motivul pentru care este absolut necesară o revizuire fundamentală a bugetului în viitor. Ar trebui să ne asigurăm că, pe viitor, bugetul va respecta prioritățile noastre.

De asemenea, trebuie să analizăm ideea creării unei noi linii bugetare pentru Fondul de globalizare în loc să tot luăm bani de la alte linii. De asemenea, trebuie să ne asigurăm că instrumentul de flexibilitate beneficiază de suficienți bani încât să putem răspunde priorităților și să le schimbăm. În acest moment, suma nu este suficientă. Dacă putem face toate aceste lucruri, atunci ne vom respecta prioritățile și, mai important decât atât, le vom putea arăta cetățenilor Europei că acest Parlament are un cuvânt de spus.

Bugetul nostru trebuie să respecte prioritățile noastre, dar totodată trebuie să respecte și prioritățile cetățenilor noștri. Acesta este mesajul principal pentru noi, ca parlament, dar și mesajul pentru Comisie și Consiliu.

Csaba Öry (PPE). – (HU) Probabil că nu este o coincidență faptul că elaborarea bugetului pentru 2010 atrage atâtă atenție. Toată această atenție este complet justificată în contextul înrăutățirii ratei șomajului și al dificultăților cauzate de criza economică. În calitate de raportor pentru avizul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, doresc să îi mulțumesc raportorului, dl Surján, pentru modul profesionist în care s-a ocupat de dosarele relevante.

Am menționat mai devreme următoarele priorități în avizul înregistrat de mine în Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale. Evident, am acordat primul loc în clasamentul priorităților instrumentelor menite să ușureze efectele crizei financiare și economice asupra cetățenilor Europei. Am susținut fiecare propunere, chiar și creșterea de 8,4 % menită să impulsioneze competitivitatea, care sperăm că va menține locurile de muncă sau va crea unele noi și va contribui la planul de redresare economică, la noua strategie de la Lisabona, precum și la programul de învățare de-a lungul vieții.

De asemenea, am subliniat sarcinile asociate cu Fondul social, formarea profesională, obținerea de calificări tehnice și învățarea de-a lungul vieții. Cred că este în mod special important faptul că am reușit să alocăm o finanțare de 25 de milioane de euro în 2010 pentru viitorul instrument de microfinanțare. Ieri am dezbătut acest nou instrument. Sperăm că vom reuși să cădem repede de acord și asupra celorlalte detalii privind finanțarea.

Cred că este important ca în buget să se evidențieze importanța finanțării pentru activitățile și politicile menționate în cadrul liniei bugetare 1a. Aceste activități vor contribui la dezvoltarea durabilă și la crearea de locuri de muncă. Aș dori să salut în mod special aspectele menite să îmbunătățească situația întreprinderilor mici și mijlocii, dar și ajutorul acordat programului Progress, rețelei de consultanță și informare EURES și proiectelor-pilot, așa cum este Fondul european de ajustare la globalizare.

Analizând toate aceste lucruri, cred că obiectivele definite de Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale pot juca un rol important pentru buget, lucru pentru care datorăm raportorilor toată recunoștința noastră.

Gay Mitchell (PPE). – Dle președinte, în mandatul parlamentar anterior s-a acordat multă atenție statutului deputaților și asistenților și cred că a fost o abordare potrivită. Acum, la începutul acestui mandat al Parlamentului și al noii Comisii, este momentul să ne îndreptăm atenția spre alți membri ai personalului celor trei instituții și să examinăm rolul acestora.

Suntem privilegiați că oamenii care lucrează pentru Parlament, Consiliu și Comisie sunt profesioniști și foarte dedicați, însă realitatea este că în cadrul acestui Parlament nu ne putem da foarte exact seama cu ce anume se ocupă mulți dintre acești angajați. Își desfășoară activitatea de ani de zile.

Având în vedere că în acest Parlament sunt reprezentate 27 de state membre, în Comisie se adună 27 de comisari din aceste state membre, iar miniștrii Consiliului se duc în parlamentele lor și se întorc aici, este foarte ușor pentru personalul ales să lucreze pentru noi să acapareze programul de lucru.

Ceea ce eu cer de la bun început de la acest Parlament este ca viitoarea Comisie – în paranteză fie spus, nu știu ce procent din buget este alocat personalului, însă știu că este substanțial – să solicite un studiu privind activitatea personalului din cele trei instituții, pentru a se asigura că personalul este eficient și eficace și, mai presus de toate, că este transparent și responsabil în ceea ce întreprinde. Cred că acesta ar fi un serviciu public important.

Există o convingere din ce în ce mai accentuată că avem de-a face cu o birocrație fără chip. Nu împărtășesc această părere și nu vreau ca acest lucru să fie considerat ca un compliment cu două tăișuri, întrucât avem un personal foarte bun, însă nu aceasta este unitatea de măsură pentru eficiență și eficacitate. Trebuie să știm cu ce se ocupă membrii personalului și, dacă vrem cu adevărat să avem o strategie de la Lisabona cu o economie eficientă și eficace, atunci trebuie să fim siguri că personalul care lucrează pentru cele trei instituții ale noastre este eficient, eficace și responsabil. Cred că în fiecare dintre instituții trebuie să existe un secretar general adjunct, care să raporteze din când în când acestor instituții situația eficienței și eficacității personalului.

Aș dori să solicit Comisiei să examineze acest aspect în mod independent și corect, în timpul etapelor inițiale ale activității noii Comisii.

Tadeusz Zwiefka (PPE). – (PL) Dle președinte, în timpul dezbaterii privind bugetul merită să precizăm și faptul că legea este un element fundamental al vieții societății, iar coeziunea acestora unește continentul nostru. Curtea de Justiție a Uniunii Europene joacă un rol esențial în acest sens și acesta este motivul pentru care Comisia pentru afaceri juridice a propus o serie de amendamente menite să refacă mijloacele menționate în proiectul de buget inițial, care abia îi vor permite Curții să își satisfacă nevoile fundamentale.

Una dintre cele mai presante probleme este creșterea mijloacelor bugetare pentru 2010 pentru traducerea cererilor de hotărâre preliminară, care reprezintă instrumentul de bază utilizat de instanțele naționale pentru a permite adaptarea jurisdicției naționale la jurisdicția europeană. Curtea Europeană de Justiție beneficiază de mijloace insuficiente pentru a-și spori resursele de personal care lucrează în departamentul de traducere, iar această situație generează întârzieri ale procedurilor juridice. Acordarea unor mijloace suplimentare pentru Curte va contribui la sporirea eficienței activității în acest domeniu și la scurtarea întârzierilor procedurale în statele membre. Reducerea de mijloace făcută de Consiliu afectează ceea ce reprezintă proiecte IT strategice care deja au fost mult reduse și pe care Curtea le-a propus pentru 2010 în vederea îmbunătățirii calității serviciilor însoțită de o reducere simultană a numărului de angajați. Este absolut necesar ca mijloacele acordate în proiectul comun de buget să fie restabilite. Tehnologia informației este un domeniu fundamental care permite îndeplinirea noilor provocări ale vremurilor noastre, generează economii pe termen lung și oferă cetățenilor servicii mai bune.

Aș dori, de asemenea, să subliniez necesitatea de a susține proiectul privind cadrele de referință. În februarie 2009, o serie de discuții au prezentat versiunea finală a unui rezumat al proiectului privind cadrele de referință pe care instituțiile europene le vor putea folosi ca punct de plecare pentru elaborarea dreptului contractual european. În această etapă, este extrem de important să punem la dispoziție cadrele respective în cât mai multe limbi oficiale posibil, pentru a permite grupurilor politice și juridice și altor părți interesate să poarte o discuție detaliată despre viitorul dreptului contractual european. Sunt bucuros că Parlamentul European va învăța din aceste greșeli ale Consiliului și va permite Curții să funcționeze mai bine.

PREZIDEAZĂ: DL ROUČEK

Vicepreședinte

György Schöpflin (PPE). – Dle președinte, ca toți ceilalți, consider acest buget ca fiind extrem de bun. S-au depus multe eforturi pentru elaborarea acestuia și îi felicit pe toți cei care au fost implicați în această activitate.

În acest stadiu al dezbaterii aș dori să încerc să analizez imaginea de ansamblu. S-au adus contribuții extrem de importante referitoare la anumite probleme, dar trebuie să cercetăm contextul european general pentru a înțelege semnificația aspectelor pe care le dezbatem. După părerea mea, în cadrul unei democrații, fiecare instituție trebuie să aibă un buget, iar instituția trebuie să dea seamă pentru cheltuielile sale celor care aduc de fapt contribuțiile și celor care furnizează resursele.

Acest buget anume poartă, în consecință, o mare responsabilitate. De fapt, poartă responsabilitatea de a fi bugetul unei instituții care și-a luat în mod special angajamentul în ceea ce privește transparența și responsabilitatea. Nu în ultimul rând, datorită angajamentului nostru pentru transparență și responsabilitate, acesta va spori buna guvernare și, într-o lume ideală, va spori încrederea între cei care cheltuiesc și cei care furnizează resursele. Poate că ar trebui să subliniez că acest lucru se întâmplă într-o lume ideală – realitatea este deseori diferită. Semnificația deosebită a acestei transparențe este că ne poate ajuta să depășim distanța dintre indivizi și cei care exercită puterea. Această distanță – cred că suntem cu toții de acord în această privință – este o caracteristică inevitabilă a vieții moderne, așadar fiecare instituție ar trebui să facă tot posibilul pentru a reduce acest decalaj.

Pe lângă aceasta, Europa traversează vremuri dificile și cred că acest lucru sporește sentimentul de nesiguranță printre cetățeni. În acest context, ceea ce putem face este să clarificăm problemele prin promovarea dezbaterii și a discuției, ceea ce ar trebui, printre altele, să includă dezacordul. Din această perspectivă, cred că bugetul reprezintă un pas excelent în direcția corectă și aș dori să îi acord susținerea mea fermă.

Peter Šťastný (PPE). – Dle președinte, bugetul 2010 este departe de a fi generos – ca orice alt buget. În aceste împrejurări, trebuie să lucrăm cu ceea ce avem și ceea ce avem este impactul unei crize majore globale drept prioritate. Restul devine secundar.

În calitate de raportor al Comisiei pentru comerț internațional (INTA) sper că sumele mărite în cadrul rubricii 4 (UE ca actor global) vor fi bine investite și monitorizate astfel încât să stimuleze fluxuri crescute în comerț

și, alături de eliminarea barierelor, ar trebui să obținem un PIB mai puternic și o creștere a ocupării forței de muncă.

Agenda de dezvoltare de la Doha a OMC reprezintă cea mai bună platformă multilaterală în vederea îndeplinirii acestei sarcini, în special în țările în curs de dezvoltare. Prin urmare, există un impuls puternic de a rezolva cu succes această epopee îndelungată întrucât atunci vom fi în poziția de a lupta cu impactul dăunător al globalizării cu un instrument cu adevărat puternic. -

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Doamnelor și domnilor, bugetul pentru anul 2010 reprezintă un compromis dificil. Pe de o parte, bugetul este menit să acționeze în vederea limitării crizei economice și, în același timp, noi finanțăm eforturile de combatere a schimbărilor climatice, în principal limitând emisiile de CO₂. Acest lucru este bun, dar pe termen scurt, cu siguranță, acesta îngreunează dezvoltarea, care este un domeniu în care noi continuăm să cheltuim prea puțin.

Creșterea cheltuielilor în domeniul cercetării și inovării este justificată. Aceasta ne va îmbunătăți competitivitatea. Se pare că încă cheltuim prea puțin pe educație, inclusiv în cadrul programului de schimb Erasmus. Este bine că s-au găsit resurse financiare – deși nu suficiente – pentru fondul pentru lapte deoarece anul trecut a fost unul dificil pentru fermierii europeni. Dacă dorim să stimulăm condițiile economice și să reducem șomajul și excluziunea socială, ar trebui să sporim finanțarea pentru instrumentul de microfinanțare. Finanțarea internetului de bandă largă în zonele rurale este importantă pentru dezvoltare, dar bineînțeles, după cum am spus, acest buget reprezintă un compromis.

Nathalie Griesbeck (ALDE). – (FR) Dle președinte, aș dori să iau cuvântul conform procedurii „catch-the-eye” întrucât, mai devreme, am avut la dispoziție doar un minut din timpul de vorbire în vreme ce ordinea de zi anunța două minute. Aș dori doar să adaug ceva: deși mă voi alătura restului grupului meu pentru a vota joi în favoarea bugetului pe care-l dezbaterem, cu toate acestea, doresc să subliniez faptul că trecem nu numai printr-o criză economică, financiară și de mediu – astfel cum s-a subliniat mai devreme – ci și printr-o criză socială foarte profundă legată de creșterea șomajului.

Deși bugetul obține un echilibru delicat eu, din punctul meu de vedere, regret eșecul statelor membre de a lua în considerare semnalele politice puternice trimise exact acelor persoane care se confruntă cu aceste dificultăți. S-a exprimat dorința de a furniza finanțări suplimentare ca parte a planului de asistență pentru cetățenii cei mai săraci, dar din păcate, nu s-a acționat în acest sens. Regret acest lucru, deoarece ar fi transmis un semnal puternic referitor la faptul că ne îndreptăm spre o Europă mai socială.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Vă mulțumesc dle președinte, mulțumesc Consiliului, Comisiei, doamnelor și domnilor, bugetul 2010 este cu adevărat un exemplu de compromis bun. În mod sigur, nu sunt de acord cu acei colegi care au afirmat că bugetul 2010 este un buget de criză. Noi, reprezentanții anumitor state, știm foarte bine ce este un buget de criză, atunci când veniturile la buget au scăzut cu 30 % sau mai mult în doi ani.

Trebuie să felicităm Comisia pentru anumite priorități; alături de Consiliu și de Parlament, aceasta a mobilizat fonduri suplimentare, în special pentru finanțarea Planului european de redresare economică, de exemplu, pentru a crește accesul la internet de bandă largă și, de asemenea, pentru a finanța Planul SET. De asemenea, aș dori să menționez faptul că există câteva domenii problematice.

Cu toate acestea, aș dori să atrag atenția asupra discursului colegului meu deputat, dl Godmanis, în care domnia sa a menționat faptul că de mai mult de un an, unele state nu au reușit să gestioneze sprijinul financiar. Prin urmare, cred într-adevăr că acesta este un buget bun, care ar trebui susținut și felicit Comisia.

Ivars Godmanis (ALDE). – Dle președinte, pe scurt, doresc să subliniez un singur lucru întrucât dl comisar se află aici.

Avem o problemă: în cadrul Comisiei pentru dezvoltare regională, încă lucrăm la propunerile pentru schimbările prin care, pentru 2009-2010, Comisia Europeană (CE) nu va solicita statelor membre cofinanțare. Toate fondurile însumează mai mult de 6,6 miliarde de euro. Am adoptat bugetul 2010, dar în acest buget nu există resurse financiare pentru nevoile respective; bugetul 2009 s-a încheiat.

Comisia pentru dezvoltare regională încă așteaptă noua propunere a Comisiei Europene deoarece propunerea anterioară a fost respinsă de Consiliu. Trebuie să fim foarte clari în ceea ce privește pașii următori pe care îi avem de făcut. După câte înțeleg, nu este loc pentru această propunere, dar situația trebuie calificată. În caz contrar, Comisia pentru dezvoltare regională va lucra într-o direcție, iar noi, cei din cadrul Comisiei pentru

bugete, nu vom ști ce putem face deoarece nu mai avem resurse financiare pentru aceste propuneri în cadrul viitorului buget 2010.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Dle președinte, în mijlocul crizei economice și sociale, care are efecte teribile asupra ocupării forței de muncă și asupra condițiilor de trai ale oamenilor, regret să spun că acest proiect de buget comunitar pentru anul 2010 nu este nici pe departe suficient. Acesta nici măcar nu ia în considerare perspectivele financiare, care au sugerat 1,1 % din venitul național brut comunitar, și nici proiectul depus și aprobat la prima lectură în acest buget, care a fost de 1,08 % din VNB comunitar.

Proiectul care se află acum aici în vederea aprobării perpetuează un buget care acordă prioritate și finanțează tendințele neoliberale și militariste ale Uniunii Europene. Ar trebui observat faptul că acest prim buget în temeiul Tratatului de la Lisabona este în detrimentul mult lăudatei politici de coeziune economică și socială, care primește acum o cotă mult mai mică. În plăți totale, reducerile de cheltuieli privind coeziunea se ridică la aproximativ 2,5 miliarde de euro comparativ cu ceea ce s-a aprobat la prima lectură.

Din toate aceste motive, nu putem fi de acord cu acest proiect de buget, care este mai mic cu peste 11 miliarde de euro față de ceea ce s-a planificat în cadrul financiar multianual pentru 2010.

Hans Lindblad, Președinte în exercițiu al Consiliului. – (SV) Dle președinte, cred că aceasta a fost o dezbatere interesantă. Am avut opinii diferite și așa ar trebui să fie. Unele persoane doresc să reducă bugetul. Cu toate acestea, se pare că mulți nu vor fi complet satisfăcuți până când totalitatea bugetelor naționale nu va fi transferată către UE. Din fericire, probabil că transferarea tuturor competențelor către Parlamentului European nu este ceea ce își doresc alegătorii noștri.

Am primit o întrebare directă din partea dlui Färm. După spusele dlui Färm, este ca și cum nu am avea nicio politică privind ocuparea forței de muncă în Europa dacă nu am avea microcredite. Bineînțeles, nu așa stau lucrurile. Diferitele state membre investesc sume uriașe de bani în susținerea economiei și a ocupării forței de muncă. În plus, Europa face creșteri generale substanțiale în cadrul bugetului, inclusiv prevederea unei sume de 5 miliarde de euro în cadrul planului de redresare. În cele din urmă, avem și politica foarte expansivă a Băncii Centrale Europene. Astfel, dispunem, fără nicio îndoială, de o politică foarte solidă privind ocuparea forței de muncă și creșterea economică.

Dacă dl Färm crede că microcredite trebuie să devină o prioritate, atunci cu siguranță alt aspect va dobândi o prioritate mai scăzută. Totul depinde de alegeri. Cu toate acestea, să dorești pur și simplu să ai mai mult și să trimiți factura diferitelor state membre nu este, bineînțeles, o soluție acceptabilă.

Vladimír Maňka, raportor. – (SK) Doamnelor și domnilor, vă mulțumesc pentru discursurile dvs. pline de inspirație. Aș dori să le mulțumesc reprezentanților instituțiilor europene, Președinției Parlamentului European, raportorilor alternativi, coordonatorilor și domniilor voastre.

Anul acesta, Comisia pentru bugete a fost prezidată de două persoane sub conducerea cărora s-au desfășurat toate activitățile. În prima jumătate de an, a prezidat dl Böge, iar în cea de-a doua a fost dl Lamassoure. Dle Böge, dle Lamassoure, sunt sigur că nu sunt primul care vă spune că amândoi ați adus o mare contribuție la activitatea comisiei și a întregii proceduri bugetare.

Apreciez cooperarea Președinției suedeze și dlui comisar. Femeile și bărbații care nu apar în mod oficial sunt consilierii, asistenții și personalul nostru administrativ. Cu toate acestea, ei sunt persoane cheie. Fără domniile lor nu am fi obținut rezultatul de astăzi. Aș dori să le mulțumesc tuturor.

Doamnelor și domnilor, Tratatul de la Lisabona va avea un impact asupra întregii game de servicii ale Parlamentului European și ale celorlalte instituții. În cazul Parlamentului European, codecizia se va extinde considerabil, acoperind până la 95 % din legislație, în domenii cum ar fi libertatea, securitatea și justiția, agricultura, pescuitul, cercetarea și fondurile structurale. Se va face uz pe o scară mai largă de votul cu majoritate calificată în cadrul Consiliului și se va crea un număr de noi fundamente juridice în domenii cum ar fi turismul, sportul, energia, apărarea civilă și cooperarea administrativă. Acest lucru va spori activitățile legislative ale UE în general, cu un impact general semnificativ asupra competențelor Parlamentului European și activităților sale și, prin urmare, și asupra nevoilor de consolidare a administrației.

În lunile care urmează, vom examina și cuantifica resursele financiare necesare pentru punerea în aplicare a noilor politici ale UE referitoare la Tratatul de la Lisabona. Cred că împreună vom reuși să stabilim următorul proces bugetar.

Jutta Haug, raportoare. – (DE) Dle președinte, aș dori să le mulțumesc tuturor colegilor mei deputați. Am reușit să găsim o poziție comună în ceea ce privește Consiliul. Cu toate acestea, aș dori să le adresez mulțumiri foarte calde și Consiliului și Președinției Consiliului în acest moment. Oricine mă cunoaște știe că în mod normal sunt foarte zgârcită cu laudele și cu mulțumirile. Cu toate acestea, aș dori să-mi exprim recunoștința sinceră față de Președinția suedeză și, în special, față de dl Lindblad, pentru activitatea și prezența sa constantă în timpul discuțiilor privind problemele bugetului. Acesta a constituit un contrast plăcut față de celelalte președinții ale Consiliului cu care am avut de-a face de-a lungul lungii mele cariere de deputată în Parlamentul European. Vă mulțumesc foarte mult.

În această dimineață, mulți deputați au luat parte la discuții și cred că de această dată au fost mult mai mulți deputați implicați decât de obicei. Majoritatea acestora s-au referit la limitările bugetului și la structura acestuia. Doamnelor și domnilor, putem presupune cu încredere că bugetul 2010 va fi ultimul de acest gen, ultimul cu această structură, fapt care ne face să credem că putem finanța politicile necesare ale Uniunii Europene și noile sale provocări și sarcini în acest mod.

Ne așteptăm ca noua Comisie să efectueze rapid evaluarea intermediară, deoarece, în temeiul prevederilor acordurilor încheiate în 2006, aceasta ar fi trebuit depusă până cel târziu în 2009, cu alte cuvinte, până la sfârșitul acestui an. Pentru a spune lucrurilor pe nume, ne așteptăm și la o propunere de revizuire a perspectivei financiare curente. Nu putem aștepta până la reforma din 2014. Avem nevoie de instrumente durabile acum, astfel încât Uniunea Europeană să se poată confrunta cu provocările viitorului apropiat cu legitimitate democratică, astfel cum a solicitat președintele Comisiei pentru bugete, dl Lamassoure, în numele nostru, al tuturor.

Reimer Böge, raportor. – (DE) Dle președinte, acum că am convenit cu toții asupra bugetului 2010, în conformitate cu realitățile politice, astăzi trebuie, bineînțeles, să ne concentrăm atenția asupra a ceea ce ne așteaptă în următoarele câteva luni.

Având în vedere că Consiliul European și-a acordat suma de 23,5 miliarde de euro, utilizând un proces foarte unilateral, va trebui și noi să stabilim foarte repede suplimentările necesare ale bugetului parlamentar pentru a menține echilibrul dintre instituții și pentru a asigura capacitatea Parlamentului de a răspunde la provocările ridicate de Tratatul de la Lisabona. De asemenea, va trebui să acordăm suficientă atenție capacității grupurilor, comisiilor și, în special, a fiecărui deputat, de a acționa în ceea ce privește sarcinile cu care ne confruntăm.

În plus, va trebui să organizăm discuții generale în următoarele câteva luni privind ajustările, evaluările și revizuirile. Acestea vizează ajustarea, reînnoirea și consolidarea acordului interinstituțional. Este vorba despre conectarea părților acordului interinstituțional într-un cadru financiar multianual, care are un proces diferit de luare a deciziilor, în temeiul Tratatului de la Lisabona. Este vorba despre procedura de codecizie în cazul regulamentului financiar. În plus, se referă, de exemplu, la pachetul mare pentru dezvoltarea Serviciului european pentru acțiunea externă, în ceea ce privește atât garantarea drepturilor bugetare ale Parlamentului, cât și ajustările posibile ale temeiurilor juridice care pot fi necesare pentru programele multianuale ale Serviciului pentru acțiunea externă.

Din acest motiv, aș dori în acest moment să reiterez faptul că fără ajustări, evaluări și revizuiți, nu se poate face nimic. Nu putem amâna pe termen nedefinit procesul de includere a provocărilor bugetare ale Tratatului de la Lisabona. Mă aștept ca noua Comisie să-și înceapă activitatea foarte repede și să facă propuneri care să garanteze drepturile Parlamentului în fiecare domeniu și care să nu încerce să modifice drepturile individuale pe ușa din spate, deoarece acest lucru poate fi în dezavantajul Parlamentului. Știu cum să oprim acest lucru.

László Surján, raportor. – (HU) Dacă dorim să creștem sentimentul de securitate al europenilor în 2010, trebuie să punem în aplicare acest buget într-o manieră eficientă și practică. Exact de aceea am mărit securitatea energetică, sprijinim crearea de locuri de muncă și introducem un instrument de microfinanțare. De asemenea, sprijinim cercetarea și dezvoltarea, precum și învățarea de-a lungul vieții. Dorim să ajutăm sectorul laptelui și produselor lactate și să diminuăm, pe cât posibil, efectele dăunătoare ale schimbărilor climatice.

Cu toții am obținut acest lucru cheltuind și ultimul bănuț din resursele primite prin intermediul cadrului financiar multianual. Cu toate acestea, acest lucru înseamnă că bugetul a devenit complet inflexibil, nereușind să furnizeze o marjă suficientă. Acesta este un alt motiv pentru marea urgență a evaluării intermediare, pe care o reiterez și eu. Comisia și statele membre împart o responsabilitate deosebită pentru succesul viitor. Putem să-i privim în ochi pe contribuabili doar dacă utilizăm cadrul pe care îl avem la dispoziție nu doar în mod legal, dar și cu un scop bine definit.

Dacă există resurse disponibile pentru crearea de noi locuri de muncă, numărul acestora va crește cu adevărat. Dacă există alte resurse disponibile care să permită regiunilor slab dezvoltate să recupereze din distanța care le separă de celelalte, volumul PIB-ului produs la nivel local în aceste regiuni va crește de fapt. Doar atunci când vom controla aceste condiții vom putea spune că am primit calitate pentru resursele noastre financiare și că a meritat ca cetățenii europeni să facă sacrificii, deoarece contribuția actuală la bugetul UE, de 123 miliarde de euro, este cu siguranță un sacrificiu.

Dle președinte, dle ministru, dle comisar, sper că acest Parlament va acorda susținerea fermă prezentului raport care a fost prezentat și că joi le vom oferi cetățenilor Europei un buget bun care nu este solid doar din punct de vedere legal, ci și din punct de vedere moral.

Președinte. –Dezbaterea comună a fost închisă.

Votul asupra raportului dnei Jutta Haug va avea loc mâine.

Votul asupra rapoartelor dlor Surján, Maňka și Böge va avea loc joi.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Ádám Kósa (PPE), *în scris.* – (HU) Colegul meu din Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat), dl Surján, și dl Maňka au îndeplinit o sarcină importantă. Ca și în cazul dezbaterii privind bugetul din orice parlament național, și noi trebuie să clarificăm în această Cameră ce conține exact un proiect de buget și mesajul pe care acesta îl transmite societății. În ciuda faptului că în raport nu s-a menționat accesibilitatea, aș dori să atrag atenția asupra următoarelor aspecte: pe baza deciziei luate de Consiliul Afaceri Generale la 26 noiembrie, UE a aderat la Convenția Organizației Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap în calitate de organizație regională. Având în vedere acest lucru și în conformitate cu paragraful 43 și cu prevederile conținute în Anexa 2 a raportului, ar trebui să salutăm declarația comună făcută cu privire la politica privind clădirile.

Cu toate acestea, este foarte important ca accesibilitatea să fie inclusă și în cazul investițiilor în construcții sau în alte infrastructuri, pe lângă conformitatea cu alte cerințe importante (de exemplu, economiile de energie). Costurile suplimentare pentru accesibilitate sunt întotdeauna mult mai ridicate. Ca parte a acestora, este extrem de important ca Parlamentul European să ia în considerare și persoanele nevăzătoare în ceea ce privește cerințele legate de siguranță. De exemplu, la proiectarea și darea în folosință a clădirilor, ar trebui utilizate marcaje vizibile clar, precum și marcaje tactile pe podea pentru a-i ajuta pe nevăzători să se orienteze. În plus, în legătură cu drepturile lingvistice, aș considera important ca pe lângă realizarea accesibilității la clădiri, documentele (inclusiv versiunile electronice) ar trebui să conțină informații adecvate referitoare la modul în care nevăzătorii pot avea acces (care sunt pachete de software recomandate).

Andreas Mölzer (NI), *în scris.* – (DE) În timpul unei crize economice, atunci când cetățenii Europei se confruntă cu valuri de concedieri și reduceri în ceea ce privește serviciile sociale, Uniunea Europeană trebuie să facă, de asemenea, economii. Anul viitor, UE planifică să cheltuiască aproape 123 miliarde de euro, ceea ce înseamnă cu șapte miliarde mai mult decât anul acesta. În vremuri economice dificile, sunt necesare, bineînțeles, măsuri de stimulare a economiei, dar planează dubii asupra capacității unor instrumente, precum Programul european de redresare economică, de a atinge acest obiectiv. În trecut programe mult-lăudate ale UE s-au dovedit a fi tigri de hârtie. În plus, diversele subvenții ale UE s-au dovedit a fi o invitație pentru comiterea multor tipuri diferite de abuzuri. De ani de zile, Curtea de Conturi Europeană identifică în cadrul rapoartelor sale anuale deficiențe flagrante în ceea ce privește fondurile pentru agricultură și fondurile structurale. Acest lucru înseamnă că banii câștigați cu greu ai contribuabililor se strecoară, de ani de zile, în canale misterioase. Regulamentele complicate pe care până și eurocrații de la Bruxelles le găsesc deseori derutante reprezintă un factor major care contribuie la natura imperfectă a sistemului. UE nu deține nici măcar controlul asupra recuperării fondurilor care s-au plătit din greșeală. Prin urmare, continuarea încărcării bugetului UE este un drum greșit. În schimb, ar trebui eliminate erorile din sistem prin măsuri ample de renaționalizare, de exemplu, în sectorul agricol. Acest lucru ar permite statelor membre să decidă pentru ele însele care sunt domeniile pe care doresc să le subvenționeze. În ceea ce privește măsurile de stimulare a economiei, acestea ar trebui să facă parte dintr-o abordare coordonată a statelor membre.

Siiri Oviir (ALDE), *în scris.* – (ET) În martie 2009, odată cu aprobarea planului de redresare economică de către Consiliul European, se intenționează ca în 2009 și 2010, fondurile bugetare neutilizate ale UE, de 5 miliarde de euro, să fie alocate investițiilor în proiecte care vizează conectarea rețelilor de energie și dezvoltarea rețelilor de bandă largă. Sunt foarte încântat să observ că, referitor la cel de-al doilea an (2010) de finanțare a planului de redresare pentru economia europeană, s-a obținut un rezultat în cadrul Comitetului de conciliere,

prin intermediul cercetării cadrului financiar 2007-2013 și un transfer de fonduri, care garantează o finanțare care se ridică la 2,4 miliarde de euro pentru anul următor și care face posibilă, de asemenea, punerea în aplicare a obiectivelor specificate în planul de redresare economică. Dacă schimbările aduse cadrului financiar referitoare la planul de redresare a economiei europene lasă o finanțare foarte redusă în 2010 pentru a acoperi nevoile financiare preconizate, atunci sunt de acord cu poziția raportorului referitoare la faptul că cadrul financiar multianual aflat acum în vigoare nu satisface nevoile financiare ale Uniunii Europene și, de asemenea, că Comisia Europeană ar trebui să prezinte imediat o propunere privind un rezumat intermediar al cadrului financiar multianual în vigoare în prezent.

Pavel Poc (S&D), *în scris*. – (CS) Aș dori să încep prin a-mi exprima admirația pentru toți cei care au lucrat la întocmirea bugetului. Pregătirea unui buget UE în condițiile crizei economice și ale perioadei de tranziție de la Nisa la Lisabona a fost o sarcină foarte dificilă. Bugetul pentru 2010 este ultimul în această structură. Tratatul de la Lisabona este totuși în vigoare și va fi dificil să lucrăm în cadrul unui buget a cărui structură nu reflectă noile condiții. Indiferent de cât de complicată s-a dovedit până la urmă a fi ratificarea Tratatului de la Lisabona, aceasta nu poate fi o scuză pentru Comisie care nu a reușit să depună proiectul noii structuri bugetare la timp. Comisia trebuie să îndeplinească această sarcină fără întârziere. Bugetul 2010 este foarte atent echilibrat deoarece acesta utilizează pe deplin toate oportunitățile de alocare a cheltuielilor. Drept rezultat al acestui lucru și ca urmare a fluctuațiilor economice provocate de perioada turbulentă de criză economică, bugetul poate deveni foarte fragil. Acest buget trebuie sprijinit luând în calcul faptul că este posibil să fie proiectat prea în detaliu în raport cu perioada actuală de nesiguranță și lucrul cu acesta în 2010 va necesita un anumit nivel de flexibilitate.

Georgios Stavrakakis (S&D), *în scris*. – (EL) Dle președinte, doamnelor și domnilor, și eu aș dori să-mi exprim satisfacția față de acordul obținut privind bugetul 2010. Cu toate acestea, în același timp, ar trebui observat faptul că marjele disponibile sunt extrem de limitate pentru anii următori. Acest lucru lasă puține posibilități de reacție în eventualitatea în care UE trebuie să răspundă unor cerințe neprevăzute sau dacă dorește să reacționeze la noi provocări politice, cum ar fi strategia UE pentru 2020 sau la noi măsuri de combatere a schimbărilor climatice.

Sunt în special încântat de faptul că am reușit, datorită constanței Parlamentului European, să protejăm finanțarea rețelor și infrastructurilor energetice în cadrul Planului de redresare economică, punând accentul pe „tehnologiile ecologice”, pe inovare, cercetare și crearea de rețele de bandă largă în zonele rurale.

De asemenea, este extrem de important că am reușit să protejăm viabilitatea infrastructurilor și instrumentelor comunitare existente în sectorul protecției civile, mai ales prin consolidarea suplimentară a capacității Uniunii Europene de a răspunde rapid în eventualitatea unor catastrofe naturale, pregătind astfel calea pentru crearea pe viitor a unei forțe europene de protecție civilă.

În cele din urmă, cred că suntem de acord cu toții că nu putem vorbi despre o Europă mai bună, despre o Europă care este mai apropiată de cetățeni, fără o finanțare corespunzătoare.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *în scris*. – (RO) Bugetul 2010 este ultimul buget care va fi aprobat în conformitate cu Tratatul de la Nisa. Noul tratat conferă Parlamentului European competențe mai mari și ultimul cuvânt în ceea ce privește adoptarea bugetului. Parlamentul și Consiliul vor avea competențe egale în calitate de legislatori în domenii cum ar fi agricultura, energia, imigrarea, justiția și afacerile interne, sănătatea și fondurile structurale, care, evident, includ și bugetele lor corespunzătoare. Bugetul 2010 alocă proporții semnificative din fondurile sale conservării și gestionării resurselor naturale, coeziunii sociale și economice, creșterii economice și ocupării forței de muncă, competitivității și inovării, dezvoltării regionale, dezvoltării agricole și rurale. Planul european de redresare economică prezintă, în cadrul bugetului 2010 al UE, o sumă de 2,4 miliarde de euro disponibilă pentru finanțarea proiectelor strategice referitoare la energie, transport, dezvoltarea rețelor de bandă largă în zonele rurale și pentru susținerea comunităților rurale. Salut faptul că Parlamentul European a reușit să aloce o sumă de 300 de milioane de euro pentru sprijinirea producătorilor de lapte și produse lactate. Criza economică a afectat PIB-ul statelor membre și va influența contribuțiile statelor membre la bugetul UE. Sper că evaluarea intermediară în 2010 pentru cadrul financiar 2007-2013 va permite statelor membre să absoarbă mai bine fondurile structurale, în special în domeniul transportului și eficienței energetice în clădirile rezidențiale.

(Ședința a fost suspendată la ora 11.25 și reluată la ora 12.00)

PREZIDEAZĂ: DL PITTELLA*Vicepreședinte***8. Votare**

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi este votul.

(Pentru detalii privind rezultatul votului: vă rugăm să consultați procesul-verbal)

8.1. Instrumentul european de microfinanțare pentru ocuparea forței de muncă și incluziune socială (Progress) (A7-0050/2009, Kinga Göncz) (vot)**9. Explicații privind votul****Explicații orale ale votului****- Raport: Kinga Göncz (A7-0050/2009)**

Aldo Patriciello (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, salut munca excelentă efectuată de raportor și de toți deputații care au lucrat la crearea acestui nou instrument care va permite acordarea de microcredite întreprinderilor mici și mijlocii și persoanelor care în ultimii ani și-au pierdut locul de muncă.

Având în vedere pierderea a 3 milioane de locuri de muncă doar în UE și dificultățile băncilor privind extinderea creditelor, acest instrument va facilita accesul la resursele necesare pentru cei care doresc să inițieze o nouă afacere.

Sunt sigur că această inițiativă nouă va contribui la crearea de noi locuri de muncă, în special dacă vom introduce noi măsuri însoțitoare, precum finanțarea formării care va ajuta tinerii la elaborarea de proiecte de investiție.

Acest instrument, dle președinte, trebuie adoptat cât mai curând posibil pentru a revigora întreprinderile mici și mijlocii, care reprezintă seva economiei europene.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Vă mulțumesc dle președinte, am votat în favoarea raportului privind măsurile financiare. Cred că acest instrument este foarte adecvat exact în acest moment și că va avea un impact foarte pozitiv dacă este aplicat în mod corect, astfel cum a fost aplicat în țara mea, Bulgaria. În prezent, climatul este extrem de defavorabil micilor întreprinzători care, dispunând de puține oportunități, nu au nicio șansă de a obține credite din partea băncilor.

Toate băncile duc o politică care este practic incompatibilă cu conceptul pe care se bazează instituțiile bancare. Am senzația că băncile inventează în mod deliberat un număr din ce în ce mai mare de condiții suplimentare, fără alt motiv decât acela de a împiedica acordarea de credite. Cu toate acestea, fără credite, o întreprindere nu poate funcționa.

Totuși, atunci când se emite un credit, aceste companii sunt obligate să furnizeze garanții de 100-150 %, ceea ce le expune riscului de faliment. De aceea, cred că Uniunea și Parlamentul European au luat, în acest caz, măsurile adecvate prin intermediul acestui raport, care va contribui cu adevărat la dezvoltarea economiilor europene și bulgare.

Diane Dodds (NI). – Dle președinte, doresc să clarific faptul că deși consider că ajutarea micilor întreprinderi este o idee foarte bună, căreia trebuie să i se dea curs, acest lucru ar trebui să aibă loc la nivel de guvern național. Sunt foarte preocupată în legătură cu această propunere, în ceea ce privește responsabilitatea privind banii care vor fi împrumutați și returnarea acestora.

Aș încuraja guvernele naționale să facă tot posibilul pentru a ajuta micile întreprinderi care reprezintă coloana vertebrală a economiei noastre. UE poate ajuta prin reducerea reglementărilor și prin punerea la dispoziție de fonduri la nivel național.

Syed Kamall (ECR). – Dle președinte, noi am fost în favoarea acestei propuneri. Consider că este foarte important să-i ajutăm pe antreprenorii din întreaga UE și din statele membre să creeze prosperitate și locuri de muncă și să scoată oamenii din sărăcie. De asemenea, sunt recunoscător pentru faptul că încercăm să

luăm bani de la bugetul existent, mai degrabă decât să angajăm noi cheltuieli, și că îi utilizăm pentru a atrage și mai multe cheltuielile de la sectorul privat.

Cu toate acestea, trebuie să subliniez faptul că trebuie să fim foarte atenți atunci când utilizăm finanțarea de stat și banii contribuabililor. În propria mea circumscripție, sunt la curent cu existența câtorva instrumente de microfinanțare, cum ar fi excelentul Croydon Caribbean Credit Union, care ajută comunitățile defavorizate să iasă din sărăcie. Aceste facilități au fost obținute cu greu de la guvernul local și de la alte instrumente de stat de microfinanțare. Este important, în încercarea de a obține o accesibilitate sporită la microfinanțare, să nu-i eliminăm pe numeroșii furnizori privați excelenți care există deja.

Alfredo Pallone (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, cred că suntem cu toții de acord în ceea ce privește problema microcreditelor, dar ar trebui să discutăm și resursele financiare. Eu consider că ar trebui să fie de datoria noastră creșterea acestei resurse financiare.

De asemenea, trebuie să fim atenți să nu extindem microcreditele unei număr suplimentar de părți interesate din cadrul întreprinderilor mici și mijlocii, deoarece microcreditele au fost create pentru a-i ajuta pe partenerii sociali mai puțin favorizați. Pe lângă aceasta, trebuie să aducem în discuție și un aspect cultural: în multe țări, și cred că în special în țările în care există cele mai mari nevoi, lipsește abordarea culturală adecvată, necesară obținerii acestor sume. Cred cu tărie că aceste instrumente ar trebui adoptate mai întâi de guvernele vizate.

În Europa există două viteze: viteza țărilor care au aplicat deja această abordare, cum ar fi Franța și Germania, și există alte țări care în schimb trebuie să adopte o abordare culturală a acestei probleme. Pe scurt, sunt ferm convins că adevărata problemă, miza reală în Europa, este că totul nu se reduce la o chestiune de procurare de fonduri ca scop în sine; trebuie să încercăm să creăm condițiile care să permită lucrătorilor mai puțin favorizați să își poată crea propriile locuri de muncă.

Explicații scrise privind votul

- Raport: Kinga Göncz (A7-0050/2009)

Luís Paulo Alves (S&D), în scris. – (PT) Am votat în favoarea creării acestui instrument de microfinanțare pentru ocuparea forței de muncă, întrucât urmărește oferirea de oportunități pentru șomeri și încurajarea antreprenoriatului. Acest instrument, care este destinat persoanelor care doresc să înceapă sau să dezvolte o microîntreprindere (mai puțin de 10 angajați și o cifră de afaceri mai mică de 2 milioane de euro), va deschide noi orizonturi multor șomeri. Având în vedere starea actuală a economiei, ar fi fost util dacă acest program important ar fi fost lansat mai devreme, deoarece de o perioadă de timp destul de lungă oamenii au dificultăți în a avea acces la credite.

Întrucât acest instrument este destinat organizațiilor publice și private care furnizează microcredite persoanelor fizice și microîntreprinderilor, la nivel național, regional și local în statele membre ale UE, acesta trebuie monitorizat cu atenție de către organismele competente pentru a se asigura că creditul ajunge într-adevăr în locurile în care este cel mai necesar și că nu vom asista la repetarea situațiilor din timpul ultimei crize financiare.

Andrew Henry William Brons (NI), în scris. – Sunt în favoarea ideii ca statul să ofere microfinanțare persoanelor fizice pentru a le ajuta la înființarea de mici întreprinderi. Cu toate acestea, mă opun îndeplinirii acestei funcții de către Uniunea Europeană. Totuși, am votat în favoarea anumitor amendamente deoarece există întotdeauna probabilitatea ca rezoluția să fie aprobată și am dorit să îmbunătățesc această rezoluție cât mai mult posibil. Votarea în „bloc” privind o serie de amendamente m-a împiedicat să votez separat anumite amendamente.

David Casa (PPE), în scris. – Una dintre cele mai nocive consecințe ale crizei economice globale este faptul că băncile nu furnizează credite, ceea ce împiedică persoanele fizice, dar și companiile mari, să-și desfășoare activitățile economice. Propunerea făcută de Comisia Europeană prevede stabilirea unui instrument de microfinanțare care încearcă să contribuie la diminuarea ezitării din momentul de față a băncilor și a altor instituții financiare în ceea ce privește acordarea de finanțări. Din acest motiv am decis să sprijin raportorul în ceea ce privește acest aspect și am votat în favoarea raportului.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), în scris. – (EL) Am votat împotriva raportului deoarece șomajul, care este în creștere constantă în Uniunea Europeană, nu poate fi combătut cu un program de microfinanțare. Sunt necesare programe integrate, cu finanțare corespunzătoare în cadrul unei linii bugetare separate, programe care să se concentreze asupra combaterii șomajului din rândul tinerilor, care este extrem de ridicat în special în Grecia, un tânăr din patru sub vârsta de 25 de ani fiind șomer.

În general, avem nevoie de politici care necesită o creștere a bugetului comunitar și care să răstoarne cadrul neoliberal al Pactului de stabilitate și deficitele scăzute. De asemenea, consider că finanțarea în cadrul acestui mecanism ar trebui să fie pur voluntară și nu ar trebui să forțeze în niciun fel pe nimeni să utilizeze mecanismul sub amenințarea că li se vor reduce sau tăia ajutoarele sociale. Din păcate, amendamentele în acest sens pe care eu și colegii mei deputați din Grupul Confederal al Stângii Unite Europene – Stânga Verde Nordică le-am depus au fost respinse.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Deoarece Europa trece printr-o criză economică și financiară acută, care a dus la grave probleme sociale, șomajul fiind în creștere în toate statele membre, este esențial ca Uniunea Europeană să creeze mecanisme eficiente pentru abordarea crizei și pentru a-i sprijini pe cei mai grav afectați, inclusiv șomerii și întreprinderile aflate în dificultate.

De aceea salut crearea unui instrument de microfinanțare pentru ocuparea forței de muncă, care se concentrează pe antreprenoriat și care acordă tuturor șansa de a-și crea propria întreprindere. Microfinanțarea europeană va fi disponibilă pentru situațiile în care accesul la creditul bancar este refuzat sau îngreunat, prin intermediul sprijinului pentru creșterea microîntreprinderilor, alături de asistență, instruire și susținerea ratei dobânzii din Fondul Social European.

De asemenea, este important să subliniem faptul că acest instrument ar trebui să servească unicului scop de sprijinire a antreprenoriatului ca mijloc de creare de noi locuri de muncă, prin susținerea realizării unor idei de afaceri solide și nu ar trebui utilizat ca sprijin social sau pentru stimularea consumului.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris*. – (PT) În contextul actual al crizei economice și al creșterii șomajului, este important să încurajăm sporirea activităților independente, precum și crearea și dezvoltarea de microîntreprinderi. Microcreditul va ajuta la îndeplinirea acestui obiectiv. Prin urmare, salut propunerea Comisiei și munca Parlamentului în acest domeniu. Aceasta este o modalitate de a încuraja antreprenoriatul și de a crește nivelurile de ocupare a forței de muncă și de incluziune socială. Acest instrument de microfinanțare este complementar altor programe care sprijină ocuparea forței de muncă și incluziunea. Prin urmare, cred că este important ca acest instrument să nu fie finanțat în detrimentul programelor existente sau să le pună în pericol.

Am votat deja în favoarea acestui instrument în cadrul Comisiei pentru bugete în contextul procedurii bugetare pentru 2010 prin care s-au creat două noi linii bugetare, una pentru cheltuieli operaționale cu suma de 37,5 milioane de euro și cealaltă pentru cheltuieli administrative cu suma de 0,25 milioane de euro. Sper că acest program va deveni operațional în curând și că procesul de aprobare a cererilor va fi rapid și nu se va împotmoli în birocratie.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris*. – (PT) Regretăm că o majoritate a acestui Parlament și-a încălcat încă o dată promisiunea și a aprobat o propunere care retrage bani din programul Progress, care era deja în mod clar subfinanțat pentru domeniile sale de acțiune în domeniul social. Făcând abstracție de orice considerente în ceea ce privește obiectivele noului instrument de microfinanțare, este inacceptabil faptul că acesta ar trebui finanțat prin reducerea fondurilor disponibile pentru programele existente, în acest caz programul Progress, un program comunitar în domeniul ocupării forței de muncă, incluziunii sociale și drepturilor egale.

Textul aprobat de Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale a respins în mod clar ideea finanțării acestui instrument din programul Progress și a propus crearea unei noi linii bugetare, cu propriile sale resurse: cu alte cuvinte, bani „noi”. Amendamentele depuse de grupul nostru politic mergeau pe aceleași linii, dar au fost respinse astăzi.

Întrucât condițiile sociale din diferitele state membre se deteriorează, este inacceptabil ca fondurile să fie direcționate din domeniul ocupării forței de muncă și al incluziunii sociale spre alte priorități care au fost definite între timp, chiar dacă este vorba despre domeniul microfinanțării.

Bruno Gollnisch (NI), *în scris*. – (FR) Datorită raportului Göncz privind microcreditele și controversei care a înconjurat finanțarea acestui proiect, am mers să văd despre ce este vorba în acest faimos program Progress, pe care stânga ține cu tot dinadinsul să-l nu-l priveze de niciun cent pentru finanțarea microîntreprinderilor și a inițiativelor individuale. Deoarece, în acest moment, la ce folosește cu adevărat programul Progress, definit drept „programul comunitar pentru ocuparea forței de muncă și solidaritate socială”? La producerea de documentație și la finanțarea de studii și rapoarte. Deoarece, în acest moment, publicul „țintă” al programului Progress nu este reprezentat nici de șomeri, nici de persoanele excluse, ci de factorii de decizie politică și de formatorii de opinie.

Unii refuză deducerea a 100 milioane de euro pentru microcredite din suma neînsemnată de 700 milioane de euro, alocată pentru șapte ani sau mai mult. Mai puțini bani pentru cei care profită de sistem, puțin mai mulți bani pentru europeni, cu un buget constant: nimeni nu poate contesta acest lucru! A venit timpul să încetăm să contemplăm sărăcia și a dificultățile concetățenilor noștri și să luăm în schimb măsuri concrete. Am o rețineră, totuși: microcreditul este necesar doar fiindcă „banksters” (bancheri-gangsteri), care sunt atât de grăbiți să încaseze ajutorul de stat, nu fac ceea ce ar trebui să facă: să alimenteze economia cu bani.

Françoise Grossetête (PPE), *în scris.* – (FR) Am votat în favoarea raportului Göncz privind instrumentul european de microfinanțare. Microfinanțarea vizează microcreditele (împrumuturi mai mici de 25 000 de euro) și microîntreprinderile (întreprinderi care au mai puțin de 10 angajați).

În această perioadă de criză economică și având în vedere scăderea considerabilă în număr a împrumuturilor acordate, este de o importanță vitală ca Uniunea Europeană să creeze un instrument destinat celor mai vulnerabili, cum ar fi șomerii, tinerii sau micile întreprinderi.

Atunci când miza o reprezintă economia sau locurile de muncă, este crucial să stimulăm creșterea cu investiții substanțiale. Instrumentul va avea o finanțare mărită cu 100 milioane de euro, banii fiind luați de la bugetul programului Progress (Programul comunitar pentru ocuparea forței de muncă și solidaritate socială) și va intra în vigoare la 1 ianuarie 2010 (pentru o perioadă de patru ani). Consiliul trebuie să asculte acest mesaj astfel încât să se ajungă la un acord în următoarele câteva zile.

Sylvie Guillaume (S&D), *în scris.* – (FR) Am votat în favoarea raportului întocmit de colega mea, dna Göncz, deoarece consider că este crucial, în special în contextul unei crize a locurilor de muncă sau al unei crize sociale, să sprijinim microfinanțarea alocând acesteia o linie bugetară specifică. Aceasta este un instrument special în lupta împotriva excluderii bancare și a sărăciei. Contrar solicitării Comisiei Europene, ne opunem ideii de realocare a angajamentelor din cadrul programului Progress către instrumentul european de microfinanțare, deoarece acest lucru ar transmite un mesaj negativ operatorilor economici. Trebuie să menținem programul Progress, care este destinat grupurilor celor mai vulnerabile, iar punerea în aplicare a acestui lucru, în mod eficient, în împrejurările actuale, este de responsabilitatea comună a statelor membre și a Uniunii Europene.

Livia Járóka (PPE), *în scris.* – (HU) Sunt absolut încântată că marea majoritate a Parlamentului European a aprobat astăzi raportul privind instrumentul european de microfinanțare pentru ocuparea forței de muncă și incluziune socială. Sistemul planificat de microcredite poate contribui în mod semnificativ la crearea coeziunii sociale și a unor noi locuri de muncă, fără să mai menționăm ajutorul important adus în ceea ce privește diminuarea efectelor nocive ale crizei financiare și economice. În timpul recesiunii globale, este deosebit de important să oferim noi șanse cetățenilor care au fost forțați să iasă de pe piața muncii și de pe piața tradițională a creditelor, și să punem bazele activităților independente stabile, pe termen lung. Mai mult, este vitală existența unui instrument financiar simplu pentru cei din regiunile defavorizate care intenționează să-și înființeze propria întreprindere și pentru majoritatea grupurilor vulnerabile, care, în ciuda riscului ridicat, a marjelor limitate și a riscului de neplată, să contribuie la înființarea și prosperarea întreprinderilor. Majoritatea copleșitoare a salariaților din Europa sunt angajați ai microîntreprinderilor, întreprinderilor mici și mijlocii.

De aceea, pentru a ne asigura că aceste companii nu pierd, ci mai degrabă își măresc potențialul de ocupare a forței de muncă, trebuie să le furnizăm sprijin adecvat care, în anumite situații, reprezintă o sumă atât de mică încât sectorul bancar tradițional nu le poate furniza astfel de fonduri. În timpul votului de astăzi, Parlamentul European a transmis mesajul clar că procedura de codecizie ar trebui încheiată cât mai curând posibil, astfel încât instrumentul de microfinanțare să fie deja accesibil începând cu 2010.

Eija-Riitta Korhola (PPE), *în scris.* – (FI) Dle președinte, am votat în favoarea raportului privind instrumentele de microfinanțare.

Am mai putea face încă multe lucruri pentru a-i încuraja pe tinerii din Europa să intre în antreprenoriat. Criza economică și financiară a adus cu ea o criză a locurilor de muncă și o criză socială, și s-a prevăzut într-adevăr apariția a încă 10 milioane de șomeri în Europa anul viitor. Dacă a existat vreodată un moment pentru a întreprinde acțiuni prompte, acesta este momentul.

Având în vedere criza actuală a creditelor, care agravează situația în prezent, sunt în favoarea inițiativei cuprinse în raport privind furnizarea de microcredite șomerilor sau celor care sunt amenințați de șomaj și care au dificultăți în accesarea împrumuturilor comerciale pentru ideile lor de afaceri. Cu toate acestea, trebuie

să și investim, de exemplu, în atelierele tinerilor și în incubatoarele de afaceri, precum și în educația antreprenorială.

O abordare cuprinzătoare a investiției în îmbunătățirea cifrelor de ocupare a forței de muncă și antreprenoriat este o cerință prealabilă pentru o Europă prosperă.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL), *în scris.* – (FR) Sunt în favoarea finanțării dispozițiilor sociale în vederea asistării lucrătorilor care și-au pierdut locul de muncă. Cu toate acestea, acest lucru nu înseamnă că întreprinderile sunt scutite de obligațiile lor sociale și teritoriale. Nu depinde de autoritățile publice să compenseze pentru acest eșec inacceptabil de îndeplinire a obligațiilor. De aceea mă voi abține.

Jörg Leichtfried (S&D), *în scris.* – (DE) Votez în favoarea raportului privind instituirea unui nou instrument de microfinanțare, care îi va ajuta pe cei ale căror locuri de muncă sunt expuse riscului să înființeze sau să dezvolte microîntreprinderi. Acestea sunt definite drept întreprinderi cu mai puțin de zece angajați și o cifră de afaceri mai mică de 2 milioane de euro. Această oportunitate de finanțare va fi inițial disponibilă pentru o perioadă de zece ani, începând cu 1 ianuarie 2010.

Aceasta le va oferi celor care și-au pierdut locul de muncă ca urmare a crizei sau care au dificultăți în a avea acces la credit pentru întreprinderea lor, șansa de a urma cursuri de formare, de a-și menține locurile de muncă curente și, în unele cazuri, chiar de a crea unele noi. Aceasta va ajuta la stimularea economiei și va contribui la terminarea crizei.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *în scris.* – (FR) Vom vota împotriva propunerii de decizie de instituire a unui instrument european de microfinanțare pentru ocuparea forței de muncă și incluziune socială. Într-un moment în care atât de mulți cetățeni europeni sunt concediați din cauza crizei capitalismului și a lipsei complete de solidaritate din partea celor care continuă să facă profituri de pe urma acestora, este timpul pentru Uniunea Europeană să-și schimbe abordarea liberală în vederea rezolvării problemelor întâmpinate.

Confrunțați cu apetiturile comerciale insașiabile pe care le-a creat dogmatismul liberal al Uniunii Europene, avem nevoie de o politică care să protejeze lucrătorii europeni, cei care creează bogăția de care sunt privați în numele profitului. Din nou, în cazul acesta este vorba de Europa profiturilor mari și a pomenilor mici, arbitrar. Sumele infime angajate, lipsa de claritate în ceea ce privește alocarea acestora și logica individualistă din spatele mijlocului promovat sunt martore ale acestui lucru. Acest lucru nu are nicio legătură cu Europa intereselor generale și a egalității sociale de care au nevoie popoarele noastre.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) Într-o vreme de criză, atunci când creditul este rar și accesul la acesta este dificil, acest tip de instrument este esențial pentru a consolida furnizarea de microcredite micilor întreprinderi și celor care și-au pierdut locurile de muncă și care doresc să-și înființeze propria întreprindere. Este dificil să atingem astfel de obiective fără acest tip de instrument de sprijin. Mai mult, în situația actuală de criză, băncile nu sunt receptive la nevoile de credit ale întreprinderilor nou-create ceea ce, în marea majoritate a cazurilor, le face imposibilă lansarea. În perspectiva pierderii câtorva milioane de locuri de muncă în UE, este important să dispunem de stimulente la care cei care au fost concediați să aibă acces, în încercarea de a-și făuri o nouă viață, evitând astfel crizele sociale și reducând cheltuielile statelor membre în ceea ce privește măsurile de sprijin social.

Andreas Mölzer (NI), *în scris.* – (DE) Criza financiară și economică, provocată în principal de speculații britanici și americani, duce acum la creșterea șomajului în Europa drept rezultat al crizei economice. Cei care au fost loviți deosebit puternic de această situație schimbătoare sunt în principal tinerii, care erau deja expuși riscului de șomaj. Prin urmare, este deosebit de important să le oferim ocazia de a-și începe sau a-și reîncepe cariera și să bătătorim drumul pentru ca o parte dintre ei să-și înființeze propriile întreprinderi. Sper că noul instrument european de microfinanțare pentru ocuparea forței de muncă și incluziune socială – Progress – le va oferi un sprijin semnificativ în acest sens.

Acest instrument nou ne va permite și să răspundem crizei creditelor în desfășurare. La fel ca și sprijinirea ratei dobânzii, persoanele care își înființază microîntreprinderi vor primi sprijin și sub forma asistenței, formării, instruirii și consolidarea capacității. Sprijin inițiativa comisiei de a crește finanțarea pentru instrumentul de microfinanțare cu 50 %, în comparație cu propunerea Comisiei, de 150 milioane de euro. Dacă luăm în considerare sumele uriașe care s-a cheltuit pentru salvarea băncilor, este important să fim generoși față de cei care au fost afectați cel mai grav de situație. Din toate aceste motive, am votat în favoarea acestui raport.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *în scris*. – (PL) La 10 noiembrie 2009, Comisia Europeană a publicat o propunere de decizie a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a unui instrument european de microfinanțare. Aceasta se referă la documentul Comisiei intitulat „Realizarea Planului european de redresare economică” și la prioritățile Consiliului, și anume: menținerea locurilor de muncă, crearea de locuri de muncă și promovarea mobilității, îmbunătățirea capacităților și adaptarea la nevoile pieței forței de muncă, precum și creșterea accesului la ocuparea forței de muncă.

Instrumentul de microfinanțare ar trebui să faciliteze șomerilor și grupurilor de întreprinzători care s-au regăsit într-o situație dificilă accesul la serviciile financiare. Aceasta se referă la persoanele aparținând unui anumit grup social, care nu prezintă solvabilitatea solicitată de băncile comerciale, dar care ar dori să-și pornească propria întreprindere. Introducerea acestui tip de instrument de sprijin, care provine din fondurile UE, are o semnificație deosebită în cadrul unei situații în care nivelurile de împrumut sunt în prezent reduse și valoarea împrumuturilor făcute a scăzut.

Situația din sectorul creditelor indică faptul că criza financiară și economică se transformă într-o criză socială și a ocupării forței de muncă. Raportul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale conține amendamente semnificative aduse propunerii Comisiei, inclusiv opoziția față de transferul fondurilor necesare de la programul Progress către instrumentul european de microfinanțare. Raportorul propune introducerea instrumentului într-o linie bugetară separată și, de asemenea, propune creșterea bugetului instrumentului pentru următorii patru ani cu 50 milioane de euro. Având în vedere aceste aspecte, susțin raportul.

Evelyn Regner (S&D), *în scris*. – (DE) Am votat în favoarea rezoluției de introducere a instrumentului de microfinanțare, deoarece pentru mine, prioritatea principală este adoptarea rapidă a acestei rezoluții. Aceasta va oferi segmentelor defavorizate de populație șansa de a obține împrumuturi și de a se ajuta prin forțele proprii. Cu toate acestea, solicit Consiliului să nu ia finanțare din cadrul programului Progress. Este important ca acest program să-și mențină toată finanțarea. În special în timpul acestei crize, banii UE nu trebuie redistribuiți în detrimentul celor mai slabi membri ai societății.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *în scris*. – Sunt încântată că Parlamentul European a aprobat astăzi o schemă în vederea asigurării faptului că împrumuturi suplimentare vor fi puse la dispoziția micilor întreprinderi. Această decizie va permite punerea la dispoziție a sumei de 110 milioane de euro, la nivel regional și național, în următorii patru ani. Aceasta este o evoluție valoroasă și oportună, care va oferi noi șanse multora dintre cei care suferă de pe urma efectelor recesiunii globale. Măsurile anunțate astăzi îi vor sprijini pe cei care doresc să creeze noi întreprinderi, furnizând și formare profesională – mărinđ astfel gama de capacități pe care cetățenii le pot folosi pentru a înființa întreprinderile care sunt vitale pentru economia Europei. Din ce în ce mai mult, asistăm la sporirea luării în considerare a întreprinderilor mici și mijlocii în cadrul politicii și legislației Uniunii Europene. Salut această nouă evoluție și, în special, contribuția Parlamentului European la stimularea dezvoltării micilor întreprinderi în aceste vremuri economice dificile.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *în scris*. – (PL) Programul Progress a fost inițiat pentru a sprijini realizarea obiectivelor Uniunii Europene în domeniile ocupării forței de muncă, afacerilor sociale și egalității șanselor, care sunt prevăzute în Agenda socială. Mijloacele bugetare disponibile în temeiul acestui program ar trebui să fie un stimulent pentru procesul de transformare și modernizare în cele cinci domenii ale ocupării forței de muncă, integrării sociale și protecției sociale, condițiilor de muncă, combaterii discriminării și egalității de șanse între femei și bărbați.

În prezent, criza economică și financiară se transformă într-o criză socială și a ocupării forței de muncă. Șomerii și persoanele din grupurile sociale care se regăsesc într-o situație nefavorabilă au nevoie de sprijin activ și de sfaturi dacă doresc să devină independenți. Programul Progress vizează grupurile cele mai expuse și, referitor la acest lucru, consider că statele membre și Uniunea Europeană sunt responsabile pentru punerea în aplicare eficientă a programului. Uniunea ar trebui nu precupețească niciun efort în vederea creșterii gamei de sprijin financiar pentru noii independenți și fondatorii de microîntreprinderi sub forma monitorizării, formării – inclusiv formare practică – și dezvoltării capacităților.

Progress ar trebui să contribuie la dezvoltarea microîntreprinderilor și la economia socială. În situația economică și financiară actuală, care este caracterizată de numărul redus de împrumuturi oferite, programul Progress extinde gama de ajutor financiar direcționat pentru noii întreprinzători. Principala responsabilitate pentru politica ocupării forței de muncă și cea socială le revine statelor membre, dar Uniunea Europeană ar trebui să fie inițiatorul acestor schimbări. Este necesară crearea unor posibilități reale de angajare pentru toți și creșterea calității și productivității muncii.

Bart Staes (Verts/ALE), în scris. – (NL) Microfinanțarea este un instrument interesant pentru cei care sunt șomeri sau în pericol de a-și pierde locurile de muncă și, de asemenea, pentru întreprinderi în cadrul economiei sociale, cu sprijin financiar în vremuri de criză. Am votat împotriva acestui raport, deoarece nu este sigur că acest instrument va fi finanțat cu bani noi. Este posibil să fie utilizate resurse din cadrul programului existent Progress, un program care a fost lansat în 2007 și care cuprinde acțiuni privind reducerea sărăciei, combaterea discriminării, incluziunea socială, problemele de gen și ocuparea forței de muncă. A lua bani din cadrul unor programe care luptă împotriva sărăciei pentru a lupta împotriva sărăciei nu este o strategie bună.

Consiliul, în special, respinge un buget separat. Statelor membre le lipsește, în mod clar, curajul politic. Pentru a facilita lansarea acestei acțiuni la începutul lui 2010, au fost puse la dispoziție 25 de milioane de euro din bugetul UE pentru 2010. În prezent, nu există niciun acord între Parlament și Consiliu privind finanțarea pentru următorii trei ani (2011-2013). Europa are nevoie de o strategie durabilă și nu de o injecție unică cum este această inițiativă. Instrumentul de microfinanțare nu are coerență și nici viziune pe termen lung. În plus, microcreditele pot fi deja acordate în temeiul Fondului Social European și, de asemenea, în temeiul Fondului european de ajustare la globalizare. Spun un „nu” răspicat, atunci, acestui raport.

Derek Vaughan (S&D), în scris. – Aceasta este o inițiativă excelentă, care le va ușura celor care și-au pierdut sau riscă să-și piardă locurile de muncă obținerea de credite pentru a-și înființa propriile întreprinderi. Instrumentul european de microfinanțare Progress va pune la dispoziție până la 25 000 de euro celor care doresc să facă împrumuturi pentru a crea sau a dezvolta firme foarte mici și care nu au putut obține credite prin intermediul piețelor tradiționale.

Sunt încântat că Parlamentul European a fost capabil să se asigure că acești bani nu provin din cadrul programului „Progress”, care este destinat ajutării persoanelor vulnerabile, dar care a fost creat utilizând fonduri din primul an al bugetului pentru 2010. Fondul de 100 de milioane de euro, disponibil de la începutul lui 2010, este exact tipul de ajutor de care au nevoie micile întreprinderi în aceste vremuri de criză financiară când băncile încă nu doresc să dea drumul la credite. Acest lucru va ajuta întreprinderile din Țara Galilor și sunt dezamăgit de colegii mei din UKIP care nu au reușit să susțină această inițiativă progresistă.

10. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal

(Ședința a fost suspendată la ora 12.20 și reluată la ora 15.00)

PREZIDEAZĂ: DL BUZEK

Președinte

11. Aprobarea procesului-verbal al ședinței anterioare: consultați procesul-verbal

12. Timp afectat întrebărilor cu președintele Comisiei

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi îl reprezintă ora de întrebări cu președintele Comisiei.

Întrebări deschise

Corien Wortmann-Kool, în numele Grupului PPE. – (NL) Dle președinte, așteptările legate de Strategia UE 2020 sunt ridicate, nu numai din partea grupului nostru, ci și din partea cetățenilor europeni. Aceștia așteaptă prosperitate, locuri de muncă și o economie de piață socială durabilă și inovatoare, până în 2020, precum și propuneri specifice pentru IMM-uri puternice și o piață unică europeană deschisă, inclusiv în domeniul capitalurilor și al dezvoltării cunoașterii. Aceștia așteaptă o strategie pentru 2020 cu o structură de guvernare europeană transparentă, fără politici de tipul „fiecare la latitudinea lui”.

Dle președinte, ceea ce dorește Parlamentul este să fie nu doar informat ulterior evenimentului despre propunerile făcute de Comisie și Consiliu; Parlamentul dorește să participe efectiv la elaborarea și punerea în aplicare a strategiei 2020. Cum veți asigura acest lucru și ce calendar aveți în vedere? Președintele Consiliului a anunțat că se intenționează elaborarea concluziilor chiar în luna martie. Veți prelua inițiativa? Ne putem aștepta la un cadru specific în viitorul apropiat, care să conțină puncte de plecare și obiective drept bază a participării Parlamentului la această dezbatere? Ne puteți comunica ce calendar aveți în vedere și cine este responsabil? Sunteți dumneavoastră „dl 2020”?

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – În calitate de președinte al Comisiei, voi fi responsabil pentru acest aspect, în cooperare cu colegii mei din Comisie, deoarece aceasta va constitui sarcina principală a viitoarei Comisii, după cum a fost prezentată și în cadrul orientărilor mele politice. În ceea ce privește calendarul, sperăm ca o comunicare oficială să fie pregătită la timp pentru Consiliul de primăvară, dar consider că ar fi mai bine să avem numai concluziile formale la Consiliul din iunie. Aceasta va fi propunerea adresată Consiliului European, astfel încât să fie posibile – și îmi doresc foarte mult acest lucru – participarea și implicarea depline ale Parlamentului la elaborarea strategiei.

La nivelul Consiliului European a existat, de asemenea, o dezbatere preliminară foarte interesantă cu privire la economie și, de fapt, am încurajat Consiliul European să se implice pe deplin pe partea sa și să consolideze mecanismele guvernării. După cum știți, acum cinci ani, când am relansat Strategia de la Lisabona, au existat ezitări din partea unor state membre în legătură cu respectarea anumitor recomandări din Raportul Kok. De această dată există condițiile pentru un sistem consolidat de guvernare în cadrul acestei strategii.

Hannes Swoboda, în numele Grupului S&D. – (DE) Dle Președinte, dle Barroso, 2009 se apropie de final într-o situație dificilă, cu un nivel ridicat al șomajului și probleme economice și bugetare. În același timp, mandatul de cinci ani al Comisiei Barroso se apropie de sfârșit. Ce concluzii trageți în urma primilor cinci ani, cu privire la următoarea perioadă de cinci ani, în cazul în care se confirmă mandatul Comisiei, în special cu privire la aceste aspecte economice și sociale? Ce le veți spune cetățenilor noștri și, de asemenea, comisarilor dumneavoastră, despre lucrurile care trebuie să se petreacă diferit în acest nou mandat?

Ar trebui să colaborăm pentru a stabili noi priorități în ceea ce privește obiectivele noastre economice și socio-politice, precum și pentru a evita reapariția situației în care ne găsim acum. Ca urmare, doresc să vă întreb din nou ce concluzii trageți în urma primilor cinci ani și ce doriți să faceți diferit, mai bine și mai clar în următorii cinci ani, în vederea îndeplinirii dorințelor cetățenilor Europei.

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – În primul rând, cred că faptul că acest Parlament a votat din nou pentru a-mi acorda încă un mandat reprezintă un semnal că există sprijin pentru măsurile pe care le-am întreprins. Acestea fiind spuse, există aspecte pe care trebuie să le schimbăm și să le îmbunătățim.

Situația din prezent este diferită. Există un sentiment mai intens de urgență socială decât înainte. Așa cum am afirmat adesea, cea mai importantă problemă cu care ne confruntăm în Europa astăzi – cu care cel mai probabil ne vom confrunta încă un timp – este șomajul. Trebuie nu numai să găsim noi surse de creștere, ci și să vedem ce a fost în neregulă cu modelul de creștere anterior.

A fost evident că modelul de creștere anterior a fost defectuos. Deși a creat anumite bule artificiale – nu numai în sectorul financiar, ci și în alte sectoare – nu era durabil, inclusiv din punct de vedere al energiei și al climatului. Acesta este punctul central al strategiei mele, strategie pe care am înaintat-o Parlamentului și pe care sper s-o pun în aplicare împreună cu viitoarea Comisie, în strânsă cooperare, desigur, cu Parlamentul.

Hannes Swoboda, în numele Grupului S&D. – (DE) Doresc să vă mai adresez o scurtă întrebare suplimentară, dle Barroso. Dacă în timpul audierilor din Parlament vom fi de părere că repartizarea portofoliilor nu îndeplinește pe deplin aceste obiective și vom face propuneri pentru modificarea portofoliilor, sunteți pregătit, în principiu, să abordați obiecțiile noastre și să faceți modificări? În principiu, veți respinge orice obiecție sau sunteți pregătit să le acceptați?

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – Tratatul de la Lisabona stipulează clar că organizarea internă a serviciilor Colegiului și Comisiei constituie responsabilitatea Comisiei.

Sunt întotdeauna pregătit să ascult sugestiile și comentariile dumneavoastră. De fapt, unele dintre inovații au fost rezultatul unor dezbateri care au avut loc cu grupul dumneavoastră sau alte grupuri. Mă bazez pe sprijinul dumneavoastră în legătură cu respectarea atribuțiilor Comisiei, așa cum și eu voi respecta întotdeauna atribuțiile Parlamentului.

Sunt întotdeauna deschis la sugestiile dumneavoastră, însă cred că ar trebui să ne concentrăm mai mult asupra unor chestiuni de politică, de fond. În ceea ce privește organizarea Comisiei, cred că după cinci ani de activitate zilnică în cadrul Comisiei sunt destul de bine informat cu privire la cele mai bune metode de repartizare a resurselor în interiorul acesteia.

Guy Verhofstadt, în numele Grupului ALDE. – (NL) Dle președinte, întrebarea mea se referă la situația din Grecia. Situația este, desigur, foarte alarmantă, vorbim despre un deficit bugetar de 12,7 % și o datorie publică care se estimează că depășește 130 %. Aceasta este exact situația pe care am regăsit-o în Belgia, când, la o vârstă tânără, am devenit ministru al bugetului în 1985. Cifrele erau exact la fel – și nu le voi uita niciodată

– deficit bugetar de 12,7 %. În mod clar, în acest caz, Grecia va trebui să depună eforturi și să pună în aplicare reformele pe care nu le-a pus în aplicare până acum. Totuși putem face și noi ceva, dle președinte Barroso. Putem face ca cheltuielile aferente datoriei bugetare a diferitelor state membre să scadă, instituind, în sfârșit, o piață europeană a obligațiunilor care ar acoperi o mare parte din datoria bugetară. În prezent plătim mai mult cu câteva sute de miliarde de euro dobânda la datoriile noastre bugetare, având în vedere că nu există o piață europeană a obligațiunilor și că toate piețele de obligațiuni sunt încă segmentate, ceea ce conduce la o criză majoră de lichidități. Întrebarea mea este dacă veți prelua inițiativa referitor la această chestiune și veți lansa în sfârșit o piață europeană a obligațiunilor. Acest lucru nu va scuti Grecia de eforturi proprii, dar ar putea ajuta.

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – Am primit asigurări ieri prin angajamentul dlui prim-ministru Papandreou de a diminua deficitul public și de a reduce datoria bugetară prin reduceri ale cheltuielilor permanente și prin creșterea nivelului veniturilor. Credem că bugetul actual pentru 2010, care este dezbătut în prezent în parlamentul elen, precum și declarațiile dlui prim-ministru Papandreou reprezintă măsuri în direcția potrivită. Am urmărit îndeaproape situația acestui guvern și a celui anterior, și anume în ceea ce privește chestiunea finanțelor publice.

Am fost foarte impresionați, de asemenea, de prezentarea onestă făcută de prim-ministrul Greciei în cadrul ultimei reuniuni a Consiliului European. Dumnealui este pe deplin conștient de problemă și am perceput fermitatea dânsului în ceea ce privește abordarea acesteia. Grecia va înainta Comisiei în cursul lunii ianuarie un program de stabilitate actualizat, așa cum este stipulat în Pactul de stabilitate și de creștere. Am încredere că acest program va include măsuri concrete pentru întărirea ajustării fiscale în 2010 și pentru asigurarea durabilă a consolidării finanțelor publice. Comisia va continua cu siguranță să monitorizeze cu atenție situația macroeconomică și fiscală, precum și punerea în aplicare a măsurilor în Grecia.

Acestea fiind zise, nu cred că este potrivit să detaliez în această fază scenariile posibile. Considerăm că în prezent Grecia ia măsuri adecvate și că ar trebui s-o susținem în vederea aplicării acestora.

Guy Verhofstadt, în numele Grupului ALDE. – (NL) Dle președinte, ca să revin la ceea ce spuneam, o piață europeană a obligațiunilor ar ajuta Grecia. Nu ar scuti în niciun fel această țară să întreprindă reforme, dar ar ajuta toate celelalte state membre ale UE, deoarece ar facilita existența unei rate de dobândă mai reduse aferente datoriilor. Haideți să comparăm ratele de dobândă plătite în Germania și în Statele Unite. Americanii plătesc cu 0,4 % mai puțină dobândă la obligațiunile lor de trezorerie decât germanii, chiar dacă finanțele publice germane sunt într-o formă mult mai bună. Aceasta este dovada că este nevoie urgentă de această măsură. Mă aștept ca acest lucru să fie întreprins de Comisie.

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – În această fază nu vizăm adoptarea unor măsuri de felul sugerat. Personal cred că nu este foarte potrivit să legăm o astfel de propunere de situația specifică actuală din Grecia; de fapt, acest lucru chiar ar putea transmite un semnal greșit.

Să fim sinceri în această privință. Grecia și țările din cadrul zonei euro au o obligație specifică cu privire la punerea în aplicare a condițiilor Pactului de stabilitate și de creștere. Este foarte important pentru acestea și, mai presus de toate, pentru propriile lor economii, însă este important și pentru alții, de asemenea. Consider că ridicarea acestei probleme în acest moment și sugestia că ar putea exista altă soluție decât propriile eforturi ale Greciei nu constituie cel mai bun mod de a ajuta prietenii eleni să pună în aplicare, cu hotărâre, măsurile anunțate de dl prim-ministru Papandreou.

Rebecca Harms, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Doresc să vă întreb astăzi despre structura viitoarei Comisii. Responsabilitățile portofoliilor pe care le-ați prezentat par a avea o tentă foarte prezidențială. În opinia noastră, organizați această structură astfel încât să vă confere dumneavoastră personal, în calitate de președinte al Comisiei, un nivel ridicat de putere. Suntem surprinși că intenționați să desființați grupurile de lucru ale membrilor Comisiei. În opinia noastră, aceste grupuri au avut rezultate bune în timpul legislației precedente. Suntem surprinși, de asemenea, că responsabilitățile din anumite domenii au fost fragmentate într-un mod care ni se pare de neînțeles. Pentru noi este un mister modul în care veți aborda împărțirea responsabilităților între dna Reding și dna Malmström. Avem impresia că dna Malmström va crea un fel de minister de securitate internă. În mod sigur nu am nimic împotriva stabilirii unei funcții separate pentru schimbările climatice. Totuși, dacă numiți un comisar pentru schimbările climatice, trebuie să demonstrați și că acesta va deține suficientă putere și va avea acces la domenii precum energia, industria, transporturile, mediul înconjurător și agricultura. Noi nu credem că se întâmplă acest lucru.

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – Două întrebări diferite: una cu privire la portofoliile privind justiția și securitatea, cealaltă privind schimbările climatice. Referitor la justiție și securitate, am transmis

sugestia făcută de mulți dintre dumneavoastră în cadrul acestui Parlament, și anume aceea de a avea un portofoliu centrat într-o mai mare măsură asupra drepturilor fundamentale. Ca urmare, dna comisar Reding, în cazul în care va obține aprobarea dumneavoastră, va deveni comisar pentru justiție, drepturi fundamentale și cetățenie.

Va exista, de asemenea, un comisar pentru afaceri interne. Acest lucru se regăsește, de fapt, în majoritatea statelor membre, dacă nu cumva în toate, în Europa – există un ministru de interne și un ministru al justiției. Cred că acest lucru este mult mai eficient pentru ca dumnealor să poată colabora cu colegii lor din cadrul Consiliilor respective. Va fi, de asemenea, mult mai bine, în termeni de volum de muncă, deoarece, după cum știți, tocmai am aprobat Programul de la Stockholm. Acesta este un program foarte ambițios, în cadrul căruia Parlamentul deține acum multe competențe importante și, prin urmare, existența a doi comisari diferiți este pe deplin justificată. Acest lucru nu se datorează rolului președintelui în acest caz. Nu are nimic de-a face cu rolul președintelui Comisiei. Are de-a face cu nevoia de a exista un fel de împărțire a muncii într-un domeniu atât de important. Doresc ca dna comisar pentru drepturi fundamentale să aibă competențe legate de securitate și ca dna comisar pentru securitate să-și desfășoare activitatea cu respectarea drepturilor fundamentale și a spiritului libertăților din cadrul Uniunii Europene.

Rebecca Harms, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Doresc să repet întrebarea mea anterioară. Cum poate comisarul pentru schimbările climatice să reprezinte o forță puternică și să se impună, dacă acest lucru, pe baza celei de-a doua opțiuni, nu este reflectat de structurile existente? În al doilea rând, mai există un aspect de detaliu care ni se pare total nerezonabil, și anume faptul că ingineria genetică ecologică, în favoarea căreia sunteți, dle Barroso, va face acum parte din portofoliul sănătății și nu mai este inclusă în portofoliul mediului sau al agriculturii. Dorim să explicați acest lucru.

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – Mă bucur să văd că sunteți mulțumiți de crearea portofoliului de comisar pentru schimbările climatice. Dumneai va avea, într-adevăr, multe de făcut, deoarece după cum devine clar în momentul de față, Copenhaga nu reprezintă capătul drumului. Vor fi foarte multe de făcut după Copenhaga.

Sarcinile sale principale vor fi legate de integrarea problematicii schimbărilor climatice în toate sectoarele Comisiei – nu numai cele pe care le-ați menționat, ci multe altele. Aproape că nu există nicio politică în Uniunea Europeană care să nu aibă impact asupra acțiunii în domeniul schimbărilor climatice: de la agricultură la cercetare, de la întreprinderi și industrie la afacerile maritime. Acesta este mandatul.

Dumneai va beneficia de ajutorul unei Direcții Generale dedicate schimbărilor climatice. Doresc ca dna comisar pentru schimbările climatice să dispună de o parte din instrumentele necesare pentru a-și pune în practică politica, însă, desigur, va trebui să facă acest lucru în cooperare cu alți comisari – și anume comisarul pentru mediu, comisarul pentru energie și alții – deoarece aceasta este o politică foarte importantă, care are, de asemenea, și o dimensiune externă foarte importantă.

Michał Tomasz Kamiński, în numele Grupului ECR. – (PL) Dle președinte, doresc să întreb care este evaluarea dumneavoastră cu privire la summitul UE-Ucraina, care a avut loc acum aproximativ două săptămâni. În același timp, doresc să supun atenției două subiecte. În cadrul vizitei la Kiev, am aflat că partea europeană a refuzat să accepte o trimitere referitoare la identitatea europeană a Ucrainei, în cadrul declarației finale. Nu voi ascunde faptul că acest lucru mă surprinde foarte tare, deoarece mi se pare că problema identității europene a Ucrainei nu ar trebui să facă obiectul unei dispute. În al doilea rând, am aflat la Kiev că delegația noastră europeană a refuzat să depună coroane la monumentul victimelor foametei din Ucraina, acțiune care a devenit cutumă pentru toți diplomații care vizitează Ucraina și trebuie să afirm că aceste două fapte mă surprind foarte tare.

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – Consider că întrevvedere avută cu reprezentanții Ucrainei a reprezentat un succes. Ca să fiu cinstit, prietenii noștri ucraineni trebuiau să întreprindă mai multe dacă doresc să-i ajutăm mai mult.

Am petrecut mai mult timp lucrând asupra aspectelor legate de Ucraina decât asupra majorității statelor membre ale Uniunii Europene, ceea ce arată atenția pe care o acordăm problemelor ucrainene. Este o țară care este foarte apropiată de noi și o țară de care dorim să fim mai apropiați. Acesta este motivul pentru care le-am oferit un acord de asociere Uniunea Europeană - Ucraina cuprinzător și inovator. Acesta este cel mai avansat statut pe care-l putem oferi unei țări, în afara aderării, care nu este posibilă în situația din prezent.

Au existat câteva discuții, însă dacă vă uitați la concluziile finale, se reafirmă clar că Ucraina este o țară europeană, este legată de aceleași valori europene și ne dorim să fim mai aproape de aceasta. Dorim să-i

ajutăm să se apropie mai mult de noi. Consider că a fost o reuniune productivă, însă în mod cert nu ne putem aștepta să creăm un nou statut pentru Ucraina de câte ori are loc un summit.

Ultimul summit înainte de acesta a fost la Paris. Am acordat Ucrainei această posibilitate a asocierii, însă nu putem trece la un nou statut de fiecare dată când are loc un summit și am avut o discuție foarte onestă, deschisă și cordială despre acest lucru cu președintele Yushchenko și ceilalți interlocutori.

Lothar Bisky, în numele Grupului GUE/NGL. – (DE) Dle președinte, doresc să vă adresez o întrebare în legătură cu taxa Tobin. Această taxă constituie o propunere meritorie, însă nimeni nu a introdus-o până în prezent. Toți afirmă că nu va fi introdusă niciodată, în afara cazului în care toate statele membre fac acest lucru simultan. Îmi este teamă astăzi, după decizia de la summitul european, pe care o consider binevenită, că aceasta va fi din nou amânată, deoarece nu începem toți în același timp.

Aș dori să aflu care este opinia dumneavoastră și care credeți că sunt șansele ca taxa Tobin să fie introdusă.

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – Dacă ar exista o taxă globală generală asupra tranzacțiilor financiare, ar trebui s-o susținem. Chiar am sprijinit personal acest lucru în discuțiile din cadrul Consiliului European. Consiliul European a solicitat Comisiei să elaboreze câteva propuneri în acest sens, iar acestea sunt în curs de pregătire.

De asemenea, în ceea ce privește subiectul finanțării inovatoare, eu personal cred că dacă dorim să ne îndeplinim obligațiile cu privire la lupta împotriva schimbărilor climatice, acest lucru nu poate fi realizat numai pe baza resurselor financiare provenite de la bugetele noastre. Este evident că bugetele noastre se află sub o presiune atât de mare încât bugetele noastre naționale nu pot furniza în mod exclusiv resursele pentru combaterea schimbărilor climatice în următorii câțiva ani. Trebuie să ne gândim la metode inovatoare de finanțare. O taxă globală asupra tranzacțiilor financiare mi se pare o idee foarte bună și acționăm în această direcție pentru a face propuneri la momentul potrivit. Sper că noua Comisie va face câteva propuneri în acest sens.

Paul Nuttall, în numele Grupului EFD. – Dle Barroso, am aflat recent că oțelăria Corus din Teesside, nordul Angliei, va fi închisă. Acest lucru este o consecință a obiectivului vizat de UE de reducere cu 20 % a emisiilor de dioxid de carbon. Datorită sistemului de comercializare a cotelor de emisii, Corus nu își mai permite să plătească peste 5 000 de muncitori oțelari, inclusiv furnizorii. Asistăm, de asemenea, la spectacolul guvernului britanic care admite că are mâinile legate în această privință din cauza legislației punitive a UE privind concurența.

Beneficiul real pentru Corus în urma opririi producției în Teesside este reprezentat de economiile pe care le va face la nivelul cotelor sale de emisii de dioxid de carbon alocate de UE în cadrul sistemului de comercializare a cotelor de emisii, care vor valora aproximativ 600 de milioane GBP în următorii trei ani. Însă surpriză – ce să vedem: șeful IPCC, Rajendra Pachauri, este și șeful Tata Foundation, astfel că trebuie să ne întrebăm cui bono? Pentru că Tata Foundation deține Corus.

(Proteste în sală)

Întrebarea pe care doresc s-o adresez este: Politica oficială a UE este acum să ofere stimulente companiilor pentru a închide unități de producție ca cea din Teesside, astfel încât să-și externalizeze afacerile în țări ca India sau miza este un interes personal aici?

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – În ceea ce privește insinuările pe care le faceți, chiar nu pot face comentarii. Dacă aș fi persoana vizată, aș intenta acțiune în instanță.

În ceea ce privește miza, ați afirmat că guvernul britanic a declarat că aceasta este poziția Uniunii Europene. Nu știu nimic despre acea declarație, dar permiteți-mi să afirm că dacă a existat un guvern care să împingă Uniunea Europeană să adopte obiective ambițioase în lupta împotriva schimbărilor climatice, acela a fost chiar guvernul țării dumneavoastră, fie că vă place, fie că nu.

În realitate, agenda comună în prezent în Uniunea Europeană este de a reduce emisiile globale de gaze cu efect de seră. Acest lucru are consecințe în materie de adaptare a industriei noastre. Vrem să fie păstrată industria în Europa, însă dorim un alt fel de industrie, mai puțin consumatoare de energie și care să asigure în mai mare măsură protecția mediului.

Paul Nuttall (EFD). – Nu ați răspuns la întrebarea mea, deoarece aceasta era: politica oficială a UE este acum să ofere stimulente companiilor pentru a închide unități de producție ca cea din Teesside și a externaliza activitățile în țări precum India? Nu ați răspuns la întrebare. Vreți, vă rog, să răspundeți?

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – Voi răspunde cu „nu”.

Președinte. – Stimăți colegi, procedura cartonașului albastru nu se aplică în acest caz, deoarece acestea sunt discuții între două persoane. Este foarte dificil să fie utilizat acum cartonașul albastru pentru o întrebare suplimentară, având în vedere că nu știu căreia dintre cele două persoane îi este adresată. Îmi pare rău. Procedura va fi aplicabilă, desigur, în timpul altor dezbateri.

Marine Le Pen (NI). – (FR) Dle președinte, Comisia Europeană, ca răspuns la referendumul din Elveția privind minaretele, s-a hazardat să facă o declarație deranjantă și ambiguă, ca să spunem doar atât. Comisia a simțit că este necesar să reafirme, la adresa acelor state membre care ar putea fi tentate să ia decizii similare, nevoia de a „respecta drepturile fundamentale, cum ar fi libertatea religioasă”. Această amenințare abia voalată necesită explicații din partea dumneavoastră, atunci când sondajele de opinie arată ca marea majoritate a europenilor ar fi votat la un astfel de referendum dacă ar fi existat opțiunea în respectivele țări.

Dle Barroso, statele membre ale UE au sau nu dreptul de a susține un referendum pentru cetățeni, identic din toate punctele de vedere cu cel care a avut loc la 29 noiembrie în Elveția? S-ar opune sau nu Comisia deciziei suverane a acestor popoare, dacă ar fi cazul să voteze, așa cum a făcut poporul elvețian? În cazul în care, așa cum credem noi, Uniunea Europeană este în prezent mai mult totalitară decât democratică, este deja timpul să recunoaștem acest lucru.

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – (FR) Este dreptul suveran al fiecărui stat membru să decidă, în conformitate cu normele sale constituționale, în ce fel dorește să-și consulte cetățenii direct. Nu voi face declarații ipotetice despre referendumuri ipotetice. Ceea ce vă pot spune este că statele membre își iau propriile decizii în legătură cu această chestiune. Prin urmare, nu voi emite judecăți anticipate cu privire la un referendum dintr-o țară sau la reacția la un referendum organizat de Comisie.

Comisia are atribuții de verificare a măsurilor și deciziilor luate de statele membre în legătură cu aplicarea legislației comunitare. În acest caz, Comisia are nu numai dreptul, ci și datoria de a-și exprima opinia.

Marine Le Pen (NI). – (FR) Dle Barroso, din nou, întrebarea a fost clară. Nu vă adresam o întrebare despre un referendum ipotetic, ci despre un referendum identic din toate punctele de vedere cu cel care a fost organizat pentru cetățenii Elveției.

Dacă unul dintre statele membre ale UE ar adresa întrebarea pusă cetățenilor elvețieni, în cadrul unui referendum pe deplin identic, cum ar reacționa Comisia? Au dreptul să facă acest lucru? Și s-ar opune Comisia deciziei poporului suveran dacă acesta ar decide să voteze cum au făcut elvețienii? Întrebarea este clară.

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – (FR) Dnă Le Pen, ați adresat o întrebare ipotetică. Franceza mea nu este atât de bună ca a dumneavoastră, însă când spuneți „dacă”, este vorba de o întrebare ipotetică. „Dacă ar exista un referendum” este o întrebare ipotetică.

(Aplauze)

Nu am obiceiul de a răspunde la întrebări ipotetice. Realitatea este deja suficient de complexă. Prin urmare, ceea ce vă pot spune este că poziția Comisiei este aceea de a se opune oricăror forme de discriminare, inclusiv oricărei discriminări religioase. Aceasta este poziția noastră și este clară. Aceasta nu este numai poziția Comisiei; este poziția tuturor statelor membre democratice ale Uniunii Europene.

Acestea fiind spuse, nu îmi voi exprima o opinie cu privire la un referendum ipotetic.

Europa 2020

David Casa (PPE). – (MT) Intenționez să adresez o întrebare președintelui Comisiei, referitoare la Comisie. Însă Partidul Socialist a avut astăzi o intervenție referitoare la audierea pe care o avem cu comisarii. Sper că Partidul Socialist nu va începe să se joace cu portofoliile atribuite comisarilor nominalizați. Nu avem competența de a modifica portofoliile comisarilor, având în vedere că acest lucru este exclusiv de competența președintelui Comisiei. Persoanele selectate din partidul nostru, de la liberali și din Partidul Socialist sunt toate persoane de încredere și nu ar trebui să avem dreptul să începem să dezbatem de acum, înainte de

audiere, referitor la modificarea portofoliilor comisarilor. Sunt conștient că nu acesta era subiectul, însă după intervenția Partidului Socialist, am considerat că trebuie să intervin în acest mod.

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – Aceasta nu a fost o întrebare, așa încât nu este nevoie să răspund, dar dacă tot am ocazia, voi spune doar următoarele.

Principiul loialității între diferitele instituții este foarte important. De asemenea, având în vedere că acum avem un nou tratat, trebuie să respectăm competențele fiecărei instituții. Am mai afirmat cât de important este să existe o relație specială între Comisie și Parlament și voi depune eforturi în acest sens. Acest lucru, înseamnă, desigur, respectarea competențelor fiecărei instituții legate de domeniul de activitate al fiecăreia, în conformitate cu tratatele.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Dle Președinte, la începutul discursului său, președintele Comisiei a făcut referire la ceea ce a fost greșit în legătură cu modelele anterioare. Cu siguranță, ceea ce a fost greșit a fost că deși Comisia a avut unele programe bune, statele membre au făcut numai ce au vrut. Cu alte cuvinte, abordarea de tip „recompensă și pedeapsă” nu este suficientă pentru coordonarea statelor membre.

Am observat, de asemenea, că documentul privind strategia 2020 nu conține nicio idee inovatoare cu privire la modul de coordonare a statelor membre. Aș dori să vă întreb dacă există intenția Comisiei de a face uz de avertismentele prevăzute la articolul 121 din Tratatul de la Lisabona în cazul în care un stat membru nu respectă sau nici nu își propune să respecte ideile Strategiei 2020.

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – Vă mulțumesc pentru întrebare și pentru intenția din spatele întrebării.

Intenția mea este de a propune statelor membre să consolideze guvernarea economică în Europa. Cred că acum avem oportunitatea de a face acest lucru. Sincer, aceasta a fost respinsă anterior de câteva ori. Ați citit probabil un interviu recent acordat de unul dintre predecesorii mei, dl Delors, care a afirmat că propunerea sa de coordonare consolidată în domeniul social nu a avut succes în 1993. A fost refuzată de statele membre.

A fost interesant și am căutat ce spuneam atunci, în calitate de ministru de externe al țării mele. Am fost unul dintre susținătorii cooperării întărite între statele membre în acest domeniu. Din nefericire, nu a fost posibilă.

Când era revizuită Strategia de la Lisabona, am făcut o propunere pe baza Raportului Wom Kok, iar aceasta a fost refuzată de statele membre. Cred că acum, după criză, este conștientizată într-o mai mare măsură nevoia unei coordonări sporite în ceea ce privește răspunsul la criză. Voi lupta pentru acest lucru, însă, desigur, avem nevoie de sprijinul statelor membre pentru a obține acest lucru. Avem nevoie de acestea, deoarece unele dintre aceste politici sunt elaborate la nivel național, iar altele la nivel comunitar.

Primul schimb de opinii cu Consiliul European mi s-a părut încurajator. Chiar noul președinte al Consiliului, președintele Van Rompuy, a anunțat deja că dorește ca la începutul lunii februarie să aibă loc un schimb de opinii informal. Sper că acesta va fi un mod de a obține un nivel mai ridicat de angajament din partea Consiliului European în vederea unui mecanism consolidat de guvernare aferent Strategiei 2020 a Uniunii Europene.

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Dle Barroso, vremea Strategiei de la Lisabona a trecut. Prin urmare, Uniunea Europeană nu va fi cea mai competitivă economie începând cu 1 ianuarie. Vă rog să scuzați cuvintele dure, dar aproape că putem vorbi despre un miraj. Ceea ce trebuie să asigurăm acum este ca pentru anii care vin, pentru 2010, Europa să fie mai mult o oază de calm pentru întreprinzătorii și cetățenii europeni.

În acest sens, am citit în informarea pe care ne-ați prezentat-o că aveți în vedere o internaționalizare a IMM-urilor, principalele creatoare de locuri de muncă în UE. Nu credeți, dle Barroso, că necesitatea urgentă de astăzi este aceea de a stabili situația, de a transmite asigurări cetățenilor? În plus, puteți garanta astăzi că poziția Comisiei va fi de a se opune isteriei reglementării și de a aplica zilnic și pentru toate politicile sale principiul, strategia „Gândiți mai întâi la scară mică”?

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – (FR) Vă mulțumesc, dnă Ries. Aceasta a fost una dintre prioritățile Comisiei precedente, fiind o prioritate și pentru actuala Comisie și cu siguranță va reprezenta o prioritate și pentru următoarea Comisie. Întreprinderile mici și mijlocii sunt cele care creează locuri de muncă. Am elaborat Small Business Act exact pe baza principiului – „Gândiți mai întâi la scară mică” – despre care ați vorbit și ne angajăm într-un program de reducere a sarcinii administrative, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii. Din acest motiv am plasat pe primul loc în lista priorităților noastre finalizarea creării pieței interne, având în vedere că acolo există potențial și o dimensiune internațională care pot fi exploatate,

deoarece adevărul este că întreprinderile noastre mici și mijlocii încă se confruntă cu un număr de obstacole atunci când încearcă să lucreze cu alte piețe. Prin urmare cred că aceasta este una dintre prioritățile noii strategii, ale Strategiei UE 2020. Este într-adevăr o strategie legată în mai mare măsură de dimensiunea internațională, deoarece astăzi resimțim efectele globalizării și putem câștiga această bătălie a competitivității numai prin adoptarea unei poziții agresive, proactive.

Președinte. – Doamnelor și domnilor, doresc să ofer o explicație ca răspuns la o întrebare foarte importantă adresată de dna Ries. Am început să elaborăm lista vorbitorilor la ora 15.00, când am început discutarea acestui punct. Am aproape 30 de persoane pe listă, în ordinea în care ați luat cartonașele albastre. Cu siguranță, mai pot adăuga alți vorbitori pe listă, dar va fi imposibil ca aceștia să mai ia cuvântul referitor la acest punct.

Dacă doriți vă puteți păstra cartonașele pe moment, iar dna Durant va fi următoarea persoană care ia cuvântul, timp de un minut. Putem încerca să adăugăm pe listă și ceilalți deputați care doresc să ia cuvântul, însă vă pot spune foarte sincer că este imposibil să mai fie atât de mulți vorbitori; Sunt deja aproximativ 30.

Am început lista la ora 15.00. Dacă mai sunt deputați care doresc să-și adauge numele, vă rog să respectați timpul de un minut.

Isabelle Durant (Verts/ALE). – (FR) Dle Președinte, dle președinte al Comisiei, doresc să vă întreb, în contextul acestei Strategii 2020 și, în special, al sistemului guvernantei consolidate, cum doriți să abordați problema lobby-urilor. Știți și dumneavoastră, ca și mine, că dacă se elaborează o Strategie 2020, vor apărea inevitabil activități de lobby. Activitățile de lobby există practic peste tot; există activități de lobby pe lângă Comisie, pe lângă Parlament, pe lângă Consiliu.

Și sunteți la curent, desigur, că astăzi are loc o dezbatere interinstituțională cu privire la lobby-uri. Dl Kallas avea atribuții în acest domeniu în cadrul Comisiei precedente. Doresc să-mi spuneți cine va avea atribuții în acest sens în cadrul Comisiei și care va fi mandatul acestei persoane. Intenționați să facem progrese – după cum sperăm și eu și alți membri ai acestui grup interinstituțional – în direcția unui sistem de înregistrare obligatorie a grupurilor de lobby?

Aceasta este condiția care guvernează transparența și este, în opinia mea, condiția care guvernează sprijinul din partea cetățenilor. Aceștia trebuie să poată înțelege cum se iau deciziile la nivel european, de către Comisie, Consiliu și Parlament.

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – (FR) Dle Președinte, aceasta este o problemă binecunoscută, o problemă foarte importantă și, în realitate, sunt mândru că am făcut progrese în timpul mandatului acestei Comisii. Așa cum ați menționat, dl comisar și vicepreședinte Kallas a depus multiple eforturi în această direcție și am făcut progrese în privința sistemului de înregistrare a grupurilor de lobby.

În opinia mea, totuși, trebuie recunoscut faptul că cel mai bun mod de a aborda această problemă este de a fi transparenți și de a nu ascunde informații. Este natural! Este natural ca într-o societate deschisă și într-o economie deschisă să fie exprimate interese diferite, care uneori sunt contradictorii.

Comisia își va desfășura activitatea conform următoarelor orientări: relațiile sale cu reprezentanții diferitelor interese – interesele mediului de afaceri, ale sindicatelor, ale unor cauze specifice uneori – vor deveni mai transparente.

Persoana responsabilă cu această problemă în cadrul Comisiei, dacă veți avea amabilitatea de a-i oferi sprijinul, va fi dl comisar și vicepreședinte Maroš Šefčovič. Acesta va fi numit de administrație pentru a desfășura această activitate în cadrul noii Comisii.

Vicky Ford (ECR). – Dle președinte Barroso, apreciez viziunea dumneavoastră pentru 2020. Ne arătați că și în vremuri grele de recesiune, se poate visa la Utopia. Apreciez comentariile dumneavoastră cu privire la domeniile de cercetare europeană. Reprezintă Cambridge, căminul unui grup de cercetători de vârf care are deja realizări mari în domeniul tehnologiilor de vârf, al tehnologiilor ecologice și al celor biologice. Dacă ar fi să transformăm visurile dumneavoastră în ceva apropiat de realitate, am putea face acest lucru ascultând și învățând din experiența Cambridge. Cercetarea are nevoie de finanțare; întreprinderile inovatoare au nevoie de finanțare; inovarea de nivel mondial are nevoie de finanțare de nivel mondial.

Săptămâna trecută m-am întâlnit cu reprezentanți ai Wellcome Trust, cel mai mare grup de caritate din Regatul Unit, care anul trecut a donat suma de 750 de milioane de euro pentru cercetarea medicală. Aceștia au venit la Bruxelles pentru a transmite Parlamentului că, în cazul în care adoptăm legislația privind fondurile

alternative de investiții, în forma proiectului actual, vom reduce finanțarea organizației dumnealor cu două treimi. Vă rugăm să nu afirmați un lucru, iar apoi să procedați altfel.

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – Felicitări pentru Cambridge. Consider că este una dintre cele mai mari universități din Europa și din lume. Tocmai din cauza faptului că nu avem prea multe universități precum Cambridge, în Europa, am depus eforturi pentru a avea un adevărat spațiu european de cercetare, deoarece Cambridge și alte universități foarte importante din Europa sunt de nivel internațional. Sunt în măsură să atragă finanțări foarte importante, dar în alte țări, în special în țările mici și în unele dintre țările cele mai sărace, universitățile nu beneficiază de acest tip de resurse. De aceea nu avem nevoie numai de finanțare privată, precum cea pe care ați menționat-o și, cu siguranță, apreciez întreaga activitate a fundațiilor ca cea pe care ați menționat-o, însă avem nevoie și de finanțarea publică din partea statelor și de la bugetul Uniunii Europene. Acesta va fi unul dintre punctele pe care intenționez să le introduc în următorul buget al Uniunii Europene.

În ceea ce privește legătura cu managerii fondurilor alternative de investiții, chiar nu văd care este legătura. Nu cred că trebuie să utilizăm ori un lucru, ori pe celălalt. Considerăm că este important să avem reglementări raționale pentru produsele de pe piețele financiare, având în vedere ce s-a întâmplat, inclusiv în țara dumneavoastră. Țara dumneavoastră a fost cea în care s-a înregistrat cel mai ridicat nivel de ajutor de stat din istoria Uniunii Europene, tocmai datorită problemelor de pe piețele financiare.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Dle Președinte, dle Barroso, pot afirma că în timp ce dezbatem obiectivele ambițioase ale strategiei pentru 2020, există anumite țări, cum ar fi Grecia, care vor adera la această strategie în condiții nefavorabile, cu probleme economice uriașe și un nivel ridicat al șomajului.

Ieri, dl prim-ministru a anunțat măsuri care, speră domnia sa, vor reduce deficitul. Atena așteaptă cu răsuflarea tăiată reacția din partea piețelor și evaluarea de către diferite firme. Am ascultat răspunsul dumneavoastră la o întrebare anterioară și am citit declarațiile de astăzi făcute de dl Almunia și v-aș întreba, dle Barroso: în afară de monitorizarea deficitului bugetar al Greciei, cum mai poate contribui Comisia la abordarea acestei probleme?

Și în al doilea rând, cum sunt abordate astfel de particularități naționale în cadrul strategiei pentru 2020, astfel încât să nu mai apară astfel de probleme?

José Manuel Barroso, președintele Comisiei. – În primul rând, în cadrul strategiei 2020, ideea noastră este tocmai aceea de a avea programe naționale, dar și programe europene orizontale la nivel comunitar.

Vom cere fiecărui stat membru să propună obiective simplificate, specifice fiecărei țări, luând în considerare situațiile lor diferite. Așa cum ați menționat, Grecia se află într-o situație specifică astăzi și suntem foarte atenți la aceasta. Cu siguranță, Grecia va continua să beneficieze de fonduri de coeziune, având în vedere că este una dintre țările beneficiare ale acestor fonduri, însă acest lucru este separat de strategia 2020 a Uniunii Europene.

Cu toate acestea, este important să înțelegem de ce țări ca Grecia trebuie să-și corecteze deficitele și datoriile excesive. Dobânzile pe care le plătesc țările pentru datorii reprezintă bani pe care nu-i pot folosi pentru spitale sau școli pentru viitor. Recomandăm statelor membre să nu mențină niveluri foarte ridicate ale datoriei și deficitului nu pentru că susținem ideea unei discipline macroeconomice rigide, ci pentru că ne gândim la cheltuielile sociale și la abordarea îngrijorărilor oamenilor.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Dle Președinte. Dle președinte Barroso, doresc să vă adresez o întrebare cu privire la viitorul sectorului automobilelor, care, într-adevăr, va rămâne unul dintre cele mai importante sectoare industriale, chiar și după 2020. Unii dintre producătorii noștri de frunte urmează să fie vânduți la preț redus Chinei, ceea ce constituie o evoluție nefavorabilă. În opinia mea nu este deloc prea târziu pentru a evita acest lucru, dar pentru a putea face acest lucru noi – dumneavoastră, dle președinte și noua Comisie Europeană – trebuie să accelerăm urgent soluționarea problemei. Trebuie să mobilizăm mai multe resurse pentru cercetare și dezvoltare, concentrându-ne mai mult asupra sectorului automobilelor și trebuie, de asemenea, să mobilizăm mai multe resurse din partea Băncii Europene de Investiții. După cum văd lucrurile, acesta este singurul mod de a ne asigura că dependența noastră actuală de petrol nu este înlocuită cu o viitoare dependență de bateriile electrice chinezești, de exemplu. Așadar, întrebarea mea este următoarea: dumneavoastră și Comisia Europeană sunteți pregătiți să vă asumați un rol de coordonare pe termen scurt, inclusiv cu privire la dosarul Opel, astfel încât să ne unim cu hotărâre eforturile pentru a ne concentra asupra noilor tehnologii ecologice în sectorul automobilelor?

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – În cazul Opel, după cum știți, Comisia și-a păstrat o poziție importantă, promovând reuniunile necesare între diferitele țări implicate și companiile în cauză.

În ceea ce privește chestiunea industriei automobilelor, există o problemă legată de supracapacitate în Europa și în lume. În concluzie viitorul este exact așa cum sugerează întrebarea dumneavoastră, trebuie să se bazeze pe identificarea de noi metode și noi tehnologii, și anume elaborarea de autovehicule mai ecologice. Am susținut această idee, nu numai în materie de idei, ci și în materie de finanțare.

De fapt, Banca Europeană de Investiții, cu sprijinul nostru deplin, a creat un instrument special în acest scop, după cum știți. Aceasta este una dintre prioritățile următorului mandat: dezvoltarea, în Europa, a unei industrii a automobilelor mai ecologică, mai avansată din punct de vedere tehnologic. Acesta este modul în care putem păstra o poziție de lider în industria automobilelor din lume.

Stephen Hughes (S&D). – Dle președinte Barroso, Rețeaua europeană împotriva sărăciei a descris documentul dumneavoastră consultativ referitor la Strategia 2020 drept un pas înapoi din fața angajamentelor luate de Consiliile Europene succesive cu privire la consolidarea dimensiunii sociale.

Documentul dumneavoastră menționează numai flexisecuritatea și formarea profesională. Ar trebui să știți că în această parte a Camerei nu putem accepta o strategie lipsită de conținut social. 2010 va fi anul European împotriva sărăciei și excluziunii sociale. Nu ar trebui să procedați astfel încât lupta împotriva flagelului sărăciei și al excluziunii să fie punctul central al strategiei 2020?

În ultimul rând, recunoscând faptul că o treime din totalul locurilor de muncă create începând cu anul 2000 în Uniunea Europeană aparține serviciilor medicale, serviciilor sociale și serviciilor de ocupare a forței de muncă, care aduc o contribuție dublă la reducerea sărăciei, prin furnizarea de servicii și crearea de locuri de muncă, nu ar trebui ca strategia 2020 să stabilească obiective în vederea furnizării de servicii sociale de înaltă calitate?

Președinte. – Stimate coleg, vă mulțumesc, dar vă rog să nu adresați două întrebări în timpul minutului alocat, deoarece este foarte dificil pentru președintele Barroso să răspundă într-un minut la două întrebări.

Ce întrebare preferați – prima sau a doua?

Stimați colegi, este foarte important.

Stephen Hughes (S&D). – Dle Președinte, de fapt au fost trei puncte și ar fi de ajuns trei răspunsuri „da”!

(Râsete)

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – Dle Președinte, vă mulțumesc foarte mult pentru înțelegere. Voi încerca să aleg cea mai bună întrebare!

Răspunsul cinstit este următorul: acesta este un document consultativ; nu este încă o strategie și apreciez foarte mult sugestiile dumneavoastră.

Permiteți-mi să îmi exprim opinia personală. Da, trebuie să facem mai multe pentru a combate sărăcia și excluziunea socială, dar în acest scop avem nevoie de sprijinul statelor membre. Vă pot spune că am propus măsuri concrete de câteva ori și am primit un „nu” foarte zgomotos, cu argumentul că unele state membre consideră că deciziile privind chestiunile sociale le aparțin lor, nu Europei.

Aceasta este o dezbatere interesantă. Haideți să vedem dacă vom fi de acord asupra acestei chestiuni. Mă aștept în mare măsură să beneficiaz de sprijinul dumneavoastră în legătură cu acest aspect, deoarece, după cum știți, pentru a combate sărăcia și excluziunea socială avem nevoie, de asemenea, de unele instrumente la nivel european care să fie complementare instrumentelor de la nivel național. Vă transmit poziția pe care o voi susține. Sper ca toate statele membre să fie pregătite să sprijine acest punct de vedere.

Danuta Jazłowiecka (PPE). – (PL) Dle comisar, punerea în aplicare a Strategiei de la Lisabona nu merge foarte bine. Cum intenționați să modificați documentul cu privire la strategia UE 2020 pentru a îndeplini obiectivele acesteia? Preconizați elaborarea unui fel de program pentru punerea în practică a strategiei, un document separat pentru mandatul de cinci ani al Comisiei, care să stabilească acțiunile ce trebuie puse în aplicare? Cred că aceasta ar fi o idee bună. Am putea monitoriza punerea în practică a strategiei și, în același timp, am putea evalua punerea în aplicare de către Comisie.

În ultimul rând, îmi permit să fac un comentariu: Cred că perioada de timp alocată pentru consultări sociale, și mă refer la termenul limită stabilit pentru 15 ianuarie, este prea scurtă. Ar trebui să ne tratăm cu mai multă seriozitate partenerii sociali. Ei sunt cei care vor duce la îndeplinire strategia și ar trebui să aibă mai mult timp alocat participării la consultări.

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – Termenul limită este aferent consultărilor pe baza acestui document, dar vor mai exista oportunități pentru consultări. De fapt există consultări cu privire la viitorul strategiei de la Lisabona cel puțin din 2008. Comitetul Regiunilor a elaborat un raport foarte interesant, la fel ca și Comitetul Economic și Social și doresc să folosesc această oportunitate pentru a afirma că sunt pregătit, dacă dorește și Parlamentul European, să organizăm o dezbatere cu privire la această chestiune – nu doar această oră a întrebărilor cu răspunsuri de un minut, ci o dezbatere specială cu privire la această chestiune – oricând doriți, deoarece consider că este extrem de importantă.

(Aplauze)

Este extrem de important ca Parlamentul să aibă un cuvânt important de spus și, de asemenea, să coopteze parlamentele naționale în acest proces, deoarece acesta va fi punctul central al strategiei pentru viitor. Aș dori să subliniez acest punct.

Cu privire la chestiunea mecanismelor de guvernare, exact la aceasta lucrăm acum. Există mai multe idei. Una dintre idei este exact aceea de a avea metode de măsurare a progresului și de monitorizare a progresului în anumite domenii pe baza unor indicatori. La aceasta lucrăm acum și în acest sens avem nevoie de sprijinul Parlamentului și, să sperăm, de acordul statelor noastre membre.

Werner Langen (PPE). – (DE) Pentru a oferi o continuare întrebării adresate deja, doresc să revin la strategia 2020 cu privire la schimbările climatice. Dle președinte, este corect ca sistemul provizoriu de comercializare a cotelor de emisii să aloce celei mai mari companii producătoare oțel din Europa 90 de milioane de tone de CO₂, în ciuda faptului că a beneficiat de 68 de milioane anul trecut și va mai beneficia de 43 de milioane anul acesta? Este posibil ca cea mai mare companie producătoare de oțel din Europa să fi câștigat 1 miliard GBP din emisii, până în 2012, fiindu-i alocată o cantitate prea mare ca rezultat al activităților de lobby desfășurate, printre altele, pe lângă Comisie?

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – Dle Langen, nu știu la ce vă referiți exact, dar dacă vorbiți despre emisiile din Europa, haideți să fim cinstiți: emisiile noastre reprezintă cel mult 14 % din nivelul global al emisiilor, iar aceasta este o tendință descrescătoare, deoarece sunt în curs de apariție economii cu nivel ridicat din punct de vedere al emisiilor.

Totuși, în termeni de emisii pe cap de locuitor, suntem încă mult deasupra acelor economii și haideți să fim sinceri: avem, de asemenea, o responsabilitate istorică. Americanii produc mai multe emisii de gaze cu efect de seră pe cap de locuitor decât noi, dar noi producem mai mult decât China și mult mai mult decât India, de exemplu, dacă faceți referire la cazul indian. Aceasta reprezintă într-adevăr o problemă pe care trebuie să o abordăm în spiritul echității globale. Dacă dorim să rezolvăm problema și considerăm că există o amenințare la adresa planetei noastre – aceea a schimbărilor climatice – avem nevoie de eforturi de cooperare din partea tuturor. În concluzie da, avem condiții mai stringente decât în alte părți ale lumii, însă privim acest lucru și ca pe o ocazie de a dezvolta noi tehnologii astfel încât să ne îndeplinim obiectivele fără a ne supune companiile vreunui risc, deoarece nu dorim să ne exportăm companiile și locurile de muncă.

Președinte. – Stimați colegi, vă rog să nu adresați întrebări suplimentare în timpul orei de întrebări cu președintele Barroso, deoarece mai sunt multe persoane care își așteaptă rândul pentru prima întrebare. Îmi pare foarte rău, dar prefer să trecem la o nouă întrebare.

Stavros Lambrinidis (S&D). – Dle președinte Barroso, așa cum ați menționat, ratele dobânzilor sunt influențate într-adevăr de starea economiei. Acestea reflectă încrederea într-o economie anume, iar comunitatea economică internațională este afectată de ele. Ratele de dobândă sunt afectate de încrederea pe care o are Comunitatea într-o anumită economie, iar încrederea, la rândul ei, este afectată de multe ori de declarațiile privind încrederea pe care o arată Comisia Europeană față de măsurile luate de statele membre. În acest sens, se întâmplă și ca speculatorii să încerce să speculeze o situație economică slabă și astfel, uneori, o înrăutățesc.

Dle președinte Barroso, sunteți pregătit astăzi, în fața acestei Camere, să vă afirmați sprijinul pentru măsurile anunțate ieri de guvernul elen privind remedierea situației economice din Grecia? Consideră Comisia că

acestea reflectă direcția potrivită și dacă sunt aplicate ar schimba situația financiară, lucru pe care în trecut l-ați considerat problematic?

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – Am afirmat deja că am apreciat ieri angajamentul prim-ministrului Papandreou de a reduce deficitul bugetar și datoria bugetară prin reduceri permanente ale cheltuielilor și prin creșteri ale nivelului veniturilor. Am adăugat chiar că bugetul pentru 2010, discutat în prezent în parlamentul elen, precum și declarațiile prim-ministrului reprezintă măsuri în direcția bună. Cu siguranță, Comisia va continua să monitorizeze îndeaproape situația macroeconomică și fiscală, precum și punerea în aplicare a măsurilor în Grecia. Acest lucru este foarte clar în declarația mea de sprijin pentru măsurile anunțate. Consider că acesta este cel mai bun mod în care putem ajuta Grecia în situația foarte dificilă cu care se confruntă în prezent în ceea ce privește bugetul și datoriile. Am încredere că măsurile respective vor avea rezultate importante.

Malcolm Harbour (ECR). – Dle Președinte, apreciez foarte mult șansa de a adresa o întrebare președintelui Barroso, deoarece ora de începere a Conferinței președinților de comisii a fost mutată pentru prima dată cu o oră, astfel încât noi, președinții de comisii, putem fi prezenți aici pentru prima dată.

Doresc să-i adresez o întrebare cu privire la o politică privind susținerea condițiilor cadru pentru cercetare și inovare – în legătură cu care am fost dezamăgit să văd că nu a fost inclusă în acest proiect al Strategiei UE 2020, însă sper ca va fi inclusă în viitor – și anume de a exploata potențialul uriaș al achizițiilor publice, în întreaga Uniune Europeană, în vederea stimulării produselor și serviciilor inovatoare. Doresc să-l întreb astăzi dacă este dispus să preia recomandările formulate în raportul meu din noiembrie trecut, susținute aproape unanim de acest Parlament și care arată în ce mod poate fi realizat acest lucru. Pentru a-i oferi o idee și a împărtăși cu colegii, dacă 1 % din achizițiile publice europene ar fi rezervate pentru produse și servicii inovatoare, acest lucru ar crește investițiile în inovare, în întreaga Uniune Europeană, cu nu mai puțin de 15 miliarde de euro.

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – Vă mulțumesc tuturor pentru comentarii, dar permiteți-mi să spun că nu există un prim proiect al noii strategii. Există un document de lucru al Comisiei, pentru consultare, dar nu suntem încă în poziția de a prezenta un proiect. Prin urmare, toate comentariile dumneavoastră sunt binevenite.

Nu vă așteptați ca într-un răspuns de un minut să ofer un răspuns ferm la o chestiune atât de importantă precum cea pe care ați expus-o. Cunosc raportul dumneavoastră. Cunosc unele dintre propunerile interesante pe care le-ați făcut referitor la achizițiile publice și, da, aceasta este și intenția mea, este inclusă în orientările generale. Am prezentat acest lucru Parlamentului, după cum vă amintiți, făcând referire la necesitatea de a adânci acele angajamente în termeni de norme mai favorabile pieței, mai inovatoare, cu privire la achizițiile publice în Europa. Acest lucru va face cu siguranță parte din viitoarea noastră strategie, însă nu mă pot angaja, la acest stadiu, în legătură cu modul exact de includere.

Carl Haglund (ALDE). – (SV) Dle președinte, unul dintre cele mai mari eșecuri ale strategiei de la Lisabona, care, în alte privințe este un document bun, îl constituie faptul că nu am reușit să determinăm statele membre să îndeplinească efectiv obiectivele stabilite în cadrul strategiei.

Colegul meu deputat din Finlanda l-a întrebat pe dl Barroso, mai devreme, cum putem determina statele membre să urmeze strategia într-o mai mare măsură. Unul dintre obiectivele incluse a fost nivelul resurselor pe care statele membre ar trebui să le investească în cercetare și dezvoltare în termeni de procent din PIB. Doresc să știu dacă intenția Comisiei este de a stabili obiective similare pentru statele membre, cu alte cuvinte, cât din produsul său intern brut ar trebui să investească fiecare stat membru în cercetare și dezvoltare.

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – Acum evaluăm motivele pentru care nu au fost îndeplinite toate scopurile și obiectivele. Odată cu noua propunere vom face o evaluare – cred că o evaluare foarte onestă și obiectivă – a ceea ce a mers bine și a ceea ce a mers rău în cazul strategiei de la Lisabona.

Nu mă pot angaja la acest stadiu cu privire la ceea ce vom propune; chiar în acest moment ne gândim la calea de urmat. Din acest motiv, atunci când vorbesc despre discuțiile pe care doresc să le am cu dumneavoastră, mă refer la discuții reale, deoarece participarea dumneavoastră este foarte importantă.

Personal, cred că un obiectiv global pentru toate statele membre nu este, probabil, prea realist. Cred că următoarea fază a Strategiei 2020 a Uniunii Europene va trebui să fie o fază mai rafinată și mai sofisticată, cu obiective specifice – convenite, desigur, cu statele membre – însă corespunzătoare unor situații diferite.

Aceasta este opinia mea personală. Nu am ajuns încă la stadiul de a vă prezenta o propunere. Doresc, de asemenea, ca noua Comisie să își însușească pe deplin propunerea și vom prezenta un *bilanț* al precedentei strategii de la Lisabona.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Dle președinte, până anul viitor, contribuția netă a Marii Britanii se va fi dublat față de nivelul din 2008. În 2020 vor exista cel puțin între patru și șapte noi state membre. În funcție de performanțele economice respective ale acestora, fiecare dintre noile state membre va beneficia de fonduri de coeziune – care reprezintă subvenții, sub un alt nume – de la data de la care devin membre, până în 2020.

Prin urmare, contribuabilul britanic se poate aștepta la o dublare suplimentară a contribuției nete a Marii Britanii la Uniunea Europeană până în 2020, iar dacă nu, de ce nu?

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – Nu am ajuns încă la etapa discutării perspectivelor financiare și nu pot anticipa care va fi nivelul contribuției Marii Britanii. Înțeleg preocuparea pe care o exprimați, deoarece în acest moment, contribuabilii britanici plătesc cel mai ridicat nivel de contribuții datorită celor întâmplate în sectorul financiar din Marea Britanie. Nu a mai existat un alt caz de ajutor de stat de nivel atât de ridicat ca cel pe care l-am văzut în țara dumneavoastră.

Punctul în care ne aflăm astăzi este următorul: considerăm că este important să stabilim priorități pentru viitor, să vedem cât trebuie să cheltuim la nivel național și cât trebuie să cheltuim la nivel european, iar apoi să avem o discuție despre modul echitabil de repartizare a acestei investiții. Totuși, credem că în unele cazuri, este mai rațional să cheltuim un euro la nivel european decât la nivel național, datorită beneficiilor potențiale ale explorării dimensiunii europene și a pieței interne europene. Vom ajunge la discuția respectivă și, sper, la final, vom ajunge la un acord.

Președinte. – Aceasta e fost cea de-a treia oră de întrebări cu președintele Comisiei Europene. Vă mulțumesc foarte mult, stimați colegi, pentru adresarea întrebărilor pentru discuție.

În ceea ce privește prezența, acum, la sfârșitul orei de întrebări, sunt puțin mai multe persoane prezente în Cameră față de câte erau la început, la ora 15.00. Mi se pare regretabil acest lucru: am fi preferat să fi fost mai mulți dintre dumneavoastră prezenți aici.

Vă mulțumim încă o dată, dle președinte Barroso.

John Bufton (EFD). – Dle Președinte, aș dori să subliniez că sunt multe persoane prezente astăzi aici care nu au avut ocazia să adreseze întrebări dlui Barroso. Dat fiind salariul uriaș pe care îl primește dl Barroso, n-ar putea oare să petreacă de fiecare dată încă 30 de minute cu noi, astfel încât acest interval de timp să fie mărit la o oră și jumătate?

Primele 30 de minute au fost acordate celorlalți lideri de grupuri. Sunt 750 de deputați în acest Parlament. Consider că 30 de minute reprezintă un interval ridicol. Nu se poate să avem o oră și jumătate? Dle Barroso, aveți un salariu suficient de bun, domnule. Veniți în fața noastră pentru 90 de minute, nu pentru 60!

Președinte. – Dl președinte Barroso zâmbește foarte politicos, însă rămâne de văzut. Trebuie să luăm o decizie în acest sens. Vă mulțumim pentru propunere.

PREZIDEAZĂ: DL VIDAL-QUADRAS

Vicepreședinte

13. Concluzii ale Consiliului „Afacerilor Externe” privind procesul de pace din Orientul Mijlociu, în special situația din Ierusalimul de Est (dezbateri)

Președinte. – Următorul punct se referă la declarațiile Consiliului și ale Comisiei privind concluziile Consiliului Afacerilor Externe privind procesul de pace din Orientul Mijlociu, inclusiv situația din Ierusalimul de Est.

Cecilia Malmström, președinta în exercițiu a Consiliului. – (SV) Dle președinte, conflictul din Orientul Mijlociu a fost una dintre problemele discutate aici în Parlament chiar de la începutul Președinției suedeze. Este bine să pot reveni și să vă pot raporta astfel la sfârșitul mandatului nostru.

Ministrul afacerilor externe al Suediei, Carl Bildt, a fost, de asemenea, în Comisia pentru afaceri externe săptămâna trecută, unde a prezentat un raport și a organizat discuții îndelungate, inclusiv privind Orientul

Mijlociu. Săptămâna trecută, Consiliul Afacerilor Externe a discutat situația din Orientul Mijlociu și a adoptat concluziile. Suntem bucuroși că toate cele 27 state membre susțin aceste concluzii, care indică în mod clar opiniile UE privind procesul de pace din Orientul Mijlociu.

Cu aceste concluzii, Consiliul și Președinția doresc să transmită un mesaj foarte clar și puternic din partea Europei, care sperăm că poate conduce la reluarea în curând a negocierilor dintre părți. Suntem preocupați de lipsa de progres în cadrul procesului de pace din Orientul Mijlociu. Prin urmare, arătăm în mod evident că susținem eforturile Statelor Unite ale Americii în vederea obținerii păcii. UE solicită părților să-și accepte responsabilitatea și să demareze negocierile privind toate problemele finale de statut, inclusiv Ierusalimul, granițele, refugiații și securitatea. De asemenea, concluziile noastre reflectă poziția UE privind Orientul Mijlociu, pe baza legislației internaționale, pe care am menținut-o pentru o lungă perioadă de timp și pe care ne-am exprimat-o de multe ori.

Printre altele, poziția UE se referă la faptul că o soluție convenită care prevede existența a două state trebuie să se bazeze pe granițele din 1967 și că colonizările sunt ilegale. Ierusalimul reprezintă o problemă finală de statut și am afirmat clar că, dacă se va obține pacea veritabilă, statutul Ierusalimului de viitoare capitală a două state trebuie stabilit prin negocieri. Reluarea negocierilor israelo-palestiniene a fost legată de problema colonizării pentru o mare parte a anului. Recent, guvernul israelian a anunțat o stopare parțială și temporară a activității de colonizare. Consiliul Afacerilor Externe salută această decizie și sperăm că aceasta va contribui la o reluare a negocierilor semnificative.

Cu toate acestea, observăm cu îngrijorare decizia surprinzătoare a guvernului israelian din 13 decembrie de a face pentru prima dată din activitatea de colonizare o parte a programului zonelor de prioritate națională. Aceasta contravine spiritului de stopare a activităților de colonizare și dăunează eforturilor de a crea o atmosferă care poate contribui la o soluționare pe termen lung a conflictului. Colegul meu, ministrul suedez pentru cooperare internațională pentru dezvoltare, Gunilla Carlsson, a vizitat Comisia pentru dezvoltare din Parlamentul European la începutul lui septembrie. Domnia sa a promis să urmărească evoluțiile locale, pentru a oferi asistență și a interveni în domeniile de care suntem toți conștienți – situația din Ierusalimul de Est și din jurul său, activitățile de colonizare și probleme cum ar fi accesul și mișcarea, în special în ceea ce privește Gaza. Ne-am îndeplinit această promisiune.

În ultimele luni, sub conducerea președinției, UE a adoptat o poziție clară în ceea ce privește activitățile de colonizare și menținerea închiderii fâșiei Gaza. Politica de închidere este inacceptabilă și contraproductivă. UE continuă să solicite deschiderea imediată și necondiționată a granițelor pentru fluxul de ajutor umanitar, bunuri comerciale și persoane. Consiliul a solicitat, de asemenea, punerea în aplicare integrală a Rezoluției nr. 1860 a Consiliului de Securitate al ONU și respectarea legislației umanitare internaționale. Cei care îl țin ostatic pe soldatul israelian, Gilad Shalit, trebuie să îl elibereze imediat.

Aș dori să mai spun câteva cuvinte referitoare la Gaza. Bineînțeles, sperăm că eforturile de mediere ale Egiptului și ale Ligii Arabe pot continua. Este important să împiedicăm separarea permanentă între Cisiordania și Ierusalimul de Est, pe de o parte, și Gaza pe de altă parte. Așteptăm cu nerăbdare alegerile libere și corecte atunci când o vor permite condițiile. Un lucru este clar – pacea între Israel și palestinieni poate fi obținută numai dacă palestinienii sunt uniți.

Diplomații noștri din regiune au urmărit îndeaproape situația din Ierusalimul de Est. În opinia domniilor lor, Israelul slăbește comunitatea palestiniană din oraș. Acest lucru ne îngrijorează. UE își va spori asistența pentru Ierusalimul de Est pentru a le oferi palestinienilor condițiile de trai mai ușoare. Mesajul ferm în ceea ce privește Ierusalimul de Est din concluziile Consiliului este proba clară a preocupărilor noastre în legătură cu această situație. Este important să nu uităm faptul că activitățile de colonizare între Israel și Siria și între Israel și Liban sunt condiții prealabile pentru existența păcii în Orientul Mijlociu. UE salută declarațiile recente ale Israelului și ale Siriei care confirmă disponibilitatea lor de a face progrese în procesul de pace. Este de la sine înțeles că acest lucru ar avea repercusiuni pozitive în întreaga regiune.

Catherine Ashton, *vicepreședintă desemnată a Comisiei*. – Dle președinte, Consiliul a adoptat săptămâna trecută concluzii foarte substanțiale privind procesul de pace din Orientul Mijlociu. Acestea au stabilit o poziție principală privind o serie de probleme cruciale într-o manieră clară și determinată. Nu voi insista asupra concluziilor sau repeta afirmațiile președintelui. Este suficient să spun că prin reafirmarea principiilor noastre sper că am ajutat la restaurarea într-o oarecare măsură a încrederii palestinienilor și disponibilitatea de a se angaja în procesul de pace. Concluziile, bineînțeles, îmi vor fi și mie de mare ajutor, oferindu-mi o direcție clară pentru următoarele luni.

M-ați invitat aici astăzi pentru a vorbi despre activitatea noastră politică, dar și despre situația din Ierusalimul de Est. Aceasta ne îngrijorează profund. Ierusalimul de Est este un teritoriu ocupat, împreună cu restul Cisiordaniei. UE se opune demolării caselor palestinienilor, evacuării familiilor palestiniene, construirii coloniilor israeliene și traseului „barierei de separare”. UE abordează aceste probleme la nivel politic, prin canale diplomatice și în declarațiile noastre publice. De asemenea, abordăm situația prin asistență practică, destinată sprijinirii populației palestiniene din Ierusalimul de Est. De exemplu, lipsesc 1 200 de săli de clasă pentru copiii palestinieni din oraș, așa că ajutăm la consolidarea facilităților educative. În plus, ajutăm spitalele palestiniene din Ierusalimul de Est să rămână viabile și întreprindem multe acțiuni care vizează tinerii palestinieni din oraș care suferă din cauza ratelor ridicate de șomaj și a problemelor psihologice. Până în prezent, în Ierusalimul de Est, UE pune în aplicare activități care implică costuri în valoare de 4,6 milioane de euro.

Alt aspect îngrijorător, bineînțeles, este situația din Gaza. Noi am solicitat în mod consecvent fluxul de ajutor umanitar, comerț și persoane. Suntem profund preocupați de condițiile zilnice de trai ale cetățenilor din Gaza: de la conflictul din ianuarie, donatorii nu au reușit să efectueze lucrări de reconstrucție și persistă probleme serioase cum ar fi apa potabilă curată. Israelul ar trebui să redeschidă punctele de trecere la frontieră fără întârziere, fapt care ar permite o renaștere a sectorului privat și o reducere a dependenței fâșiei Gaza de ajutoare.

Acum este timpul să acționăm și să punem în practică concluziile Consiliului. Acum trebuie să ne gândim la modul în care putem relua un proces politic. Cele două părți par să se fi îndepărtat și mai mult, în sensul angajării într-un joc fără sfârșit. Voi vizita regiunea în curând și principalul meu obiectiv va fi întrevvedere cu principalii actori și căutarea în mod direct a modalității în care UE poate fi o forță a schimbării. Consider că suntem cu toții de acord cu prioritatea globală și imperativă a reluării negocierilor israelo-palestiniene – nu negocieri de dragul negocierilor, ci negocieri pentru a obține un acord de pace și a întoarce o nouă pagină. Noi nu putem – și mă îndoiesc că regiunea poate – să tolerăm o altă rundă de negocieri infructuoase. De câțiva ani se poartă negocieri cu intermitențe, începând cu Declarația de principii de la Oslo, semnată în septembrie 1993. Aceasta a avut loc acum 16 ani. Negocierile ar trebui să se bazeze pe legislația internațională și să respecte acordurile anterioare. Toate problemele ar trebui negociate, inclusiv statutul Ierusalimului drept viitoare capitală comună.

Acestea ar trebui să aibă loc într-un cadru convenit, cu mediere eficientă. Trebuie să fim martorii unui angajament serios și ai voinței politice atât din partea Israelului, cât și din partea Palestinei, de a se angaja în negocieri serioase și veridice. Uniunea Europeană va ajuta ambele părți să-și ia acel angajament și să le ofere sprijin pe parcursul dificil al negocierilor. Eu mă aflu aici pentru a mă asigura că Europa funcționează în mod eficient și armonios.

UE a sprijinit în mod consecvent atât Israelul, cât și Palestina, oferindu-le timpul și spațiul în vederea negocierii bilaterale. Asistența noastră a permis Autorității palestiniene să construiască instituțiile viitorului stat al Palestinei, astfel încât să poată oferi servicii cetățenilor săi și să fie un vecin de încredere în regiune. Cu toate acestea, astăzi, palestinienii sunt separați atât din punct de vedere politic, cât și fizic. Negocierile credibile necesită un partener palestinian unit și puternic. Israelul are de câștigat, nu de pierdut, de la un partener palestinian puternic.

Israelul a făcut primul pas prin oprirea temporară și parțială a activității de colonizare. Sperăm că acest lucru va contribui la o reluare a negocierilor semnificative.

SUA rămâne un actor indispensabil și crucial în Orientul Mijlociu. Condițiile unui parteneriat eficient între UE și SUA privind Orientul Mijlociu rareori au fost atât de bune. Este timpul să transformăm acest lucru într-o realitate printr-o coordonare a pozițiilor și a strategiilor noastre. UE va continua să sprijine și să lucreze strâns cu SUA prin intermediul Cvartetului. Cvartetul are nevoie de revigorare – situația actuală de impas în cadrul procesului de pace o solicită. Cvartetul poate furniza medierea atentă, dar dinamică, care este necesară.

Pacea din Orientul Mijlociu necesită o soluție cuprinzătoare. Atât Siria, cât și Libanul au un rol important de jucat. Așteptăm cu nerăbdare punerea în aplicare a inițiativei arabe de pace. Aceștia ar trebui să reprezinte o parte a soluției. Abordarea noastră ar trebui să fie regională și incluzivă. Un cadru multilateral ar trebui să completeze cadrul bilateral israelo-palestinian.

În următoarele luni, intenționez să păstrez un contact strâns cu Parlamentul referitor la aceste probleme. Sunt conștientă de rolul activ pe care-l joacă Parlamentul, în special în capacitatea sa de autoritate bugetară. La nivel politic, delegațiile PE lucrează direct cu Knessetul israelian și Consiliul Legislativ Palestinian (CLP).

Săptămâna trecută, delegația pe lângă CLP a vizitat teritoriile palestiniene ocupate și a raportat cu mare îngrijorare privind situația de acolo.

În fine, salut menținerea grupului de lucru al Parlamentului privind procesul de pace, care se va reuni din nou săptămâna viitoare.

Ioannis Kasoulides, în numele Grupului PPE. – Dle președinte, în timpul vizitei tinerilor lideri israelieni și palestinieni la Parlamentul European, s-a organizat o discuție metodică care a schițat un acord de pace pentru viitorul acestora – o soluție sigură și recunoscută care vizează două state, în temeiul granițelor de la 1967, cu Ierusalimul drept capitală pentru ambele; demilitarizarea statului palestinian; reiterarea inițiativei arabe de pace din 2007; garanțiile NATO; și problema refugiaților care urmează a fi soluționată într-un mod în care nu modifică caracterul demografic al statului evreu.

În timp ce tinerii au o viziune a unui viitor comun, vârstnicii lor încă dezbat dacă ar trebui să înceapă negocierile. Inițiativa egipteană pentru reconcilierea inter-palestiniană – astfel încât să existe un singur interlocutor – încă este cumpănită și acordul de securitate din Gaza, cu eliberarea prizonierilor, cum ar fi Gilad Shalit, încă este așteptată. Între timp, *faits accomplis* de la fața locului, conform raportului șefului misiunii UE în Ierusalimul de Est, fac statul palestinian din ce în ce mai puțin viabil.

Regret faptul că Israelul, o țară democratică, acordă puțină atenție daunelor anumitor acțiuni ale sale create prin intermediul ochilor opiniei publice internaționale și se limitează la a dăuna limitarea doar ulterior.

Hannes Swoboda, în numele Grupului S&D. – (DE) Dle președinte, dnă Malmström, vicepreședintă a Comisiei și Înalță Reprezentantă a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, în primul rând aș dori să-mi exprim mulțumirile sincere față de Președinția suedeză pentru această inițiativă. A fost o inițiativă bună și aș dori să vă felicit pentru aceasta. De asemenea, aș dori să-i mulțumesc baronesei Ashton pentru că este de partea Comisiei cu ocazia primei sale apariții aici, chiar dacă a vorbit în principal despre rolul domniei sale în calitate de Înalță Reprezentantă a Uniunii pentru Afaceri Externe și Politica de Securitate. Acest lucru se referă la o politică externă și de securitate comună. Într-un fel, poate că nu este important de partea cui sunteți. Ceea ce este important este că sunteți aici și că reprezentați o politică externă comună.

Cel de-al doilea punct al meu este că declarația adoptată de Consiliu este una bună și nu este sub nicio o formă antiisraeliană. Din contră, este în interesul Israelului și al securității și stabilității sale. Este foarte important să subliniem acest lucru. Dacă noi, în calitate de europeni, vom juca un rol activ în acest sens, este esențial să continuăm să procedăm astfel. V-aș ruga, baroneasă Ashton, să nu vă simțiți vizată.

Acum câteva zile, am fost în SUA pentru a discuta cu colegii noștri din Congres. Confruntat cu abordarea unilaterală a Congresului și cu lipsa acestuia de înțelegere a situației palestinienilor, președintelui Obama i se deschid foarte puține opțiuni. Noi avem o mare simpatie pentru situația din Israel. Ne și opunem oricărei forme de terorism și dorim ca soldatul capturat să fie redat familiei sale într-un final. Cu toate acestea, suntem la fel de îngrijorați și înțelegători față de poziția nefericită în care se regăsesc palestinienii în ceea ce privește tot ceea ce s-a afirmat în această declarație și în special granițele din 1967, situația dificilă din Ierusalim și activitățile de colonizare. Este complet de neînțeles, deși este o continuare a politicii ultimilor ani, că se adoptă o abordare extrem de conflictuală pentru intensificarea colonizării. Mai întâi a fost stopată și apoi a fost inclusă în cadrul programului de prioritate națională. După aceea, a continuat doar dezvoltarea naturală și apoi s-au construit drumurile care treceau prin mijlocul așezărilor palestiniene. Modul în care palestinienilor le este luat zilnic pământul este complet inacceptabil.

Ceea ce s-a întâmplat cu o delegație a Parlamentului este, de asemenea, complet inacceptabil. Dl de Rossa ne va oferi și el opinia sa în această privință. Deputații din acest Parlament trebuie să se unească cu Consiliul și cu Comisia pentru a afirma clar faptul că deputații din Parlamentul European au dreptul de a călători în Gaza și de a observa situația de acolo cu ochii lor. Ce are de ascuns Israelul? De ce îi împiedică pe deputații din Parlament să viziteze Gaza? Nu trebuie să acceptăm acest lucru și sper că ne vom opune acestuia în mod comun. Transparența și deschiderea, printre altele, sunt cerințe prealabile pentru o politică rezonabilă în Orientul Mijlociu. Trebuie să-i acordăm acesteia sprijinul nostru clar.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, în numele Grupului ALDE. – (NL) Dle președinte, dnă Ashton, dle vicepreședinte al Comisiei, dnă președintă în exercițiu a Consiliului, în primul rând, dnă Malmström, aș dori să felicit întreaga Președinție suedeză privind concluziile Consiliului referitoare la conflictul din Orientul Mijlociu, în general, și în special cel din Ierusalimul de Est.

Cred că toți vor considera drept un important semn de bun augur faptul că șefii de delegație a UE privind Ierusalimul de Est au aprobat și adoptat unanim pentru prima dată un raport comun și în special în acest moment, ca urmare a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona. Un alt semn de bun augur este faptul că concluziile propuse de Președinția suedeză au fost și ele adoptate în mod unanim, inclusiv cele privind Ierusalimul de Est. Sper că autoritățile israeliene își dau seama de importanța acestei evoluții.

Doamnelor și domnilor, dezbatem situația din Orientul Mijlociu la fiecare câteva luni și uneori pare ca o procesiune Echternach: un pas mic înainte, apoi semne ale unui pas înapoi, apoi mai multe motive de speranță. Din păcate, există și motive de deznădejde, dar noi continuăm să sperăm, bineînțeles. Este de maximă importanță, bineînțeles – inclusiv pentru grupul meu – faptul că atât israelienii, cât și palestinienii să poată conviețui unii cu alții în pace în două state separate, să beneficieze de toate șansele de dezvoltare posibile și să-și garanteze reciproc securitatea. Cred că suntem toți de acord în această privință. De asemenea, suntem de acord privind pașii care ar duce în mod ideal la acest lucru și, bineînțeles, suntem pregătiți să ne aducem propria contribuție.

Ierusalimul este unul dintre cele mai frumoase orașe din lume – este într-adevăr un loc extraordinar – și este îngrozitor de tragic că cei care conviețuiesc acolo nu reușesc să o facă într-un mod pașnic. De dragul stării de bine și al conservării Ierusalimului, sper că, în cele câteva zile care au rămas până la Crăciun, acest lucru poate fi încă obținut.

Caroline Lucas, în numele Grupului Verts/ALE. – Dle președinte, aș dori să salut declarațiile atât ale Consiliului, cât și ale Comisiei, dar întrebarea mea pentru ambele este când vom trece dincolo de cuvintele frumoase – cu care sunt foarte mult de acord – când vom lua măsuri concrete? Am auzit aceleași cuvinte iar și iar cum că ar trebui să ne asigurăm că Israelul face asta sau cealaltă, dar noi avem nevoie de adevărata pârgă pentru a înfăptui acest lucru, în caz contrar Israelul ne va ignora pur și simplu, după cum continuă să o facă.

Întrebarea mea este ce puteți face practic pentru a vă asigura că vom fi martorii măsurilor și progreselor adevărate în acest caz? În opinia mea, acest lucru trebuie să implice aspecte cum ar fi suspendarea Acordului de asociere între UE și Israel.

Concentrându-mă pe situația din Ierusalimul de Est, salut cu entuziasm inițiativa Președinției suedeze și claritatea sa referitoare la rolul Ierusalimului drept capitală a două state și fermitatea dumneavoastră referitoare la importanța stopării activității de colonizare a Israelului în Ierusalimul de Est.

De asemenea, îmi exprim respectul față de raportul șefilor de misiune a UE privind chiar Ierusalimul de Est. Acel raport vorbește cu o claritate și o viziune care este mult prea adesea absentă în cadrul acestor dezbateri. Acesta expune modul în care politica Israelului de anexare ilegală a Ierusalimului de Est este proiectată în mod deliberat astfel încât să slăbească comunitatea palestiniană din oraș și să împiedice evoluția palestiniană. Dar șefii de misiune solicită Consiliului să adopte o întreagă gamă de recomandări ca urmare a acelui raport și cred că trebuie să vedem acțiuni urgente din partea Consiliului pentru a face exact acest lucru.

Dacă UE ia în serios angajamentul său în ceea ce privește o soluție care vizează două state, trebuie să facă tot posibilul pentru a menține și a consolida caracterul și identitatea palestiniană din Ierusalimul de Est. Raportul și declarația șefilor de misiune arată modalități practice pentru a atinge acest scop.

Peter van Dalen, în numele Grupului ECR. – (NL) Dle președinte, în special în acest moment al postului Crăciunului, mulți se roagă pentru pacea din Orientul Mijlociu, dar uneori se poate pierde credința și se poate crede că această pace nu va veni niciodată. Cu toate acestea, este important ca toate părțile să continue să lucreze pentru pace, deși poate că aici rezidă problema. Pot toate părțile și vor să lucreze pentru pace? Israelul a luat deja măsuri în trecut în vederea schimbării pământului pentru pace – mă gândesc la retragerea din părțile fâșiei Gaza – dar, din păcate, acest lucru nu a dus la pace. Într-adevăr, atacul cu rachete a sporit și, în 2009, Israelul a invadat fâșia Gaza. Acum Israelul a anunțat o oprire temporară a construcțiilor în Cisiordania. S-au eliminat, de asemenea, o serie de blocaje rutiere. Acesta a fost un gest făcut pentru a ajuta la organizarea discuțiilor privind pacea.

Această măsură a guvernului Netahyahu este deja destul de amplă după standardele israeliene, totuși observ puține mișcări de partea palestiniană. Oamenii tot spun că ceea ce face Israelul nu contează, dar nu văd un gest din partea palestinienilor în vederea facilitării discuțiilor. Partea palestiniană este dispusă și poate realiza în continuare negocieri? Hamas pare să fie prinsă în lupta sa cu Fatah și ținută din scurt de Iran. Mahmoud Abbas pare să fie un tigrău de hârtie, fără a mai avea multă influență pentru a putea lua cuvântul. Cred că este timpul ca și partea palestiniană să afirme clar că dorește pacea.

Kyriacos Triantaphyllides, în numele Grupului GUE/NGL. – (EL) Dle președinte, Lady Ashton, salutăm decizia luată la 8 decembrie de Consiliul Uniunii Europene. Aceasta confirmă sprijinul Uniunii Europene pentru crearea a două state în temeiul granițelor din 1967.

Cu toate acestea, pe baza experienței acumulate în timpul vizitei noastre recente în zonă, situația care domină în teritoriile în cauză face aproape imposibilă crearea unui stat palestinian. Mă refer în special la ridicarea zidului, la demolarea caselor palestinienilor și, cel mai important, la crearea de colonii în zona Cisiordaniei ca întreg, în special în jurul Ierusalimului de Est.

Aproximativ 500 000 de coloniști trăiesc în aceste colonii astăzi. Mai important, în Ierusalimul de Est se face efortul de a crea o palisadă prin ridicarea de așezări în jurul orașului pentru a forța palestinienii să-și abandoneze casele. Acum este evident că guvernul israelian se folosește de discuții pentru a câștiga timp. Încet, dar sigur, acesta încearcă să-și impună suveranitatea asupra tuturor teritoriilor palestinienilor.

Pe lângă militarea în favoarea soluției celor două state, Uniunea Europeană ar trebui să ia măsuri specifice împotriva Israelului. Continuarea încălcării drepturilor omului este un motiv suficient pentru Uniunea Europeană pentru a impune sancțiuni în temeiul articolului 2 din Tratat, deoarece dacă, pe de o parte, alege să sprijine procesul de pace, dar, pe de altă parte, continuă să actualizeze relațiile economice cu Israelul fără limitare, singurul lucru pe care-l va obține va fi să servească politicii Israelului, care implică forțarea palestinienilor să-și abandoneze pământul și extinderea suveranității Israelului asupra întregii Palestine.

Bastiaan Belder, în numele Grupului EFD. – (NL) Dle președinte, Europa și-a pierdut mințile? Această întrebare retorică a fost adresată de Statele Unite ale Americii la începutul lunii decembrie. Subiectul acestei critici dure din partea Congresului a fost desemnarea unilaterală a Ierusalimului de Est drept capitală a preconizatului stat palestinian într-un proiect de rezoluție a Consiliului pus în circulație. În calitate de președinte al delegației PE pentru relațiile cu Israelul mi-am imaginat și am sperat la un debut mai constructiv al dialogului nostru transatlantic. De asemenea, mă grăbesc să adaug, o examinare atentă atât a proiectului, cât și a declarației finale a Consiliului m-a lăsat, la fel ca și pe omologii din Congres, extrem de demoralizat. Mă distanțez în mod emfatic de propunerea de divizare a Ierusalimului, în special. Consider că declarația Consiliului privind Orientul Mijlociu este un serios pas înapoi din punct de vedere diplomatic și politic pentru procesul de pace și, prin urmare, sunt foarte dezamăgit de miniștrii de externe care se lasă conduși de Președinția suedeză, dintre toate președințiile, cu relațiile sale încordate cu statul israelian.

Am o serie de obiecții fundamentale referitoare la declarația Consiliului menționată anterior. Aceasta nu este o modalitate de a încuraja autoritatea palestiniană în vederea reluării discuțiilor cu Israelul. În plus, declarația contravine principiului Cvartetului, prevăzut la 9 noiembrie 2008, în temeiul căruia „părțile terțe nu ar trebui să intervină în negocierile bilaterale”. Reacția oficială a Statelor Unite ale Americii față de declarația Consiliului din 8 decembrie a accentuat acest principiu încă o dată. Nu ne mai rămâne, atunci, nimic de făcut decât să ne abandonăm impasului din cadrul procesului de pace? Sub nicio formă! În urma vizitei recente a delegației în Israel, cred cu convingere că un proces treptat, solid, de apropiere între statul israelian și autoritatea palestiniană este atât necesar, cât și posibil. Transferul treptat al administrării din Cisiordania, de exemplu în Zona C, și consolidarea cooperării economice, în timp ce se consolidează și înființează instituții palestinienilor sigure, va duce procesul de pace cu un pas înainte. Prin urmare, solicit Consiliului și Comisiei să înceteze să mai facă declarații contraproductive privind procesul de pace și să investească în schimb în proiecte specifice care implică cooperarea între israelieni și palestinieni. Aceasta este o formulă europeană instituită, nu-i așa?

Diane Dodds (NI). – Dle președinte, în calitate de membră a delegației parlamentare în Israel, am ascultat cu interes comentariile Consiliului Afacerilor Externe privind procesul de pace din Orientul Mijlociu și declarația Consiliului. Cu toate acestea, eu, ca și colegul meu anterior, rămânem cu un sentiment predominant de îngrijorare referitor la acestea. Israelul este singura democrație funcțională din regiune. Tacticile favorite ale oponenților săi au fost terorismul împotriva statului. Cred că declarațiile Consiliului și ale Comisiei nu au reușit să confere greutatea adecvată preocupărilor Israelului privind securitatea. De fapt, nu am auzit-o pe Înalta Reprezentantă menționând aceste preocupări în declarația domniei sale făcută în această Cameră.

Mai mult, cred că declarația pune o povară prea mare pe umerii Israelului, atât în ceea ce privește eșecul de a obține progrese, cât și în ceea ce privește soluționarea problemelor principale – în special Ierusalimul.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Dle președinte, adevărul este că aceasta este o dezbatere foarte neobișnuită, deoarece o avem pe dna Malmström prezentă pe băncile Consiliului – în curând sper să o vedem pe băncile Comisiei. Vom vedea unde se așează!

În orice caz, dle președinte, concluziile Consiliului nu incită exact la optimism. Consiliul și-a exprimat preocuparea profundă față de lipsa de progres din cadrul procesului de pace din Orientul Mijlociu și solicită reluarea acestuia în temeiul rezoluțiilor Consiliului pentru securitate al Organizației Națiunilor Unite, a concluziilor Conferinței de la Madrid și a foii de parcurs. Nimic nou sub soare.

De asemenea, acestea afirmă faptul că Uniunea Europeană este pregătită să-și aducă contribuția esențială la soluționarea problemelor pe care le-au prezentat aici cei doi vorbitori: problema Ierusalimului de Est, problema apei, problema securității și problema granițelor.

Cu toate acestea, există o serie de noi elemente în legătură cu care aș dori să solicit opinia oaspeților noștri. În primul rând, aș dori să știu dacă, în opinia lor, moratoriul de opt luni și activitățile de colonizare convenite de către guvernul israelian sunt legate de noul guvern al Statelor Unite ale Americii.

De asemenea, aș dori să știu ce cred domniile lor referitor la declarațiile făcute ieri în Gaza de reprezentantul Hamas, cu ocazia celei de-a 22-a aniversare, care afirma că nu intenționează să facă nicio concesie Israelului și că nu intenționează să-l recunoască. Ce cred domniile lor despre legea continuității care va da glas cetățenilor israelieni prin intermediul unui referendum privind ocuparea teritoriilor ocupate?

În fine, ce cred domniile lor despre raportul Goldstone și adoptarea acestuia de către Consiliul ONU pentru drepturile omului? Cred domniile lor că acest lucru va consolida procesul de pace sau, din contră, astfel cum susține Israelul, credeți că acest lucru îl va bloca sau încetini?

Proinsias De Rossa (S&D). – Dle președinte, există două angajamente în declarația Consiliului pe care doresc să le salut în special și care au potențialul de a crea o nouă dinamică: susținerea programului pe doi ani al autorității palestiniene pentru încheierea ocupației israeliene și înființarea statului israelian și disponibilitatea Uniunii, la momentul adecvat, de a recunoaște statul palestinian.

Săptămâna trecută, am condus o delegație oficială a Parlamentului European în teritoriile palestiniene ocupate unde, încă o dată, am fost martor al sistemului discriminatoriu pe care Israelul îl aplică palestinienilor, odată cu deposizarea și distrugerea căminelor, pământurilor, apelor și locurilor lor de închinăciune.

În decurs de câteva ore de la publicarea declarației Consiliului, permisiunea pe care o avea delegația mea în vederea vizitării fâșiei Gaza a fost revocată. Acesta nu este un act al unui stat prietenos. Este, cu siguranță, o interferență în dreptul democratic al acestui Parlament de a întreține relații decente și democratice cu omologii noștri, aleși de cetățenii palestinieni.

Am observat o mare deznădejde și o mare lipsă de speranță printre oamenii cu care ne-am întâlnit în zonele pe care le-am vizitat în Hebron, Ierusalimul de Est și Ramallah. Acolo unde nu există speranță, va fi violență. Putem face progrese acum sau putem lăsa ca situația să alunece pe o pantă mai violentă care îi va elimina pe politicienii palestinieni moderați de la conducere. Aceasta este alegerea pe care trebuie să o facem.

Aș face apel atât la Consiliu, cât și la baroneasa Ashton, căreia îi doresc numai bine, să revigoreze angajamentul Uniunii față de acest proces – nu doar să se îndrepte către Cvartet pentru revigorarea angajamentului său față de proces – și să stabilească un calendar care să coincidă cu calendarul pe doi ani al autorității palestiniene pentru punerea în aplicare a principiilor pe care le-am subliniat, atât de curajos din punctul meu de vedere, săptămâna trecută.

Trebuie să apărăm viguros drepturile omului. Trebuie să acționăm. Trebuie să utilizăm accesul la piețele noastre pentru a stimula Israelul. Nu vorbesc despre sancțiuni. Vorbesc despre faptul de a ne asigura că accesul nostru la piață se utilizează drept stimul pentru a ne asigura că Israelul ia măsuri în ceea ce privește responsabilitățile sale internaționale. De asemenea, în fine, trebuie să convingem Statele Unite ale Americii să se reangajeze urgent pe baza acelorași principii pe care le-am subliniat săptămâna trecută.

Chris Davies (ALDE). – Dle președinte, raportul șefilor de misiune UE în Ierusalimul de Est este o lectură destul de devastatoare. Dar să nu ne învărtim în jurul cozii. Acest raport redă clar că ceea ce întâmplă în Ierusalimul de Est se reduce la o formă de purificare etnică. Căminele palestiniene sunt jefuite, cetățenii sunt forțați să plece, iar speranțele de pace sunt distruse. Așadar, ne punem întrebarea: ce vom face referitor la acest lucru?

Concluziile Consiliului sunt binevenite. Știm că sunt puternice, deoarece guvernul israelian le-a respins imediat. Nimic nou, au afirmat aceștia. Aceștia sunt obișnuiți să respingă afirmațiile noastre, deoarece nu le-am secondat niciodată cu fapte. Aceștia ne tratează cu dispreț. De ce nu ar face-o – suntem atât de naivi

încât de fapt plătim facturile pentru puterea ocupațională! Îi finanțăm pe palestinieni când de fapt Israelul ar trebui să achite nota de plată, nu contribuabilii noștri.

Dacă afirmațiile noastre au vreun sens, atunci ar trebui să suspendăm sau să amenințăm cu suspendarea Acordului de asociere, dar ni se spune că niciunul dintre miniștrii noștri nu au propus vreodată această posibilitate. Deci rămâne întrebarea: unde este politica? Ei bine, avem politica. Este cuprinsă în cadrul concluziilor. Acum ce facem referitor la măsuri? Israelul nu se va mișca decât dacă este împins.

Franziska Katharina Brantner (Verts/ALE). – (DE) Dle președinte, aș dori să o felicit pe baroneasa Ashton pentru noua sa poziție. De asemenea, aș dori să-i mulțumesc Președinției suedeze pentru rezoluție și pentru admiterea faptului că nu va fi posibil să punem în aplicare o soluție pe termen lung care prevede două state decât dacă rezolvăm problema colonizării. Raportul șefilor de misiune a fost menționat de câteva ori și credem și noi că este un raport foarte bun. În temeiul acestuia, aș dori să adresez două întrebări. Care este statutul curent al acestui raport și unde va fi publicat? În al doilea rând, ce veți face dumneavoastră, Comisia și Consiliul, pentru a pune în aplicare recomandările cuprinse în raport? Aș dori acum să citez trei dintre recomandările raportului. Prima este:

– „împiedicarea, descurajarea tranzacțiilor financiare ale actorilor statelor membre ale UE care sprijină activitatea de colonizare din Ierusalimul de Est prin adoptarea legislației comunitare adecvate”; ce-a de-a doua, „garantarea faptului că produsele fabricate în coloniile din Ierusalimul de Est nu se exportă către UE în temeiul Acordului de asociere dintre UE și Israel”; și, ce-a de-a treia, „punerea la dispoziția principalilor comercianți comunitari a unor orientări referitoare la etichetarea privind originea pentru produsele din colonii.”

– (DE) Propunerile făcute în acest raport sunt foarte specifice și precise. Ce pași intenționați să faceți acum în vederea punerii în aplicare a acestora?

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Dle președinte, comisar, ministru, vă mulțumesc și salut comentariile dumneavoastră.

Acum Europa deține două documente esențiale cu care să promoveze noi inițiative de pace. În primul rând, raportul curajos al Președinției suedeze, pe care tocmai l-ați menționat, dnă Malmström. Acest raport solicită progresul în conformitate cu soluția care prevede două state, unul dintre care ar fi Palestina, cu granițele din 1967, cu Ierusalimul de Est drept capitală.

În al doilea rând, textul întocmit de ambasadori, șefii de misiune, care demonstrează că autoritățile israeliene urmăresc o strategie prin care acestea demolează casele și colonizează terenul încălcând astfel drepturile omului. Această strategie este menită să separe Ierusalimul de Cisiordania, astfel încât se abandonează chiar ideea creării unui stat palestinian.

Cu toate acestea, afirmațiile noastre din această Cameră în mod clar nu vor avea niciun efect dacă nu le secondăm cu acte concrete. Trebuie să acționăm, iar în acest sens putem suspenda Acordul de asociere dintre Uniunea Europeană și Israel până când guvernul israelian se va conforma legislației internaționale. Prin urmare, trebuie să luăm măsuri pentru a ne asigura că punem capăt colonizării, că ridicăm blocada din Gaza, că distrugem zidul rușinii, pentru a garanta reîntoarcerea refugiaților și eliberarea tuturor prizonierilor politici.

Aș dori să mai spun un lucru. Eliberarea soldatului Gilad Shalit s-a discutat în această Cameră. Sunt de acord cu cele afirmate. Cu toate acestea, în același timp, Parlamentul nostru trebuie să sprijine eliberarea altui cetățean european, tânărul franco-palestinian Salah Hamouri. Da, libertate pentru Gilad Shalit, dar și pentru Salah Hamouri!

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Vă rog să-mi permiteți să încep prin a felicita Consiliul pentru concluziile curajoase la care a ajuns în ultima săptămână. Din punctul meu de vedere, nu am mai avut concluzii atât de clare, de concrete și de curajoase privind o astfel de problemă sensibilă din partea Consiliului precum cele de săptămâna trecută. Prin urmare, felicit Consiliul.

Cu toate acestea, aș dori să adaug că acum trebuie să trecem la măsuri, deoarece situația din Ierusalim se deteriorează zilnic și nu mai poate fi tolerată. Există situații de încălcări flagrante ale legislației internaționale, există dificultăți care provoacă o mare suferință multor persoane, inclusiv expulzarea din propriile lor case, distrugerea căminelor acestora și construirea ilegală de reședințe. Nu putem rămâne cu brațele încrucișate în fața unor astfel de nedreptăți, deoarece, procedând astfel, am transmite mesajul că legislația, diplomația și mult prețuitul principiu al soluționării pașnice a conflictelor nu au nicio valoare. Nu cred că am fi permis

să se întâmple acest lucru în țara noastră. Prin urmare, trebuie să acționăm prin crearea mediului adecvat favorabil consolidării încrederii între cele două părți și să avem două state distincte și viabile care să poată coabita pașnic. Permiteți-mi, vă rog, să iau în considerare rolul instrumental pe care l-a jucat Iordanul în această privință. Un ultim cuvânt pentru baroneasa Ashton – Tratatul de la Lisabona v-a atribuit un nou rol, un rol important care ne furnizează o nouă șansă. Să nu ratăm această oportunitate.

Rosario Crocetta (S&D). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, eram în Ramallah când am auzit că Europa a adoptat o nouă decizie privind procesul de pace din Orientul Mijlociu. Am văzut zâmbete pline de speranță pe fețele reprezentanților palestinieni.

Au fost zile pline de emoție și de suferință întipărite pe fețele copiilor care apucau gratiile de la geamurile caselor lor de pe strada Hebron, strada pustie pe care palestinienii nu au voie să o traverseze. Am fost martorii suferinței unei bătrâne de 85 de ani, scoasă afară din casa ei ocupată, forțată să doarmă în frig într-un cort instalat în grădina a ceea ce obișnuia să fie casa ei și suferinței de pe fețele palestinienilor care construiseră o fermă utilizând fonduri europene, care a fost distrusă ulterior de soldații israelieni.

Israelul are dreptul să fie un stat independent, dar și palestinienii au dreptul la o țară natală, la un stat și la un pașaport. Decizia Consiliului Europei reprezintă un considerabil pas înainte, dar trebuie să acționăm imediat. Conflictul israelo-palestinian este doar vârful aisbergului unui conflict mai mare. În ultima zi a vizitei noastre, autoritățile israeliene ne-au împiedicat, pe noi, delegația Parlamentului European, să vizităm fâșia Gaza. Cred că în această privință, Înalta Reprezentantă, baroneasa Ashton, ar trebui să intervină și să protesteze în numele Europei democratice.

Aș dori să-i mulțumesc dlui De Rosa care a condus delegația și tuturor celorlalți membri ai delegației, deoarece pe parcursul zilelor pe care le-am petrecut în Palestina, cei vulnerabili au putut să vadă și să audă fața și cuvintele unei Europe care menține drepturile și care dorește și trebuie să facă mai mult.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Dle președinte, comisar, dnă Ashton, cred că noua Înalță Reprezentantă trebuie să fie uimită de modul în care Parlamentul European și-a făcut temele. Ce fel de manuale de istorie trebuie să fi citit dacă nu știa de modul în care a luat naștere statul israelian în 1947? Această interpretare pe care a adoptat-o Consiliul sub conducerea suedeză pare, prin urmare, puțin ciudată.

Trebuie să ne amintim că Uniunea Europeană trebuie să-și mențină valorile. Avem democrația, drepturile omului și libertatea de exprimare, ceea ce este important. Mai mult, Israelul este singura țară democratică din Orientul Mijlociu. Nu ar trebui să creăm antidemocrații acolo, nondemocrații, deoarece acestea nu ne respectă valorile.

De asemenea, este foarte important să nu uităm că ideea necesității divizării Ierusalimului, transformându-l într-un oraș în două țări, este chiar de neconceput. Uniunea Europeană nu ar propune un astfel de lucru pentru nicio altă țară democratică. Bineînțeles, trebuie să ne asigurăm că Israelul poate să-și mențină sistemul democratic și drepturile în propria sa capitală, iar Uniunea Europeană poate fi implicată în procesul de pace - și ar trebui să fie - dar cu un rol diplomatic și nu în calitate de doctor sau de judecător.

Este regretabil faptul că Gilad Shalit, care este un cetățean francez – un cetățean al Uniunii Europene – și un soldat israelian, nu a fost eliberat. Acest lucru indică ceea ce cred administrația palestiniană și Hamas despre Uniunea Europeană. Acestea nu au niciun pic de respect pentru principiile și valorile noastre. Trebuie să avansăm, iar aceste vise cu ochii deschiși, din care constă în mare parte rezoluția Consiliului, trebuie să fie abandonate.

Israelul este o democrație; valorile sale sunt aceleași ca ale noastre. Prin urmare, trebuie să apărăm democrația și drepturile oamenilor de acolo la o existență completă și sigură și la pace, iar acea pace poate fi obținută atunci când organizațiile teroriste, Hamas și cohortele acestora, vor înceta atacurile împotriva Israelului și asupra cetățenilor israelieni. În această situație, scopul nostru este de a lupta împreună împotriva terorismului și de a face posibilă existența Israelului ca popor.

Frieda Brepoels (Verts/ALE). – (NL) Dle președinte, în raportul lor din 23 noiembrie, șefii delegației UE în Ierusalim și Ramallah au afirmat clar că Israelul se angajează în mod activ în anexarea ilegală a Ierusalimului de Est și în izolarea completă a acestuia de restul Cisiordaniei. Prin urmare, mă întreb de ce Consiliul Afacerilor Externe nu trage concluziile corecte din aceste afirmații. De ce ignoră pur și simplu recomandările specifice, în special ale unui astfel de raport faptic important – propriul său raport – știind că evoluțiile actuale sunt ireversibile și, procedând astfel, aruncând chiar îndoeli serioase asupra șanselor de stabilire a unui stat palestinian independent, viabil, alături de statul israelian? Procesul de pace din Orientul Mijlociu nu are

nevoie de declarații confuze. Este momentul perfect și corect pentru Uniunea Europeană să-și asume un rol activ, vizibil în regiune, iar acest lucru este posibil doar dacă, bineînțeles, arătăm curajul de a adopta o poziție clară și răspicită, în special în ceea ce privește Ierusalimul de Est.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Dle președinte, politica UE constă în sprijinirea guvernului israelian, împreună cu Statele Unite ale Americii și NATO, în politicile sale penale de genocid al cetățenilor palestinieni. Aceasta este concluzia la care au ajuns membrii delegației Parlamentului European, căreia autoritățile israeliene i-au interzis accesul în Fâșia Gaza ocupată.

Politica UE și în special decizia recentă îi acordă timp suplimentar guvernului israelian, care se împovărează cu crime de război, după cum aflăm din raportul ONU privind războiul din Gaza, astfel încât să poată continua cu planurile sale de ocupație.

Discuția mieroasă a Uniunii Europene este incompatibilă cu cererea globală corectă de a crea un stat palestinian viabil și independent în teritoriile din 1967, cu capitala sa în Ierusalimul de Est. Uniunea Europeană nu ia măsuri practice în această direcție. Din contră, aceasta actualizează relațiile cu Israelul, care continuă cu activitățile de colonizare, în special în Ierusalimul de Est, cu construcția zidului de separare și cu izolarea probabilă și criminală a Fâșiei Gaza.

Noi respingem planurile imperialiste pentru Orientul Mijlociu și suntem alături de cetățenii palestinieni și de toți oamenii în lupta lor.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Trebuie să spun că rezultatele reuniunii Consiliului de miniștri de săptămâna trecută nu au fost întocmai echilibrate și, mai mult, am sentimentul, întrucât m-am confruntat cu această problemă pentru o perioadă lungă de timp, că aceștia nu au avansat în ceea ce privește eforturile noastre pentru o coexistență pașnică a acestor două națiuni.

Prin urmare, aș dori să spun că știu că trebuie să facem mai mult. Trebuie să fim mai mult decât niște mediatori simpli, trebuie să fim mediatori activi în cadrul acestui proces de pace și trebuie să insistăm că soluția la această situație catastrofică pare egală și este egală și acceptabilă pentru ambele state, astfel încât ambele state, atât Palestina, cât și Israelul, au un rol egal în aceasta.

Consiliul a încercat să-i readucă pe palestinieni la masa tratativelor, în ciuda opoziției acestora față de unele măsuri ale israelienilor, iar noi, de asemenea, insistăm ca obstacolele inutile din calea procesului de pace să fie înlăturate cât mai curând posibil. Demolarea caselor palestinienilor în Ierusalimul de Est și construirea de colonii și de bariere de separare pe teritoriul ocupat nu sunt acceptabile. De asemenea, cu toate acestea, nu este acceptabil faptul că expunem Israelul și nu reușim să-l apărăm activ împotriva tuturor atacurilor și activităților teroriste orientate împotriva cetățenilor statului israelian.

Aș dori să subliniez, bineînțeles, faptul că este necesară și respectarea cadrului legislativ internațional, fără de care nu poate exista speranța unei evoluții stabile pentru regiune. Din punctul meu de vedere, noi, europenii, UE și cetățenii statelor noastre, suntem pregătiți să întindem o mână de ajutor și sper ca baroneasa Ashton să aibă succes cu misiunea dumneaei în regiune și să revină din regiune cu rapoarte bune.

Alexandra Thein (ALDE). – (DE) Dle președinte, dnă Malmström, baroneasă Ashton, doamnelor și domnilor, eu sunt membră a delegației pentru relațiile cu Consiliul Legislativ Palestinian, cu alte cuvinte, cu parlamentul palestinian. Săptămâna trecută, delegației noastre i s-a refuzat intrarea în Gaza de către Israel. Situația din Gaza este foarte tulburătoare, în special acum că a venit iarna. Doar 10 % din populație poate obține bunurile de care are nevoie prin contrabanda din tuneluri și exact de aceea toți tolerează tunelurile.

Înainte de operațiunea „Cast Lead”, situația era exact invers și 90 % din populația din Gaza putea să aibă grijă de ea însăși. În calitate de putere ocupațională, Israelul ar trebui să își asume responsabilitatea asigurării celor necesare traiului în toate regiunile ocupate. Israelul se sustrage responsabilității sale conform legislației internaționale, ceea ce înseamnă că comunitatea internațională și, mai presus de toate, UE trebuie să intervină.

Dacă furnizăm alimente pentru 90 % din populația din Gaza, avem dreptul să vedem unde se cheltuiesc banii contribuabililor europeni, să vedem dacă aceștia se utilizează în mod adecvat sau dacă ajung la oamenii care au nevoie de ei.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Dle președinte, și eu aș dori să o felicit pe dna Malmström și Președinția suedeză pentru concluziile excelente ale domniilor lor. Acestea reînvie așteptările pe care le-am avut noi toți, și anume că s-ar confirma faptul că UE este într-adevăr responsabilă pentru pacea în regiune conform legislației internaționale, iar acest lucru, cred eu, este crucial.

Totuși, sunt surprinsă că, la un după invazia militară din Gaza, nu s-a făcut nicio referință, în cadrul acestor concluzii, la monitorizarea raportului Goldstone solicitat de Consiliu. În ce etapă ne aflăm în ceea ce privește monitorizarea acestui raport Goldstone, în care s-a implicat Consiliul, în special în ceea ce privește investigațiile internaționale care implică diversele părți vizate?

Apoi, sunt încântată că Ierusalimul de Est este considerat drept capitala viitorului stat palestinian sau Ierusalimul celor două state. Totuși, acestor concluzii le lipsesc opțiunile operaționale specifice. Pe de altă parte, există multe alte astfel de opțiuni în raportul misiunii șefilor de stat sau de guvernământ care au vizitat Ierusalimul de Est.

Prin urmare, solicit Comisiei și Consiliului să ne clarifice metodele specifice prin care, de fapt, Uniunea Europeană nu va recunoaște și nici nu va legitima anexarea Ierusalimului de Est pe care Israelul încearcă să o obțină în prezent prin introducerea măsurilor economice, printre altele, dar și prin orchestrarea dislocării în masă a comunităților palestiniene.

Richard Howitt (S&D). – Dle președinte, salut prezența noii Înalte Reprezentante în Cameră și, de asemenea, concluziile ferme ale Consiliului privind Orientul Mijlociu obținute sub conducerea suedeză.

În ceea ce privește raportul Goldstone, aș dori să-l felicit pe dl Bildt, în numele președinției, pentru elogiarea și citez – „credibilității și înaltei integrități” a raportului Goldstone. Cred că ar fi util dacă dna Malmström ar putea repeta astăzi în Parlamentul European afirmațiile ambadorului domniei sale la ONU – că UE îndeamnă Israelul și pe palestinieni să lanseze investigații interne adecvate, credibile și independente ale încălcărilor drepturilor omului în conflictul din Gaza.

În fine, pot întreba președinția și Înalta Reprezentantă dacă sunt la curent cu orientarea pe care a adoptat-o guvernul britanic săptămâna trecută privind specificarea pe etichetă a originii pentru a distinge între importurile care provin din teritoriile palestiniene și cele provenite din coloniile israeliene ilegale și să ne comunice care sunt planurile privind extinderea acestui sfat la nivel european. Ca alegători, putem alege să plătim costurile pentru obținerea păcii. În calitate de consumatori, nu dorim să subvenționăm prețul conflictului.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – Dle președinte, cred că poziția recentă a Uniunii Europene condusă de Președinția suedeză privind Orientul Mijlociu conform căreia s-ar recunoaște Ierusalimul de Est drept capitala viitorului stat palestinian independent poate dăuna eforturilor europene de a juca un rol semnificativ în medierea dintre Israel și palestinieni. Ar putea fi contraproductive obiectivului nostru comun de a aduce pacea în această regiune deja turbulentă.

Personal, cred că în loc să se anunțe unilateral și în mod neașteptat o capitală independentă pentru teritoriile palestiniene, ar fi de preferat și mai util dacă Uniunea Europeană și-ar concentra toate eforturile asupra încurajării și promovării creării unei democrații reale în teritoriile palestiniene, de exemplu, sprijinind opoziția nonviolentă. Acest lucru ar ajuta statul și democrația israeliană, precum și comunitatea internațională, în găsirea unui interlocutor credibil și legitim.

Așa cum a afirmat Cecilia Malmström astăzi, statutul Ierusalimului trebuie negociat bilateral de către israelieni și palestinieni. Prin urmare, cred că mai degrabă decât o soluție „care prevede două state”, ar fi mai dezirabilă o viziune a „două democrații pentru două popoare”.

Democrația, dragi colegi, este o condiție prealabilă pentru pace.

PREZIDEAZĂ: DL LAMBRINIDIS

Vicepreședinte

Michael Gahler (PPE). – (DE) Dle președinte, în primul rând doresc să spun că sunt bucuros că Baroneasa Ashton se află în zona rezervată Comisiei. Sper că acest lucru se va întâmpla în continuare.

Am două întrebări pentru Președinție. Nu există nicio referire la Cvartetul în Orientul Mijlociu în cadrul concluziilor Consiliului miniștrilor afacerilor externe. Consiliul nu a ajuns la un acord cu privire la rolul Cvartetului în Orientul Mijlociu în procesul de pace sau care este motivul pentru acest lucru?

În al doilea rând, același lucru este valabil și pentru Hamas. Nu există nicio referire în cadrul concluziilor cu privire la acest grup care, din nefericire, este important din punct de vedere politic. Care este cauza?

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Dle președinte, având în vedere că dl Le Hyaric a luat cuvântul aproape dublu față de timpul alocat, consider că am dreptul să vorbesc în ritmul meu, însă, cu toate acestea, voi fi la obiect.

Sub Președinția suedeză am fost obișnuiți cu o stare de lucruri mai bună, mult mai bună. Dnă Malmström, vă rog să-mi scuzați sinceritatea. A desemna, a decreta, așa cum a făcut dumneaei, Ierusalimul de Est drept capitală a viitorului stat palestinian – doar pentru început, știu – reprezintă în opinia mea, o eroare diplomatică rar întâlnită – și mă exprim eufemistic când afirm acest lucru. Această eroare nu este una de fond – să nu înțeleagă nimeni greșit ceea ce spun – însă modul condescendent în care a fost făcută această declarație, care prejudiciază rezultatul negocierilor, chiar nu demonstrează considerație față de părțile implicate. În plus, există multe state membre care au luat atitudine și au păstrat distanța față de acest prim proiect de text.

Așa că, desigur, da, de o mie de ori da pentru o capital deschisă, o capitală comună, această formă de administrare făcând încă din 2000 parte din parametrii Clinton pentru negocierile din cadrul procesului de pace, principiu care a fost acceptat de Ehud Barak la Taba, precum și de alte personalități. În plus, ne amintim, de asemenea, chiar în această Cameră, modul ferm în care a fost apărat de Avraham Burg și Ahmed Qurei. Ierusalim: un oraș sacru pentru trei religii, capitala cărților, o capitală deschisă. Numai că problema este că rolul nostru nu este de a impune administrarea în comun, calendarul sau metodele, ci – așa cum am afirmat anterior – de a încuraja dialogul pentru a le permite părților implicate, palestinienii și israelienii, să ajungă la o concluzie.

Sarah Ludford (ALDE). – Dle președinte, concluzia Consiliului constituie într-adevăr o declarație fermă în ceea ce privește poziția UE și intenția acesteia de a juca un rol mai important într-un angajament revigorat al Cvartetului în Orientul Mijlociu. Prin urmare, Consiliul și Comisia sunt de acord că abordarea la care îndeamnă unele persoane, aceea de a boicota Israelul, este o cale complet greșită în raport cu respectivul angajament? Nu ne putem angaja și boicota în același timp.

Într-adevăr, abordarea corectă este cea subliniată și de concluziile Consiliului, și anume reafirmarea dezvoltării în continuare a relațiilor bilaterale cu Israelul. Oricât de tentant ar fi acest lucru, Consiliul poate fi un jucător influent pe plan politic, precum și prin sprijin economic, numai dacă rezistă tentațiilor – motivate uneori de frustrări ale uneia dintre părți sau ale celeilalte – de a impune vreun fel de sancțiuni sau de a penaliza o parte sau alta. Aceasta este o situație prea complexă și pur și simplu subminează insistențele consecutive și coerente ale UE adresate ambelor părți, de a reveni la masa negocierilor și de a încheia un acord de pace.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Cu siguranță și eu mă pronunț împotriva folosirii sancțiunilor și a amenințărilor și sunt în favoarea unei politici constructive și a dialogului. Cu toate acestea, regret că am auzit mult prea des astăzi mesajul că Israelul este un stat democratic. Israelul este un stat care nu se comporta democratic când vine vorba despre palestinieni și obiectivul nostru comun, și anume constituirea a două state independente, autonome și sigure, care să coexiste unul alături de celălalt. De aceea cred, Baroneasă Ashton, că vi s-au oferit astăzi multe stimulente pentru elaborarea unei politici mai constructive și mai eficiente a Uniunii Europene. Regret să spun că Israelul continuă să ne privească drept un tigr de hârtie, nu ca pe o entitate reală cu care ar trebui să stabilească un dialog și care s-ar putea dovedi utilă în soluționarea problemei.

Robert Atkins (ECR). – Dle președinte, în calitate de membru al delegației care a vizitat Palestina săptămâna trecută, mi-a fost clar că există un număr de persoane raționale care cred că opțiunea existenței a două state este nulă din start, în mare parte din cauza acțiunilor israelienilor și nu în ultimul rând a propunerilor de extindere a zidului mai departe în interiorul Ierusalimului de Est și chiar dincolo de acesta, divizând astfel Cisiordania în două regiuni, de nord și de sud.

Care vor fi interesele noastre și ce măsuri este probabil să luăm dacă opțiunea existenței unui singur stat devine realitate?

În al doilea rând, Președinția și Lady Ashton conștientizează măsura în care opiniile unor persoane, repet, raționale, cu privire la șarada care trece drept Cvartet, predomină în rândul unui număr de oameni? Ce acțiuni vom întreprinde pentru a ne asigura că cheltuielile aferente acestei operațiuni se vor reflecta în eficiența acesteia, care în prezent este nulă?

Charles Tannock (ECR). – Dle președinte, sunt de acord cu ministrul israelian de externe, dl Lieberman, în legătură cu faptul că ultima declarație a Consiliului este mult mai bună decât proiectul suedez anterior, pe care l-am văzut acum câteva săptămâni, dar că nu menționează principiile acceptate de Cvartet, pe care Hamas le respinge în timp ce continuă să terorizeze oficialii ai Autorității Palestiniene, precum și civili, în Fâșia Gaza.

De asemenea, de ce dl ministru de externe Bildt nu a vizitat regiunea pentru a-și demonstra solidaritatea cu Israelul democratic și cu palestinienii moderați?

De asemenea, de ce a fost subliniată anexarea Ierusalimului de Est în acest moment critic?

UE trebuie să fie mai echilibrată și să recunoască oficial valorile noastre democratice pe care le avem în comun cu statul Israel și să consolideze participarea Israelului la programele UE – spre deosebire de alte dăți sunt de acord cu Baroneasa Ludford în această privință – din cadrul Acordului de asociere, pentru a întări încrederea din partea Israelului în bunele intenții ale UE față de statul evreu.

Cecilia Malmström, Președintă în exercițiu a Consiliului. – (SV) Dle președinte, vă mulțumesc pentru această dezbatere foarte constructivă. Doresc să încep prin a răspunde unor întrebări specifice și voi spune câteva cuvinte în încheiere.

Raportul Goldstone este foarte important. Este un raport care privește chestiuni serioase. Este important să studiem concluziile cu atenție, iar UE a îndemnat ambele părți, Israelul și palestinienii, să lanseze investigații adecvate, în spiritul recomandat în raport.

În ceea ce privește Cvartetul, există, de asemenea, o referire atât la acesta, cât și la necesitatea ca acesta să-și intensifice eforturile în conformitate cu concluziile adoptate de Consiliu. În ceea ce privește discuțiile cu Hamas, Consiliul păstrează legătura cu conducerea palestiniană asigurată de președintele Abbas și prim-ministrul Fayyad. Condițiile pentru discuții cu Hamas sunt bine cunoscute și nu au fost îndeplinite.

În cele din urmă, doresc să spun că este extrem de plăcut să constat nivelul ridicat de susținere a concluziilor în cadrul acestei Camere. Toate persoanele, cu unele opinii divergente, desigur, au recunoscut cât de important este să încercăm în toate modurile posibile să sprijinim procesul de pace în Orientul Mijlociu și cu toții simțim foarte multă frustrare cu privire la faptul că acesta progresează atât de exasperant de încet. Pacea Crăciunului, care se va așterne curând asupra acestei Camere și asupra multor locuri din lume, din nou nu se va face simțită în modul în care ne-am dori în această regiune, anul acesta.

La începutul mandatului Președinției suedeze, am sperat că eforturile președintelui Obama al SUA vor da rezultate în cadrul negocierilor israeliano-palestiniene. Este important ca UE și SUA să coopereze strâns. Acest lucru nu s-a întâmplat încă, însă – ca întotdeauna în ceea ce privește această chestiune – trebuie să fim răbdători și perseverenți. UE trebuie să fie consecventă și fermă pe poziție în legătură cu Ierusalimul de Est, cu granițele, așezările și securitatea. Apreciez foarte mult nivelul ridicat de consens din Parlament, inclusiv cu privire la concluziile noastre, care sunt clare și unitare. Acestea vor constitui baza activității UE mult timp de acum încolo. În această privință, va fi important ca toate instituțiile să coopereze.

UE continuă misiunea sa de politică europeană de securitate și apărare în regiune, iar Oficiul de Coordonare al Uniunii Europene pentru susținerea Poliției palestinene (Eupol Copps), în special, a adus o contribuție semnificativă în ultimul an în legătură cu îmbunătățirea condițiilor sociale și economice pentru palestinieni în Cisiordania. UE sprijină, de asemenea, pregătirile pentru constituirea unui stat palestinian independent. Este nevoie de multe eforturi în acest sens, iar noi, desigur, sprijinim programul elaborat de autoritățile palestinene: *Palestina: Încheierea ocupației, înființarea statului*.

Pentru a pune capăt acestui conflict trebuie să se ajungă la o înțelegere negociată între părți. Aceasta trebuie să includă toate aspectele. Nu putem accepta o soluție care este stabilită prin măsuri unilaterale, care apoi devine un *fait accompli*. Soluția trebuie să fie cuprinzătoare. Trebuie să includă atât canalul libanez, cât și pe cel sirian și trebuie să facă parte dintr-o strategie regională care să soluționeze conflictul arabo-israelian. Nu am ajuns încă acolo, însă UE a făcut totuși un mare pas înainte. Toate instituțiile sunt de acord cu privire la necesitatea acestui lucru și aștept cu nerăbdare continuarea cooperării cu privire la această chestiune.

Catherine Ashton, vicepreședintă desemnată a Comisiei. – Dle președinte, pot spune că problema legată de locul în care mă voi așeza va fi ridicată adesea, cred. M-am așezat aici deoarece Consiliul este așezat acolo. S-ar putea să trebuiască să merg să mă așez acolo sau să fie nevoie să-mi amplasați un loc echidistant, pentru că în mod sigur va exista undeva o problemă indiferent unde mă așez. Însă este o mare plăcere să fiu aici alături de Cecilia și aștept cu nerăbdare să lucrez împreună cu dumneaei.

Ceea ce mă nedumerește în privința dezbaterii desfășurate până acum este că, în mare parte – și cred, dle Atkins, că este posibil ca dumneavoastră să fiți singura excepție prin ceea ce ați afirmat, deși am ascultat cu mare atenție – există convingerea împărtășită că noi vizăm soluția existenței a două state. Există foarte multă pasiune din partea tuturor parlamentarilor, în special, dacă pot spune, a dlui De Rossa și a acelor deputați care s-au întors recent și care au văzut cu ochii lor situația gravă de la fața locului.

Consider că ceea ce este foarte semnificativ în ceea ce privește concluziile Consiliului este că acestea sunt foarte clare. Îmi conferă o înțelegere reală a direcției înspre care trebuie să ne îndreptăm. Este foarte clar, de asemenea – și adresez felicitări Președinției pentru activitatea desfășurată în acest sens – sentimentul de frustrare din această Cameră legat de faptul că lucrurile stau pe loc, sentiment care se simte în opiniile care sunt uneori destul de diferite, însă totuși se îndreaptă spre dorința de a identifica o soluție. Nuanțele sunt importante. Opiniile pe care le aveți cu privire la neînțelegeri, precum și similaritățile, sunt importante pentru mine pe măsură ce croiesc viitorul nostru în cadrul acestor discuții și negocieri.

Nu am nicio îndoială că trebuie să facem două lucruri. Unul privește aspectele în mare parte de natură politică pe care le-ați subliniat pe bună dreptate. Care vor fi relațiile noastre? Sunt la început de drum, iar această dezbatere este extrem de importantă pentru mine, ascultând opiniile care au fost exprimate. Concluzia trasă în urma acesteia este că, în primul rând, Cvartetul trebuie să demonstreze că merită banii și că poate fi cu adevărat revigorat. Am vorbit deja cu personalul din Ierusalim, prin comunicații video, am vorbit deja cu dl Blair despre activitatea dumnealui și am vorbit deja cu secretarul de stat Clinton, cu privire la aceleași lucruri. Este foarte important ca, dacă dorim să funcționeze, cuvântul „a revigora” să fie cel corect.

În al doilea rând, există chestiuni în regiune pe care le-a subliniat Președinția cu privire la problemele mai vaste ale celorlalte țări cu care trebuie să ne asumăm angajamente. Cred că cea mai semnificativă de astăzi este: ce anume va fi în măsură să facă UE în sine?

Într-un fel acest lucru mă aduce la ceea ce numesc pragmatism. Un număr de colegi au ridicat probleme specifice, fie că a fost vorba de măsurile pe care le întreprinde Regatul Unit în materie de etichetare, fie că a fost vorba de aspecte privind acordul de asociere, fie că a fost vorba de acest raport – Raportul șefilor de misiune – și de recomandările din cadrul acestuia pe care nu le-am luat încă în considerare se înscriu aici. Trebuie să luăm în considerare toate aceste probleme cu atenție, însă ceea ce trebuie să facem este să arătăm sprijinul concret pe care îl oferim pe teren.

Am vorbit despre cele 1 200 de săli de clasă care sunt necesare și am descris activitatea noastră în domeniul sănătății. Suntem angajați față de planul de constituire a statului și de consolidare a instituțiilor al dlui prim-ministru Fayyad, în special în ceea ce privește statul de drept. Trebuie să se vadă că ne angajăm concret la fața locului și că ne desfășurăm activități specifice pentru a identifica moduri în care putem îmbunătăți situația pentru persoanele care trebuie să trăiască acolo zilnic și care așteaptă de la noi ajutorul de care au nevoie.

Acesta este cel mai semnificativ și concret lucru pe care trebuie să-l fac în primul rând. Aș descrie activitatea pe care o am în vedere astfel: avem posibilitatea să punem în practică aspecte politice și economice. Ceea ce vreau să fac este să aduc aceste două lucruri laolaltă, să identific o cale prin care să consolidăm ceea ce facem, să sprijin activitatea în desfășurare, să fac Cvartetul mai eficient, să unesc ceea ce poate fi văzut, într-un fel, ca modurile de operare ale Consiliului și Comisiei care funcționează unul pe lângă celălalt și să le contopesc într-unul singur, astfel încât ceea ce întreprindem la fața locului să conteze cu adevărat.

În cele din urmă, cele două părți sunt cele care vor colabora la luarea deciziei și la instaurarea păcii. Însă, pe calea către final avem un rol semnificativ de jucat și sunt hotărâtă, în numele dumneavoastră, precum și în numele Comisiei și Consiliului, să jucăm un rol decisiv în acest proces.

Președinte. – Dezbaterăa a fost închisă.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Dominique Baudis (PPE), în scris. – (FR) În timpul ultimei reuniuni a Consiliului Afaceri Externe, Consiliul Uniunii Europene a făcut cunoscut faptul că dorește crearea unui stat palestinian în viitorul apropiat, în interiorul granițelor din 1967, care să aibă drept capitală Ierusalimul de Est. În acest mod, Europa conturează o soluție viabilă la conflictul din Orientul Mijlociu, care este acceptabilă pentru ambele părți. Soluția propusă de Consiliu este echitabilă. Israelul și Palestina o pot folosi ca bază de pornire pentru a renunța la teritorii în vederea instaurării păcii. Uniunea Europeană are un rol esențial. Poate sprijini reconcilierea inter-palestiniană, fără de care nu va exista niciun interlocutor palestinian în negocierile cu Israelul. Poate încuraja reluarea dialogului israeliano-palestinian în contextul Uniunii pentru Mediterana.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), în scris. – Salut concluziile recente ale Consiliului cu privire la această chestiune, în special în ceea ce privește problema Ierusalimului de Est. Consiliul a stabilit o poziție clară cu privire la mai multe aspecte cheie, inclusiv granițele din 1967, așezările israeliene, accesul la Fâșia Gaza și sprijinul pentru soluția existenței a două state, în care Ierusalimul ar fi capitala comună. Acestea constituie

unele dintre problemele esențiale, iar Consiliul a reușit să le abordeze în concluziile sale. Consiliul i-a furnizat Înalțului Reprezentant al UE o listă de obiective concrete și o direcție clară înspre care UE dorește să se îndrepte negocierile. Sper că această claritate și unitate din partea statelor membre va conduce la o implicare mai eficientă a UE în negocieri și la o capacitate crescută de a se angaja alături de alți actori importanți în procesul de pace.

14. Măsuri restrictive care afectează drepturile individuale ca urmare a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona (dezbateri)

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi este:

- întrebarea orală adresată Consiliului (B7-0233/2009) de Emine Bozkurt, Louis Michel și Michèle Striffler, în numele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, privind măsurile restrictive care afectează drepturile individuale ca urmare a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona (O-0135/2009);

- întrebarea deschisă adresată Comisiei (B7-0234/2009) de Emine Bozkurt, Louis Michel și Michèle Striffler, în numele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, privind măsurile restrictive care afectează drepturile individuale ca urmare a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona (O-0136/2009).

Emine Bozkurt, autoare. – (NL) Dle președinte, democrația, statul de drept, drepturile omului și libertățile fundamentale reprezintă valorile UE. Cu toate acestea, în lupta împotriva terorismului, UE are mai puține principii. Să luăm ca exemplu lista neagră a ONU. Persoanele sau entitățile suspectate a avea legături cu Osama bin Laden, rețeaua al-Qaeda sau talibanii pot fi incluse pe această listă, ceea ce conduce la interdicții de călătorie sau înghețarea bunurilor lor financiare. Această măsură este foarte bună din punct de vedere al terorismului, având în vedere că acesta trebuie combătut – fără discuție – însă faptul că teroriștii operează în afara legii nu trebuie să ne facă să procedăm la fel legat de modul în care luptăm împotriva terorismului.

Din nefericire, sistemul actual se caracterizează prin abuzuri cu privire la drepturile fundamentale. Adesea, persoanele sunt incluse pe listă fără a fi complet informate despre acest lucru, fără intervenție din partea vreunei autorități judecătorești. Informațiile care conduc la includerea acestora pe lista neagră provin de obicei din partea serviciilor secrete. Aceste informații nu sunt transparente pentru suspectii și, ca urmare, aceștia nu știu de ce au fost incluși pe listă. Acest lucru îi privează nu numai de dreptul lor la informare, ci și de dreptul la apărare.

Odată ce numele unei persoane ajunge pe listă, este foarte dificilă eliminarea acestuia. Există deja suficiente cazuri de persoane prezente în mod eronat pe listă, timp de mulți ani, care au trebuit să se lupte pentru proceduri juridice corespunzătoare. Acestea sunt condamnate la sărăcie, nu-și pot introduce codul PIN pentru a achita cumpărături și nu li se permite să-și părăsească țara. Nu mă lupt astăzi pentru mai multe drepturi pentru persoanele suspectate de acte de terorism, ci pentru ca acestea să beneficieze de drepturi ca oricine altcineva. Pledez pentru proceduri transparente și proceduri juridice corespunzătoare pentru toate persoanele.

Lista are, de asemenea, efecte secundare profunde. Având în vedere că autoritățile pot decide să includă persoane sau organizații pe listă, acest lucru poate fi utilizat și drept instrument politic. Organizațiile neguvernamentale (ONG-uri) care luptă pentru drepturile omului, de exemplu, reprezentând un ghimpe în coasta guvernelor pot fi numite organizații teroriste, pentru a li se paraliza activitățile. Comisiei i s-a impus să revizuiască procedurile actuale printr-o hotărâre a Curții Europene. Comisia a demarat acțiuni în acest sens, însă acestea s-au oprit la nivelul Consiliului.

Acum a apărut o nouă situație ca urmare a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona. Se va aplica articolul 215 sau articolul 75 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene? Cu alte cuvinte, Parlamentul European nu va lua parte la examinarea propunerilor sau va fi implicat prin intermediul procedurii legislative obișnuite, și anume codecizia? Comisia pentru afaceri juridice a stabilit că articolul 75 constituie temeiul juridic corect, așa cum a stabilit și Serviciul juridic al Parlamentului. Aș dori ca atât Consiliul, cât și Comisia, să ne spună astăzi în ce mod privesc evoluția acestor propuneri de măsuri restrictive. Ce rol este avut în vedere pentru Parlament, referitor la această chestiune? Este timpul să avem proceduri transparente, democratice. Întrebarea este dacă ne putem baza pe cooperarea dumneavoastră.

Carlos Coelho (PPE). – Dle președinte, mi-e teamă că interpretarea pentru limba portugheză nu funcționează. Nu am auzit nimic din ce a spus antevorbitorul. Trebuie făcut ceva; altfel nu pot urmări dezbateri.

Președinte. – Va trebui să întrebăm ce se întâmplă și vă vom comunica, dle Coelho.

Louis Michel, *autor*. – (FR) Dle președinte, dnă Malmström, în primul rând doresc să le mulțumesc și să le felicit pe kolegele mele raportoare, dna Bozkurt și dna Striffler.

Sunt pe deplin de acord cu concluziile Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și ale Comisiei pentru afaceri juridice, precum și cu cele ale Serviciului juridic al Parlamentului. Având în vedere că respectarea drepturilor omului este una dintre valorile fundamentale ale Uniunii, este esențial ca aceste drepturi să fie respectate pe deplin. Măsurile adoptate pentru combaterea terorismului trebuie să fie proporționale, adecvate și eficace.

Tot în contextul respectării drepturilor fundamentale și a dreptului la apărare, accesul la datele cu caracter personal al persoanelor în cauză, precum și comunicarea motivelor care au stat la baza măsurii reprezintă etape esențiale în procesul de combatere a terorismului. Având în vedere că sancțiunile și listele negre sunt numai temporare, consider că trebuie să se desfășoare o monitorizare atentă și serioasă și că este necesară o evaluare periodică, cu consultarea obligatorie a Parlamentului.

Chiar dacă salutăm măsurile luate, în special cele cu privire la Zimbabwe și Somalia, trebuie să reținem că aceste sancțiuni nu trebuie să devină, în niciun caz, un obstacol în calea dezvoltării, a construirii democrației și a misiunilor privind drepturile omului desfășurate de organizații umanitare și nu trebuie să aibă consecințe negative pentru populațiile locale.

În cele din urmă, în ceea ce privește protecția datelor cu caracter personal, sunt pe deplin de acord cu Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor în ceea ce privește, culegerea, prelucrarea și transferul acestor date.

Michèle Striffler, *autoare*. – (FR) Dle președinte, dnă comisar, doamnelor și domnilor, marea majoritate a cetățenilor europeni consideră că lupta împotriva terorismului trebuie să se desfășoare ca o chestiune de prioritate la nivelul UE. Aceștia sunt pe deplin conștienți de impactul pe care Europa îl poate avea în acest domeniu, prin viziunea sa globală și punerea în aplicare a unor politici consecvente.

Prin urmare, salut faptul că, mulțumită Tratatului de la Lisabona, Parlamentul European poate desfășura o activitate minuțioasă de co-legiuitor în acest domeniu și poate oferi controlul democratic necesar în ceea ce privește politicile comunitare de combatere a terorismului.

Prima decadă a secolului 21 se apropie de sfârșit. Ne amintim cu toții că aceasta a început cu una dintre cele mai grave tragedii din istoria omenirii. Nu putem permite dezvoltarea terorismului și trebuie să găsim o soluție fermă și adecvată la această problemă. Talibanii, rețeaua al-Qaeda și Osama bin Laden reprezintă cel mai mare și mai urgent risc pentru Uniunea Europeană.

Extremismul islamic – un abuz rușinos al religiei musulmane – și ura îndreptată către Occident și valorile sale susțin această rețea teroristă criminală. Trebuie să combatem acest fenomen și, repet, Uniunea Europeană trebuie să demonstreze că este extrem de hotărâtă și extrem de vigilentă în fața acestei amenințări.

În plus, în fața încălcărilor grave și continue ale drepturilor omului și ale libertății de exprimare, de asociere și de întrunire pașnică săvârșite în Zimbabwe, Uniunea Europeană nu poate îndrăzni să se prefacă că nu vede. Persoanele fizice și juridice – cu sau fără legătură cu guvernul – ale căror activități subminează democrația, respectarea drepturilor umane fundamentale și statul de drept în Zimbabwe trebuie pedepsite sever.

În același sens, doamnelor și domnilor, Uniunea Europeană are datoria de a lua măsuri specifice îndreptate împotriva celor care amenință pacea, securitatea și stabilitatea în Somalia. Trebuie să adoptăm un embargo general și integral asupra furnizării de arme către Somalia și să ne asigurăm că sunt garantate furnizarea de ajutoare umanitare și accesul la aceste ajutoare, precum și distribuirea lor în Somalia.

Afirm acest lucru deoarece, în cele din urmă, populațiile cele mai sărace, mai vulnerabile sunt cele care suferă, iar noi nu putem continua să stăm deoparte și să privim. Regret totuși că rolul Parlamentului în această privință a fost diminuat de Tratatul de la Lisabona, contrar spiritului tratatului și a importanței pe care acesta o acordă Parlamentului.

Cu toate acestea, Uniunea Europeană trebuie să îi pedepsească pe cei responsabili. Acest lucru înseamnă că trebuie să uite de principiile sale fundamentale? Nu. Acțiunea Uniunii Europene pe scena internațională trebuie să se concentreze asupra principiilor care au stat la baza înființării, dezvoltării și extinderii sale și trebuie să promoveze aceste valori în restul lumii.

Cecilia Malmström, *Președintă în exercițiu a Consiliului*. – (SV) Dle președinte, este foarte important ce anume numim măsuri restrictive, acesta fiind un aspect referitor la care știu că mulți deputați au opinii. Este posibil să fie dificil de înțeles pentru oricine ascultă această dezbatere. Permiteți-mi să încep prin a explica modul în care Consiliul utilizează aceste măsuri. Apoi voi vorbi despre Tratatul de la Lisabona.

Măsurile restrictive împotriva țărilor terțe, a indivizilor, a persoanelor fizice sau juridice sau a altor entități reprezintă un instrument important pentru UE în cadrul politicii sale externe și de securitate. În general, se poate spune că sunt utilizate pentru a produce o schimbare a unei politici sau activități specifice. Trebuie utilizate, cu siguranță, ca parte a unei politici integrate, cuprinzătoare, care poate include dialogul politic, diferite forme de stimulare și condiții care trebuie îndeplinite. Măsurile restrictive în sine nu sunt întotdeauna suficiente pentru a produce o schimbare, însă pot constitui un mod de exercitare a unei presiuni asupra regimurilor represive sau de oprire a fluxului de resurse financiare și de altă natură care sprijină astfel de regimuri sau rețele teroriste.

În unele cazuri, măsurile restrictive sunt introduse de Consiliu atunci când punem în aplicare rezoluții care au fost adoptate de Consiliul de Securitate al ONU în conformitate cu Capitolul VII al Cartei ONU. În astfel de cazuri, diferitele instrumente juridice ale UE trebuie să respecte strict aceste rezoluții. Acestea se referă la situații și acte, incluzând terorismul, care reprezintă o amenințare la adresa păcii și securității. De asemenea, acestea pot face parte din acțiunea externă a UE și, în acest mod, pot fi diferite de măsurile care vizează crearea propriului nostru spațiu de libertate, securitate și justiție, care este, desigur, obiectivul nostru în cadrul Uniunii.

Consiliul interpretează Tratatul de la Lisabona astfel încât să aplice articolul 215 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în privința acestor măsuri restrictive și a altora, în cadrul politicii externe și de securitate comune, inclusiv în ceea ce privește terorismul. De asemenea, UE poate decide să aplice măsuri suplimentare față de cele stabilite de ONU și putem, de asemenea, introduce măsuri proprii. Sancțiunile asupra cărora UE decide singură pot fi introduse pentru a sprijini alte obiective de politică externă și de securitate – respectarea drepturilor omului, democrația, principiile statului de drept și buna guvernare – toate în conformitate cu obligațiile UE în temeiul dreptului internațional.

Măsurile sunt îndreptate în prezent adesea împotriva celor care au fost responsabili pentru politica sau măsurile cărora ne opunem sau împotriva intereselor sau surselor lor de venit. Acest lucru este mai eficient decât sancțiunile mai largi sub forma embargourilor comerciale generale sau a altor măsuri mai arbitrare. Sancțiunile specifice vizează reducerea la minim a impactului negativ pe care aceste măsuri îl au asupra populației țării în cauză. Acesta este un considerent foarte important atunci când Consiliul pregătește o decizie cu privire la introducerea de noi sancțiuni.

Toate sancțiunile sunt revizuite periodic pentru a li se evalua eficiența. Ele pot fi ajustate sau ridicate complet, în funcție de evoluție. În temeiul Tratatului de la Lisabona, măsurile restrictive vor continua să fie utilizate ca instrument în cadrul politicii externe și de securitate comune, prin intermediul deciziilor Consiliului în conformitate cu articolul 29 din tratat. Una dintre modificările importante ale noului tratat este aceea că deciziile cu privire la măsurile restrictive referitoare la persoane fizice sau juridice fac acum obiectul revizuirii juridice. Aceasta înseamnă că legalitatea unei decizii cu privire la sancțiuni poate fi examinată de Curte. Acest lucru nu se întâmpla anterior.

Odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, reglementările se adoptă în urma unei propuneri comune a Înalțului Reprezentant pentru afaceri externe și politica de securitate și a Comisiei, în conformitate cu articolul 215 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Parlamentul European va fi informat cu privire la orice astfel de decizii. Înțeleg că această modificare nu este apreciată de Parlament, datorită faptului că nu mai există obligația Consiliului de a consulta Parlamentul cu privire la sancțiunile care se referă la persoane. Totuși acesta este modul în care interpretăm tratatul.

Este important de subliniat că orice decizie cu privire la măsuri restrictive și la punerea în aplicare a acestor măsuri trebuie să respecte întotdeauna dreptul internațional. Măsurile restrictive implică restrângerea anumitor drepturi pentru acele persoane împotriva cărora sunt îndreptate. Prin urmare, sancțiunile trebuie să respecte în mod clar drepturile omului și libertățile fundamentale. Acest lucru se referă la drepturile procedurale și dreptul la protecție juridică. De asemenea, măsurile trebuie să fie întotdeauna proporționale cu obiectivul.

Ca rezultat al experienței dobândite în urma aplicării de sancțiuni, am efectuat o serie de evaluări amănunțite și am cercetat modul în care pot fi impuse sancțiuni într-o manieră constructivă. A fost introdus un număr de îmbunătățiri concrete. Acestea includ o cerință privind precizarea criteriilor referitoare la folosirea anumitor sancțiuni, precum și a motivelor pentru includerea unei persoane fizice sau juridice sau a altor entități pe o listă de sancțiuni. Acest proces trebuie revizuit permanent și ajustat dacă este necesar. În cadrul acestei

activități, Consiliul a luat în considerare rezoluția Parlamentului European de anul trecut cu privire la evaluarea sancțiunilor UE ca parte a acțiunilor și politicilor UE în domeniul drepturilor omului.

Catherine Ashton, *vicepreședintă desemnată a Comisiei*. – Dle președinte, așa cum a afirmat Președinția, întrebările pe care le-ați adresat ridică probleme importante în legătură cu gestionarea viitoare a măsurilor restrictive sau a sancțiunilor în UE. Ca urmare a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, acum trebuie să facem o alegere cu privire la temeiul juridic pentru regulamentul propus, de modificare a Regulamentului privind sancțiunile cu privire la al-Qaeda și talibani. Opinia noastră este următoarea:

În primul rând, noul tratat a adăugat o dispoziție specifică la articolul din anteriorul Tratat CE cu privire la măsurile restrictive sau sancțiunile din cadrul politicii externe. Articolul 215 alineatul (2) prevede o nou temei juridic pentru măsurile restrictive adoptate împotriva persoanelor fizice sau juridice, a grupurilor sau a entităților nestatale. Acesta extinde domeniul de aplicare a fostului articol 301 și ar trebui aplicat ca temei juridic pentru modificarea Regulamentului privind sancțiunile cu privire la al-Qaeda și talibani.

În al doilea rând, articolul 215 se aplică atunci când există o decizie de politica externă și de securitate comună (PESC). Regulamentul privind sancțiunile cu privire la al-Qaeda și talibani pune în aplicare o decizie PESC care solicită elaborarea de reglementări pentru punerea în aplicare a anumitor rezoluții ale Consiliului de Securitate al ONU. Aceste rezoluții sunt obligatorii pentru statele membre ale UE, în temeiul dreptului internațional.

În al treilea rând, considerăm că un temei juridic dublu – articolul 215 alineatul (2) și articolul 75 – nu este funcțional. Aceasta datorită faptului că obiectivele, domeniul de aplicare și procedurile celor două articole sunt diferite. Am reținut că aceeași evaluare a fost făcută și de Comisia pentru afaceri juridice a Parlamentului și de consilieri juridici.

În concluzie, în opinia noastră, noul tratat prevede specificitate și claritate cu privire la temeiul juridic pentru măsurile restrictive adoptate împotriva persoanelor fizice sau juridice, a grupurilor sau a entităților nestatale. Articolul 215 abordează rolul Parlamentului și al Consiliului, iar legislatorul nu trebuie să se abată de la tratat.

Ni s-a solicitat, de asemenea, să furnizăm informații cu privire la îmbunătățirile legate de drepturile fundamentale în activitatea Comisiilor pentru sancțiuni ale ONU.

Amendamentul propus la Regulamentul privind sancțiunile cu privire la al-Qaeda și talibani pune în aplicare constatările Curții Europene de Justiție în cauza Kadi. În hotărârea respectivă, Curtea a făcut un număr de observații cu privire la modurile de îmbunătățire a procedurilor de includere pe listă aplicate de Comisia ONU pentru sancțiuni cu privire la al-Qaeda și talibani. Aspectele evidențiate de Curte constituie motivul pentru modificarea procedurilor de includere pe listă din cadrul regulamentului.

Mai multe rezoluții ale Consiliului de Securitate al ONU au stabilit procedurile pentru tratarea listelor de sancțiuni la nivelul ONU. Cel mai recent, Rezoluția 1822 a Consiliului de Securitate al ONU a prevăzut faptul că trebuie pus la dispoziția publicului un rezumat al motivelor, pe site-ul web al Comisiei, referitoare la sancțiunile cu privire la al-Qaeda și talibani, în legătură cu fiecare persoană inclusă pe listă; aceasta a prevăzut, de asemenea, și o revizuire a numelor de pe listă până la 30 iunie 2010, precum și revizuirii ulterioare periodice. Rezoluția a solicitat ca statul în cauză să ia măsuri de informare a persoanelor incluse pe listă, cu privire la acest fapt, motivele pentru acest lucru, precum și informații cu privire la cererile de exonerare sau eliminare de pe listă.

Abordarea din cadrul Rezoluției 1822 a fost preluată și în Rezoluția 1844 privind sancțiunile referitoare la Somalia, precum și în Rezoluția 1857 referitoare la Republica Democrată Congo.

Rezoluția 1822 prevede o revizuire a măsurilor conținute în aceasta după 18 luni. Termenul expiră la sfârșitul acestui an. Activitatea referitoare la revizuire este în curs de desfășurare, însă Comisia nu este în măsură să indice ce modificări ale procedurilor va decide Consiliul de Securitate al ONU.

Nuno Melo, *în numele Grupului PPE*. – (PT) Consolidarea atribuțiilor Parlamentului a constituit punctul esențial în cadrul luărilor de cuvânt ale unui număr de politicieni, cu privire la intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona. Președintele Comisiei, dl Barosso, de exemplu, a afirmat următoarele aici la Strassbourg, la 25 noiembrie, cu privire la pregătirea Consiliului European: „Acum Tratatul de la Lisabona ne oferă o nouă șansă de a progresa. Știm cu toții că libertatea, securitatea și justiția vor cunoaște unele dintre cele mai semnificative schimbări în urma tratatului. [...] Și, în special, extinde cadrul democratic pentru aceste politici, prin implicarea absolută a Parlamentului dumneavoastră.” Aș dori să subliniez „implicarea absolută a Parlamentului dumneavoastră.”

În cadrul primului său discurs oficial, Președintele Consiliului, dl Van Rompuy, a afirmat, de asemenea, că tratatul reprezintă un instrument puternic, cu ajutorul căruia putem înfrunta provocările acestor vremuri. Dacă este adevărat, atunci nu ar avea sens să se sublinieze consolidării atribuțiilor și competențelor noastre în discursuri oficiale, iar apoi să se adopte în interpretarea restrictivă a Tratatului de la Lisabona, astfel încât Parlamentul să fie privat de prerogativele pe care le avea și pe care nu ar avea sens să le piardă.

Întrebările adresate se bazează, prin urmare, pe bunul-simț comun, însă acest bun-simț merge mai departe decât o simplă evaluare a doctrinei și a consecvenței dintre intențiile declarate și interpretarea lor. Există, de asemenea, o consecință practică, ce rezultă din vechiul proverb care spune că cine poate face multe, poate face și mai puține și care privește următoarele aspecte: ce sens are ca un organism cu competență în materie penală și în prevenirea și combaterea atacurilor teroriste, fiind implicat în procesul de codecizie, să fie ulterior exclus *a priori* când sunt în joc alte măsuri care, afectând drepturile cetățenilor, se pot dovedi, de asemenea, importante în acest context?

Prin urmare – și închei acum, dle președinte – corespondența între interpretarea Tratatului de la Lisabona în cadrul legislației și declarațiile privind întărirea atribuțiilor și competențelor Parlamentului are o importanță fundamentală. În unele cazuri, după cum se menționează și în întrebare, ar trebui ca cel puțin să fie posibilă existența unui temei juridic dual atunci când este vorba despre drepturile cetățenilor și sunt amenințate politicile de combatere a terorismului. În alte cazuri, cum ar fi Zimbabwe și Somalia, de exemplu, ar trebui avută în vedere consultarea opțională, așa cum se prevede, de fapt, în Declarația de la Stuttgart cu privire la Uniunea Europeană, care fost, de asemenea, menționată în întrebare. Aceasta este poziția pe care am dorit s-o susțin aici, dle președinte.

Monika Flašíková Beňová, în numele Grupului S&D. – (SK) Doresc să afirm că, în opinia mea, eforturile făcute de deputații Parlamentului European în procesul de ratificare a Tratatului de la Lisabona nu au fost apreciate în mod adecvat, vorbind din perspectiva actualei teme dezbătute, prin implicarea noastră într-o mai mare măsură în aceste procese.

Consider măsurile restrictive și sancțiunile drept un instrument important al politicii UE în domeniile politicii externe și de securitate, precum și, desigur, în chestiuni referitoare la justiție și apărarea drepturilor fundamentale ale omului. Evident, așteptăm o ocazie (în calitate de Parlament European) de a fi implicați în mai mare măsură în luarea deciziilor în acest domeniu.

Acceptăm, de asemenea, ca măsurile și sancțiunile vizate să aibă drept obiectiv reducerea impactul asupra populației civile și sunt bucuroasă că ați menționat această clauză în mod specific, dnă Malmström. Totuși, ca singurii reprezentanți aleși ai instituțiilor europene, considerăm în mod destul de îndreptățit, că vom fi doar un fel de organism auxiliar în procesul de elaborare, iar apoi vom fi excluși din procesul de luare a deciziilor și din cel de control.

Nu consider că acest lucru este în întregime corect, în special în cazuri ca acesta, care implică o sferă de aplicare foarte sensibilă, legată de domeniul justiției și protejării drepturilor fundamentale, deoarece lupta împotriva terorismului reprezintă un subiect foarte sensibil pentru cetățenii țărilor noastre și pentru întreaga UE. Prin urmare voi aștepta cu răbdare până în momentul în care întregul proces va deveni funcțional, pentru a vedea cum va arăta cooperarea.

Hélène Flautre, în numele Grupului Verts/ALE. – (FR) Dle președinte, mă refer acum la așa numitele sancțiuni specifice, la sancțiunile inteligente, cele care au un impact direct și asupra drepturilor fundamentale – drepturile fundamentale ale persoanelor, organizațiilor sau organismelor juridice de orice fel. Aceste drepturi fundamentale sunt importante. Acestea pot include, de exemplu, libera circulație, însă și protecția proprietății.

Din aceste motive, aceste sancțiuni specifice trebuie să respecte un număr de reguli minime, în termeni de procedură și siguranță juridică. În plus, aş adăuga că respectul pentru aceste norme juridice și procedurale este esențial, dacă dorim ca aceste sancțiuni specifice să fie credibile și, prin urmare, eficiente.

Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei a solicitat – noi cei din această Cameră ne amintim – prin intermediul unuia dintre membrii săi, Dick Marty, transparentă și dreptul la apărare, ceea ce a demonstrat absurditatea acestei lipse de transparentă în ceea ce privește eficiența includerii și eliminării de pe listă. Includerea și eliminarea de pe listă puteau afecta și persoane nevinovate, persoane care nu știau ce se întâmplă în jurul lor și nu puteau face nimic în legătură cu o situație cu care, de obicei, se confruntau din întâmplare.

De aceea, accesul la date menționat de dl Michel, comunicarea motivelor de includere pe listă și protecția în procesul de transfer al datelor personale reprezintă elemente esențiale ale acestei proceduri.

Mergând mai departe, a fost necesară multă perseverență din partea victimelor sistemului de sancțiuni al Națiunilor Unite și al Uniunii Europene, precum și de mobilizarea societății civile, a organizațiilor pentru drepturile omului, precum și a Parlamentului European, pentru ca drepturile acestor victime să fie recunoscute de Curtea Europeană de Justiție.

Aș dori să adaug că amendamentele Consiliului cu privire la listele negre depind de propunerile care au fost făcute, inclusiv de către Parlamentul European. De aceea, Parlamentul European trebuie să fie implicat neapărat în adoptarea, punerea în aplicare și monitorizarea acestor decizii, având în vedere că istoria arată ca acesta a fost cel care a făcut posibilă reformarea regulamentului Consiliului.

Derek Roland Clark, în numele Grupului EFD. – Dle președinte, la fel ca și caritatea, drepturile trebuie să fie prezente și pe plan intern. Este vorba despre drepturile sikhilor europeni. Datorită faptului că aceștia poartă kirpan, un mic pumnal de ceremonie, pe sub îmbrăcăminte, au fost împiedicați să intre în Parlamentul European.

Kirpanul reprezintă un act de credință pe care nu îl pot îndepărta, astfel că excluderea lor devine o chestiune de intoleranță religioasă și rasială. M-am adresat în scris, în ani consecutivi, fiecăruia dintre cei doi Președinți anteriori, precum și Comisiei, care au răspuns că excluderea are la bază motive de securitate.

La aniversarea jubileului de diamant, Regina Elizabeth a venit în regiunea mea, East Midlands, unde a vorbit cu sikhi la locul lor de rugăciune, iar aceștia purtau toți kirpan, dumneaei stând la fel de aproape de ei pe cât stați dumneavoastră de colegi.

Intenționez să vorbesc despre acest lucru astăzi, deoarece acum o lună am fost la Palatul Westminster. Acolo, în cadrul parlamentului nostru democratic, am întâlnit câțiva sikhi, foarte aproape atât de Camera Lorzilor, cât și de Camera Comunelor, și toți purtau kirpan. Alături de dumnealor se afla un conducător sikh pe care am ajuns să-l cunosc. Strămoșii săi au fost alături umăr la umăr de strămoșii mei, luptând pentru democrație în acele conflicte care au desfigurat atât de mult această Europă. Ca urmare, dumneavoastră și alte 700 de persoane aveți libertatea de a veni din toate colțurile Europei pentru a vă reuni în acest loc.

Deci cum rămâne cu Tratatul de la Lisabona, care vorbește despre o Uniune fondată pe respectarea libertății, a egalității, a drepturilor minorităților și a valorilor nediscriminării? Vă veți ridica la nivelul tratatului sau acesta reprezintă numai vorbe goale?

Președinte. – Dle Clark, este dificil să-mi dau seama care este legătura cu actuala dezbatere privind întrebarea orală, însă vă mulțumesc.

Andrew Henry William Brons (NI). – Dle președinte, în cadrul listei originale, care este justificarea includerii talibanilor în aceeași categorie cu Osama bin Laden și al-Qaeda?

Osama bin Laden și al-Qaeda sunt teroriști care au comis deja acte de terorism în întreaga lume și intenționează să mai comită în viitor. Trebuie să urmărim aceste persoane până la capătul pământului și să le restricționăm cât mai mult posibil.

Însă deși talibanii sunt o organizație îngrozitoare, represivă și anti-democratică, lumea este plină de regimuri neagreate, iar talibanii nu sunt nici măcar la guvernare.

De asemenea, aceștia ucid și schilodesc trupele noastre din Afghanistan, motiv pentru care există ură la adresa lor în mod îndreptățit. Însă aceștia nu ar ucide și schilodi trupele noastre dacă acestea nu s-ar afla acolo. Din câte știu, talibanii nu au ambiții dincolo de granițele lor.

Nu există pericolul ca includerea talibanilor în aceeași categorie cu al-Qaeda să dea apă la moară persoanelor doritoare de război din cadrul guvernelor SUA și britanic, pentru a continua un război fără sens, criminal și care nu poate fi câștigat în Afghanistan, în anii ce vin? În plus, războaiele împotriva țărilor musulmane provoacă numai atrocități teroriste.

Revenind la al-Qaeda pentru un moment, există îndoieli serioase cu privire la existența acesteia ca entitate organizațională, separată de cea ideologică. Nu există posibilitatea întocmirii unei liste definitive și cuprinzătoare a agenților acesteia. Singura strategie este de a urmări acele comunități din cadrul cărora recrutează, în mod regretabil, inclusiv persoane nevinovate, precum și vinovate.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Dle președinte, Tratatul de la Lisabona are un spirit specific și stabilește noi cadre de cooperare între instituțiile Uniunii Europene. Sunt de acord cu acest nou regim; rolul

Parlamentului European a devenit mai substanțial în termeni de drepturi ale persoanelor, având în vedere că deciziile vor fi luate prin intermediul procedurii de codecizie.

Prin urmare consider ușor contradictoriu că astăzi, în prima ședință în plen după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, suntem obligați să discutăm și să analizăm dispoziții legale cu privire la limitele noului nostru rol, când abia am început să funcționăm și să ne adaptăm la acest nou rol.

Suntem toți de acord, fără excepție, că trebuie să acționăm decisiv împotriva terorismului. În cadrul acestui angajament este adesea necesar să luăm măsuri stricte, cum ar fi, în acest caz, înghețarea conturilor bancare și a circulației fondurilor.

Pe de altă parte, respectarea și protejarea drepturilor persoanelor reprezintă o valoare fundamentală, esențială, a Uniunii Europene și nu avem dreptul de a o trece cu vederea la adoptarea măsurilor pentru securitatea cetățenilor, fără ca acest lucru să însemne, desigur, că nu suntem hotărâți să acordăm prioritate combaterii terorismului și altor acte criminale. Cu siguranță, atât avizul Serviciului Juridic al Parlamentului, cât și jurisprudența Curții de Justiție a Comunităților Europene vizează acest lucru.

Suntem aleși direct de cetățenii Uniunii Europene și tocmai din acest motiv avem o responsabilitate deosebită să explicăm cetățenilor modul în care, pe de o parte, le protejăm securitatea și modul în care, pe de altă parte, în același timp, ne luptăm să le protejăm drepturile. Suntem persoanele cele mai competente în acest sens.

Debora Serracchiani (S&D). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, Uniunea Europeană este hotărâtă să combată toate formele de terorism. Când vorbim despre abordarea infracțiunilor de terorism, trebuie să ne asigurăm că drepturile fundamentale sunt susținute pe deplin și că măsurile adoptate pentru combaterea terorismului sunt adecvate și eficiente.

Dreptul la apărare și la garanții procedurale fundamentale trebuie respectat, prin urmare, pe deplin, de către instituțiile UE, inclusiv atunci când întocmesc liste de persoane și organizații, în acest caz având legături cu al-Qaeda, care fac obiectul măsurilor restrictive. Este esențial, de asemenea, ca aceste măsuri să facă obiectul controlului democratic și parlamentar corespunzător, așa cum se solicită în mod corect prin Tratatul de la Lisabona.

Prin urmare este clar, după cum a afirmat și Serviciul juridic al Parlamentului, că fiecare măsură de acest fel trebuie să urmeze procedura legislativă obișnuită, permițându-le reprezentanților cetățenilor Europei să-și îndeplinească pe deplin rolurile de legislator și girant.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Dle președinte, articolul 75 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene acoperă punerea în aplicare a măsurilor restrictive pentru combaterea terorismului și, prin urmare, orice încălcare a drepturilor de proprietate ale cetățenilor, cum ar fi înghețarea conturilor bancare. În timp ce aceste dispoziții privesc cooperarea polițienească în materie penală, articolul 215 se referă la politica externă și de securitate comună. Cu toate acestea, Consiliul deține autoritatea exclusivă în acest domeniu. Ca rezultat, pe o pagină, la articolul 75, Parlamentul este co-legislator, iar pe altă pagină, la articolul 215, Parlamentul are doar dreptul de a fi informat despre evenimente. Cu toate acestea, ambele articole conțin posibile încălcări ale drepturilor individuale ale cetățenilor sau ale persoanelor juridice, motiv pentru care Consiliul și Comisia trebuie să explice care este relația dintre aceste două dispoziții și de ce Parlamentul nu este implicat în cazul articolului 215 în special.

Petru Constantin Luhan (PPE). – Dle președinte, înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, cele trei propuneri în cauză aveau la bază articolele 60, 301 și 308 ale Tratatului de instituire a Comunităților Europene. Acest lucru prezintă acum numai un interes istoric, având în vedere că temeiul juridic s-a schimbat și trebuie acum să ne referim la articolele 215 și 75 din noul tratat.

Oricât de incredibil ar părea, Tratatul de la Lisabona a limitat rolul Parlamentului European în acest caz specific. Articolul 215 stipulează clar că Parlamentul European trebuie numai informat de Consiliu cu privire la măsurile adoptate, spre deosebire de procedura anterioară care implica și consultarea Parlamentului referitor la aceste chestiuni. Nu pot accepta acest lucru și sprijin ferm inițiativa colegilor mei de a clarifica implicarea Parlamentului în acest domeniu.

Lăsând la o parte aspectul legal care sper că va fi rezolvat prin intermediul unei bune cooperări între instituțiile europene, doresc să vă atrag atenția asupra problemei importante pe care o dezbatem aici, și anume combaterea terorismului și a activităților legate de terorism, cum sunt cele desfășurate de Osama bin Laden și rețeaua al-Qaeda. Cred că atunci când este vorba despre subiecte atât de sensibile, nu ne permitem să le

clasifică în categorii stricte cum ar fi probleme interne ale UE și probleme externe ale UE, deoarece acțiunile teroriste pot fi planificate în afara UE, însă pot afecta grav persoanele care trăiesc în interiorul UE.

Avem responsabilitatea de a proteja acești cetățeni europeni împotriva acțiunilor teroriste, astfel că trebuie să ni se acorde instrumentele prin care putem face acest lucru. Am încredere în buna dumneavoastră judecată legată de soluționarea acestei probleme procedurale și aștept cu nerăbdare să aud opinia reprezentanților Consiliului și Comisiei.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Dnă Malmström, Baroneasă Ashton, doamnelor și domnilor, doresc să revin la un subiect abordat de un număr de colegi deputați, în special în ultimele discursuri ale dlui Papanikolaou și dlui Luhan.

Haideți să luăm fiecare aspect pe rând, începând cu propunerile referitoare la Zimbabwe și Somalia. Accept faptul că avem de-a face cu aplicarea sancțiunilor impuse de Națiunile Unite și, ca atare, acestea intră în mod clar sub incidența acțiunilor externe ale Uniunii. În principiu, articolul 215 pare să fie cel mai potrivit. Potrivit acestui articol, totuși, orice acte adoptate în conformitate cu acesta trebuie să includă dispozițiile necesare privind garanțiile juridice, însă această cerință nu este îndeplinită în niciuna dintre propuneri.

Aceste inițiative provin exclusiv din partea Comisiei și nu din partea unei propuneri comune a Comisiei și a Înalțului Reprezentant pentru afaceri externe și politica de securitate al Uniunii. Prin urmare, nu există nicio îndoială că aceste propuneri nu îndeplinesc cerințele necesare pentru adoptare în temeiul articolului 215.

În ceea ce privește ce-a de a treia propunere privind persoanele și grupările asociate cu Osama bin Laden, rețeaua al-Qaeda sau talibanii, ideea că aceasta intră în categoria acțiunilor externe ale Uniunii nu se susține, după cum tocmai a afirmat și dl Luhan. Având în vedere că prevenirea și combaterea terorismului reprezintă una dintre prioritățile de vârf din cadrul acțiunilor interne ale Uniunii Europene, acest obiectiv este inclus în mod explicit la articolul 75 al Tratatului de la Lisabona. Prin urmare, acesta trebuie să constituie cel mai potrivit temei juridic, în conformitate cu procedura legislativă obișnuită.

Dnă Malmström, aplicarea Tratatului de la Lisabona este abia la început. Odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, Consiliul își va demonstra bunăvoința prin demararea relațiilor noastre internaționale sub un bun augur sau intenționează desfășura o analiză restrictivă? Cred că toți am dori să începem în cel mai bun mod posibil.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Dle președinte, în ceea ce privește măsurile restrictive specifice, înghețarea fondurilor care aparțin persoanelor și entităților care au legături cu al-Qaeda și măsurile adoptate împotriva membrilor guvernelor din Zimbabwe și Somalia, la 5 noiembrie, Comisia și Consiliul au afirmat că odată ce Tratatul de la Lisabona intră în vigoare, propunerile vor avea la bază articolul 215 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, nu articolul 75.

Articolul 215 stipulează că Parlamentul trebuie informat de către Consiliu cu privire la orice decizie care prevăd întreruperea sau reducerea relațiilor economice etc. Cu toate acestea, articolul 75 clarifică faptul că atunci când este necesar, pentru a îndeplini obiectivele enunțate la articolul 67, Parlamentul și Consiliul definesc, cu alte cuvinte, hotărâsc împreună cu privire la măsurile de reglementare privind înghețarea fondurilor, a activelor financiare sau a beneficiilor economice care aparțin unor persoane fizice sau juridice, grupuri sau entități asociate cu activități de terorism, sunt în proprietatea acestora sau sunt deținute de acestea.

Articolul 67 prevede, de asemenea, obiectivele cu privire la fundamentele spațiului de libertate, securitate și justiție.

Prin urmare, pare să fie clar că, în ceea ce privește persoanele sau entitățile asociate activităților teroriste, temeiul juridic pentru propunerile de regulamente ale Consiliului ar trebui să fie articolul 75.

În ceea ce privește Zimbabwe și Somalia, Consiliul și Comisia pot lua în considerare, de asemenea, Declarația solemnă de la Stuttgart, care prevede consultarea opțională a Parlamentului în materie de afaceri internaționale, inclusiv atunci când tratatele nu prevăd nimic în această privință.

Pur și simplu îmi clarific poziția, dle președinte. Doresc să revendic rolul de co-legislator al Parlamentului, aici și acum și să solicit Consiliului și Comisiei o explicație mai rezonabilă. Aceasta este tot pentru moment.

Seán Kelly (PPE). – Dle președinte, în primul rând doresc să spun că acesta este un subiect la care este dificil să obținem un răspuns definitiv cu privire la ce este bine și ce este rău.

Știm cu toții, încă de la 9/11, că trăim într-o lume foarte periculoasă, în care există teroriști peste tot, care au la dispoziție toată ziua, în fiecare zi, pentru a-și planifica misiunile criminale și care dețin resursele economice, unele dintre acestea fiind furnizate de state, pentru a-și duce la bun sfârșit misiunile.

Din acest motiv, este dificil pentru cei care încearcă să combată terorismul să arate cât de eficienți sunt, însă cred că putem afirma destul de sigur că dacă ar fi fost după teroriști, acest loc ar fi fost aruncat în aer acum mult timp.

Deși este important ca Parlamentul să poată supraveghea restricțiile asupra drepturilor persoanelor etc., în același timp trebuie să avem încredere în cei care sunt responsabili cu securitatea. Cred că există dovezi că au făcut o treabă bună. Uneori este posibil să nu putem ști toate detaliile despre persoanele implicate, dar în același timp, principiul general este unul bun.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Doresc să vă mulțumesc foarte mult pentru că mi-ați permis să iau cuvântul în legătură cu acest subiect. Cred că nimeni din această Cameră nu se îndoiește că terorismul este blestemul secolului 21 și că trebuie să îi punem capăt. Prin urmare înțeleg, pe de o parte, preocuparea noastră de a susține drepturile fundamentale, în timp ce pe de altă parte știu că este vorba aici despre un domeniu unde nu poate fi totul transparent.

Prin urmare, întrebarea pe care doresc să i-o adresez dnei Ashton este următoarea: ar trebui ca, în calitate de Parlament, să ni se furnizeze informații despre ceea ce consider că este o chestiune foarte importantă – despre diferite restricții privind aplicarea anumitor legi? Deci întrebarea mea este aceasta: ce gamă de informații va fi comunicată Parlamentului? În opinia mea, această discuție nu face referire la cazul în care Parlamentul se poate baza sau nu pe primirea acestor informații, ci care este domeniul de aplicare a acestor informații.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Având în vedere faptul că funcționarea Uniunii se bazează pe democrația reprezentativă, iar cetățenii Uniunii sunt reprezentați la nivel european în cadrul Parlamentului European, consider că evaluarea măsurilor restrictive care afectează drepturile fundamentale ale persoanelor ar trebui să implice în mod clar participarea Parlamentului European.

În opinia mea, nu este coerent ca Parlamentul European să fie responsabil, pe de o parte, în materie penală și în special pentru prevenirea și combaterea terorismului, iar pe de altă parte să fie exclus de la adoptarea unui număr de măsuri obligatorii de combatere a terorismului care vor fi aplicate în UE.

Articolul 215 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, care operează ca excepție de la dispozițiile articolului 75, conform căruia Parlamentul European este un organism co-legislator, nu ar trebui aplicat sau interpretat, prin urmare, într-un mod care să diminueze protejarea drepturilor fundamentale și a procesului democratic de luare a deciziilor în UE.

Președinte. – Înainte de a da cuvântul dnei Malmström și dnei Ashton, permiteți-mi să spun că acest Parlament are mare încredere în dumneavoastră și vă cunoaște foarte bine, în special datorită implicării personale în aceste probleme în trecut. Așteptăm cu nerăbdare colaborarea strânsă cu dumneavoastră, precum și sprijinul dumneavoastră, pe care l-ați oferit și în trecut, față de rolul important pe care îl poate juca Parlamentul în acest domeniu extrem de sensibil.

Cecilia Malmström, Președintă în exercițiu a Consiliului. – (SV) Dle președinte, Președinția suedeză a petrecut un mare volum de timp în vederea operaționalizării Tratatului de la Lisabona. Suntem extrem de mândri că acesta a intrat acum în vigoare. Conține îmbunătățiri semnificative, care vor fi bune pentru Uniunea Europeană și pentru cetățenii europeni. Una dintre cele mai importante schimbări pe care o aduce Tratatul de la Lisabona este exact introducerea competenței privind procedura de codecizie pentru Parlamentul European, în spațiul de justiție, securitate și libertate. Aceasta va oferi Parlamentului European competența privind procedura de codecizie în multe domenii. Acesta este un lucru bun și va spori calitatea legislației pe care o vom elabora împreună. Va spori, de asemenea, siguranța juridică și acest lucru este foarte important, având în vedere că acestea sunt domenii sensibile și dificile.

Doresc, de asemenea, să vă mulțumesc pentru sprijinul cu privire la introducerea sancțiunilor împotriva teroriștilor, persoanelor sau regimurilor care oprimă oamenii și încalcă drepturile omului. Sancțiunile și respectarea drepturilor omului, precum și siguranța juridică nu se exclud reciproc - ba din contră. Sancțiunile pot fi foarte eficiente și legitime dacă, în același timp, prezintă siguranță juridică. Vă pot asigura că Parlamentul European va fi implicat în formularea noilor norme, inclusiv a celor referitoare la terorism, prin intermediul competenței privind procedura de codecizie în temeiul articolului 75, în ceea ce privește sancțiunile din cadrul Uniunii Europene.

Cu toate acestea, în ceea ce privește acțiunea externă, cu alte cuvinte sancțiunile împotriva țărilor terțe adoptate de ONU, Parlamentul European nu va avea competență privind procedura de codecizie. Aceasta este ceea ce atât noi, cât și Comisia, înțelegem că stipulează tratatul. Cu toate acestea, vom acorda multă atenție rezoluției dumneavoastră în această chestiune și vom avea mereu în vedere aspectul privind drepturile omului când vom recurge la instrumentul sancțiunilor, fie în cadrul UE, fie al ONU. Încercăm permanent să îmbunătățim procedura.

Am reținut solicitarea dumneavoastră de consultare și schimb de informații cu privire la propunerile de sisteme de sancțiuni. Consider că putem lucra eficient împreună și nu am nicio îndoială că vom identifica moduri adecvate de cooperare în cadrul instituțional actual.

PREZIDEAZĂ: DL ROUČEK

Vicepreședinte

Catherine Ashton, *vicepreședintă desemnată a Comisiei*. – Dle președinte, o să fiu concisă. Aș dori să mă refer la trei puncte în particular.

În primul rând, onorați deputați au vorbit pe bună dreptate despre importanța drepturilor fundamentale și cred că suntem cu toții de acord că un rol semnificativ în această privință îl are Curtea Europeană de Justiție care, printre altele, se va asigura că drepturile sunt respectate în ceea ce privește activitatea Consiliului sau a Comisiei. Dar înțeleg foarte bine punctul de vedere.

Al doilea punct la care doresc să mă refer este problema bunei cooperări. Precedentul președinte ne-a solicitat, atât mie, cât și dnei Wallström, să fim foarte clare în ce privește importanța pe care o acordă rolului nostru și abordării noastre în relația cu Parlamentul.

Am fost întrebată în mod special care sunt aceste informații. În acest moment, nu știu. Cred că unul dintre lucrurile pe care trebuie să le fac la începutul acestei funcții noi este să lucrez cu Parlamentul, ceea ce voi face, să văd ce înseamnă acest lucru. Cum cooperăm eficient și ce informații sunt incluse, ținând cont, într-adevăr, de ceea ce s-a spus despre ce putem introduce în domeniul public sau nu.

Voi fi extrem de atentă în această privință, din toate motivele pentru care deputații se așteaptă de la mine să fiu astfel.

Al treilea și ultimul punct, aș spune eu, se referă la certitudinea juridică. Am dedicat multe ore trecerii Tratatului de la Lisabona printr-un parlament astfel încât, la un moment dat, cunoșteam tratatul extrem de bine. Interpretarea articolului 75 depinde, bineînțeles, de modul în care ne raportăm la articolul 67 și de relevanța acestuia în context și, prin urmare, avizul juridic pe care l-am primit este acela de a încerca să clarificăm unde este acesta oportun, cu adevărat, în prezent. Avizul pe care l-am primit este clar. Deputații au, bineînțeles, dreptul să conteste acest fapt, dar cred că este foarte important ca la orice concluzie ajungem, să existe certitudine juridică.

Acest lucru este extrem de important având în vedere că Tratatul de la Lisabona va intra în vigoare. Este foarte de important pentru mine să determin modul de îndeplinire a funcției pe care am avut onoarea să o primesc. Este foarte important să ajungem la o concluzie în această privință. Din partea mea, cred că avem răspunsul în ce privește certitudinea. Înțeleg preocuparea Parlamentului; înțeleg nevoia de a avea, totuși, o cooperare totală.

Președinte. – Am primit o propunere de rezoluție⁽¹⁾ prezentată în conformitate cu articolul 115 alineatul (5) din Regulamentul de procedură.

Dezbateră a fost închisă.

Votul va avea loc mâine.

15. Îmbunătățiri care pot fi aduse cadrului juridic privind accesul la documente ca urmare a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona (dezbateră)

Președinte. – Următorul punct este dezbateră comună privind

⁽¹⁾ Vă rugăm să consultați procesele-verbale.

- întrebarea orală adresată de Michael Cashman, în numele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, Consiliului, referitoare la îmbunătățirea cadrului juridic privind accesul public la documente în urma intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona (O-0122/2009 - B7-0230/2009);

- întrebarea orală adresată de Michael Cashman, în numele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, Comisiei, referitoare la îmbunătățirea cadrului juridic privind accesul public la documente în urma intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona (O-0123/2009 - B7-0231/2009)

Michael Cashman, autor. – Dle președinte, aș dori să încep prin a spune că salut prezența dnei comisar Wallström în Cameră, precum și pe cea a Ceciliei Malmström, din cadrul Președinției în exercițiu a Consiliului, deoarece am fost amândoi implicați în acest dosar încă de la început, din 1999.

Este interesant să ne gândim că ceea ce am obținut în acordul nostru din mai 2001 a fost oarecum istoric, printre 15 state membre care au trecut de la diferite tradiții și culturi și abordări diferite, la deschidere și transparență. Am reușit să ajungem la un acord și, interesant, într-o mare măsură acesta s-a datorat determinării Președinției suedeze din perioada respectivă.

De asemenea, s-a datorat determinării Comisiei de a recunoaște că toate cele trei instituții aveau nevoie de o schimbare culturală. Aveam nevoie să vedem că deschiderea și transparența nu împiedicau dezvoltarea democrației, ci, de fapt, contribuiau la aceasta. Acesta a permis asumarea responsabilității. Acesta a permis cetățenilor să vadă ce s-a făcut în numele lor și, după cum se poate demonstra, ne-a ajutat să ridicăm cortină și să dovedim o dată pentru totdeauna că în seifurile Comisiei și Consiliului nu erau ascunse secrete teribile – nu sunt foarte sigur în ce privește Parlamentul, dar să sperăm că nici în seifurile Parlamentului!

Aș dori să mulțumesc în special dnei comisar și, dacă îmi permiteți, stimatei foste colege, Cecilia Malmström, pentru acest angajament. Acum avem nevoie de un nou angajament. După cum am afirmat, am reușit foarte multe. Avem un registru de documente. Avem jurisprudența CEJ, care definește și redefineste în prezent ceea ce s-a convenit inițial cu privire la accesul la documente. Am acceptat principiul că toate documentele trebuie să rămână accesibile și că, în cazul în care nu sunt accesibile, neacordarea accesului trebuie justificată foarte clar și specific în relație fie cu articolul 4 – excepțiile – fie cu articolul 9 – documentele sensibile.

Totuși, pe măsură ce am avansat, Parlamentul a solicitat în mod repetat o revizuire. Cred că revizuirea pe care Comisia a prezentat-o Parlamentului, asupra căreia am votat apoi în comisie și a cărei primă lectură a fost amânată în luna martie a acestui an, nu a mers suficient de departe și știu opiniile noastre sunt diferite în ceea ce privește acest aspect. În egală măsură, au existat preocupări – și aceste preocupări se mențin în continuare în Parlament – cu privire la faptul că a existat o încercare de recuperare în ce privește accesul la documente, în special în redefinirea documentelor – noțiunea că dosare întregi ar putea fi exceptate – și încercarea de redefinire a noțiunii de veto al terților.

Este interesant că cetățenii noștri care ne urmăresc din galerie pot crede că vorbim despre ceva ce se întâmplă în spațiu – articole, veto-uri ale terților – dar de fapt noi vorbim despre o lege care le permite să se asigure că suntem responsabili: noi, parlamentarii, suntem responsabili pentru ceea ce facem în numele lor, Comisia pentru ceea ce face în numele lor și, în egală măsură, Consiliul. Cum pot face ei acest lucru și cum pot face ONG-urile acest lucru dacă modul în care lucrăm și responsabilitățile fiecăruia în cadrul diferitelor unități rămân un secret bine păstrat, deschis doar acelor reprezentați ai grupurilor de interese și acelor avocați care sunt la curent?

Cred că acest aspect se află în centrul Tratatului de la Lisabona. Acesta precizează că trebuie să consolidăm în continuare democrația. Trebuie să îmbunătățim accesul la documente. De aceea, Parlamentul, în prezenta întrebare orală, solicită elaborarea unei serii întregi de recomandări. În principiu, este vorba despre asigurarea că drepturile pe care le avem reprezintă un punct de plecare, că acestea nu sunt reduse și despre recunoașterea faptului că, după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, nu va fi vorba numai de cele trei instituții, ci și de toate agențiile și organele instituite de acestea, inclusiv Banca Centrală Europeană, în unele cazuri, Curtea Europeană de Justiție, Banca Europeană de Investiții, Europol și Eurojust. Toate aceste instituții sunt acum responsabile în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1049/2001.

Credem că propunerile care au fost prezentate de la intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona nu sunt în concordanță nici cu spiritul, nici cu litera acestui tratat și nici cu obligațiile care credem că sunt incluse în Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 inițial care, pentru informarea ascultătorilor noștri, guvernează accesul public la toate documentele deținute, permise sau elaborate de cele trei instituții.

Cecilia Malmström, *Președintă în exercițiu a Consiliului*. – (SV) Dle președinte, după cum știți, sporirea transparenței este un aspect foarte important pentru Președinția suedeză. Am înregistrat progrese importante în cadrul instituțiilor europene în ceea ce privește transparența. Totuși, nu este vorba doar despre legi și regulamente. Transparența se referă la atitudini și la modul în care legile și regulamentele sunt aplicate în practică.

În această dimineață, am avuta deosebită plăcere de a participa la o reuniune cu vicepreședinta Comisiei, Margot Wallström și cu vicepreședinta Parlamentului, Diana Wallis, în cadrul Comisiei interinstituționale privind accesul public la documente. Reuniunea a avut loc la inițiativa Președinției suedeze. Comisia nu se întrunise de doi ani. Am avut discuții foarte pozitive și precise privind modul în care am putea îmbunătăți, în practică, oportunitățile cetățenilor de a accesa documentele instituțiilor. Ar trebui să ne reunim mai des, și aceasta a fost, de asemenea, una dintre concluziile comune.

Sunt încântată că Tratatul de la Lisabona acordă o importanță foarte mare transparenței, controlului public și democrației. Salutăm acest aspect. În ceea ce privește revizuirea Regulamentului (CE) nr. 1049, la care ne referim ca Regulamentul privind transparența, Președinția dorește, în primul și în primul rând, să se concentreze asupra noului temei juridic al acestui regulament. Acest aspect este inclus în articolul 15 alineatul (3) din Tratatul de la Lisabona. Cea mai importantă modificare din noul temei juridic este extinderea sferei de aplicare instituționale. Cu alte cuvinte, aceasta înseamnă că, în timp ce articolul anterior se aplica doar la documentele Parlamentului, Consiliului și Comisiei, articolul nou extinde dreptul publicului de a accesa documentele pentru a include toate instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii Europene. Există anumite restricții cu privire la documentele Curții Europene de Justiție, ale Băncii Centrale Europene și ale Băncii Europene de Investiții, însă este un domeniu mult mai extins decât era anterior.

Comisia a anunțat că va prezenta o propunere Parlamentului și Consiliului cu scopul de a adapta Regulamentul privind transparența la noile prevederi ale tratatului.

Între timp, activitatea Consiliului pentru revizuirea Regulamentului privind transparența se va baza în continuare pe propunerea pe care Comisia a prezentat-o Parlamentului în mai 2008.

Din mai 2008, grupul de lucru consultativ al Consiliului a analizat propunerea de două ori. A doua analiză tehnică a fost finalizată în lunile iunie și iulie ale acestui an și include un număr de amendamente pe care Parlamentul le-a aprobat în ședința plenară din martie 2009. În luna mai, Parlamentul a decis să nu încheie lectura oficială a propunerii Comisiei în Parlamentul European. Aș dori să reamintesc Parlamentului că colega mea, Beatrice Ask, ministrul suedez al justiției, a explicat Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, la 2 septembrie 2009, la începutul Președinției suedeze, că era pregătită să inițieze discuții între instituții. Aceasta a întrebat, în mod clar, dacă Parlamentul nou ales intenționează să lucreze în continuare pe baza celor 92 de amendamente care au fost adoptate de Parlament în martie 2009. Motivul întrebării sale era că, în calitate de Președinție, trebuie să cunoaștem poziția Parlamentului, chiar dacă nu era neapărat sub forma unei prime lecturi finalizate.

După cum am înțeles, noul Parlament nu a avut încă oportunitatea de a dezbate propunerea Comisiei, dar s-a concentrat în schimb pe efectele posibile ale Tratatului de la Lisabona asupra revizuirii actuale.

În Consiliu, așteptăm propunerea Comisiei, care a fost anunțată, în legătură cu impactul Tratatului de la Lisabona asupra Regulamentului privind transparența. Bineînțeles, vom fi dispuși în continuare să discutăm propunerea actuală cu dumneavoastră și se înțelege de la sine că, în astfel de discuții, este normal să ținem seama de efectele noului tratat.

În opinia mea, articolul 15 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene este un temei juridic pe deplin relevant pentru propunerea în conformitate cu noul tratat. Alte articole privind controlul public în general, o comunicare mai bună între instituții și cetățeni și buna administrare sunt foarte relevante pentru activitatea instituțiilor pentru consolidarea democrației, eficienței și legitimității. De asemenea, trebuie să discutăm cum trebuie realizat acest tip de obiectiv. Totuși, nu sunt convinsă că există loc pentru acestea în cadrul Regulamentului privind transparența. Din motive de claritate, regulamentul ar trebui să conțină reguli clare privind doar accesul public la documente și nimic altceva.

Margot Wallström, *vicepreședintă a Comisiei*. – Dle președinte, onorabili deputați, aș dori să mă adresez mai întâi dlui Cashman. Cred că aceasta este ultima posibilitate sau oportunitate pe care o voi avea de a vă mulțumi. Într-adevăr, sunteți în fruntea luptei pentru acest regulament și pentru deschidere și transparență în Parlament. Ați devenit imaginea, simbolul și avocatul acesteia.

Cred, de asemenea, că avem foarte multă credibilitate, fiind suedeze, atât eu, cât și Cecilia Malmström și nu cred că oamenii vor pune la îndoială faptul că vom continua să luptăm pentru deschidere și transparență. În același timp, am avut disputele noastre pentru că jucăm, de asemenea, roluri diferite și uneori trebuie să fim foarte realiști cu privire la ceea ce putem realiza și trebuie să luptăm pentru punctele noastre de vedere din fiecare instituție. Acest lucru nu este întotdeauna ușor. Cred că s-a schimbat întregul climat politic, precum și echilibrul politic și acest lucru a afectat discuțiile noastre privind aceste probleme.

Dar punctul nostru de pornire, aș spune, este exact același și afirmăm, de asemenea, că acest regulament privind accesul la documente ne-a fost foarte util. De-a lungul anilor, acesta a fost un instrument excelent și ne dorim ca acesta să fie folosit de un număr mai mare de persoane, nu numai de reprezentanții grupurilor de interese și de cei care sunt plătiți pentru a studia toate documentele. Dorim ca publicul larg și jurnaliștii să-l poată utiliza și să aibă acces integral la documente. Acesta este punctul meu de pornire. Știu că împărtășesc acest punct de vedere, după cum ați auzit, cu dna ministru.

Cred, de asemenea, că Președinția suedeză a reprezentat o oportunitate prețioasă de a înregistra progrese în această problemă. Acum aș dori să mulțumesc Parlamentului pentru oportunitatea de a avea această dezbatere privind transparența și noul Tratat de la Lisabona, deoarece astfel se pune mai mult accentul pe deschidere și pe ceea ce se numește democrație participativă. Suntem cu toții de acord că aceasta este o evoluție binevenită.

Întrebarea concretă adresată astăzi este: Ce măsuri va lua Comisia cu privire la revizuirea Regulamentului (CE) nr. 1049/2001?

După cum știți, Tratatul de la Lisabona a extins dreptul public de acces la documente, după cum a afirmat dna ministru, la documentele tuturor instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii Europene, deși există unele restricții în ceea ce privește Curtea Europeană de Justiție, Banca Centrală Europeană și Banca Europeană de Investiții, din motive firești.

Referitor la revizuirea Regulamentului (CE) nr. 1049/2001, doresc să subliniez că noul temei juridic, articolul 15 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, este foarte similar cu fostul articol 255 și principala diferență este extinderea sferei de aplicare instituționale.

Acest aspect a fost abordat în comunicarea Comisiei din 2 decembrie, anul curent. Aceasta a avut ca scop alinierea propunerilor în așteptare pentru legislația secundară la noul tratat. (Unii dintre cei prezenți aici s-ar putea să o cunoască în jargonul UE ca „legea omnibus” – să uităm imediat că am spus asta!)

Înseamnă că unul din legiuitori poate introduce acum un amendament care să extindă domeniul de aplicare a regulamentului la celelalte organe și instituții. Aceasta și pentru a aduce la cunoștința Consiliului că acest lucru a fost prezentat de Comisie și adoptat de Comisie.

Continuarea progresului în procesul legislativ care duce la adoptarea unui Regulament (CE) nr. 1049/2001 modificat se află în mâinile legiuitorilor: Parlamentul și Consiliul. Suntem încă în etapa primei lecturi. Nu avem o rezoluție legislativă și nu avem poziția noului Parlament. Bineînțeles, Comisia va contribui în continuare la încheierea unui acord – ca și în alte procese legislative.

Tratatul de la Lisabona stabilește un cadru legal pentru democrația participativă. Din partea Comisiei, am adoptat deja un număr de inițiative cu scopul de a îmbunătăți consultarea și participarea publicului la politicile noi propuse. De exemplu, vom evalua orientările generale ale Comisiei privind consultarea în raport cu noile prevederi ale tratatului și vom decide dacă sunt necesare modificări pentru a le îmbunătăți într-o și mai mare măsură și am început deja lucrul la inițiativa cetățenilor prin lansarea unei consultări publice, pentru a asculta cetățenii și diferitele părți interesate înainte de a prezenta propunerea.

Importanța deosebită a inițiativei cetățenilor a fost recunoscută, de asemenea, de Consiliul European săptămâna trecută. Am înțeles că și viitoarea Președinție spaniolă acordă prioritate acestui aspect în agenda de lucru. Aceștia doresc rezultate rapide.

În această dimineață, după cum am aflat cu toții deja, Comisia interinstituțională privind accesul public la documente s-a reunit la invitația Președinției suedeze. Sarcina acestui grup este de a examina cele mai bune practici, de a soluționa eventualele conflicte și de a discuta evoluțiile viitoare privind accesul public la documente.

Prin urmare am decis împreună că vom avea un portal Web „Openness” (Deschidere); vom dispune de complementaritatea registrelor publice ale instituțiilor noastre; serviciile noastre IT respective se vor întâlni

și își vor coordona eforturile privind accesul, iar acum vom lua în calcul impactul asupra accesului la documente în momentul în care instituțiile noastre vor crea sau schimba sistemele de stocare electronică.

Știu că acum este momentul anului când se scriu liste cu dorințe. Dar cred că atunci când este vorba despre deschidere și transparență, nu trebuie să ne bazăm pe Moș Crăciun. Cred că depinde de noi să obținem rezultate acum: Parlamentul, Consiliul și Comisia. Rezultate concrete și directe. Cred că am început deja și trebuie să continuăm pe această cale, așa că aștept cu nerăbdare dezbateră.

Renate Sommer, în numele Grupului PPE. – (DE) Dle președinte, am convenit cu raportorul și cu raportorii alternativi din celelalte grupuri să adresăm o întrebare orală despre starea procedurii și pașii următori. Pe baza răspunsului de la Consiliu și Comisie, ne-am propus să discutăm în ce fel să continuăm. Tocmai am primit acest răspuns în principiu. Nu-mi este foarte clar de ce raportorul, contrar acordului dintre grupuri, a prezentat pe neașteptate o rezoluție în care a anticipat propriul punct de vedere. Ce răspuns dorește acesta de la Comisie și de la Consiliu? Dle Cashman, vă respect foarte mult, dar toate acestea s-au întâmplat discret și în mod secret, cu o lipsă totală de transparență. Iată cum luptați dumneavoastră pentru transparență. Ați încercat să ne ignorați. În plus, cred că legitimitatea acestei rezoluții este foarte controversată în sensul Regulamentului de procedură. În orice caz, conținutul rezoluției este o repetare a raportului dumneavoastră din legislatura trecută și, prin urmare, este complet inutil.

Știu că ați încercat să negociați cu raportorii alternativi pentru a introduce o rezoluție comună, dar sunt fundamental împotriva acestei rezoluții. Intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona nu a produs, în opinia mea, o astfel de modificare a temeiului juridic al dosarului încât să determine o schimbare a rolului Parlamentului European. Raportul a fost și este un dosar în procedura de codecizie. Aceasta explică, de asemenea, preocupările grupului meu cu privire la legitimitatea unei rezoluții în sensul Regulamentului de procedură.

Nu doresc să discut conținutul. Aduceți laolaltă o mulțime de lucruri diferite, inclusiv citate din Tratatul privind Uniunea Europeană, din Tratatul de la Lisabona și din Carta Drepturilor Fundamentale, toate scoase din context, pentru a justifica propunerea dumneavoastră de rezoluție. Cu siguranță că aceasta nu poate fi justificată din punct de vedere juridic în forma absolută în care este prezentată. Nu v-ați luat niciun angajament cu privire la confidențialitate, lucru care este necesar, în mod clar, cel puțin într-o anumită măsură. Acest lucru este necesar, de exemplu, în contextul acordurilor internaționale între părți terțe, ca o condiție *sine qua non*. Este suficient să vă gândiți doar la acordul cu SUA privind SWIFT. De asemenea, nu există nicio soluție de mediere, de exemplu, sub forma transparenței ex-post. Nu ați prevăzut acest aspect. În plus, alte drepturi protejate de lege, precum protecția datelor sau dreptul la viață privată, sunt neglijate.

Nu ar trebui să adoptăm această rezoluție. Am primit un răspuns încurajator din partea Comisiei și a Consiliului și ar trebui să continuăm pe această bază, cu alte cuvinte, răspunsul la întrebarea noastră orală. Aș dori să vă solicit, dle Cashman, să retrageți propunerea de rezoluție.

Vilija Blinkevičiūtė, în numele Grupului S&D. – (LT) Vă mulțumesc dle președinte, doamnelor și domnilor. Sunt complet de acord cu opinia colegului nostru, dl Cashman, că după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona și modificarea statului juridic, acum este cel mai potrivit moment să reluăm discuțiile asupra regulamentului din 2001 privind accesul public la documente și asupra îmbunătățirii fundamentale și modificării respectivului regulament.

Prin Tratatul de la Lisabona, dorim o deschidere mult mai mare față de societate, ceea ce înseamnă că deciziile trebuie luate într-un mod cât mai deschis posibil și trebuie să fie cât mai ușor de înțeles de către cetățeni. Cu atât mai mult cu cât opinia asupra întregii activități a Uniunii Europene și încrederea în activitatea acesteia sunt legate de înțelegerea de către cetățenii noștri a activității Uniunii Europene și a documentelor adoptate de aceasta, precum și de posibilitatea de a avea acces la acestea.

Deschiderea este necesară, în special în acest caz, pentru a consolida principiile democrației și respectării drepturilor fundamentale. Astfel, posibilitatea ca societatea să aibă acces la documente trebuie să devină un principiu fundamental și confidențialitatea trebuie să se aplice doar în circumstanțe excepționale.

Parlamentul European a acționat deja intens în acest domeniu. În luna martie a acestui an, acesta a pregătit raportul privind propunerea Comisiei de modificare a regulamentului în vigoare la ora actuală și această propunere nouă a Parlamentului European este o bază adecvată pentru noi discuții. Totuși, nu trebuie să uităm că dezbateră aici modificarea unui regulament și, prin urmare, cooperarea continuă a tuturor instituțiilor Uniunii Europene și acordurile comune privind revizuirea reglementărilor privind transparența sunt imperative.

Un regulament îmbunătățit ar stabili un nivel mai ridicat de transparență. Deoarece Tratatul de la Lisabona consolidează principiile care urmăresc o deschidere mai mare în Uniunea Europeană și o cooperare mai strânsă cu cetățenii, este important să se stabilească măsurile concrete și bazele pentru administrarea instituțiilor Uniunii Europene pentru a îndeplini acest obiectiv.

Prin urmare, solicit noii Comisii să prezinte o propunere cât mai curând posibil și să convină asupra unei poziții comune cu Consiliul, pentru a asigura în întregime un dialog deschis și permanent cu cetățenii și cu asociațiile care îi reprezintă.

Diana Wallis, în numele Grupului ALDE. – Dle președinte, sunt foarte încântată de întrebare și sunt recunoscătoare dlui Cashman pentru că și-a expus punctele de vedere. Într-adevăr, am crezut că toate grupurile politice din această Cameră au ajuns la un acord privind rezoluția. Mi s-a comunicat că acesta a fost rezultatul reuniunii din această după-amiază.

Este clar că în urma intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, putem avansa printr-o schimbare eșalonată privind întreaga problemă a transparenței. Ca vicepreședintă a acestei Camere responsabilă cu transparența, acesta nu mi s-a părut întotdeauna un subiect ușor, dar cred că acum avem șansa de a acționa mai bine și de a ne îndrepta atenția și mai mult către cetățenii noștri. În această Cameră, analizăm propriile planuri privind accesul la documente și accesul la informații. Pentru mine, a fost o adevărată plăcere să particip la reuniunea din această dimineață cu Cecilia Malmström și cu Margot Wallström, astfel ca cele trei instituții să coopereze pentru prima dată și să se înregistreze un real progres. S-a făcut deja referire la faptul – și cred că pentru noi acesta este un progres important – că, spre deosebire de acest organ interinstituțional care se întrunește când și când, la doi sau trei ani distanță, ne-am propus să ne întrunim din nou peste șase luni și un calendar mult mai regulat. Suntem serioși și acesta este un semnal serios pe care l-am transmis împreună, precizând că avem drept obiectiv un adevărat portal privind transparența între noi toți, că dorim să ne asigurăm că cetățenii noștri pot urmări procesul legislativ pe măsura desfășurării acestuia, în toate etapele sale și că aceștia pot avea o contribuție reală și pot înțelege cu adevărat ceea ce facem noi.

Deci, grupul meu – și cred că toate grupurile – au acceptat amendamentele care vor reflecta progresul înregistrat astăzi. Nu îmi mai rămâne decât să vă mulțumesc, din partea noastră, a celor trei doamne, că am realizat un progres în ceea ce privește această problemă.

Zbigniew Ziobro, în numele Grupului ECR. – (PL) Dle președinte, conform părerii multor jurnaliști interesați de afacerile europene, ceea ce este cunoscut drept un deficit de democrație se observă de mulți ani în instituțiile europene. Această acuzație este adusă uneori pe nedrept, dar de alte ori, aceasta are o bază reală. În cel din urmă caz, se atrage atenția că atunci când deciziile semnificative sunt percepute ca fiind adoptate de funcționari europeni anonimi undeva, în Bruxelles-ul îndepărtat, mecanismul democratic nu funcționează corespunzător. De aceea trebuie subliniat faptul că deschiderea este un element extrem de important al activității Uniunii Europene. Autoritatea trebuie să fie responsabilă față de societate. Altfel, după cum ne-a demonstrat întotdeauna istoria, puterea corupe.

Societatea europeană este alcătuită din diferite națiuni care trăiesc în țări separate. Prin urmare, instituțiile Uniunii Europene trebuie să își asume responsabilitatea față de cetățenii fiecărui stat membru și modul de a asigura supravegherea continuă a întregii autorități încredințate Uniunii Europene este să permitem accesul deplin la documente. Mă gândesc, în primul rând, la documentele de lucru, analizele și consultările efectuate de Comisia Europeană sau de Consiliu. Este esențial ca influența grupurilor de interese asupra elaborării regulamentelor să fie înregistrată și deschisă tuturor. Este important ca nu doar Parlamentul să aibă acces total la aceste documente. Cetățenii tuturor statelor membre ale Uniunii Europene trebuie să aibă dreptul de supraveghere democratică, astfel încât să beneficieze de aceasta fiecare organizație interesată din societate și fiecare jurnalist. Doar transparența poate garanta că autoritățile și funcționarii Uniunii Europene vor utiliza puterile cu care au fost investiți pentru binele comun al cetățenilor statelor membre.

Rui Tavares, în numele Grupului GUE/NGL. – (PT) Doamnelor și domnilor, această dezbatere depinde în întregime de încredere. Instituțiile europene solicită întotdeauna cetățenilor să aibă încredere în ele. Pe parcursul procesului legat de Tratatul de la Lisabona, acestea au solicitat cetățenilor să aibă încredere în ele, la bine și la rău. Criza financiară a început și acestea le-au cerut cetățenilor să aibă încredere în ele. Ei bine, încrederea este o stradă cu două sensuri și nu puteți cere întotdeauna cetățenilor să aibă încredere în dumneavoastră dacă, în același timp, nu aveți suficientă încredere în cetățeni pentru a le prezenta toate procesele și activitatea internă care fac să funcționeze Comisia. Cei aflați la putere nu se pot plânge că cetățenii nu au încredere în politicieni dacă politicienii înșiși nu au încredere în cetățeni.

Aceasta este o problemă de democrație; și nu doar atât, este și o problemă de risipă. Societatea este ea însăși un vast cumul de cunoștințe pe care le vom pierde dacă nu implicăm cetățenii în procesul de conducere și guvernare a Uniunii Europene. Prin urmare, afirm fără nicio îndoială că sprijin total eforturile raportorului, că acesta face democrației un serviciu și că ar trebui să avansăm nu doar spre transparență ci, mai presus de toate, spre asigurarea că transparența nu este doar un cuvânt frumos, ci că are o semnificație concretă.

William (The Earl of) Dartmouth, în numele Grupului EFD. – Dle președinte, Uniunea Europeană are, în țara mea și, de asemenea, în alte locuri, o reputație binemeritată de a lua decizii pe furiș, în secret și pe ascuns. Prin urmare, s-ar putea presupune că acum Comisia va face tot posibilul pentru a fi deschisă și transparentă. În schimb, Comisia a elaborat această propunere – cred că este 1049 – din care o parte restricționează de fapt accesul la documente care sunt publice în prezent.

În plus, există un punct obiectiv important pe care mi-l amintesc din perioada petrecută la Universitatea Harvard, și anume: deciziile care sunt luate fără transparență și fără control public adecvat au o tendință înăscută de a fi decizii greșite. Trebuie să acceptați faptul că unul dintre motivele pentru care Comisia prezintă atât de multe propuneri nechibzuite, neanalizate, inadecvate și elaborate greșit, pe care trebuie să le acceptăm în Anglia și în alte țări, este lipsa de transparență. Prin urmare, în ceea ce privește acest cadru legal, aș dori să solicit insistent Comisiei să se gândească mai bine, dacă acest lucru este într-adevăr posibil pentru o instituție defectuoasă dintr-un sistem defectuos de guvernare.

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, am ascultat foarte atent intervențiile Comisiei, ale Președinției și ale colegilor mei deputați. Programul de la Stockholm a clarificat într-adevăr și mai mult importanța dreptului de acces la documentele elaborate de instituțiile Uniunii Europene.

Tratatul de la Lisabona reafirmă, de asemenea, dreptul de acces la documente al persoanelor fizice sau juridice, asigurându-se, totuși, stabilirea de regulamente conținând criterii și restricții conforme cu caracteristicile fiecărui organ. După cum s-a menționat deja, anul acesta, Parlamentul a avut deja ocazia să ia măsuri referitoare la accesul la documente și opiniile au fost oarecum împărțite la acea dată.

Astăzi, suntem cu toții de acord cu privire la necesitatea unei adaptări reale a regulamentului din 2001, totuși soluția propusă de dl Cashman nu pare plauzibilă, în măsura în care extinde dincolo de orice limită rezonabilă posibilitatea de a obține documente care ar putea, de fapt, să contravină uneori interesului public prevalent. Aș dori să citez câteva exemple: negocierile cu țările terțe sau alte activități sensibile necesită o definiție clară, un echilibru între dreptul legitim la transparență, publicare și cunoaștere și interzicerea accesului la documente în conformitate cu interesul public prevalent și recunoscut.

Rămânem convinși de necesitatea de a promova dreptul de acces la documente al persoanelor fizice și juridice, fiind conștienți că trebuie să definim un principiu rezonabil pentru a echilibra necesități opuse: extinderea rolului Ombudsmanului European, stabilirea de criterii precise și clare în ceea ce privește accesul și introducerea de măsuri de tranziție care vor conduce treptat la reglementări în conformitate cu nevoile cetățenilor, compatibile cu funcționarea corectă a instituțiilor. Ne bazăm pe rolul Președinției curente, Președinției spaniole și pe activitățile Comisiei pentru a îndeplini acest obiectiv.

Cornelis de Jong (GUE/NGL). – (NL) Dle președinte, ce document căutați, mai exact? Care este numărul documentului? Acestea sunt doar două dintre răspunsurile la care se pot aștepta cetățenii când adresează o întrebare instituțiilor europene. Cetățenii doresc informații, totuși, nu material promoțional sau documente politice indescifrabile și, prin urmare, este necesară o schimbare radicală de direcție. Cetățenii trebuie să fie în centrul atenției. Aceasta constituie baza întrebărilor adresate de dl Cashman, căruia aș dori să-i mulțumesc pentru cooperarea excelentă și – mă adresez dnei Sommer, care din păcate a părăsit deja Camera – extrem de transparentă din ultimele câteva luni.

Aș dori să văd că o parte din bugetul european pentru informare este cheltuit pentru a garanta, atât prin mijloacele de informare digitale, cât și prin contact direct, faptul că cetățenii primesc informații complete, autentice și răspunsuri la întrebări precum „Îmi puteți spune care este evoluția exactă a deciziilor luate de Europa în legătură cu efortul european în timpul Conferinței de la Copenhaga privind schimbările climatice?” Astfel de lucruri vor cetățenii să afle și solicit Comisiei, Consiliului și, în special, deputaților, să sprijine inițiativele noastre pentru o transparență mai mare. Acesta mi se pare singurul mesaj cu adevărat clar.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Dle președinte, accesul public la documente înseamnă dreptul cetățenilor de a participa la luarea deciziilor și obținerea de informații în acest scop. Tratatul de la Lisabona susține acest drept fundamental al cetățenilor UE. Dacă Parlamentul European nu apără acest drept fundamental, atunci cine îl va apăra?

De aceea este foarte important să adoptăm o poziție puternică și clară în favoarea transparenței în această sedință. Nu trebuie să acceptăm niciun pas înapoi sau cei pe care îi propune Comisia.

Vă pot asigura că circulă multe idei greșite privind lucrurile pe care le decidem aici. Nu dorim să prejudiciem negocierile internaționale, dar credem că cetățenii au dreptul să știe ce aspecte sunt discutate cu puterile străine, care le afectează drepturile. Și nici nu ajungem la concluzia că toți deputații Parlamentului European trebuie să-și facă public conținutul e-mailurilor. Dacă este ceva care se teme de acest lucru, nu are niciun motiv.

Andreas Mølzer (NI). – (DE) Dle președinte, problema transparenței și a accesului cetățenilor la documente în Uniunea Europeană este, fără îndoială, importantă în măsura în care cetățenii europeni sunt încă foarte nesatisfăcuți de politica de integrare europeană.

Acesta este cazul Austriei, în care o mare parte a cetățenilor sunt nesatisfăcuți de sau sceptici față de Uniunea Europeană, deoarece au senzația că nu există transparență și acces la politică. Procesele pentru introducerea și apoi aprobarea Tratatului de la Lisabona, împreună cu alegerea președintelui Consiliului European și a Înalțului Reprezentant au dat cetățenilor impresia că nu pot observa ce se întâmplă, că nu există transparență și că nu înțeleg de ce s-au realizat aceste lucruri. Cred că dacă dorim ca Tratatul de la Lisabona să fie un succes pentru cetățenii europeni, este important să le oferim oamenilor sentimentul că pot identifica persoanele care iau decizii în cadrul Uniunii, precum și scopul și modul în care sunt luate acestea.

Michael Cashman, autor. – Dle președinte, mi s-a părut necesar să comentez două puncte.

Dna Sommer mai este în Cameră și am crezut că este potrivit, deși nu ascultă, să răspund la ceea ce a afirmat. Domnia sa a adus o serie de acuzații. Una că nu am fost transparent. Aș dori să vă corectez și să spun că toate grupurile politice și toți raportorii au fost invitați la toate reuniunile. Când aceștia nu au reușit să fie prezenți, pozițiile lor au fost reprezentate fidel la reuniunile respective. Toate deciziile luate ulterior au fost comunicate tuturor raportorilor alternativi și tuturor grupurilor politice.

A fost sugerat că ar trebui să retragem această propunere de rezoluție, despre care dna Sommer spune că este nedemocratică și netransparentă – că grupul său nu știa nimic despre aceasta. Mi se pare interesantă această afirmație, având în vedere că am negociat în această după-amiază cu grupul domniei sale, PPE, asupra propunerii lor de rezoluție privind întrebarea orală. Deci nu pot decât să presupun că este informată greșit și, pe această bază generoasă, aștept cu nerăbdare negocierile sincere și de bună credință cu PPE și cu toate celelalte grupuri.

În final, a fost o neglijență din partea mea. Este ultima dată când dna comisar Wallström și cu mine ne aflăm față în față în această Cameră și doresc să subliniez, dacă îmi permiteți, că eu și Parlamentul nu ne-am îndoit niciodată de devotamentul dumneavoastră în ceea ce privește deschiderea și transparența. Ați avut perfectă dreptate: întotdeauna a trebuit să ne apărăm punctele de vedere, în numele instituțiilor pe care le reprezentăm, iar dumneavoastră vi le-ați apărât în mod strălucit, dar nu v-ați îndepărtat niciodată de principiul deschiderii și transparenței.

Ați fost și veți rămâne, sunt sigur, un funcționar public remarcabil, cu o reputație exemplară. Nu v-ați ferit niciodată să faceți ceea ce ați crezut că este drept, just și decent și, în numele cetățenilor care nu au avut niciodată privilegiul să vă întâlnească, permiteți-mi să vă mulțumesc.

Cecilia Malmström, Președintă în exercițiu a Consiliului. – (SV) Dle președinte, legislația privind accesul public la documente, cu alte cuvinte, ceea ce numim Regulamentul (CE) nr. 1049, ne-a fost foarte util. Sunt foarte mândră că am participat, împreună cu dl Cashman și cu contribuții din partea Comisiei, prin intermediul dnei Wallström, la această etapă inițială.

Tratatul de la Lisabona ne oferă oportunitatea de a face următorul pas, având în vedere extinderea domeniului de aplicare. Acesta este un lucru foarte bun. Regret că toamna aceasta nu a fost posibilă inițierea unui dialog interinstituțional cu Parlamentul European. Am așteptat avizul Parlamentului European înainte să putem continua. Cred că Președinția spaniolă va avea, de asemenea, nevoie de unele indicații privind poziția Parlamentului European asupra acestui aspect pentru a putea avansa în negocierile interinstituționale.

În așteptarea acesteia, putem face multe lucruri. Atât dna Wallström cât și dna Wallis s-au referit la reuniunea pe care am avut-o în această dimineață, care reprezintă un mod tangibil de a promova transparența și accesul la documente și de a face în așa fel încât instituțiile noastre să fie mai ușor de înțeles de către cetățeni. Unul dintre aspectele pe care le-am discutat a fost modul în care putem utiliza sistemele noastre informatice astfel

încât cetățenii, jurnaliștii, ONG-urile și alte părți interesate să poată urmări calea urmată de o lege, de la propunerea Comisiei până la adoptarea finală.

Cred că acest lucru ar putea ajuta foarte mult la creșterea înțelegerii și cunoașterii Uniunii Europene, precum și a încrederii în aceasta. După cum s-a afirmat aici, transparența este un aspect pozitiv și este necesară și importantă. Aceasta crește eficiența deciziilor, sporește încrederea în decizii și reduce riscul de nereguli și de suspiciune.

Dacă legitimitatea UE cu privire la decizii crește, acest lucru va fi, de asemenea, benefic pentru calitatea deciziilor noastre. Prin urmare este excelent că Parlamentul European organizează această dezbatere și sper ca procesul să continue, chiar dacă Președinția suedeză nu va avea oportunitatea de a face acest lucru. Vă mulțumesc foarte mult dle Cashman și mulțumesc Parlamentului pentru abordarea acestui subiect.

Margot Wallström, vicepreședintă a Comisiei. – Dle președinte, acesta a fost un mod foarte eficient de reconciliere, acum când iau cuvântul pentru ultima dată. Nu aș fi putut alege un subiect mai bun asupra căruia să iau cuvântul, probabil, pentru ultima dată în Parlamentul European, decât deschiderea și transparența.

Permiteți-mi să menționez câteva aspecte de bază. Comisia Europeană a prezentat o propunere. Aceasta este singura propunere prezentată. Am făcut-o sub forma unei reformări, ceea ce înseamnă că suntem de părere că principiile de bază din acest regulament sunt solide. Acestea sunt bune. Le putem utiliza dar trebuie să le modernizăm, să le actualizăm și să le facem mai eficiente. Această idee a stat la baza reformării.

Avem unele puncte de vedere diferite asupra anumitor aspecte – cum să definim documentele etc. – dar acestea țin în continuare de negocieri pe care ar trebui să le inițiem și să ne asigurăm că facem ca lucrurile să avanseze. Pentru aceasta, avem nevoie de o primă lectură din partea Parlamentului. Acesta este mesajul principal din partea noastră.

Credem, de asemenea, pe baza unui tratat nou, că putem face acest lucru prin extinderea domeniului de aplicare a acestui regulament. Aceasta este diferența principală, așa cum o vedem în cadrul Comisiei. Acum acesta va include toate organele, agențiile etc. ale Uniunii Europene. Aici ne aflăm în prezent, deci mai sperăm că Parlamentul va întreprinde, cât mai curând posibil, prima lectură. Apoi vom putea primi, de asemenea, punctele de vedere ale Consiliului, astfel încât să putem începe discuții și negocieri propriu-zise și o decizie să fie, în cele din urmă, luată.

Cu privire la o serie de probleme foarte importante pe care le-ați ridicat, de asemenea, dle Cashman, în raportul dumneavoastră: cred că există alte mijloace pe care să le putem utiliza, deoarece acestea sunt puțin în afara domeniului de aplicare a acestui regulament. Dar acestea reprezintă în continuare inițiative foarte importante. Acestea se referă la registre, la aspecte pe care le-am discutat – astăzi, de exemplu – în cazul cărora putem spori deschiderea și transparența prin alte metode și nu doar prin regulamentul în discuție. Vom continua în această privință. Știu că nu agreeți foarte mult acest lucru, dar am preluat inițiativa de a crea un plan de acțiune privind deschiderea – unele părți ale acestuia fiind discutate astăzi – în cadrul căruia putem să ne unim forțele și să facem eforturi pentru a continua deschiderea și transparența și pentru a lupta în acest sens.

Pe acest ton pozitiv – doresc foarte mult să fie un ton pozitiv – aș dori să vă mulțumesc tuturor și, de asemenea, aș dori să profit de această ocazie pentru a vă ura tuturor Crăciun Fericit și Un An Nou Fericit!

Președinte. – Doresc să profit de această oportunitate pentru a vă mulțumi încă o dată pentru cooperarea dumneavoastră din toți acești ani. Crăciun Fericit și cele mai bune urări.

Am primit cinci propuneri de rezoluție⁽²⁾ prezentate în conformitate cu articolul 115 alineatul (5) din Regulamentul de procedură.

Dezbateră a fost închisă.

Votul va avea loc joi, 17 decembrie 2009.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), în scris. – (PL) Dle președinte, problema accesului la documentele organelor și instituțiilor UE, pe care o discutăm astăzi, este, după părerea mea, foarte importantă în procesul

(2) Vă rugăm să consultați procesele-verbale.

legislativ al Uniunii Europene. Transparența, aici, este esențială, datorită acesteia fiecare cetățean al UE având dreptul de acces la documente, care, conform articolului 15 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, includ nu doar părți din ordinea juridică în vigoare, ci și propuneri de documente juridice. Aceasta înseamnă că orice persoană fizică sau juridică, care are reședința sau sediul statutar în UE poate avea o influență directă asupra noii legislații și acest fapt constituie o formă specială de control public. Regulamentul nr. 1049/2001 care prevalează în prezent asigură accesul adecvat la documentele UE, dar odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona la 1 decembrie 2009, ne confruntăm cu o provocare excepțională, în care rolul și participarea reală a cetățenilor UE a crescut. Accesul nerestricționat la documente este, prin urmare, un factor determinant semnificativ al formei și funcționării viitoare a UE.

16. Situația din Georgia (dezbateri)

Președinte. – Următorul punct se referă la declarațiile Consiliului și ale Comisiei privind situația din Georgia.

Cecilia Malmström, Președintă în exercițiu a Consiliului. – (SV) Dle președinte, tratăm multe domenii diferite în această după-amiază și din acest motiv este atât de minunat să mă aflu în locul rezervat Președinției Consiliului. Subiectul pe care-l vom discuta în continuare este Georgia. Aceasta este o problemă care știu că prezintă interes pentru Parlamentul European și pentru care am personal sentimente foarte puternice. Chiar de la început, aș dori să clarific faptul că UE oferă tot sprijinul pentru stabilizarea și normalizarea situației din Georgiei și pentru reformele democratice din această țară.

Asistăm Georgia în mai multe moduri, foarte specifice: prin Misiunea de monitorizare a UE (EUMM), prin implicarea noastră activă și rolul nostru esențial în negocierile de la Geneva și printr-un ajutor financiar crescut din partea UE, pentru a ușura situația umanitară și pentru a sprijini redresarea economică a Georgiei.

Odată cu lansarea Parteneriatului estic, UE a întărit relațiile cu Georgia, precum și cu alte țări. Oferim oportunitatea de a actualiza relațiile cu ajutorul unui acord de asociere și prin zone de liber schimb extinse. Obiectivul Georgiei este, bineînțeles, să obțină stabilitate și prosperitate. Îi vom ajuta să le obțină. Totuși, pentru a se înregistra un progres real, Georgia trebuie să se concentreze în continuare pe reforme democratice. Acordăm o importanță deosebită problemelor legate de gestionarea socială corectă și de drepturile omului. Apreciem faptul că Georgia este hotărâtă să continue reformele democratice și că este foarte ferm hotărâtă cu privire la un al doilea val de reforme.

Devenind o democrație consolidată, în care cetățenii se bucură de libertăți fundamentale și de drepturile omului, Georgia va avea avantaje foarte mari. Acest lucru va fi benefic pentru țară și pentru cetățenii săi, bineînțeles, dar va fi benefic și prin crearea de oportunități mai bune pentru cei care trăiesc în regiunile separatiste. Mediu politic este tensionat. Negocierile dintre guvern și opoziție trebuie să continue spre un consens asupra elementelor centrale ale creării instituțiilor și asupra problemelor legate de reformele constituționale, reformele electorale, libertatea presei și drepturile omului. Guvernul Georgiei trebuie să păstreze, de asemenea, contactul cu opoziția și cu societatea civilă.

UE este pregătită să ofere asistență în acest scop. Pe lângă cooperarea descrisă în planul de acțiune din cadrul politicii europene de vecinătate, acțiunea bilaterală a Parteneriatului estic oferă o oportunitate deosebită pentru a înregistra progrese în acest domeniu. De asemenea, analizăm directive de negociere pentru un acord de asociere cu Georgia, precum și cu Armenia și Azerbaidjan. Procesul de actualizare a relațiilor noastre cu aceste țări va fi condus de principiile de participare, diferențiere și condiționare, precum și de cel al responsabilității comune. Salutăm angajamentul Georgiei privind îmbunătățirea relațiilor cu UE pe baza perspectivei pe care o creează Parteneriatul estic.

Misiunea de monitorizare a UE este un factor foarte important pentru promovarea stabilității în circumstanțele actuale. Mandatul a fost prelungit până în septembrie 2010. Noi ne concentrăm pe măsurile de promovare a încrederii dintre părți. Ca urmare a acordului de la Geneva privind prevenirea incidentelor și mecanismele de răspuns, misiunea de monitorizare are un rol important în coordonarea mecanismelor între diferitele părți. Mă refer aici la georgieni, ruși și autoritățile *de facto* din Osetia de Sud și din Abhazia.

În ciuda unor dificultăți, părțile au ajuns la un acord asupra unei serii de aspecte, inclusiv înființarea unei „linii directe” care să se ocupe de problemele legate de securitate de la granițele administrative ale Osetiei de Sud și Abhaziei. Mecanismul de monitorizare a utilizat-o pentru a reduce tensiunile dintre părți în urma incidentelor din Marea Neagră și pentru a rezolva un incident de la granița administrativă a Osetiei de Sud, în care 21 de cetățeni georgieni au fost arestați și eliberați ulterior.

Misiunea de monitorizare va continua să conlucreze cu părțile implicate. Tranziția de la prevenirea incidentelor la măsuri pentru promovarea încrederii va fi importantă pentru normalizarea situației. Misiunea constă în monitorizarea așezărilor umane nou construite, relocarea refugiaților interni din timpul războiului din luna august a anului trecut și facilitarea contactului dintre refugiații interni și autoritățile georgiene, ONG-uri și organizațiile internaționale. În această privință, este clar că aproape toți refugiații din interiorul țării care au fost strămutați din cauza conflictelor anterioare trăiesc în continuare în condiții care nu respectă standardele minime internaționale, deși situația s-a îmbunătățit din 2008. Misiunea va continua să ofere asistență oriunde este posibil pentru a facilita contactul cu autoritățile.

Un eveniment foarte important pentru misiune a fost punerea în aplicare a două memorandumuri de înțelegere cu ministerul apărării și cu ministerul de interne din Georgia. Totuși, suntem vigilenți cu privire la riscul ca autoritățile georgiene să înceteze aplicarea memorandumurilor de înțelegere, deoarece există o lipsă de încredere reciprocă între părți.

După cum știți, recent a fost publicat un raport de către Misiunea de Anchetă Internațională Independentă referitor la conflictul din Georgia. Toate părțile implicate și întreaga comunitate internațională pot trage învățăminte din acest raport. Totuși, acesta trebuie privit în ansamblul său și nu selectiv. UE a reiterat în mod constant sprijinul său neabătut pentru suveranitatea și integritatea teritorială a Georgiei în interiorul granițelor recunoscute la nivel internațional. Suntem ferm convinși că o prezență internațională este necesară în Georgia și vom acționa pentru a o asigura. Regretăm că, în ciuda sprijinului din partea majorității statelor, nu a fost posibil să se ajungă la un acord în cazul OSCE.

Poziția UE nu s-a schimbat cu privire la acordurile din 12 august și 8 septembrie. Rusia trebuie să pună în aplicare aceste acorduri integral. În această privință, mai sunt unele probleme importante de rezolvat, de exemplu, controalele la frontieră și accesul general al UE în teritoriile celor două provincii separatiste. Vom ridica aceste probleme în negocierile noastre cu Rusia.

De asemenea, trebuie să privim în viitor. În această privință, negocierile de la Geneva sunt extrem de importante, deși acestea vor fi dificile. Acesta va fi singurul loc unde vor fi prezenți reprezentanții tuturor părților și pentru noi este important să putem avea, cu adevărat, negocieri pragmatice privind evitarea recurgerii la violență și aranjamentele vizând securitatea internațională. Acesta este singura cale posibilă pentru progres și așteptăm cu nerăbdare consultarea care este programată pentru sfârșitul lunii ianuarie 2010. Aceasta ar trebui să fie în folosul tuturor celor care încearcă să obțină stabilitate și dezvoltare pe termen lung pentru Georgia și pentru întreaga regiune.

Benita Ferrero-Waldner, membră a Comisiei. – Dle președinte, dnă Președintă în exercițiu a Consiliului, stimată viitoare colegă, stimați deputați, îmi face plăcere să fiu prezentă aici. Permiteți-mi să spun, de asemenea, că sunt încântată de a avea din nou oportunitatea să vă expun punctele mele de vedere în legătură cu Georgia.

După cum știți, în ultimii doi ani, Georgia trece printr-o perioadă foarte dificilă, atât pe plan extern, cât și pe plan intern.

Războiul cu Rusia din luna august a anului trecut, care a fost menționat mai devreme, a lăsat răni în toată regiunea și Georgia se mai luptă încă cu probleme de bază precum nevoile de primă necesitate pentru peste 200 000 de persoane strămutate, unele dintre ele deja strămutate de la începutul anilor '90. Iar pe plan intern, conflictul de anul trecut a sporit tensiunile din Georgia. Alegerile contestate, de exemplu, au dus la luni de proteste de stradă.

Noi facem tot ce este posibil pentru a ajuta țara să ia măsurile necesare în vederea rezolvării dificultăților. În primul rând, respectăm implementarea angajamentului nostru de asistență, de până la 500 de milioane de euro, în sprijinul redresării Georgiei. Punerea în aplicare a pachetului de asistență post-conflict se desfășoară cu succes și condițiile de trai ale multor cetățeni au fost deja îmbunătățite.

Ne respectăm promisiunile și asistența noastră foarte substanțială asigură asistență pentru relocarea persoanelor strămutate în interiorul țării, dar și pentru stabilizarea economică și sprijin pentru infrastructura Georgiei. În următoarele zile, Comisia va elibera, de asemenea, prima tranșă de 46 de milioane de euro a asistenței macrofinanciare sub formă de subvenții către Georgia, ceea ce constituie o altă parte a acestui pachet cuprinzător.

Totuși, pentru a reuși să ajutăm Georgia să iasă din dificultățile actuale, Georgia trebuie să realizeze, la rândul ei, mai multe, în special în trei domenii.

Mai întâi, Georgia ar trebui să promoveze în continuare reformele democratice. Democrația, statul de drept, respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale reprezintă coloana vertebrală a relațiilor noastre cu toți partenerii estici, iar declarația președintelui georgian de la începutul acestui an, anunțând un „nou val de reforme democratice” și declarând că răspunsul Georgiei la agresiunea Rusiei va fi mai multă democrație, mai multă libertate și mai mult progres, a fost foarte bine primită.

Alegerile locale din Tbilisi, din luna mai, vor fi un test pentru aceste angajamente și alegerile locale vor fi foarte importate, deoarece primarul orașului Tbilisi va fi, pentru prima dată, ales prin vot direct.

Aceasta reprezintă o oportunitate majoră pentru Georgia de a restabili încrederea cetățenilor săi în procesul electoral, oportunitate care trebuie folosită, deoarece deficiențele sistemului electoral rămân o sursă potențială semnificativă de instabilitate politică în Georgia.

Al doilea domeniu în care este necesar ca Georgia să obțină rezultate este în a da dovadă de „toleranță strategică” în perioada imediat următoare conflictului. Așa s-a exprimat însuși președintele Saakashvili. După cum știți, Uniunea Europeană a avut un rol important în încetarea ostilităților și va continua să lucreze pentru o soluție durabilă.

Nu ne vom retrage suportul, după cum s-a susținut, pentru integritatea teritorială și suveranitatea Georgiei. Și vom face tot ce este posibil, prin intermediul misiunii noastre de monitorizare și al rolului de mediator în cadrul negocierilor de la Geneva, pentru a acționa în favoarea normalizării situației.

În același timp, izolarea regiunilor separatiste nu va susține eforturile de rezolvare a conflictului. Dimpotrivă, este necesară o politică inteligentă de angajament cu Abhazia și cu Osetia de Sud.

Prin urmare, apreciem politica declarată a Georgiei de toleranță strategică, care recunoaște din ce în ce mai mult necesitatea de a menține legături cu regiunile separatiste fără restricții, în interesul cetățenilor și al revenirii la stabilitate în regiune.

Eforturile guvernului Georgiei de a elabora o strategie națională pentru regiunile Abhazia și Osetia de Sud merită sprijinul nostru, în special orice efort pentru colaborare mai strânsă în favoarea populației.

Totuși, suntem îngrijorați că legea privind teritoriile ocupate – dacă este pusă în aplicare în mod prea strict – poate crește inutil fricțiunile cu entitățile și astfel poate complica furnizarea de asistență. Există pericolul ca aceasta să împiedice relațiile economice și să determine ca pașii pentru normalizarea contactelor de zi cu zi să nu poată avea loc. În ciuda recomandărilor foarte bune din partea Comisiei de la Veneția a Consiliului Europei, această lege nu a fost încă modificată de Georgia și vom continua să solicităm insistent Georgiei să facă modificările sugerate.

Al treilea punct se referă la faptul că Georgia trebuie să se pregătească în mod activ pentru negocieri în vederea unui nou acord de asociere între Uniunea Europeană și Georgia, în contextul Parteneriatului european și estic. Depunem toate eforturile pentru a sprijini Georgia.

Pregătirile pentru instituirea unui nou cadru legal pentru relațiile noastre bilaterale se desfășoară cu succes. Am pregătit cu promptitudine directivele de negociere pentru un acord de asociere între Uniunea Europeană și Georgia, care sunt discutate în prezent în Consiliu. Proiectul directivei de negociere include înființarea unei zone de liber schimb cuprinzătoare și complexe.

Am prezentat deja Georgiei principalele recomandări pentru măsurile care trebuie luate înainte de a considera că țara este pregătită să se angajeze în acest domeniu al negocierilor. Decizia Georgiei de a utiliza perioada premergătoare negocierilor pentru a accelera propriile pregătiri este judicioasă și cred că este important ca aceasta să abordeze recomandările principale în mod foarte activ.

Între timp, negocierile asupra acordurilor dintre Uniunea Europeană și Georgia de facilitare a eliberării vizelor și de readmitere s-au încheiat în noiembrie și acum așteptăm aprobarea finală din partea ambelor părți. Aceste acorduri sunt o etapă esențială în cadrul parteneriatului nostru, demonstrând încă o dată beneficiile concrete pe care relația noastră mai apropiată le poate aduce poporului georgian. Creșterea mobilității va fi completată de creșterea securității. Am semnat recent o declarație comună privind un parteneriat de mobilitate între Uniunea Europeană și Georgia care va fi încheiat acum.

În concluzie, ne menținem cu fermitate angajamentul de a sprijini Georgia în această perioadă dificilă. Oferim noi oportunități care pot aduce beneficii reale țării și cetățenilor săi, dar Georgia trebuie, de asemenea, să se ajute singură și, dacă ia decizii corecte, vom fi prezenți pentru a oferi sprijin în fiecare moment.

György Schöpflin, în numele grupului PPE. – Dle președinte, sunt foarte impresionat de imaginea foarte amănunțită pe care ne-au prezentat-o dna Președintă în exercițiu și dna comisar cu privire la starea actuală a relațiilor. Relația Uniunii Europene cu Georgia ridică întrebări cu multe consecințe despre intențiile pe care le avem, despre ce este UE și ce aspirăm să fim. S-ar putea ca această relație să fie un test al angajamentului nostru în favoarea valorilor solidarității, drepturilor omului și democrației – valorile pe care le proclamăm.

Este destul de clar că Georgia – atât elitele, cât și societatea – consideră că țara aparține Europei. În același timp, această țară – trebuie să admitem – este într-o situație precară, având în vedere că Rusia, fosta putere colonială, nu a renunțat la aspirația de a revendica un fel de suzeranitate asupra Georgiei sau, de fapt, asupra restului Caucazului de Sud. Tocmai din această cauză există numeroase persoane în Rusia care nu iau în serios statutul de stat independent al Georgiei și sunt de părere că realipirea Georgiei la Rusia este doar o chestiune de timp. Aceasta face ca marea majoritate a cetățenilor georgieni să se considere în mod evident lipsiți de apărare. Această insecuritate s-a intensificat în mod considerabil, ținând cont de conflictul de anul trecut cu Rusia. Nicio țară nu dorește să fie depusată de teritoriul său suveran, așa cum a fost Georgia.

Toate acestea afectează UE – de aici și semnificația Parteneriatului estic. Georgia consideră că are un viitor european, mai ales ca o garanție a securității sale. Evident, există, de asemenea, coridorul energetic din Caucazul de Sud, care este un viitor colac de salvare pentru aprovizionarea cu energie a Europei. Acestea ar fi motive suficient de convingătoare pentru ca Uniunea Europeană să ia în serios aspirațiile europene ale Georgiei, așa cum facem în mod clar, dar există și un argument final, și anume, dacă Europa neglijează aceste aspirații, atunci credibilitatea noastră în lume va fi pusă la îndoială și adversarii noștri vor fi încântați de această demonstrație de slăbiciune a Europei.

Roberto Gualtieri, în numele Grupului S&D. – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, în opinia mea, situația dificilă din Georgia necesită o atenție specială în combinarea apărării dreptului internațional cu o abordare pragmatică și un sentiment de responsabilitate.

Credem că UE a procedat corect reafirmându-și sprijinul pentru integritatea teritorială și suveranitatea Georgiei și, în același timp, salutăm prudența de care a dat dovadă luând act de alegerile din Abhazia, lucru care credem că este conform cu o metodă bazată pe încurajarea permanentă a dialogului și a dezbaterii politice și pe sprijinul în favoarea proceselor democratice. Evoluția internă a regiunii și evoluția contextului internațional sprijină această decizie de a încuraja dialogul și de a crește în continuare responsabilitatea Europei în diversele domenii în care aceasta și-a luat angajamente: inițiativele Comisiei în sprijinul procesului democratic din Georgia și în sprijinul refugiaților, eforturile de a menține deschise negocierile de la Geneva și activitățile misiunii de monitorizare a Uniunii Europene, aceasta din urmă cu atât mai valoroasă și mai vitală cu cât este în prezent singura misiune internațională în Georgia.

Salutăm activitatea desfășurată de misiune și contribuția acesteia la stabilizarea regiunii, la funcționarea prevenirii incidentelor și a mecanismului de răspuns, precum și la procesul anevoios de restabilire a încrederii între părți. În același timp, suntem conștienți că dezvoltarea procesului democratic, cu privire la care trebuie să fim generoși și exigenți, precum și acordul de asociere, ar putea fi cheia unei schimbări durabile în Georgia.

Ulrike Lunacek, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Dle președinte, dnă Președintă în exercițiu a Consiliului, dnă comisar, aș dori să discut două subiecte în particular. Primul este relația dintre ajutorul economic și asistență, pe de o parte și dezvoltarea democratică, pe de altă parte, iar al doilea privește câteva întrebări fundamentale abordate în raportul Tagliavini.

Dnă Ferrero-Waldner, ați afirmat pe bună dreptate că asistența financiară și economică pentru Georgia este necesară și că Uniunea Europeană trebuie să o ofere în continuare. De asemenea, ați numit trei condiții pentru oferirea acestei asistențe, care sunt reforma democratică, libertățile de bază și certitudinea juridică. Pentru mine este foarte importantă o întrebare. În trecut, Georgia și guvernul său au achiziționat, din păcate, cantități foarte mari de arme, în special la declanșarea conflictului de anul trecut. Cum intenționați să vă asigurați că finanțarea europeană nu este utilizată în acest scop?

În al doilea rând, aș dori să menționez un caz privind drepturile omului pe care l-au tratat, de asemenea, Consiliul Europei și dl Hammerberg. Doi adolescenți din Osetia de Sud sunt în continuare reținuți, deși i s-a promis dlui Hammerberg că aceștia vor fi eliberați. Ați luat vreo măsură în această privință? Credeți că este posibil ca aceștia să fie eliberați în viitorul apropiat?

Un ultim aspect: raportul Tagliavini a descris în mod clar, pentru prima dată, modul în care a apărut conflictul, prin acumularea xenofobiei și a incitării la ură. Ce vor face Comisia și Consiliul în această privință, pentru a

dezamorsa situația și pentru a clarifica faptul că aceste aspecte precedă conflictul armat și că este important să punem capăt acestora chiar înainte să apară?

Michał Tomasz Kamiński, în numele Grupului ECR. – (PL) Dle președinte, nu voi ascunde faptul că sunt dezamăgit de ambele declarații pe care le-am ascultat. Astăzi, în Parlamentul European, noi, reprezentanții autorității Uniunii Europene, punem accentul, pe bună dreptate, pe rolul democrației. Îți ținem prelegeri președintelui Saakashvili privind schimbările pe care trebuie să le introducă acesta în țara sa. Aș dori să menționez că acesta a introdus deja foarte multe schimbări, iar Georgia de astăzi și Georgia de acum câțiva ani sunt țări complet diferite. Totuși, nu am uitat că în prezent, tancurile rusești se află într-o mare parte a teritoriului Georgiei. Stimați deputați, dacă aveți impresia că tancurile rusești au adus cuiva democrația, în orice moment al istoriei, vă înșelați profund. Tancurile rusești nu aduc democrația, tancurile rusești aduc subjugare.

Discutăm, astăzi, despre situația din Georgia, dar în intervenția reprezentantului Consiliului, am auzit cuvântul Rusia o singură dată, deși bineînțeles, Rusia este cheia situației din Georgia. Nu spun că în Georgia totul este ideal. Mai sunt cu siguranță multe aspecte de îmbunătățit. Totuși, rușii ne râd în față nerespectând acordul în cinci puncte negociat în numele Uniunii Europene de președintele Sarkozy. Trebuie să întreb: de ce mai sunt prezente unitățile armatei rusești în satul Pereva? A fost menționat vreodată rușilor acest aspect?

Dacă vorbim despre necesitatea democrației, a drepturilor omului, a toleranței și a libertății de expresie, subscriu la toate acestea. Totuși, credem că Rusia promovează în prezent aceste valori în Georgia sau că agresiunea rusă împotriva Georgiei face parte din lupta pentru democrație? Nu, acesta este un act de imperialism brutal. Uniunea Europeană trebuie să se opună acestui imperialism brutal. Doar atunci prietenii noștri georgieni vor avea încredere în cuvintele noastre, când le spunem că mai au încă multe de făcut – și sunt de acord cu acest lucru – pentru ca țara lor să îndeplinească în totalitate standardele noastre europene.

Totuși, nu trebuie să blamăm Georgia când, pe de altă parte, avem Rusia, unde jurnaliștii incozi sunt uciși, unde instigarea la ură împotriva vecinilor și minorităților este limbajul oficial al presei și este limbajul principalilor politicieni ruși. Trebuie să dezaprobăm aceste aspecte, deoarece astfel vom putea fi credibili în ceea ce spunem tuturor celorlalte țări, inclusiv Georgiei, despre democrație. Doresc să fac apel la Uniunea Europeană pentru a apăra integritatea teritorială a Georgiei în mod ferm și hotărât, în numele valorilor pe care le împărtășim cu toții și pentru a apăra libertatea și democrația din Georgia împotriva agresiunii rusești.

Andreas Mølzer (NI). – (DE) Dle președinte, dnă comisar, cred că politica externă a UE în această regiune nu este foarte coerentă. Caucazul este cunoscut ca o regiune de tranzit energetic, la fel ca și Rusia, care este un partener strategic important și de importanță majoră pentru noi. Ținând cont de situația delicată, UE și-a permis să fie ademenită de președintele Saakashvili în criza georgiană, probabil sub influența abordării dependente de SUA a unora dintre statele membre. Lipsa de perspectivă politică în criza georgiană nu numai că va accentua divizarea internă din cadrul Uniunii, ci va tensiona foarte mult relațiile cu Rusia. Nota de plată va veni sub forma disputei pentru gaz. Rămâne de văzut dacă noile persoane din fruntea UE își vor dovedi competența în acest caz.

Dacă Bruxellesul dorește să susțină drepturile omului, atunci ar trebui să intervină în Georgia cu privire la posibila fraudă electorală, la condițiile de lucru care sunt echivalente cu sclavia și la restricțiile împotriva dreptului de a demonstra, care reprezintă o încălcare a Cartei Drepturilor Fundamentale.

Bruxelles-ul ar trebui să adopte o abordare echilibrată cu privire la problema georgiană ținând cont, în egală măsură, de interesele legitime atât ale Georgiei, cât și ale Rusiei.

Vytautas Landsbergis (PPE). – Dle președinte, pe vremea când mai eram încă un copil, țara mea a fost invadată de sovietici. La școala mea primară, a trebuit să învățăm câteva cântece noi. Unul dintre ele era georgian la origini, despre o fată al cărei nume era Suliko. Ocupația a fost negativă din toate punctele de vedere; doar acel cântec a fost frumos.

Au trecut mulți ani și recent ne-am întâlnit din nou cu această fată, Suliko, de această dată ochii ei negri fiind înlăcrimați și ea fiind plină de semne care arătau că a fost bătută. Aceasta a fost abuzată încă o dată acum un an – jefuită, bătută și apoi violată. Noi, cei 27 de gentilomi europeni, ne uităm apoi mirați la ea și vorbim într-un mod ciudat: Cum s-a putut întâmpla așa ceva? Cu ce a greșit ea? Comportamentul ei l-a supărat pe violator? Iată exact ce spune acesta: „Ea m-a provocat!” S-a opus aceasta cererilor lui? Ar fi imprudent: nimeni, în special hoțul și violatorul, nu poate fi confruntat sau demonizat. Ea ar fi putut să fie mai flexibilă, întâmpinând asalturile cu delicatețe, dar a încercat să se apere două zile întregi – aceasta a fost cea mai mare greșală a ei. Acum nimeni nu poate spune cine a fost agresorul: el spune că ea l-a atacat.

Aceasta este situația într-o judecătorie de provincie îndepărtată, de la marginea Europei, unde marele moșier nu poate fi condamnat în niciun caz – dar ea poate fi. Astfel, acum avem o problemă nouă cauzată de ea, deoarece afacerile noastre cu dl violator au fost ușor prejudiciate. Data viitoare, dl violator va primi pilula noastră specială, „Mistral”, pentru a-i crește potența.

Doamnelor și domnilor din Europa, nu ezitați astfel în apropierea următorului război.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Aș dori să mulțumesc dnei comisar Ferrero-Waldner și în special dnei Cecilia Malmström, care este acum printre noi în calitate de ministru, dar care va fi în curând și comisar. În primul rând, aș dori să adresez mulțumirile mele sincere pentru raport, care conține câteva informații foarte importante. Vă rog să-mi permiteți să spun că de la ultimele două runde de extindere, vecinii estici ai Uniunii Europene s-au apropiat, de fapt, foarte mult de Uniune, ceea ce este o evoluție valoroasă din numeroase puncte de vedere, nu doar din cauza proximității geografice, ci parțial și din cauza unei politici externe bazate pe ideea sferelor de influență ale Rusiei, fără a mai menționa importanța crescută a securității energetice.

Din această perspectivă, programul Parteneriatului estic are o importanță vitală, deoarece poate asigura și distincția, dar totuși stabilește în mod clar legături mai strânse cu aceste țări. Georgia este țara din regiunea Caucazului care este cea mai dedicată valorilor Uniunii Europene. Aș dori să menționez și să subliniez două aspecte, începând cu pregătirile pentru procesul de facilitare a eliberării vizelor. Această măsură nu este importantă doar din perspectiva relațiilor umane, ci este importantă, de asemenea, deoarece știm că cetățenii Osetiei de Sud și ai Abhaziei care dețin pașapoarte rusești se bucură deja de beneficiile acesteia, ceea ce a creat o astfel de tensiune încât agravează și mai mult situația. Al doilea aspect pe care aș dori să-l subliniez este existența unor conflicte nerezolvate în patru dintre țările care aparțin dimensiunii estice a politicii europene de vecinătate, fapt asupra căruia trebuie să ne îndreptăm toată atenția.

În cele din urmă, aș dori să mulțumesc dnei comisar Ferrero-Waldner pentru toate eforturile pe care le-a depus pentru a aduce această regiune mai aproape de Uniunea Europeană.

Milan Cabrnach (ECR). – (CS) Parlamentul European monitorizează îndeaproape situația din Georgia și acordă o atenție deosebită acestei țări. Președintele Parlamentului European, dl Jerzy Buzek, s-a întâlnit cu președintele Saakashvili la sfârșitul lunii octombrie, în timp ce la începutul lunii noiembrie, în cadrul unei reuniuni comune a Comisiei pentru afaceri externe, a Delegației pentru cooperarea cu Rusia și a Delegației pentru cooperarea cu țările din Caucazul de Sud, deputații Parlamentului European au discutat raportul Tagliavini privind situația din Georgia, iar în cadrul reuniunii extraordinare a acesteia din Strasbourg, de pe 26 noiembrie, membrii Delegației pentru Caucazul de Sud au avut o întrunire cu Giorgi Baramidze, ministru în guvernul georgian.

Susținem întotdeauna integritatea teritorială și suveranitatea Georgiei. Susținem o soluție pașnică la situația din Georgia și la conflictul dintre Georgia și Rusia. Exercițăm presiuni pentru ca observatorii de pace să aibă acces nu doar la zonele administrate de guvernul georgian, ci și în zonele ocupate. În același timp, insistăm pentru posibilitatea de a oferi asistență umanitară și în aceste teritorii ocupate. Suntem îngrijorați de soarta refugiaților, care au trebuit să-și părăsească locuințele cu forța și care nu se pot întoarce acasă și apreciem eforturile depuse de guvernul georgian pentru asigurarea unor condiții de trai demne pentru toți refugiații. Solicităm insistent ambelor părți implicate în conflict să respecte acordul de încetare a focului și să-și respecte angajamentele pe care le-au luat pentru o rezolvare pe cale pașnică.

Elena Băsescu (PPE). - Stimați colegi, acum câțiva ani existau voci care îi criticau aspru pe cei care susțineau importanța strategică a regiunii Mării Negre pentru Europa. Timpul a demonstrat, însă, că Europa este strâns legată de aceste țări din zona Mării Negre.

În zona Mării Negre, Georgia are o importanță strategică deosebită pentru securitatea energetică, deoarece rute de aprovizionare, precum gazoductul NABUCCO, conducta petrolieră Baku-Tbilisi, terminalul petrolier de la Supsa sunt strâns legate de stabilitatea acestei țări. Conflictele din august 2008 din Georgia au demonstrat că orice conflict înghețat poate re izbucni oricând, afectând grav stabilitatea și securitatea întregii zone.

Este de datoria noastră să aducem Georgia în zona de stabilitate și securitate euro-atlantică, chiar dacă influența Rusiei este încă foarte puternică. La fel de necesară este recunoașterea dreptului refugiaților, al persoanelor strămutate și al urmașilor acestora de a se întoarce în Abhazia, indiferent de originea etnică.

Totodată, acordarea cetățeniei de către Rusia, locuitorilor din Abhazia și Osetia îi devaforizează clar pe cetățenii georgieni, deoarece nu există încă un acord de acordare a vizelor de către UE, deși am auzit-o mai devreme pe reprezentanta Comisiei spunând că se întreprind demersuri în acest sens.

România s-a implicat în cadrul misiunii de monitorizare a UE în Georgia, atât la nivel operațional, cât și pe teren, dar și în cadrul cartierului general de la Tbilisi. Țara noastră își menține totodată angajamentul de a face eforturi deosebite de apropiere a Georgiei de UE și NATO. De asemenea, vom trimite un expert național care își va desfășura activitatea la birourile NATO de la Tbilisi. Salutăm poziția președinției UE. În niciun caz nu vom recunoaște așa-zise state create ilegal și conflictual în regiunile separatiste, nici procese electorale organizate ilegal, precum cel desfășurat în Abhazia, recent. Președintele republicii separatiste georgiene pro-ruse a câștigat scrutinul cu un procent de 59,4 % și țin să menționez că niciunul din cei cinci candidați la președinție nu a respins categoric ideea reunificării cu Georgia.

Maria Eleni Koppa (S&D). – (EL) Dle președinte, Uniunea Europeană are responsabilitatea să aducă o contribuție decisivă la stabilitate în imediata sa vecinătate, cu respectarea dreptului internațional și încrederea în principiile sale.

În special în cazul Georgiei, trebuie să ne menținem poziția privind respectarea integrității teritoriale și a granițelor țării, recunoscute la nivel internațional. În același timp, totuși, trebuie să ținem seama, de asemenea, de realitatea conflictelor nerezolvate. Uniunea Europeană trebuie să poată media și să aibă o contribuție constructivă față de ambele părți, Georgia și Rusia, astfel încât să poată fi găsită o soluție.

În conjunctura actuală, trebuie să transmitem trei mesaje principale:

În primul rând, soluțiile unilaterale și violente nu sunt acceptabile; în al doilea rând, că dezbaterile privind aderarea sau nu a Georgiei la NATO sunt inoportune și că, din contră, ar trebui să se pună accentul pe continuarea și pe încheierea cu succes a negocierilor de la Geneva și, în al treilea rând, că misiunea observatorilor UE din Georgia este un factor de stabilitate și de întărire a încrederii. Prin urmare ar trebuie recunoscută contribuția sa pozitivă, acțiunile sale ar trebui intensificate și aceasta ar trebui încurajată să-și continue eforturile, în special în domeniul încălcării drepturilor omului și a dreptului umanitar internațional.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Dle președinte, din păcate, nici în intervenția dnei Malmström, nici în cea a dnei Ferrero-Waldner nu am auzit nimic despre situația cu care ne confruntăm cu adevărat în Georgia. Mă refer la situația umanitară și umană dramatică. Am avut impresia că nici noi și nici cele două doamne nu suntem responsabili pentru lipsa de reacție din partea Uniunii Europene.

Situația este cu adevărat dramatică. Acordul în șase puncte nu este pus în aplicare. Pe teritoriul Georgiei are loc purificare etnică. Limba georgiană este interzisă în multe locuri. În multe locuri nu se permite desfășurarea activității misiunii noastre în Georgia și noi suntem responsabili pentru aceasta. Dna Ferrero-Waldner a vorbit despre asistența macrofinanciară pe termen lung care este prevăzută pentru Georgia și despre faptul că vom avea un acord de asociere cu Georgia. Toate acestea sunt foarte bune, dar întrebarea la care trebuie să răspundem cu toții este: ce am făcut în legătură cu acest aspect? Sunt foarte dezamăgit, nu doar de ceea ce au spus astăzi aici persoanele responsabile cu această politică, ci și de politica UE în sine.

Jacek Protasiewicz, (PPE). – (PL) Dnă comisar, dnă Malmström, spre deosebire de colegii mei deputați polonezi, nu voi fi atât de critic în evaluarea mea asupra activităților Uniunii Europene din acest domeniu, deoarece doresc să-mi exprim satisfacția față de declarația Consiliului din 12 decembrie, care comentează fără echivoc asupra recentelor alegeri prezidențiale din Abhazia. De asemenea, doresc să subliniez sprijinul pentru activitățile Uniunii Europene, deoarece UE recunoaște fără echivoc independența ambelor regiuni la nivel internațional. Știu ce spun din experiența raporturilor cu Belarusul.

Totuși, sunt de acord că Uniunea Europeană trebuie să fie hotărâtă în ce privește aplicarea planului în șase puncte de încetare a focului negociat de președintele Sarkozy. Spun acest lucru în special ținând cont de declarațiile îngrijorătoare ale Înaltului Reprezentant pentru afaceri externe, dna Ashton, conform cărora aceasta va adopta linia unei diplomații pașnice. Sper ca diplomația pașnică să nu însemne permisiunea de a încălca acordurile încheiate în numele Rusiei cu reprezentanții Uniunii Europene.

Alexander Mirsky (S&D). – (LV) Mulțumesc, dle președinte, doamnelor și domnilor, aș dori să adresez o întrebare celor care apără poziția dlui Saakashvili: ați fost în Osetia de Sud? Ați văzut ce a făcut armata Georgiei în Zhinvali? Eram acolo în timpul războiului și am văzut cu ochii mei. Ceea ce a făcut autoritatea statului georgian este o crimă împotriva cetățenilor din Osetia și din Abhazia. În legătură cu ocupația, am discutat cu multe persoane din Osetia și din Abhazia. Locuitorii Osetiei sau Abhaziei nu doresc să trăiască în aceeași țară cu dl Saakashvili. Dacă mai este cineva care dorește să rezolve această problemă internațională cu ajutorul armelor, așa cum a făcut dl Saakashvili, în Rusia există o zicală: „Zamučujutsja pilj glatatj”. Înseamnă că succesul nu va veni niciodată. Vă mulțumesc.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Dle președinte, dacă Uniunea nu sprijină Tbilisi pe plan politic și economic, vom ușura planurile Rusiei de a-și realiza politica neo-imperialistă față de Georgia și acest lucru va destabiliza și mai mult situația în Caucaz. Prin urmare, Uniunea trebuie să persevereze.

Atunci când reiterăm sprijinul nostru pentru integritate teritorială, suntem conștienți oare că, de fapt, planul în șase puncte nu este respectat deloc? Pe de o parte, afirmăm că dorim o Georgie democratică, liberă și cu teritoriul intact, în timp ce pe de altă parte, misiunii noastre de monitorizare nu i se permite accesul în zone aflate de-a lungul granițelor cu republicile separatiste. Alt motiv de preocupare este fenomenul răpirilor, care a devenit o practică curentă a Rusiei în zonele ocupate. La începutul lunii noiembrie, mai mulți adolescenți au devenit victimele acestui fenomen. Cel mai tânăr abia dacă are 14 ani. Kremlinul încearcă, în mod evident, să îl discrediteze pe președintele Georgiei prin încercarea de a demonstra că acesta nu poate garanta securitatea cetățenilor săi. Activitățile destabilizatoare ale Rusiei creează o amenințare enormă la adresa securității locuitorilor din zonele de frontieră și conduc la o escaladare a conflictului din regiune.

Dle președinte, trebuie să acționăm mai ferm, deoarece o Georgie democratică și intactă din punct de vedere teritorial înseamnă mai multă securitate pentru Uniunea Europeană și pentru Europa.

Kristiina Ojuland (ALDE). – (ET) Dle președinte, dnă comisar, dnă ministru, doamnelor și domnilor, cu ceva timp în urmă, când discutam despre Georgia, v-am amintit că, în pragul aniversării căderii zidului Berlinului, era momentul potrivit pentru a adresa întrebarea când vom marca ziua în care Osetia de Sud și Abhazia vor fi din nou unite cu țara mamă, Georgia. În prezent nu avem un răspuns la această întrebare, deși în toate documentele noastre, fie în Parlamentul European fie în alte instituții, subliniem importanța integrității teritoriale a Georgiei din punctul de vedere al dreptului internațional și din acest motiv suntem prezenți cu toții aici.

Săptămâna trecută a avut loc la Bruxelles o discuție foarte fructuoasă cu Carl Bildt, reprezentantul țării care deține Președinția, care a spus că Georgia este testul decisiv pentru Uniunea Europeană, în special în legătură cu întrebarea dacă vom putea sau nu să apărăm într-o zi ideea restabilirii integrității teritoriale a Georgiei și a respectării tuturor drepturilor omului și drepturilor refugiaților astfel cum sunt prevăzute în dreptul internațional. Sunt de acord cu toți colegii mei care s-au referit aici la o situație proastă în ceea ce privește drepturile omului – aceasta nu poate fi acceptată.

În cele din urmă, dar nu mai puțin important, totuși, aș dori să fac o solicitare. Săptămâna trecută, am participat la o întrunire cu viceprim-ministrul georgian, Giorgi Baramidze, a cărui mare rugămintă a fost: vă rog mult de tot, Uniune Europeană, faceți ceva în ce privește diplomația preventivă pentru a preveni posibila escaladare a oricăror noi conflicte.

Tunne Kelam (PPE). – Dle președinte, nu pot decât să fiu de acord cu declarația conform căreia cel mai bun răspuns al Georgiei la agresiunea Rusiei trebuie îl constituie un număr mai mare de reforme democratice.

În același timp, UE are propria responsabilitate deoarece, după cum s-a afirmat pe bună dreptate, relațiile dintre Uniunea Europeană și Georgia vor deveni un precedent pentru succesul Parteneriatului estic și al rolului Uniunii Europene în regiune.

Ținând cont de importanța Georgiei, mă întreb dacă aceasta a fost discutată în timpul recentului Summit Uniunea Europeană - Rusia, deoarece Rusia nu pune în aplicare acordul în șase puncte și misiunea UE este în situația jenantă de a nu i se permite accesul în teritoriile separatiste. UE ar trebuie să aibă o poziție mai fermă în acest caz.

Dnă comisar, ați menționat un ajutor de 46 de milioane de euro. Aș dori doar să vă întreb dacă ajutorul respectiv va ajunge în Georgia anul acesta. Care va fi calendarul?

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Cred că, în lumina discuției noastre, ar trebui să revenim la ceea ce a spus dna Malmström la început – Georgia are nevoie de o deschidere nouă și extinsă din partea Uniunii Europene. Aceasta ar trebui să cuprindă asistență macrofinanciară împreună cu începerea rapidă și imediată a negocierilor, în măsura în care este posibil, asupra acordului de asociere. Aceasta ar trebui să cuprindă, de asemenea, începerea negocierilor – acesta este cel de-al treilea aspect pe care vreau să-l subliniez – asupra facilitării eliberării vizelor și, în final, ar trebui să permitem Georgiei să-și garanteze securitatea deschizându-i drumul pentru aderarea la NATO.

Totuși, cred că astăzi nici măcar acesta nu este motivul pentru care doresc să intervin în această parte a discuției. Aș dori să adresez o întrebare retorică dnei Ferrero-Waldner: nu vă întrebați de ce aproape toți vorbitorii au atras atenția asupra subiectului planului Sarkozy? Vă rog să răspundeți la această întrebare. Vă

rog să ne spuneți de ce, nici în intervenția inițială și nici în declarațiile dumneavoastră ulterioare, nici în declarațiile dnei Ashton, nimeni nu a auzit niciun un răspuns sub forma unei simple evaluări pentru a determina dacă planul Sarkozy a fost pus în aplicare sau nu? Este normal ca cele mai importante instituții ale Uniunii Europene să nu fie demne de o declarație clară din partea dumneavoastră asupra acestui subiect?

Mairead McGuinness (PPE). – Dle președinte, ieri în Irlanda, o conferință a tratat subiectul asistenței și al Europei de Est. Una dintre țările despre care am discutat a fost Georgia și a fost foarte îmbucurător să aud cât de mare este progresul înregistrat în cazul unui anumit grup de persoane fără voce – copii cu deficiențe, atât intelectuale, cât și fizice, precum și tineri – dar și foarte deprimant să aflăm că cei implicați cred că acțiunile lor au regresat cu 10 ani, din cauza conflictului.

Aș dori să solicit, deoarece am fost implicată ieri, să vă amintiți de cei mai vulnerabili atunci când încheiem acorduri comerciale și purtăm discuții. Aceasta a fost o dezbateră foarte importantă, dar situația umanitară teribilă a fost descrisă de alți colegi și există un grup de persoane care este mereu uitat; am vrut doar ca vocea lor să se facă auzită astăzi, aici.

Tadeusz Zwiefka (PPE). – (PL) Dle președinte, doamnelor și domnilor, trebuie să ținem cont de faptul că Georgia este o țară mică, deși este situată într-o poziție extrem de strategică în Caucazul de Sud, fapt care cauzează o situație de conflict cu puternica sa vecină de la nord, Rusia. Prin urmare sunt recunoscătoare dnei comisar pentru declarația sa, conform căreia ajutorul pe care Georgia l-a așteptat atât de mult va fi lansat mâine.

Să ne amintim că atunci când Georgia s-a înscris pe drumul reformei democratice și a decis să fie mai strâns legată de Europa de Vest decât de Rusia, așa cum a fost timp de decenii și poate chiar de secole, aceasta a pierdut un partener economic care cumpăra 80 % din producția ei. Nu am făcut nimic pentru a umple golul și a cumpăra bunuri fabricate în Georgia, pentru a ne asigura că țara poate funcționa. În legătură cu aceasta, sunt complet de acord cu declarația, precum și cu anunțul privind un plan macrofinanciar pentru Georgia.

Încă un lucru: Dnă comisar, nu trebuie să considerăm că, în sfera politică, Georgia este un partener complet îndepărtat, deoarece Georgia se află într-o situație geopolitică incredibil de complicată. În legătură cu aceasta, nu-mi imaginez că, în timpul negocierilor pe care Uniunea Europeană le poartă cu Rusia, nu se menționează nimic despre situația din Georgia. Nu doresc să menționez din nou planul în șase puncte al președintelui Sarkozy, deoarece toți au făcut acest lucru, dar trebuie să ne amintim că contactele noastre cu un partener atât de puternic precum este Rusia, care, desigur, sunt extrem de importante pentru noi, trebuie să se refere și la partenerii noștri mai mici, care ne sunt apropiați și la care ținem.

Seán Kelly (PPE). – Dle președinte, politica este doar un loc de muncă atunci când este egocentrică. Aceasta devine o vocație atunci când îi ajută pe alții – când Goliat vine în ajutorul lui David. În acest caz, Uniunea Europeană este Goliat care vine în ajutorul Georgiei, David, și salut acest lucru. Lângă aceasta se află, totuși, alt Goliat sub forma Rusiei, cu o agendă diferită de cea a Georgiei. Este important ca Uniunea Europeană să-și demonstreze forța rezistând la acest amestec nejustificat.

Săptămâna trecută am participat la Congresul PPE de la Bonn și acolo a luat cuvântul președintele Georgiei. Acesta a subliniat eforturile pe care le face țara sa în combaterea corupției, agenda acesteia pentru reformă în vederea asigurării creșterii economice și, de asemenea, dorința acesteia de a avea un acord de liber schimb. Întrebarea mea este următoarea: când crede Comisia că va fi încheiat acest acord de liber schimb, având în vedere că sunt întrunite condițiile pentru acesta?

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – Dle președinte, discutăm aspirațiile Ucrainei, ale Moldovei și ale Georgiei. Este vorba despre aspirații similare, de apropiere față de Uniunea Europeană.

Se pare că aceasta este o problemă pentru noi. Mă întreb ce se va întâmpla peste 10 ani, când aceste aspirații se vor transforma în dezamăgire și nu vor mai exista aspirații de aderare la Uniunea Europeană, și niciun fel de așteptări. Aceasta va fi o situație mult mai dificilă pentru noi. Georgia este țara cu cel mai mare sprijin din partea societății în ceea ce privește aderarea la Uniunea Europeană și cu cel mai mare sprijin pentru NATO, dintre toate țările Parteneriatului estic. Aceasta a realizat, de asemenea, cel mai mare progres al reformelor economiei de piață.

Dacă nu acționăm mai rapid, vom avea aceeași situație ca și în cazul Turciei, unde societatea se distanțează de aspirațiile sale europene. Aceasta va fi o situație foarte periculoasă în ciuda – și poate din cauza – altor mișcări politice din jurul acestor țări. Vedem ce se întâmplă în Rusia și în momentul în care aspirațiile Georgiei

de aderare la Uniunea Europeană vor fi ezitante, ne-am putea confrunta cu o situație care este destul de periculoasă pentru toate țările Uniunii Europene.

Cecilia Malmström, Președinta în exercițiu a Consiliului. – (SV) Dle președinte, știu că acest subiect trezește foarte mult interes. Cei dintre dumneavoastră care au urmărit cu atenție acest subiect știu, de asemenea, că Președinția suedeză a dedicat mult timp Georgiei. Ministrul de externe suedez, Carl Bildt, a avut oportunitatea, joia trecută, să discute despre Georgia cu dumneavoastră, în cadrul Comisiei pentru afaceri externe.

UE va continua să ofere Georgiei asistență politică, tehnică și financiară substanțială. Aceasta va implica, după toate probabilitățile, apeluri permanente privind respectarea suveranității și integrității teritoriale a Georgiei și continuarea misiunii de monitorizare a UE, precum și a rolului nostru foarte important de mediator în negocierile de la Geneva. Negocierile de la Geneva sunt platforma relevantă. Aceste negocieri avansează anevoios, dar cu toate acestea avansează și toate părțile sunt reprezentate.

De asemenea, vom oferi în continuare asistență financiară pentru perioada imediat următoare conflictului. După cum au atras atenția mulți dintre dumneavoastră, situația umanitară este în continuare foarte îngrijorătoare. Dna McGuinness are, bineînțeles, dreptate să afirme că în această situație suferă cei mai vulnerabili.

La reuniunea cu partenerii noștri ruși de dialog, UE va continua să pună accentul pe necesitatea punerii în aplicare a acordului în șase puncte de încetare a focului și a măsurilor ulterioare – retragerea forțelor în pozițiile deținute la data de 7 august 2008. Vor fi menționate în special Perevi, Akhagori și defileul Kodori, la fel cum ați făcut mulți dintre dumneavoastră.

Încheierea misiunii OSCE în Georgia și a grupului de observatori ONU a însemnat eliminarea unor elemente esențiale ale importantei structuri de securitate internaționale. Acum, singura prezență internațională rămasă este misiunea de monitorizare a UE. Aceasta contribuie în mod semnificativ la securitate și la normalizare. De aceea este atât de important ca misiunea de monitorizare să aibă acces la regiunile separatiste. Acest lucru este important pentru securitatea și stabilitatea Georgiei. Acesta este un aspect important pe care UE va pune în continuare accentul în relația cu toți partenerii de dialog relevanți.

UE va continua, bineînțeles, să sprijine integritatea teritorială a Georgiei, dar avem, de asemenea, un interes strategic pentru menținerea contactului cu regiunile separatiste și pentru menținerea unei uși deschise către restul lumii pentru populația acestor zone separatiste. Aceasta ne poate ajuta să punem treptat bazele unei soluționări a conflictului prin implicarea continuă a UE, prin măsuri menite să promoveze încrederea de o parte și de cealaltă a granițelor administrative și prin contactele stabilite între diferitele populații.

UE va continua să fie foarte activă în această privință. Comisia și dna Ferrero-Waldner sunt foarte dedicate acestui lucru, ca și Parlamentul European și sunt foarte recunoscătoare pentru aceasta.

Benita Ferrero-Waldner, membră a Comisiei. – Dle președinte, în primul rând, vă mulțumesc pentru discuția deschisă pe care am avut-o astăzi.

Am crezut că mulți dintre dumneavoastră știu ceea ce facem pentru Georgia. Georgia a primit din partea noastră asistență politică, economică și umanitară substanțială, dar este ca și cum nu am fi făcut nimic. Acest lucru nu este deloc adevărat.

În primul rând, Uniunea Europeană și dl Sarkozy au pus capăt războiului. În al doilea rând, aveți dreptate, există un plan în șase puncte care, din păcate, nu a fost încă pus în aplicare în întregime, dar de fiecare dată când lucrăm cu Rusia, acesta este pe agenda noastră. Acest lucru este absolut clar.

Este adevărat, după cum a precizat Președinta Consiliului, că singura platformă unde am început cu adevărat să avansăm, chiar și încet, este la Geneva, prin urmare negocierile de la Geneva trebuie să continue.

Avem nevoie, de asemenea, de deschidere și de sprijin din ambele părți, deoarece este vorba de un conflict dificil și noi suntem, ca să spunem așa, mediatori în acest conflict. Aceasta este chestiunea politică principală.

Trebuie să continuăm și știm foarte bine că Rusia este un partener foarte important de cealaltă parte. În același timp, avem o vecinătate comună și, prin urmare, discutăm întotdeauna foarte clar despre aceste probleme cu Rusia. Este necesar, după cum am afirmat, ca atitudinea ambelor părți să progreseze, ceea ce am spus și în intervenția mea, dacă vă amintiți. Acesta este primul aspect.

Al doilea aspect privește frontul economic și umanitar, unde colaborăm foarte strâns. Pachetul de 500 de milioane de euro a fost cel mai mare pachet pe care am reușit să-l obținem. În cazul politicii de vecinătate nu

sunt atât de multe fonduri pe care le-aș fi putut mobiliza, dar am făcut acest lucru deoarece am crezut că Georgia avea nevoie de acestea după război și după toate distrugerile care au avut loc – în special pentru cei mai vulnerabili.

Am vizitat personal taberele de persoane strămutate în interiorul țării și am vizitat casele care au fost renovate prin programele noastre.

Pot să-i spun dnei Lunacek că eu însămi am semnat un acord cu georgienii prin care aceștia se angajează în mod absolut să nu utilizeze nici măcar un cent din banii Uniunii Europene. Ne controlăm întotdeauna fondurile, deci în mod normal ar trebui ca niciun cent din banii noștri să nu finanțeze reînarmarea părții georgiene.

Nu pot, bineînțeles, să controlez acțiunile Georgiei privind alte aspecte, dar în privința fondurilor noastre pot fi foarte clară.

Sunt și alte lucruri care au fost menționate. De exemplu, cei doi adolescenți care sunt deținuți în continuare în Osetia de Sud. Acestea sunt probleme pe care le menționăm, bineînțeles, rușilor. Discutăm despre ele, dar deocamdată, din păcate, nu avem nicio soluție și nici noi nu putem intra în Osetia de Sud.

Cât privește principiul, bineînțeles că am clarificat principiul. Există integritate teritorială și suveranitate și spunem acest lucru în mod clar în legătură cu Georgia. Absolut. Una este, totuși, să vorbești despre principii și alta este să pui în aplicare aceste principii imediat. Acest lucru, din păcate, este uneori foarte dificil.

Permiteți-mi să vorbesc, de asemenea, despre raportul Tagliavini. Simplul fapt că acest raport a fost publicat este foarte important. Știți că am sprijinit acest raport independent. O cunosc pe dna Tagliavini de foarte mult timp, de când eram președintă în exercițiu a OSCE, în anul 2000, în calitate de ministru de externe al țării mele. Ea a fost atunci reprezentanta mea specială pentru Caucaz. Este o femeie foarte curajoasă și independentă și trebuie să menționez faptul că a realizat un raport excelent.

Acest lucru este util deoarece raportul a clarificat aspectele. Tragem învățăminte din aceasta, dar putem ajuta în continuare Georgia doar prin mijloace diplomatice.

Toate acestea fiind spuse, pot să mai precizez doar că am muncit foarte mult, în primul rând la politica de vecinătate spre est și acum la Parteneriatul estic.

Ieri am participat la o reuniune ministerială foarte importantă, organizată de Președinția suedeză, cu cei șase miniștri de externe din cadrul Parteneriatului estic, inclusiv ministrul de externe al Georgiei.

În cadrul acesteia am discutat, de asemenea, toate posibilitățile, dar credeți cu adevărat că putem oferi totul fiecărei țări fără ca aceasta să-și aducă contribuția? Nu putem. Trebuie să le solicităm să-și aducă contribuția. Aceasta înseamnă că trebuie să-și aducă contribuția și în ceea ce privește comerțul, deoarece un acord de liber schimb poate fi încheiat doar când există legislația potrivită. Nu le putem cere pur și simplu să vină în Uniunea Europeană dacă Consiliul nu este în unanimitate de acord în această privință.

Există aspecte care trebuie privite din mai multe puncte de vedere, dar sprijinim Georgia mai mult decât oricine altcineva. Prin urmare sper ca această politică, după cum au afirmat unii, să fie sprijinită cu adevărat de dumneavoastră. Aceasta este o politică prin care încercăm să-i sprijinim cât de mult posibil, dar trebuie să vedem și din partea Georgiei un comportament adecvat.

Președinte. – Dezbaterăa a fost închisă.

(Ședința a fost suspendată la ora 19.55 și reluată la ora 21.00)

PREZIDEAZĂ: DL MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Vicepreședinte

17. Răspunsuri care trebuie date pentru relansarea economiei în statele membre ale Uniunii Europene în țări din Europa Centrală și de Est

Președinte. – Următorul punct este declarația Comisiei privind răspunsurile pentru relansarea economiei în statele membre ale Uniunii Europene din Europa Centrală și de Est.

Joaquín Almunia, *membru al Comisiei*. – (ES) Dle președinte, doamnelor și domnilor, criza economică a afectat toată Europa. S-ar putea spune că a afectat întreaga lume, dar în Uniunea Europeană, aceasta a afectat în special țările din Europa Centrală și de Est, noile state membre, dintr-o serie de motive. În primul rând, deoarece acestea sunt, evident, economii mai fragile decât economiile mai mature, industrializate și consolidate din Europa Occidentală și, de asemenea, pentru că acestea sunt economii care nu dispun de un sistem financiar în care a fost generată criza, prin urmare fiind dependente într-o mare măsură de investițiile externe directe pentru a-și finanța creșterea economică. În momentul declanșării crizei și în special când criza s-a agravat, în 2008, aceste investiții au fost oprite și au lăsat economiile respective în lipsă de fonduri pentru a-și finanța creșterea, fonduri pe care nu au reușit să le substituie din propriile economii și din resurse interne.

Acestea fiind spuse, este evident, de asemenea, că nu toate economiile din țările Europei Centrale și de Est au fost afectate în egală măsură. Unele economii au fost pregătite mai bine pentru a face față loviturilor crizei. Unele economii au avut înțelepciunea, înaintea crizei, să avanseze reforme politice care au oferit o bază mai solidă modelului lor de creștere.

În orice caz, Uniunea Europeană și Comisia, ca parte a instituțiilor europene în general, au reacționat la criză, în special cu o serie de măsuri care au răspuns la o preocupare specifică și care, în termeni relativi, au fost mai benefice pentru țările din Europa Centrală și de Est.

Planul european de redresare economică, adoptat la sfârșitul anului 2008, este un plan bazat pe stimulente fiscale care au fost, în mod logic, mai puternice în marile economii ale zonei euro din Europa Occidentală. Totuși, prin încurajarea activității interne de cerere în țările Europei Occidentale, aceste stimulente au permis pieței să fie în continuare o sursă de creștere prin cerere externă pentru țările Europei Centrale și de Est.

Pe lângă Planul european de redresare economică, deciziile adoptate de instituțiile europene au crescut creditarea de către Banca Europeană de Investiții. Cifrele pentru 2009 nu sunt, bineînțeles, cele finale, dar pot estima că creditarea din partea Băncii Europene de Investiții la sfârșitul acestui an va fi probabil cu peste 50 % mai mare față de împrumuturile acordate de aceasta în 2007, anul premergător crizei.

Banca Europeană de Investiții a acordat o importanță specială operațiilor sale de finanțare din țările Europei Centrale și de Est, într-o serie de direcții și de activități. Pentru aceasta, a utilizat instrumente pe care Banca le-a inițiat înainte de criză, precum Jeremie, Jessica și Jasper, precum și alte acțiuni. De asemenea, Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare (BERD), având în vedere că nu este o instituție strict a Uniunii Europene, și-a intensificat acțiunea sub impulsul țărilor europene și al Comisiei Europene, care sunt acționari ai băncii.

Fondurile structurale au jucat, de asemenea, un rol pozitiv, pe care îl au întotdeauna pentru țările care trebuie să beneficieze de politica de coeziune, dar când a început criza, au fost luate decizii, de exemplu, de a crește resursele care puteau fi alocate din fondurile structurale pentru țările care beneficiază de acestea, în special pentru țările Europei Centrale și de Est.

Din păcate, Consiliul nu a sprijinit o inițiativă a Comisiei pentru ca Fondul Social European să furnizeze 100 % din finanțare în timpul crizei (2009 și 2010) pentru o serie de activități în vederea sprijinirii lucrătorilor și a politicilor active de pe piața muncii.

După cum știți deja, mecanismul de sprijinire a balanței de plăți era un instrument care nu mai fusese utilizat din 1993. Acest instrument este utilizat pentru a oferi finanțare pentru țări care întâmpină dificultăți în asigurarea finanțării externe, din cauza balanței lor de plăți sau pentru țări care întâmpină dificultăți în finanțarea propriilor necesități bugetare. Plafonul acestuia a crescut de la 12 miliarde de euro la 50 de miliarde de euro, la inițiativa Comisiei și cu acordul Consiliului, iar din cele 50 de miliarde de euro, aproximativ 15 miliarde de euro au fost utilizați în operațiuni de asistență financiară pentru trei țări din Europa Centrală și de Est, care sunt membre ale Uniunii Europene: Ungaria, Letonia și România.

În cele din urmă, aș dori să menționez așa-numita inițiativă de la Viena, promovată și încurajată de instituțiile europene, împreună cu instituțiile financiare internaționale. Aceasta a coordonat acțiunea sistemului financiar privat care, în multe dintre aceste țări, este organizat de fapt în jurul băncilor din Europa de Vest care au investit și care au filiale și birouri în țările Europei Centrale și de Est.

Inițiativa de la Viena a însemnat coordonarea acțiunilor, inclusiv menținerea pozițiilor și a riscurilor la care s-au expus băncile private în țările respective. A fost posibilă menținerea la nivel maxim a unui sistem financiar care contribuie la finanțarea consecințelor crizei și a investițiilor necesare pentru ieșirea din criză. Aceasta în ciuda anunțurilor referitoare la riscurile excesive la care s-au expus unele bănci din Europa Occidentală stabilite în țările respective. Adevărul este că până acum, nu a trebuit să deplângem nicio „victimă” printre

aceste bănci, ci din contră, acestea au menținut un nivel rezonabil de capitalizare și de activitate financiară în contextul condițiilor dificile în care funcționează sistemul.

Vedem deja primele semne pozitive. Vedem, de asemenea, provocări semnificative. Aceasta înseamnă că nu am terminat tot ce aveam de făcut. Trebuie să acordăm în continuare o atenție deosebită modului de utilizare optimă a instrumentelor de care dispun instituțiile europene, pentru a ajuta aceste țări să pornească pe calea spre redresare și să iasă din criză.

Dacă îmi permiteți să vă prezint un exemplu pozitiv, vă voi vorbi despre Polonia, care este singura țară din Uniunea Europeană care continuă să mențină o creștere pozitivă și care nu a înregistrat creștere negativă în niciun moment, pe toată durata crizei. Singura din toată Uniunea Europeană este o țară din Europa Centrală și de Est și unul dintre noile state membre.

În final, aș dori să menționez importanța monedei euro ca ancoră pentru strategiile vizând contracararea loviturilor crizei și ieșirea din aceasta. Moneda euro este un punct de referință pentru ghidarea strategiilor adecvate în vederea ieșirii din criză. În această regiune este o țară care s-a alăturat zonei euro în mijlocul crizei, Slovacia, iar ieri, autoritățile slovace au organizat o conferință la Bratislava, salutând modul în care moneda euro i-a protejat de cele mai grave consecințe ale crizei și în care îi ajută să treacă prin criză în condiții mult mai bune decât cele cu care ar fi să se confrunte dacă nu ar fi aparținut zonei euro.

Altă țară din regiune, Estonia, dorește să adere la zona euro și să-și integreze moneda în euro în 2011. Până acum, indicatorii și gradul de conformitate cu criteriile Tratatului de la Maastricht, acum Tratatul de la Lisabona, arată că se poate atinge acest obiectiv. Nu putem garanta acest lucru până la publicarea, în primăvară, a raportului de convergență corespunzător, dar este posibil ca Estonia să adere la zona euro în 2011.

Pentru țările din afara Uniunii Europene care fac parte din regiune, țările candidate sau țările cu statut de candidat potențial, aderarea la Uniunea Europeană este, de asemenea, un punct puternic de sprijin pentru a se garanta că aceste țări adoptă politicile și strategiile adecvate.

Prin urmare, este adevărat că există o multitudine de dificultăți. Este adevărat că economiile acestor țări sunt mai fragile. Este adevărat că consecințele unei crize precum cea prin care trecem sunt, pentru cetățenii acestor țări, mult mai dureroase decât consecințele pentru cetățenii țărilor cu sisteme de protecție socială și cu sisteme sociale mult mai organizate, mai puternice și mai consolidate.

Trebuie menționat, totuși, că instrumentele de care dispun instituțiile europene și simplul fapt că acestea aparțin Uniunii Europene și că au oportunitatea să facă parte din uniunea economică și monetară, este un factor pozitiv și nu un obstacol în ceea ce privește confruntarea cu o criză precum cea în care ne aflăm.

Arturs Krišjānis Kariņš, în numele Grupului PPE. – (LV) Dle președinte, dle Almunia, pentru a susține redresarea economiilor statelor membre din Europa Centrală și de Est, sunt posibile două abordări: să oferim pește sau să oferim o undiță. Bineînțeles, cel mai bine este să oferim o undiță. Dificultatea este să știm ce tip de undiță ar trebui să fie. Baza și indicatorul redresării economice este crearea de noi locuri de muncă. Pentru ca acest lucru să fie posibil, sunt necesare investiții. Unul dintre principalele obstacole în calea investițiilor din regiune este lipsa de claritate în ceea ce privește stabilitatea cursului de schimb național și introducerea monedei euro. În prezent, introducerea monedei euro în noile state membre este similară unei curse hipice, în care fiecare stat încearcă să se desprindă de grup și să intre în zona euro.

S-ar putea ca în această situație de criză, unele state membre să-și provoace singure daune; de exemplu, prin reducerea rapidă a cheltuielilor bugetare, acestea ridică șomajul peste nivelul pe care îl pot suporta propriile economii. Se poate întâmpla, de asemenea, ca un stat membru care aderă la zona euro să aducă prejudicii economiei unui stat vecin din afara zonei euro, prin atragerea investițiilor și prin creșterea ratei șomajului din țara vecină. Uniunea Europeană este formată pe baza principiului de solidaritate. Când numărul de state membre ale UE a crescut în 2004, a fost elaborată și adoptată o strategie comună pentru primirea acestor state membre în Europa. Cred că Comisia Europeană ar trebui să reexamineze procesul de introducere a monedei euro și ar trebui să pregătească o strategie clară pentru introducerea acesteia, care să nu influențeze în mod indirect statele membre să aducă prejudicii propriei țări sau țărilor vecine. Nu este necesar să se schimbe criteriile de stabilitate, dar trebuie elaborat un plan comun și un calendar pentru întreaga regiune, astfel încât să putem introduce o monedă unică în Europa utilizând o procedură recunoscută și clară pentru toți. Aceasta ar fi undița care ar ajuta economiile din regiune să se redreseze, lăsând cale liberă investițiilor și creării de noi locuri de muncă.

Sergio Gaetano Cofferati, în numele Grupului S&D. – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, după cum ați atras atenția pe bună dreptate, dle comisar Almunia, consecințele acestei crize financiare și economice grave s-au resimțit în țări din toată lumea și, bineînțeles, în cele din Europa. În UE, țările care au fost afectate cel mai mult sunt țările cele mai slabe ale Uniunii, cele despre care discutăm acum.

Acestea sunt țările care au aderat la Uniune recent și care sunt în afara zonei euro. Prin urmare, este important să ne gândim la ele și să identificăm cele mai eficiente acțiuni, astfel încât acestea să poată face parte din Europa, văzută ca un tot unitar, și să participe, prin urmare, la viața Europei, pe picior de egalitate cu celelalte țări. În consecință, trebuie să existe intervenții de politică monetară, începând cu cele ale Băncii Centrale Europene, deoarece, dacă nu contribuim la creșterea PIB-ului lor și a investițiilor în sistemele lor de producție, acestea nu vor fi capabile să redreseze dezechilibrele care le creează greutate în prezent, să satisfacă criteriile de la Maastricht și să adere la zona euro. Este important, de asemenea, după cum ați menționat, să existe alte acțiuni, precum un acces mai ușor la resursele furnizate de fondurile europene și la finanțarea BEL.

Cred, totuși, că nu ar trebui să uităm că aceste acțiuni trebuie întreprinse, de asemenea, într-un cadru de acțiuni simultane pentru alte țări slabe din Europa. Nu este doar o problemă a țărilor despre care discutăm astăzi, după cum știm cu toții, din păcate și din toate aceste motive, nu mai putem întârzia crearea unui sistem european de finanțare, capabil să sprijine investițiile cu o viziune cuprinzătoare pentru Europa. Mă refer la instituirea unui fond finanțat prin euroobligațiuni, care cred că este singura soluție practică pe care au la dispoziție statele membre și Uniunea Europeană.

A sosit timpul, în acest moment, să demonstrăm curaj politic și viziune cu privire la dorința de a depăși criza și a crea condiții pentru dezvoltarea competitivă a Europei, o dezvoltare care ar asigura bunăstarea tuturor europenilor.

Guy Verhofstadt, în numele Grupului ALDE. – (FR) Dle președinte, motivul pentru care noi, împreună cu alți deputați prezenți aici, am solicitat această dezbatere este faptul că o nouă cortină de fier a apărut odată cu criza economică, dle comisar. Această cortină de fier monetară îi separă pe cei din afara zonei euro de cei din interiorul ei.

Multe probleme care afectează în prezent majoritatea statelor baltice, de exemplu – ați menționat Polonia, dar aș putea, bineînțeles, să menționez Bulgaria, România, Ungaria – sunt cauzate de faptul că acestea nu se află în zona euro. Prin urmare, acestea trebuie să-și utilizeze în continuare moneda locală și acest fapt dă naștere în prezent unor consecințe dăunătoare, devastatoare. Putem vorbi cât dorim de o redresare economică, dar în țările respective, nu are loc deocamdată nicio redresare economică. În unele dintre aceste țări, rata șomajului este peste 20 % și salariile din sectorul public au trebuit reduse cu peste 20 %. Cifrele legate de creșterea lor economică sunt într-adevăr pesimiste.

Este important să le permitem să adere la zona euro cât mai repede posibil. Totuși, în prezent, acestea suferă de pe urma efectelor nocive ale acestei situații. În mod clar, ideea nu este să schimbăm condițiile Pactului de stabilitate și creștere – nimeni nu a cerut acest lucru. Acestea nu trebuie modificate deoarece, după cum ați spus pe drept cuvânt, zona euro a acționat ca un scut împotriva crizei economice și financiare. Totuși, trebuie să ajutăm aceste țări într-un mod diferit, nu prin schimbarea condițiilor Pactului de stabilitate și creștere, ci prin compensarea efectului negativ pe care îl au de suferit acestea din cauză că se află în afara sistemului. Dacă nu facem acest lucru, vor mai trece câțiva ani înainte ca acestea să adere la zona euro.

Am făcut un număr de sugestii, am elaborat un plan în șase puncte și am solicitat Comisiei Europene să-l ia în considerare. Prin urmare, avem nevoie ca Banca Centrală Europeană, Comisia Europeană și Banca Europeană de Investiții să coopereze între ele. Ce măsuri trebuie puse în aplicare în acest context? În primul rând, Banca Centrală trebuie să furnizeze, de asemenea, lichidități băncilor locale. Aceasta a oferit lichidități băncilor din Europa de Vest; de asemenea, a furnizat indirect resurse băncilor suedeze, de exemplu, dar unele bănci locale nu au primit nimic de la Banca Centrală Europeană.

Aceste șase puncte includ alte propuneri. De exemplu, de ce să nu creștem proporția finanțării din partea UE și să reducem proporția finanțării din partea statelor a fondurilor sociale, regionale și de coeziune etc.? Într-adevăr, statele membre nu dispun în prezent de resursele bugetare necesare pentru a finanța anumite proiecte. Prin urmare, am putea trece la o finanțare de 75 % din partea Europei și 25 % din partea statelor membre, în special, a statelor baltice.

Am menționat doar două dintre cele șase idei foarte practice pe care le-am prezentat și asupra cărora poate fi luată o decizie de către Banca Centrală Europeană, de către Comisie sau de către Banca Europeană de Investiții. De aceste lucruri au nevoie statele respective. În ceea ce mă privește, nu consider un progres faptul

că Fondul Monetar Internațional intervine în aceste țări și dictează modul în care ar trebui să se comporte. În opinia mea, este rolul Europei să decidă ce trebuie făcut.

Aceasta este solicitarea pe care o formulăm. În orice caz, am fost în aceste țări și am fost șocat de faptul că acești oameni se simt abandonați de Uniunea Europeană în lupta lor de zi cu zi. Solicit insistent Comisiei Europene să revină cu un plan credibil pentru statele din Europa Centrală și de Est și, în special, pentru statele baltice.

Tatjana Ždanoka, în numele Grupului Verts/ALE. – Dle președinte, provin din Letonia, o țară afectată puternic de criza financiară. Din cauza politicii iresponsabile a guvernelor de dreapta, Letonia risca falimentul în lipsa asistenței financiare externe. Acum discutăm despre soluții financiare și economice diferite, care ar putea schimba situația în mai bine. Bineînțeles, trebuie să discutăm în mod adecvat toate soluțiile, inclusiv introducerea accelerată a monedei euro. În același timp, mi-e teamă că perspectiva financiară și economică este doar o față a monedei. Trebuie să discutăm, de asemenea, perspectiva socială.

În prezent, instituțiile UE sunt percepute ca personaje negative de mulți cetățeni letoni: personajele negative care determină guvernul nostru neajutorat să reducă pensiile și salariile, personajele negative care trebuie învinovățite de marginalizarea socială și de sărăcie. Sunt mulți politicieni care cultivă această percepție, în special în cadrul coaliției aflate la putere, deoarece, dacă oamenii cred că guvernul este de vină pentru criza socială curentă, guvernul nu va supraviețui apropiatelor alegeri generale.

Cred că Letonia și alte țări din regiune au nevoie urgentă de ajutorul UE? Da, așa cred. Dar cred cu fermitate că avem nevoie de un mecanism puternic de control și că avem nevoie de condiții foarte stricte în domeniul politicii sociale. Fondurile UE ar trebui să ajungă, înainte de toate, la oamenii obișnuiți, nu la bănci sau la birocrăția de stat. Prin urmare, folosindu-mă de această oportunitate, aș dori să le solicit tuturor colegilor mei și deputați în Parlamentul European să semneze declarația scrisă 0056/2009, care a fost inițiată de reprezentanții grupurilor politice, privind condiționalitatea socială pentru ajutorul din partea Uniunii Europene.

Roberts Zīle, în numele Grupului ECR. – (LV) Dle președinte, dle comisar, vă mulțumesc, dle Verhofstadt, pentru prezentarea întrebării. Totuși, adresarea întrebării în timpul dezbaterii din această seară poate produce confuzie printre cetățenii Uniunii Europene din Europa de Vest. „Și noi trebuie să suferim din cauza crizei financiare, pentru că Europa Centrală și de Est, prin guvernarea sa neglijentă, a creat aceste probleme atât pentru ea însăși, cât și pentru noi”. O astfel de viziune depreciază încrederea deja afectată puternic în politica de coeziune a Uniunii Europene. Exemplul statelor baltice, totuși, ne demonstrează că suntem în aceeași situație. Interesul sectorului bancar scandinav pentru cota de piață și profitul ridicat a eliminat, în realitate, monedele naționale din statele baltice de pe piața creditelor, în special de pe piața creditelor ipotecare. Cu un curs de schimb național fix, răspunderea civilă a debitorilor față de creditori a fost foarte ridicată: riscul valutar din valoarea unui angajament cu un preț prea ridicat a fost suportat în întregime de debitori.

La sfârșitul anului 2008, în cadrul unor negocieri tensionate între guvernul leton, Fondul Monetar Internațional, Comisia Europeană și guvernul suedez, a fost adoptată decizia de a cumpăra în întregime a doua bancă comercială ca mărime, utilizând doar banii contribuabililor letoni și de a menține un curs de schimb național puternic. Prin urmare, cetățenii letoni, pierzând-și veniturile, competitivitatea și, posibil, calitatea societății pentru o perioadă îndelungată, au salvat sectorul bancar al țărilor scandinave și al altor investitori, cel puțin în statele baltice, deoarece efectul de domino în cazul căderii băncilor ar depăși cu mult granițele Letoniei și ar ajunge, de exemplu, până la fondurile de pensii scandinave, ca acționari ai băncilor. Da, Comisia Europeană ne-a ajutat și Fondul Monetar Internațional a finanțat această opțiune, dar partea leului din împrumut revine stabilizării sectorului bancar.

Deoarece nu am acceptat intrarea în incapacitate de plată și am menținut un curs de schimb puternic, am devalorizat economia noastră cu 20 % din PIB, dar în realitate, i-am ajutat pe vecinii estonieni, al căror avantaj a fost, bineînțeles, că au avut un echilibru bugetar responsabil timp de mai mulți ani, să introducă euro începând cu 2011. Este și mai ciudat că pentru uniunea monetară europeană, un exemplu precum cel al Estoniei este chiar foarte necesar. Aceasta, ca să spun așa, demonstrează că criteriile de la Maastricht pentru introducerea monedei euro funcționează chiar și în timp de criză. Nu că nu ne-am bucura pentru estonieni, dar sacrificiul nostru, prin cumpărarea băncii, a fost în mod cert o măsură de solidaritate pentru a nu-i pune pe vecinii noștri și, de asemenea, pe investitorii agresivi într-o situație dificilă. Am dorit doar să vedem o anumită solidaritate din partea responsabililor europeni cu politica financiară, inclusiv în ceea ce privește subiectul barierei împotriva intrării de state noi în zona euro.

Politicienii din Letonia au fost nevoiți să ia măsuri extrem de dure, cu care majoritatea colegilor mei deputați din vechile țări europene nu a trebuit să se confrunte nici măcar în visele lor cele mai urâte. Totuși, nu ne stă în putere să eliminăm riscul valutar al datoriei private cu care se confruntă cetățenii noștri și nu dorim să ne comportăm ca niște huligani, prin introducerea unilaterală a monedei euro sau permițând monedei euro să circule în paralel cu moneda noastră națională. Totuși, scopul societății noastre îmbătrânite demografic nu poate fi acela de a-și sacrifica mulți ani schimbând în fiecare secundă latsi în euro pentru a restitui creditele la bănci, iar seara, rugându-se ca latsul să rămână puternic în fața euro.

Alfreds Rubiks, în numele Grupului GUE/NGL. – (LV) Vă mulțumesc, dle președinte, în opinia mea, privind problema modernizării politicii sociale și asistenței pentru statele din Europa Centrală și de Est, există multă retorică, dar de fapt nu se face mai nimic. O politică socială nouă nu a fost integrată complet în macroeconomia Uniunii Europene. Bugetul este redus și nu ține pasul cu extinderea Uniunii Europene. Străduindu-se să-și extindă zona de influență, Uniunea Europeană ajută adesea țări din afara UE mai mult decât statele noi ale UE. Prin urmare, nu este o întâmplare că în Letonia, de exemplu, majoritatea locuitorilor o duc mai rău în prezent decât înainte de aderarea la Uniunea Europeană. Peste 90 % din pensionari supraviețuiesc dintr-un venit aflat sub pragul de subzistență.

Șomajul a atins 20 % în Letonia, produsul intern brut a scăzut cu 19 %, datoria publică depășește bugetul anual și pensiile au scăzut cu 10 %. Oamenii protestează, părăsind Letonia, anunțând greve ale foamei pe termen nelimitat sau oferindu-și organele spre vânzare pentru a obține bani să-și întrețină familiile. Numărul de sinucideri este în creștere. Politica de securitate socială neoliberală a Uniunii Europene trebuie schimbată. Capitalismul a cauzat criza, dar muncitorii și pensionarii sunt cei care plătesc pentru a ieși din ea. Investițiile din partea companiilor și băncilor multinaționale capitaliste majore pentru rezolvarea problemelor cauzate de criză sunt minime. Uniunea Europeană permite claselor superioare și băncilor să fie salvate cu ajutorul impozitului pe venit de la stat, cu alte cuvinte cu banii cetățenilor.

Țările din Europa de Est doresc o alocare egală a subvențiilor pentru agricultură, din cauză că în prezent, subvențiile sunt concentrate mai mult către vechile state membre, care, în același timp, distorsionează piața liberă a forțelor de muncă. Trebuie să punem capăt abordării inegale în calculul și acordarea plăților directe și separării acestor plăți de fabricarea produselor specifice. Comisia Europeană și Parlamentul trebuie să adopte, în mod democratic, regulamente pentru a proteja nu doar interesele marilor producători și bancheri, ci și pe cei săraci din bogata și democratica Uniune Europeană.

Jaroslav Paška, în numele Grupului EFD. – (SK) Criza economică și financiară a avut un efect mult mai sever asupra țărilor care trec prin schimbări din Europa Centrală și de Est decât asupra democrațiilor stabile din Europa de Vest. Prin urmare, este corect să căutăm moduri de a compensa această evoluție economică nefavorabilă. Nu trebuie să uităm, totuși că miracolele se întâmplă doar în basme. Prin urmare, cerința principală și fundamentală în vederea schimbărilor în mai bine este o politică financiară și economică responsabilă a guvernului și o legislatură modernă, de dreapta și funcțională în fiecare țară afectată. Doar atunci va fi posibil, prin măsuri industriale concrete, să jucăm un rol în asistarea treptată a dezvoltării economice.

Pentru ca o astfel de asistență să fie eficientă, resursele financiare nu trebuie cheltuite pe beneficii sociale sau pe consum și nici nu trebuie cheltuite pe locuri de muncă absurde, create artificial. Nu ar trebui să fie posibil, de exemplu, ca un guvern să utilizeze o astfel de asistență pentru a relua funcționarea unei termocentrale vechi care produce mai multe emisii decât energie electrică doar pentru că se presupune că ar crea câteva locuri de muncă noi.

Dacă dorim să ajutăm cu adevărat țările afectate, trebuie să sprijinim doar proiectele financiare care au un grad ridicat de inovare și care protejează în mod consecvent mediul. Să ne asigurăm că fondurile investite în aceste programe de asistență contribuie la o restructurare a companiilor și aduc un efect pe termen lung în țările afectate și prin urmare în întreaga Europă, de asemenea.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) În primul rând, ar trebui să găsim o soluție pentru a evita crize similare în viitor. Problemele cauzate de sistemul financiar global mătură lumea, având un impact direct asupra economiei reale, deoarece companiile nu au acces la credit, care este factorul indispensabil al economiei. Învățămintele pe care le tragem sunt evidente. Este clar că trebuie să renunțăm la încrederea acordată autoreglementării și supremației pieței și să acceptăm și să aplicăm rolul de reglementare al statului.

Vorbim despre redresare economică, dar bineînțeles, obiectivul final pe care dorim să-l realizăm prin aceasta este să protejăm locurile de muncă. Aceasta înseamnă că este acordată prioritate, de asemenea, sprijinului acordat întreprinderilor mici și mijlocii în Europa, deoarece acestea oferă în prezent majoritatea locurilor de

muncă. Condițiile pentru obținerea accesului la credit sunt o problemă fundamentală. Cu siguranță, băncile au acționat în mod rațional, după cum am auzit de la dl Almunia. Aceasta se aplică și la Ungaria, de exemplu, unde toate băncile comerciale sunt filiale ale unor bănci cu capital străin. Prin urmare, din cauza prudenței lor, acestea au încercat să restrângă creditarea astfel încât au paralizat și economia locală.

Subvențiile directe, pe care UE le permite, de asemenea, sunt necesare în mod evident, dar nu ar trebui acordate acelor guverne, precum guvernul maghiar curent, care sprijină în principal instalarea companiilor multinaționale mai degrabă decât a întreprinderilor mici și mijlocii. Astăzi am discutat problema Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală când am tratat modificarea proiectului de lege a finanțelor pe 2009 al Comisiei Europene. În acest proiect, Comisia a adoptat măsura semnificativă și drastică a blocării acestor fonduri, deși acestea sunt prevăzute în mod precis pentru menținerea populației rurale.

De ce discutăm separat despre această regiune? Motivul este că aceasta a devenit mult mai vulnerabilă decât partea de vest a Europei. Trebuie să ne întoarcem în timp în anii '90, când a devenit clar că speranța noastră – că economia noastră din Ungaria va deveni, de asemenea, independentă în această democrație – a fost zadarnică. Această regiune a suferit de pe urma poverii tot mai grele a rambursării ratelor care acopereau datoriile moștenite, precum și al epuizării resurselor naturale și umane ieftine, în timp ce toate acestea generau venituri financiare foarte importante în țările occidentale. De aceea mă simt obligat să spun acum, pe bună dreptate, că această regiune ar trebui să primească mai multă asistență, deoarece aceasta înseamnă să obținem o compensație parțială.

Enikő Győri (PPE). – (HU) Doamnelor și domnilor, criza a demonstrat că țările din Europa Centrală și de Est din afara zonei euro sunt mult mai vulnerabile decât cele în care este utilizată moneda unică. Ca urmare a dependenței lor de exporturi puternice și de capitalul străin, precum și a nivelului ridicat de îndatorare în valută a populației, viteza de redresare este, de asemenea, mai redusă decât în acele țări care beneficiază de securitatea zonei euro. Dacă solidaritatea dintre statele membre nu funcționează în realitate, nu doar ca slogan, coeziunea internă a Uniunii Europene se va reduce, împiedicând astfel întreaga performanță a UE.

Totuși, nu avem nevoie de instrumente noi ale UE pentru a realiza această solidaritate, mai ales nu donații. Oportunitățile și resursele existente trebuie utilizate în mod rațional. În acest scop, Banca Centrală Europeană poate ajuta la menținerea constantă a lichidităților băncilor din regiune. Banca Europeană de Investiții poate ajuta, de asemenea, prin furnizarea de credite specifice întreprinderilor mici și mijlocii din regiune, în timp ce instituțiile UE pot ajuta prin adaptarea regulilor pentru utilizarea banilor din fondurile de coeziune și fondurile structurale potrivit situației extreme. Aș dori, în special, să vă atrag atenția asupra faptului că mulți preferă să trateze țările Europei Centrale și de Est la un loc, deși aceste țări sunt foarte diverse, cu strategii diferite de ieșire din criză.

De exemplu, după aproape opt ani de administrare socialistă incompetentă, Ungaria și-a epuizat toate resursele. În prezent, aceasta este nevoită să dea dovadă de moderație, care este în contrast deplin cu acțiunile practice adoptate în alte țări europene pentru gestionarea crizei, bazate pe redresarea economică. În timp ce guvernele Europei de Vest se gândesc deja la elaborarea strategiilor de ieșire din criză, unele țări din Europa Centrală și de Est, care au fost afectate cel mai grav de criză, se confruntă în continuare cu recesiune majoră și în 2010. Prin urmare, când vine vorba despre elaborarea strategiilor de ieșire din criză, este foarte important să existe un mod de diferențiere între țări.

Liderii UE nu ar trebui să elaboreze reguli standard care nu ar face decât să exacerbeze mai mult situația unor țări și pe cea a populației acestora. La elaborarea regulamentelor noi ale sistemului financiar, trebuie acordată atenție asigurării că înăsprirea cerințelor de capital nu generează concurență neloială între bănci. Băncile din Europa Centrală și de Est care s-au dovedit a fi sănătoase nu au primit nicio injecție de capital de la nimeni. Aceasta înseamnă că ar fi mult mai dificil pentru ele să facă față regulamentelor mai stricte privind cerințele de capital decât omologii lor din Europa de Vest, care au beneficiat de asistență. Aceasta ar cauza o scădere a dorinței de creditare, care nu era prea mare oricum, întreprinderile mici și mijlocii ajungând în cele din urmă victime ale acestei situații. Trebuie să evităm acest scenariu cu orice preț.

Ivari Padar (S&D). – (ET) Dle președinte, în primul rând, aș dori să-i adresez sincere felicitări dlui Almunia pentru activitatea sa foarte eficientă de până acum. Pentru toate statele membre ale Uniunii Europene, există multe probleme comune și, în același timp, fiecare țară are propria politică economică și propriile probleme specifice și trebuie să fim în mod categoric autocritici. Argumentul că doar noile state membre ale Uniunii Europene au fost îndeosebi grav afectate de criză nu este adevărat. Îndreptați-vă atenția spre țările în care băncile au avut nevoie de sprijin economic – acestea sunt, în principal, vechile state membre, nu cele noi. În mod similar, problemele fiscale sunt mai mari în zona euro decât în afara ei.

În același timp, este clar că băncile care operează multinațional nu au creat un risc suplimentar. Situația a fost exact opusă. Băncile care operau în mai multe țări au fost cele mai sigure și au reușit să-și stabilizeze situația în multe state partenere beneficiare. Băncile care au avut probleme sunt băncile care au luat pur și simplu decizii comerciale greșite, după cum a fost cazul, de exemplu, cu Royal Bank of Scotland.

Kristiina Ojuland (ALDE). – Dle președinte, aș dori să mă alătur vorbitorului anterior și să-i mulțumesc comisarului Almunia. Acesta are o imagine clară asupra diferențelor din diferitele țări din Europa Centrală și de Est și asupra stării curente a situației lor economice și financiare.

Comisarul a menționat Estonia. Provin din Estonia și nu a fost ușor să ne îndeplinim aspirațiile de aderare la zona euro, dar lucrul pe care cred că l-am putea împărtăși cu celelalte țări din jur este autoresponsabilitatea. Nu am auzit cuvântul „autoresponsabilitate” până acum în timpul dezbaterii din această Cameră; există doar cuvântul „solidaritate”. Cum să ne așteptăm la solidaritate dacă avem concurenți mondiali importanți, precum China și India, care ne depășesc rapid? Cred că ar trebui să fim mult mai pragmatici în Uniunea Europeană și să ne gândim pentru ce sunt responsabile guvernele noastre naționale.

Este dificil să faci reduceri în aceste vremuri. În Estonia, a fost foarte dificil să reducem cheltuielile guvernului și totuși facem acest lucru de ani de zile. În anii buni – în anii de prosperitate – am reușit să creăm rezerve și nimeni altcineva – doar guvernele statelor membre – nu este responsabil pentru aceasta.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Dle președinte, reprezint Polonia – o țară care poate nu trebuie să fie îngrijorată de criză în modul în care, de exemplu, sunt Ungaria sau Letonia, dar în țara mea, în ciuda propagandei guvernamentale, șomajul crește, de asemenea, în mod clar și astăzi a avut loc o demonstrație în Varșovia, la care au participat muncitorii protestatari de pe șantierele navale, care tocmai și-au primit ultima parte din salariile compensatorii în urma concedierilor colective.

Conform unei analize efectuate de Banca Națională a Poloniei, dinamica recesiunii în nouă țări din Europa Centrală și de Est a fost în mod cert mai puternică decât în țările Europei de Vest. Ceea ce este și mai rău, diferențele dintre țările individuale din regiunea noastră sunt mai mari decât cele din „vechea” Uniune Europeană. Acesta este parțial rezultatul nu doar al stabilității mai mari a economiilor vechilor 15 state, ci și, haideți să spunem clar, al abilității lor superioare de a utiliza sau de a manipula anumite instrumente financiare care, teoretic, au fost interzise de Uniunea Europeană.

Comisia Europeană și dna Kroes au trecut cu vederea ajutorul pe care Berlinul l-a acordat șantiierelor navale germane, dar a condamnat Polonia pentru același lucru și a dispus restituirea ajutorului UE oferit șantiierelor navale poloneze. În realitate, se pare că unii sunt mai egali decât alții și că sunt utilizate standarde diferențiate. Industria franceză a autovehiculelor poate primi ajutor guvernamental mai mare decât industria autovehiculelor din țările „noi” Uniunii Europene. Aceasta nu face decât să mărească disproporțiile.

Comisarul a vorbit despre rolul salutar al monedei euro, dar cu siguranță că a fost o glumă. Polonia nu a adoptat euro și criza ne-a afectat într-o mai mică măsură decât pe Slovacia, care a adoptat euro și unde consecințele crizei sunt mai grave decât în Polonia. Fac apel la solidaritate, despre care a vorbit reprezentantul Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat), dar am impresia că acesta este, în această privință, un ipocrit. În acest context, ipocrizia nu este un omagiu adus virtuții.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Dle președinte, m-am așteptat ca dl comisar Almunia și dl Verhofstadt să ne ofere o explicație și o analiză pentru motivele din spatele dezastrului care a afectat majoritatea țărilor din Europa Centrală și de Est în sfera economică. Acum 20 de ani, a avut loc o acțiune eroică a clasei muncitoare din țările respective, care a răsturnat monolitul stalinist. Din păcate, în loc să înlocuiască monolitul respectiv trecând la un socialism democratic autentic, a urmat reinstaurarea capitalismului. Dar toate instituțiile politice capitaliste europene a recomandat acest lucru: UE, mediul marelui capital au promis cu toții că prin capitalism se anunță o nouă eră luminoasă pentru popoarele din Europa Centrală și de Est.

Piața avea să fie Dumnezeu; competiția avea să fie rege. Prin urmare avem parte de impunerea agendei neoliberale atât de îndrăgite de comisarul european: privatizarea completă a proprietății publice – furtul proprietății publice, de fapt – și punerea economiilor acestor țări la discreția rechinilor de pe piețele financiare internaționale. Am înființat și o bancă specială pentru a supraveghea acest proces și acesta a fost un dezastru absolut. Statele baltice sunt în cădere liberă: Letonia a scăzut cu 18 % în trimestrul trei, șomajul a ajuns la 20 %.

Ce oferă Comisia Europeană și dl Verhofstadt? Rețeta Fondului Monetar Internațional și a băncilor europene occidentale. Reducerea standardelor de viață ale oamenilor muncii; reducerea serviciilor publice. Prin urmare, în Letonia există pericolul ca jumătate din spitale să se închidă până la sfârșitul acestui an.

Politicile instituțiilor Uniunii Europene înseamnă un coșmar pentru oamenii obișnuiți din aceste țări – amenințarea unor condițiilor primitive pentru oamenii obișnuiți. Prin urmare, aș recomanda cetățenilor din Europa Centrală și de Est să refuze această rețetă fatală din partea instituțiilor Uniunii Europene, să-și naționalizeze băncile, să le pună sub control democratic, astfel încât acestea să investească pentru oameni și pentru locuri de muncă, să naționalizeze sau să renaționalizeze sectoarele principale ale economiei, dar de această dată sub controlul oamenilor muncii, astfel încât să-și planifice economia pentru cetățeni și să nu fie la dispoziția rechinilor, a Europei corporatiste și a Europei financiare, care au adus acest dezastru îngrozitor asupra popoarelor din această regiune. Poate vă vine să râdeți, dle comisar, dar aștept răspunsul dumneavoastră.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Dle președinte, vă mulțumesc foarte mult pentru că mi-ați acordat cuvântul și mulțumesc, de asemenea, comisarului Almunia pentru raportul foarte detaliat pe care l-a prezentat Parlamentului. Am fost încântat, în special, de acordul Comisiei privind relaxarea Pactului de Stabilitate, recunoscând, bineînțeles, faptul că criteriile stricte de la Maastricht, precum deficitul bugetar sub 3 %, sunt foarte dificil de realizat în vremuri de criză economică gravă, precum cele pe care le trăim în prezent.

Aș dori, în primul rând, să subliniez faptul că, în zilele și săptămânile trecute, țara din care provin, Grecia, a fost atacată de o agenție de rating al creditelor, o firmă de consultanță, în ce privește solvabilitatea sa. Aceasta conduce la întrebarea dacă ar trebui să analizăm, în mod serios, crearea unei agenții comunitare pentru a desfășura această activitate, astfel încât aceasta să nu poată fi făcută de oricine și să nu aibă nicio legătură cu intenții comerciale sau competitive ascunse.

Aș dori să-mi exprim dezaprobarea cu privire la faptul că Uniunea Europeană ajută multe țări terțe mai mult decât pe membrii proprii. De asemenea, doresc să fac apel la solidaritatea de care are nevoie țara mea, Grecia, pentru a face față problemelor sale.

Iliana Ivanova (PPE). – (BG) Vă mulțumesc, dle președinte, doamnelor și domnilor, cred că politica rațională pentru combaterea crizei din țările Europei Centrale și de Est trebuie să se bazeze pe principiul economiei de piață sociale, spre deosebire de sugestiile propuse de antevorbitor. Iată de ce doar o economie puternică, care respectă libertatea proprietății private, statul de drept și responsabilitatea personală poate garanta costul politicii sociale durabile pe care o merită societatea noastră.

Cred cu fermitate că eforturile și responsabilitatea noastră trebuie să se concentreze pe un număr de piloni de bază. În primul rând, finanțe publice stabile. Un număr alarmant de state membre au niveluri ridicate ale datoriei naționale. Trebuie să fim foarte vigilenți și disciplinați. Trebuie să ținem nu doar deficite bugetare care să se încadreze în limita de 3 % din PIB, ci să depunem toate eforturile pentru a obține bugete echilibrate.

Ca parte a Pactului de stabilitate și creștere, Comisia Europeană și Consiliul trebuie să monitorizeze îndeaproape statele membre în ceea ce privește dezechilibrele macroeconomice.

În al doilea rând, trebuie să sprijinim întreprinderile mici și mijlocii. Motivul nu este doar că acestea furnizează peste 65 % din locurile de muncă în Europa, ci și faptul că acestea oferă cea mai mare flexibilitate și cel mai ridicat potențial de creștere dinamică, în special în timpul unei crize.

În al treilea rând, este important pentru noi să sprijinim șomerii și grupurile cele mai vulnerabile din societatea noastră, precum și să oferim investiții suficiente în educație, obținerea de calificare și cercetare. Ultimul punct și prioritatea pentru statele membre care au aderat recent, este extinderea zonei euro.

Doresc să solicit sprijinul dumneavoastră, să mulțumesc colegilor deputați și, de asemenea, să solicit insistent Comisiei Europene și statelor membre să-și revizuiască poziția cu privire la extinderea zonei. Avem nevoie de înțelegerea și de solidaritatea dumneavoastră, în special în țări precum Bulgaria, de unde provin, care a depus eforturi enorme pentru a se conforma criteriilor de la Maastricht și care are, de asemenea, unul dintre cele mai reduse deficite bugetare din Uniunea Europeană, împreună cu o politică fiscală extrem de disciplinată.

Colegi deputați, cred că este important ca noi să continuăm cu eforturile noastre comune, coordonate pentru a ajuta economiile noastre să se redrezeze și să iasă din criză mai puternice decât înainte.

Edit Herczog (S&D). – (HU) Dle președinte, doamnelor și domnilor, permiteți-mi să încep intervenția mea de un minut mulțumind colegilor deputați din țările zonei euro pentru că au considerat că este important să participe la această dezbatere. Prezența acestora la dezbatere reprezintă punctul din care începe solidaritatea.

Fără a uita propria responsabilitate a statelor membre, după cum a precizat colegul meu deputat, noile state membre se confruntă cu dificultăți generale care, cu siguranță, par a fi dificultăți obiective pentru noi. O astfel de dificultate este procedura obligatorie pentru procesul de aderare de 20 de ani, care a cauzat probleme economice grave pentru țările respective și care necesita solidaritate socială reală din partea cetățenilor lor. Alta este lipsa mecanismului de apărare al acestor țări, oferit de zona euro, ceea ce a însemnat că ele s-au aflat într-o poziție mult mai vulnerabilă atunci când au fost lovite de criză. În cele din urmă, este vorba despre proporția de întreprinderi mici și mijlocii și de angajați ai acestora din țările respective, în comparație cu cifrele pentru Uniunea Europeană.

În general, cred cu fermitate că, pentru a realiza redresarea economică în țările Uniunii Europene și ale Europei Centrale și de Est, trebuie să ne unim forțele și să abordăm un obiectiv triplu care implică ocuparea forței de muncă, echilibrul financiar și creșterea economică. Cred că pachetul privind întreprinderile mici și mijlocii conținea unele dintre aceste elemente. În orice caz, ar trebui să depășim într-un fel dificultățile financiare ale sectorului întreprinderilor mici și mijlocii. Am avea nevoie categoric de mecanisme de asistență ale Băncii Centrale Europene pentru a realiza acest lucru. Cu cât este mai mică o întreprindere, cu atât este mai dificil ca UE să aibă acces la ea.

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Vilja Savisaar (ALDE). – (ET) Dle președinte, mai presus de toate, aș dori să vă atrag atenția asupra celor trei state baltice, a căror situație este probabil cea mai gravă dintre toate în această regiune. Iată câteva exemple. Producția economică a Estoniei a scăzut cu peste 15 %, în timp ce media Uniunii Europene este de -4,1 %. În nicio altă țară europeană, cu excepția celor trei state baltice, nu a existat o scădere a producției economice de peste 10 %. În toate cele trei state baltice, șomajul a crescut până acum la peste 15 %.

Sper foarte mult ca propunerile Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa de a revitaliza economia și de a îmbunătăți situația financiară vor primi o atenție deosebită și un răspuns din partea Comisiei. Anul trecut, Estonia a trebuit să reducă bugetul de trei ori și să scadă cheltuielile în sectorul public, iar noi reduceri vor agrava situația socială deja critică. Sper din tot sufletul că Estonia se va alătura zonei euro la 1 ianuarie 2011, pentru a crea o zonă de creștere economică și pentru rezolvarea dificultăților financiare.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, suntem în prezent în mijlocul unei crize economice și financiare și cred că lichiditățile sunt cel mai important factor într-o criză, nu doar pentru bănci și întreprinderi, ci mai ales pentru angajați. Solvabilitatea este, bineînțeles, întotdeauna o premisă a lichidităților și, prin urmare, discuția despre solvabilitatea companiilor, băncilor și angajaților este foarte importantă.

Bineînțeles, solvabilitatea este bazată pe venituri, indiferent dacă ești un angajat, o companie sau o bancă. Dacă nu câștigi nimic, nu ai, bineînțeles, nicio solvabilitate și nicio lichiditate și aici începe spirala negativă.

Din acest motiv, este foarte important să ne asigurăm că în viitor nu va fi impusă nicio taxă suplimentară asupra comerțului cu produse de bază. În schimb, ar trebui să analizăm cum putem crea un impozit pe tranzacțiile financiare doar asupra tranzacțiilor financiare care nu sunt bazate pe un serviciu sau pe comerțul cu produse de bază. Acest impozit ar putea fi utilizat pentru a refinanța băncile și bugetele naționale și ar putea forma, prin urmare, baza pentru crearea de noi locuri de muncă.

În realitate, șomajul este complet inacceptabil. În cele din urmă, acesta este principalul factor din spatele apariției crizei economice și financiare.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - Conform Tratatului de la Lisabona, economia Uniunii Europene este o economie socială de piață. Principala noastră preocupare trebuie să fie crearea de noi locuri de muncă, reducerea șomajului și ieșirea din criza economică. Statele membre din sud-estul Europei se confruntă cu deficite excesive. Acestea trebuie să stimuleze crearea de noi locuri de muncă și, în același timp, să păstreze o politică fiscală sustenabilă pe termen lung. Educația, sănătatea, agricultura și dezvoltarea infrastructurii de transport și energie rămân prioritățile principale ale acestor state membre. Este important ca nivelul subvențiilor agricole să fie în aceste state membre la nivelul celor din statele membre mai vechi. Asistența europeană oferită pe o durată de 5 ani pentru balanța de plăți poate fi acordată dacă statele membre beneficiare se angajează să își reformeze sistemul de taxe și impozite sau dacă adoptă măsuri pentru a crește capacitatea

administrativă, pentru a-și mări, maximiza absorbția fondurilor europene. De asemenea, aceste state membre trebuie sprijinite pentru modernizarea sectoarelor industriale intens poluante, astfel încât să fie reduse emisiile, dar să păstrăm locurile de muncă și să asigurăm dezvoltarea economică. Un ultim lucru aș vrea să adaug, consider că pentru a sprijini aceste state membre trebuie ca politica de coeziune pe perioada 2014-2020 să continue să favorizeze regiunile mai slab dezvoltate economic din Europa.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Dle președinte, aș dori mai întâi să-i felicit pe inițiatorii acestei dezbateri, deoarece este foarte important să discutăm situația statelor mai slabe din punct de vedere economic și a statelor din afara zonei euro. Acest lucru este adevărat mai ales într-un moment în care discutăm strategiile pentru ieșirea din criză, când va trebui să ținem seama de situațiile diferite cu care se confruntă diferitele țări. Situația este dificilă în multe economii din Europa Centrală și de Est, dar acum situația începe să se agraveze în multe economii din partea occidentală, care se află în zona euro. Țara mea, Portugalia, este un exemplu. Strategia trebuie să țină seama de diferitele situații, care variază de la o țară la alta.

Pot fi urmate mai multe căi diferite. Este foarte important să avem o politică monetară și bugetară adecvată, dacă este posibil, una care este determinată din ce în ce mai mult de criteriile politice care iau în calcul nevoia de lichidități pentru companii și pentru întreprinderile mici și mijlocii, care nu creează sau perpetuează obstacole care sunt foarte dificil de depășit pentru țările din afara zonei euro și care exercită presiune asupra guvernelor naționale pentru a continua reformele necesare pe termen mediu și lung. Pentru a încheia, trebuie să trecem de la vorbe la fapte. Coeziunea trebuie să fie eficientă.

Elena Băsescu (PPE). - Datorită implementării cu succes a planului european pentru redresare economică, în următorul an, 2010, vom simți o ușoară ameliorare pentru statele membre din Uniunea Europeană.

Țările din centrul și estul Uniunii Europene au fost afectate de criza economică în mod diferit: în timp ce în Polonia s-a înregistrat o ușoară creștere economică, această țară evitând criza, România și Ungaria au fost foarte afectate de criza economică.

România a trecut anul acesta printr-o criză economică fără precedent, amplificată și de o gravă instabilitate politică generată de socialiști, care au dorit să iasă de la guvernare în scop electoral datorită următoarelor alegeri prezidențiale. Alegerile prezidențiale se apropiau în două luni de zile. Ieșirea socialiștilor de la guvernare și introducerea în Parlament a unei moțiuni de cenzură, au lăsat România timp de două luni de zile cu un guvern interimar cu atribuții reduse, care nu a putut finaliza și adopta în Parlament un proiect de buget.

Astfel, Fondul Monetar Internațional ne-a amânat cea de-a treia tranșă de împrumut în valoare de 1,5 miliarde de euro. Guvernul elvețian, însă, a hotărât să ne acorde un împrumut nerambursabil în valoare de aproximativ 120 de miliarde de euro. Țara mea a avut o descreștere economică de 8 % și un nivel al șomajului cu două puncte sub media Uniunii Europene. În viitor, UE are nevoie de o strategie concentrată pentru retragerea guvernelor din sprijinirea economiilor naționale. În România, însă, acest lucru nu va fi posibil până în 2010, deoarece nu ne lasă acordul încheiat cu FMI.

Petru Constantin Luhan (PPE). - Susțin proverbul că dacă vii de la pescuit și întâlnești pe cineva pe drum, să-l înveți să pescuiască în loc să îi dai un pește. Însă trebuie să știm că trebuie să-i învățăm să pescuiască. Și aici mă refer la statele noi aderate care trebuie încă să învețe, dar nu pot de la sine, adică trebuie să alocăm și resursele financiare. Personal, consider că o economie sănătoasă se compune în primul rând din întreprinderi mijlocii; ca, prin urmare, politicile de coeziune economică, socială și teritorială trebuie să vizeze în primul rând alocarea fondurilor europene de coeziune pentru această clasă economică. Vreau să adaug că faptul că politica UE pentru coeziune economică, socială și teritorială în ultima vreme a fost neglijată în ceea ce privește stabilirea priorităților Uniunii Europene.

(Președintele întrerupe vorbitorul)

Victor Boștinăru (S&D). - Ascultând-o pe colega mea Băsescu, nu pot să declar decât „O, les pauvres! Sancta simplicitas în Parlamentul European”.

Revenind la lucrurile serioase, comprimarea economică în țările Europei centrale a atins dimensiuni dramatice. Decalajele dintre aceste țări și țările bogate din Europa de Vest se adâncesc; mai mult decât atât, capacitatea acestor țări de a produce stimulente economice și financiare rămâne atât de scăzută, încât aproape că nu contează. Vreau să atrag atenția Comisiei Europene că, urmare a costurilor sociale, urmare a creșterilor considerabile a șomajului, a amputărilor bugetare teribile, capacitatea de co-finanțare a acestor țări pentru proiectele cu finanțare europeană este, de asemenea, scăzută. Toate acestea pot condamna țările Europei centrale...

(Președintele întrerupe vorbitorul)

Lajos Bokros (ECR). – (ES) Aș dori să adresez câteva întrebări foarte simple dlui Almunia, fără dificultățile de traducere. Ce părere aveți despre modificarea criteriilor prevăzute în Tratatul de la Maastricht, pentru a include un criteriu nou referitor la balanța de plăți, o limită maximă a deficitului de cont curent și a datoriei externe?

Ce credeți despre politica referitoare la cursul de schimb? Este mai bine să menținem un curs de schimb fix sau flexibil în timpul unei recesiuni?

De asemenea, cu privire la țările care au adoptat moneda euro fără a fi membre ale Uniunii Europene, este un avantaj sau un dezavantaj pentru ele în negocierile pentru acceptarea responsabilităților zonei euro în viitor?

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Dle președinte, gripa îi doboară pe cei care au o constituție fragilă. Prin urmare, țările din Europa Centrală și de Est nu au nevoie doar de un „vaccin”, ci și de ceva care să le fortifice constituția. Știți la ce mă refer aici. Schimbarea de regim trebuie sprijinită, nu doar economia, deși ar trebui, bineînțeles, sprijinită și aceasta. Motivul este că, într-un număr mare de țări din Europa Centrală și de Est, economia, presa și politica se află în continuare în mâinile celor care au ruinat această regiune în mod sistematic în ultimii 40 de ani.

Prin urmare, ar trebui să sprijinim ceea ce numim valori europene, astfel încât o țară să nu dezbată – într-o Europă a multilingvismului – necesitatea unei legi privind limba și ca alta să nu încerce să strecoare culpabilitatea colectivă ca notă de subsol în tratat, în locul valorilor europene. Prin urmare, țările Europei Centrale și de Est au nevoie...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Vă mulțumesc, dle președinte, dle comisar, la un moment dat în 2006, noi, lituanienii, am încercat să adoptăm moneda euro dar, din păcate, am ratat criteriile cu o sutime. Cu toate acestea, doresc să vă mulțumesc, dle comisar, pentru perioada anterioară, pentru activitatea depusă și pentru cooperarea excelentă.

În ceea ce privește problema de astăzi, cred cu fermitate că s-au schimbat condițiile și că au existat cu adevărat câteva propuneri bune pentru revizuirea anumitor aspecte. În niciun caz nu propun criteriile de la Maastricht, ci aspecte foarte elementare care vor oferi fiecărui stat oportunitatea de a reglementa prețurile. Acestea sunt diferitele mecanisme ale ratei de schimb și multe alte lucruri.

Aș dori ca Comisia Europeană să țină cont de această propunere și mulțumesc dlui Verhofstadt care a sugerat că, în viitor, am putea să discutăm cu calm modul în care putem ajuta statele Europei de Est, statele baltice, deoarece șomajul...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Joaquín Almunia, membru al Comisiei. – (ES) Dle președinte, mulțumesc foarte mult dlui Verhofstadt, care a inițiat această dezbatere și tuturor celor care au luat cuvântul. Vă sunt foarte recunoscător pentru contribuțiile și ideile dumneavoastră.

Permiteți-mi să încep cu o frază utilizată de dl Verhofstadt. Acesta a afirmat că faptul că există țări în Europa Centrală și de Est care nu fac parte din zona euro înseamnă că există o cortină de fier *'rideau de fer'*. Nu sunt de acord, deoarece unele dintre țările Europei Centrale și de Est care nu se află încă în zona euro sunt în situații economice extraordinar de dificile, dar sunt altele ale căror situații economice nu sunt mai dificile decât cele ale economiilor mai mature și mai avansate. Cele din urmă fac parte din Uniunea Europeană de mai mult timp, primesc finanțări de la Banca Europeană de Investiții și de la fondurile structurale de o perioadă mai îndelungată și sunt în zona euro și se confruntă și ele cu probleme la fel de grave sau uneori mai grave decât multe dintre economiile Europei Centrale și de Est.

Prin urmare, problema nu este o cortină de fier, care nu mai există de 20 de ani, și nici faptul că instrumentele de care dispune Uniunea Europeană nu sunt utilizate în regiunea respectivă, deoarece acestea sunt utilizate, după cum am precizat în intervenția mea inițială. Unii dintre dumneavoastră au făcut aluzie la acest aspect în timp ce alții par a nu ști că instrumentele sunt utilizate într-o măsură mult mai mare decât ne-am fi imaginat la începutul acestei crize, în 2007.

Cu cel mai mare respect, problema nu este modul de interpretare a criteriilor pentru aderarea la zona euro și am dezbătut acest aspect de multe ori în această Cameră. Nu aceasta este problema. Au existat critici în această Cameră pentru cei care, la vremea respectivă, au decis să permită unor țări care se află în prezent în zona euro să adere la aceasta, când nu era foarte clar dacă erau îndeplinite sau nu condițiile. În prezent, observăm că economiile care nu sunt bine pregătite să facă față unei crize precum aceasta suferă cel mai mult, atât în interiorul, cât și în afara zonei euro. Aceasta este problema care ar trebui să ne preocupe.

Trebuie să cooperăm mai mult? Desigur. Trebuie să consolidăm instrumentele europene? Desigur. Comisia solicită Consiliului și Parlamentului să realizeze acest demers. Parlamentul solicită, de asemenea, Comisiei să realizeze acest demers, iar eu solicit Parlamentului să solicite Consiliului să realizeze acest demers, deoarece propunerea Comisiei pentru ca acțiunile Fondului Social European să fie finanțate în 2009 și 2010 în proporție de 100 % din resurse europene în acele țări care beneficiază de Fondul Social European nu a fost acceptată de Consiliu. Aș fi foarte recunoscător dacă ați putea spune acest lucru Consiliului.

membru al Comisiei. – (FR) Aceasta este ultima dată când sunt prezent aici în calitate de comisar pentru afaceri economice și monetare și doresc să transmit poziția dumneavoastră, care este și a mea, Consiliului ECOFIN. Într-adevăr, cred că este important, în astfel de vremuri, să utilizăm fondurile structurale și fondul de coeziune într-un mod diferit de cel planificat în condiții normale. Voi continua în limba mea maternă.

membru al Comisiei. (ES) Sunt de acord. Sunt de acord cu multe dintre ideile din cele șase puncte pe care le-a menționat dl Verhofstadt, pe care le-a inclus într-o scrisoare adresată președintelui Comisiei Europene și președintelui Băncii Europene de Investiții. Suntem de acord în multe privințe. În multe privințe, acționăm deja în direcția opiniilor pe care le-a exprimat acesta. Am citat aceste aspecte imediat, în prima mea intervenție.

Totuși, opinia conform căreia prin utilizarea instrumentelor europene, este posibil să evităm realizarea unor modificări dificile pentru a face față consecințelor unei recesiuni precum cea actuală, denotă o lipsă de cunoaștere a gravității recesiunii de pe urma căreia suferim, atât în interiorul, cât și în afara zonei euro, în Europa Centrală și de Est, precum și în Europa de Vest. Aceasta este atât de profundă încât ne putem imagina cum, de exemplu, Irlanda a făcut modificări atât de dificile, nu din cauză că așa spune Fondul Monetar Internațional sau din cauză că s-a impus de cineva de la Bruxelles, ci deoarece autoritățile irlandeze consideră că acesta este cel mai bun mod de a regla economia cât mai curând posibil și de a avansa cu același avânt pe care îl avea înaintea crizei.

Consecințele sociale ale acestor modificări ne privesc pe noi și mă privesc pe mine personal, la fel de mult sau chiar mai mult decât privesc Parlamentul. Vă pot spune, deoarece este cunoscut public, că prin utilizarea mecanismului de sprijinire a balanței de plăți, Comisia a redus multe dintre modificările propuse de guvernele țărilor care beneficiază de aceste resurse. Vom continua să facem acest demers. Am încercat, de asemenea, cât mai mult posibil, să păstrăm sumele din bugetele naționale pentru putea finanța în comun fondurile europene, deoarece, altfel, reducerile cheltuielilor cu investițiile care ar fi trebuit utilizate pentru finanțarea în comun a fondurilor europene ar fi avut consecințe negative în țările respective.

Observăm, totuși, semne pozitive, ceea ce este important de precizat, de asemenea, într-o astfel de dezbatere. Nu am fi putut să spunem acest lucru într-o dezbatere similară din octombrie 2008. În decembrie 2009, trebuie spus că există semne pozitive, că începem să vedem lumina de la capătul tunelului, inclusiv în țările care suferă cel mai mult din cauza acestei crize, precum Letonia, Lituania, Estonia și Irlanda.

Ne confruntăm în continuare cu multă nesiguranță și obstacolele pe care trebuie să le depășim sunt foarte mari, dar există lumină la capătul tunelului.

Așadar, odată ce recesiunea va fi depășită, vom face aceleași lucruri pe care le făceam înainte? Sper că nu! Deoarece aceasta este ultima mea intervenție în Parlament asupra economiei, în calitate de comisar pentru afaceri economice și monetare, permiteți-mi să vă prezint cinci puncte care nu se numără printre cele șase puncte ale dlui Verhofstadt, pe care ar trebui să le dezbatem cu toții.

În primul rând, ținând cont de experiența noastră privind criza actuală, țările din Europa Centrală și de Est au nevoie de un model de creștere mult mai echilibrat. Acestea nu pot să depindă doar de finanțarea prin investiții străine. Mulți dintre dumneavoastră au vorbit despre întreprinderile mici și mijlocii și sunt de acord cu dumneavoastră. Nici acestea nu pot depinde exclusiv, sau aproape exclusiv, de băncile străine, deoarece când este vorba despre supravegherea acțiunilor sistemului financiar, este foarte dificil să dispunem de autorități de supraveghere și de o politică financiară care să servească interesele fiecărei țări, dacă practic toate băncile nu sunt din țara respectivă și iau decizii strategice bazate pe interesele țării lor de origine. Cu

toate acestea, trebuie spus că băncile străine din țările respective se comportă extraordinar de bine, după cum am precizat deja.

Trebuie să creștem rata de absorbție a fondurilor structurale. În actualele perspective financiare, am propus un volum foarte mare de resurse spre aprobarea dumneavoastră, care pot fi direcționate prin fondurile structurale în timpul perioadei corespunzătoare acestei perspective financiare. În multe cazuri, țările nu reușesc să utilizeze aceste resurse și mai există sfere de acțiune, în unele țări ajungând la 4 % din PIB-ul anual. 4 % din PIB și acești bani nu sunt utilizați în mod adecvat.

Trebuie să furnizăm asistență mult mai mare pentru integrarea infrastructurilor și trebuie să dezbatem în continuare modalitățile de a face acest lucru. Există obstacole în unele părți din regiune, care nu au fost încă depășite prin infrastructuri care să integreze spațiului lor economic și rețeaua lor de producție în mod suficient în cadrul Europei de Vest.

În cele din urmă, consecințele crizei se simt mai mult, din punct de vedere social, în țările care nu au un sistem de protecție socială sau un stat social suficient de bine dezvoltat. Acest lucru este, în parte, determinat de faptul că aceste țări nu au un nivel suficient de creștere, de venit sau de bogăție, dar și de faptul că, trebuie spus, în timpul anilor dinaintea crizei, în unele dintre aceste țări, a existat o politică fiscală „mai puțin înseamnă mai mult” și când sunt necesare fonduri pentru finanțarea acțiunilor publice acestea nu există, deoarece nu există venituri. Acesta este, de asemenea, un aspect de analizat pentru viitor.

Președinte. – Dezbateră a fost închisă.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Elena Oana Antonescu (PPE), în scris. – În condițiile în care criza economică mondială continuă să afecteze Europa, statele din Europa centrală și de est resimt efectele într-o măsură mai accentuată, din cauza decalajelor de dezvoltare economică existente între vechile state membre și statele din ultimele valuri de aderare. Criza economică amplifică decalajele, punând presiuni suplimentare pe guvernele acestor țări care trebuie să facă față stringențelor de ordin macroeconomic, efectelor sociale ale crizei, dar și să rezolve probleme care țin de vulnerabilitatea sistemului financiar și de sustenabilitatea sistemelor publice de sănătate și de asigurări sociale. Având în vedere aceste constrângeri de politică economică și socială, sper că Comisia va adopta un plan integrat, care să vizeze problemele specifice acestei zone, plan prin care să fie susținute eforturile statelor de a menține echilibrul economic și social. Țările din Europa centrală și de est au apelat la împrumuturi acordate de FMI, Banca Mondială și Uniunea Europeană în încercarea de a contracara dificultățile de pe plan național, însă resursele financiare nu ajung în ritmul în care este necesar pentru a sprijini măsurile guvernelor. De aceea fac apel să se grăbească disponibilizarea acestor resurse, precum și adoptarea unui plan care să susțină economiile din această zonă.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), în scris. – România și Bulgaria resimt din plin recesiunea economică globală, venită în cele două țări, ultimele aderente la Uniunea Europeană, pe un fond de decalaj față de economiile dezvoltate ale celorlalte state membre. Ultimul Eurobarometru indică faptul că populațiile celor două state se declară îngrijorate într-o foarte mare măsură de parcursul economic al țărilor lor și de modul în care criza afectează, la nivel personal, fiecare cetățean. Dincolo de concluziile Eurobarometrului, efectele crizei, în plină iarnă, se vor acutiza. Este de datoria guvernelor naționale să ia cele mai bune măsuri pentru a reuși să treacă iarna fără urmări sociale dramatice. Fondul Monetar Internațional și Comisia Europeană s-au implicat în ajutorarea României și Bulgariei, atât financiar, cât și la nivel de expertiză, prin impunerea unor indicatori macroeconomici. O implicare mai mare a Comisiei Europene în stabilizarea economiilor României și Bulgariei va produce efecte benefice la nivelul întregii Uniuni Europene, care nu își permite dezechilibre majore în acest moment. Toate statele Uniunii Europene resimt dimensiunile crizei, însă este clar că noile state membre trec prin momente mai grele decât economiile rodite ale vechilor membri. Uniunea Europeană are ca valoare fundamentală solidaritatea, iar recesiunea economică este un bun moment pentru a arăta acest lucru.

András Gyürk (PPE), în scris. – (HU) La începutul anului, am fost încântați să observăm că peste 3 miliarde de euro au fost destinate îmbunătățirilor energetice, ca parte a pachetului de stimulare economică introdus în momentul respectiv. Comisia Europeană a recunoscut că era necesară asistență atât pentru crearea de rute de aprovizionare alternative, cât și pentru interconectarea rețelelor energetice. Totuși, încântarea noastră este amestecată cu o oarecare dezamăgire. Dacă privim la sumele de asistență specifice, putem observa că pachetul de sprijin neglijează Europa Centrală și de Est, chiar regiunea cea mai vulnerabilă în ceea ce privește aprovizionarea cu energie. Interconectarea franco-belgiană în ceea ce privește gazele primește mai multă asistență decât interconectările din Europa Centrală și de Est. În timp ce interconectarea franco-belgiană va fi a șaptea la număr, alăturându-se celor șase deja existente, acest tip de infrastructură lipsește adesea din

noile state membre. Pe lângă acest aspect, am fost foarte nemulțumiți de faptul că îmbunătățirile legate de eficiența energetică au fost complet omise din pachetul de asistență. Totuși, acesta era exact domeniul în care obiectivul principal al pachetului ar fi fost mai ușor de atins, și anume crearea de locuri de muncă. Din cauza neajunsurilor menționate, credem că două aspecte sunt de importanță majoră. În primul rând, viitoarele planuri de asistență trebuie să se concentreze pe acele regiuni în care investițiile în domeniul energiei au cea mai mare valoare adăugată. În al doilea rând, eficiența energetică, menționată frecvent în cercurile UE, nu poate fi omisă pe viitor în momentul luării deciziilor privind bugetul, în special dacă știm că o utilizare mai eficientă a energiei poate să producă deja rezultate spectaculoase pe termen scurt.

Tunne Kelam (PPE), *în scris*. – Felicit Comisia pentru eforturile depuse în vederea sprijinirii economiilor europene. Faptul de a ști că UE adoptă măsuri pentru cei care au nevoie cel mai mult de acestea reafirmă și garantează faptul că vom ieși cu toții din această criză economică, mai puternici decât înainte. Aș dori să subliniez importanța eliminării tuturor barierelor existente în prezent în calea economiei, comerțului și circulației libere pe piața muncii. Finalizarea integrării pieței unice europene trebuie să fie țința principală pe termen scurt. Doar astfel putem rezista eficient la orice criză ulterioară. Una dintre cele mai puternice măsuri de stimulare de care dispune UE este aderarea la zona euro. Moneda euro este un stimulent important pentru investiții și creștere economică, reducând vulnerabilitatea. Sper sincer că țara mea, Estonia, va reuși să îndeplinească criteriile necesare pentru aderarea la zona euro. Estonia are una dintre cele mai scăzute datorii externe din Europa și a reușit să economisească rezerve suficiente în timpul creșterii economice pentru a putea face față acum crizei cu propriile mijloace. În plus, sunt convins că resursele curente din fondurile europene, precum și perspectiva aderării în curând la zona euro, ne vor permite să reducem șomajul în mod eficient anul viitor.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *în scris*. – (PL) Doamnelor și domnilor, la peste un an după cel mai mare șoc pentru societatea americană de după 9/11, declararea falimentului de către Banca Lehman Brothers, suntem mai înțelepți ca urmare a experienței acumulate. Ceea ce s-a întâmplat în ultimele 12 luni este o dovadă clară a ipotezelor greșite ale politicii neoliberale și, la fel ca în cazul 9/11, ne-a convins să privim lumea într-un mod diferit. Criza economică a afectat practic orice parte a lumii, dar, cel mai important pentru mine, aceasta a afectat multe milioane de europeni. Raportul publicat de Banca Mondială acum câteva zile nu lasă nicio îndoială asupra faptului că statele membre ale UE din Europa de Est au nevoie de ajutor și nu doar în domeniul afacerilor interne. Dacă această criză poate aduce 11 milioane de locuitori ai Europei de Est și ai Asiei Centrale în pragul sărăciei, cu alte 23 de milioane care le vor împărtăși soarta până la sfârșitul anului 2010, nu putem fi, sub nicio formă, mulțumiți de noi înșine. Asistența financiară este esențială, dar la fel este și asistența intelectuală, pentru a institui programe sociale adecvate pentru țările care resimt cel mai mult efectele crizei. În timpul crizelor anterioare, familiile au reușit să se salveze prin emigrare sau prin asumarea mai multor locuri de muncă. Criza actuală are o dimensiune mondială, ceea ce face ca acest tip de soluție să fie imposibil. Dacă nu dorim să observăm mai multe efecte ale evenimentelor din urmă cu un an, trebuie să mobilizăm fonduri europene într-o măsură semnificativ mai mare, să avem ca scop promovarea ocupării forței de muncă și consolidarea cooperării internaționale. Toate aceste acțiuni ar trebui să se concentreze pe un singur aspect – politica socială.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *în scris*. – (PL) Țările Europei Centrale și de Est au resimțit profund efectele crizei economice. Indicatorii economici în scădere au fost o realitate a anului trecut în multe țări, nu doar în regiunea noastră. Totuși, trebuie subliniat faptul că diferite țări au făcut față crizei cu diferite grade de succes. Liderul clar al țărilor din regiune cu rezultate favorabile este Polonia. După cum a admis dl Almunia în timpul dezbaterii, Polonia este singura țară care a evitat o recesiune, menținând o dinamică a creșterii pozitive pe toată durata crizei. În ciuda faptului că situația economică din regiune se stabilizează încet, merită să ne gândim la măsurile care trebuie adoptate pentru a redresa creșterea economică și a evita o instabilitate similară în viitor. Pe termen scurt, guvernele țărilor vizate trebuie să adopte strategii mai ferme pentru ieșirea din criză. Acestea trebuie să-și echilibreze cheltuielile bugetare, să contracareze în mod activ șomajul și marginalizarea socială și să creeze condiții pentru dezvoltarea întreprinderilor, pe de o parte și condiții pentru o creștere a cererii, pe de altă parte. La fel de important ca acțiunile la nivel național este ajutorul extern. Instituțiile financiare europene și internaționale trebuie să înființeze linii speciale de credit pentru întreprinderile mici și mijlocii și pentru susținerea proiectelor de infrastructură. Aceste măsuri ar aduce cu siguranță o creștere a ocupării forței de muncă și o îmbunătățire a situației sociale. Pe termen lung, cea mai bună soluție pare să fie aderarea la zona euro și crearea de condiții pentru o creștere echilibrată și stabilă.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D), *în scris*. – (HU) Anul trecut, lupta împotriva crizei a fost purtată în principal la nivelul fiecărui stat membru, utilizându-se instrumentele statului membru respectiv. Statele membre ale UE au avut în vedere adoptarea de acțiuni mai degrabă la nivel național decât la nivel comunitar în ceea ce

privește redresarea economică, oferirea de asistență companiilor și menținerea locurilor de muncă. În unele cazuri, a lipsit chiar și nivelul minim așteptat de coordonare, acord și cooperare. Vechile state membre, cu economiile lor mai puternice și cu mai multă marjă de manevră în termeni bugetari, au elaborat pachete care s-au concentrat în principal pe piețele interne și, în multe cazuri, au fost utilizate instrumente protecționiste care distorsionează concurența. Un exemplu evident a fost sprijinul oferit de președintele Franței, Nicolas Sarkozy, companiei Peugeot, stipulând ca o condiție păstrarea locurilor de muncă în Franța, în timp ce concedierile au trebuit efectuate la uzina mai eficientă a companiei din Slovenia.

O discriminare similară poate fi întâlnită în legătură cu sectorul financiar din Europa Centrală și regiunea baltică, deoarece companiile-mamă occidentale continuă până în prezent să redirecționeze profiturile generate la filialele lor care operează în regiune. Criza creditelor are un impact grav în special asupra sectorului întreprinderilor mici și mijlocii, care furnizează majoritatea locurilor de muncă și care concediază angajați în număr mare ca urmare a reducerii piețelor de export și scăderii oportunităților de dezvoltare. Aceasta înseamnă că criza economică se transformă inevitabil într-o criză a ocupării forței de muncă și o criză socială. Din această cauză, solicit încă o dată guvernelor vechilor 15 state membre ale UE să facă tot ce le stă în putere pentru a bloca măsurile protecționiste și a adopta o poziție împotriva comportamentului băncilor locale, care încalcă principiile pieței interne.

Iuliu Winkler (PPE), în scris. – (HU) Criza economică globală a avut un efect diferit asupra diverselor state membre ale Uniunii Europene. Noile state membre din Europa Centrală și de Est s-au dovedit a fi cele mai vulnerabile. Realitatea situației a arătat că statele membre au avut un acces inegal la instrumentele cuprinse în Planul european de redresare economică. Am remarcat, de asemenea, că statele membre din zona euro s-au bucurat de cea mai bună protecție împotriva crizei. Nu este o coincidență că urmările crizei au fost simțite mai puternic în acele țări care nu au beneficiat de instrumente de redresare și care nu sunt membre ale zonei euro. Intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona a marcat sfârșitul perioadei de reformă instituțională în Uniunea Europeană.

Acum este necesar un efort comun pentru a consolida coeziunea Uniunii Europene. Aceasta este o condiție vitală pentru ca UE să iasă din criză revitalizată, ca actor global major. Impactul crizei sociale și a ocupării forței de muncă se va simți cel mai puternic în 2010. Noile state membre vor fi cu siguranță principalele victime. Avem nevoie de un plan de redresare economică accesibil, în mod real, în egală măsură tuturor statelor membre. În plus, condițiile de aderare la zona euro trebuie să fie mai flexibile. Aceste măsuri evidente vor contribui la crearea unei Europe puternice, transformând-o într-o comunitate de jumătate de miliard de cetățeni care susțin aceleași valori și care sunt animați de aceleași idei.

18. Experiența acumulată cu aplicarea Regulamentelor Parlamentului European și ale Consiliului privind igiena produselor alimentare (dezbateri)

Președinte. Următorul punct este dezbateri privind întrebarea orală adresată de Horst Schnellhardt, în numele Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat), Comisiei, privind experiența acumulată cu aplicarea Regulamentelor (CE) privind igiena produselor alimentare nr. 852/2004, 853/2004 și 854/2004 ale Parlamentului European și ale Consiliului (O-0151/2009 – B7-0237/2009).

Horst Schnellhardt, autor. – (DE) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, aș dori să mulțumesc călduros Comisiei pentru comunicarea sa privind experiența acumulată cu aplicarea regulamentelor privind igiena produselor alimentare. Aceasta este foarte importantă, iar conținutul comunicării este foarte convingător. Aș dori să-mi ofer sprijinul pentru această comunicare care descrie ceea ce s-a întâmplat în realitate în ultimii trei ani.

Este important să știm că regulamentele privind igiena au suferit o schimbare fundamentală de orientare. Am consolidat piața internă, am îmbunătățit siguranța produselor alimentare și am crescut responsabilitatea producătorilor și furnizorilor de produse alimentare. Aceasta este o modificare semnificativă și prin urmare am identificat, bineînțeles, câteva probleme, în special în legătură cu acordarea licențelor pentru întreprinderile mici și mijlocii. Unele abatoare și-au încetat activitatea. Ar trebui să analizăm încă o dată situația, din cauza faptului că foarte des, flexibilitatea regulamentelor nu este utilizată și nu a existat niciun schimb de informații între autoritățile de supraveghere locale și Oficiul Alimentar și Veterinar European, ceea ce, în opinia mea, este un aspect negativ.

Dacă Comisia decide acum că nu dorește să facă nicio modificare, voi fi obligat să obiectez. Cred că este necesar, chiar dacă acestea sunt doar modificări de suprafață, să urmărim în special următoarele probleme.

Ar trebui să știm că informațiile din lanțul alimentar sunt interpretate prea strict și acest lucru trebuie să se schimbe. Ar trebui să analizăm dacă sunt potrivite sau nu alte metode de inspecție a cărnii. În special, nu ar trebui să continuăm acreditarea laboratoarelor de depistare a trichinei descrisă în Regulamentul (CE) nr. 882. Avem nevoie de planificare fiabilă pentru domeniile în care se aplică regulamente. Tocmai de aceea sunt împotriva regulamentului propus. Ar trebui să facem o propunere scurtă și concisă pentru modificări, astfel încât să nu fim implicați în autorizarea regulilor de tranziție până în 2013.

PREZIDEAZĂ: DNA DURANT

Vicepreședintă

Joaquín Almunia, *Membru al Comisiei*. – Dnă președintă, dna comisar Vassiliou m-a rugat să vă transmit scuzele dumneaei pentru că nu poate fi prezentă pentru a lua cuvântul cu privire la această întrebare orală referitoare la raportul Comisiei privind experiența acumulată cu aplicarea regulamentelor privind igiena produselor alimentare.

În numele Comisiei, aș dori să subliniez faptul că raportul se bazează pe informațiile primite de la părțile relevante, atât din sectorul public, cât și din cel privat, iar rezultatele acestor consultări au fost pozitive. Nu s-au identificat dificultăți majore, dar în unele domenii se mai pot încă aduce îmbunătățiri.

Îndreptându-ne atenția asupra problemelor specifice, în primul rând, sunt conștient de problema reaprobării unităților de mică capacitate. Soluțiile la astfel de probleme se pot regăsi prin intermediul dispozițiilor privind flexibilitatea din cadrul regulamentelor, care urmează a fi adoptate la nivel național. Acolo unde nu s-a urmărit această abordare, au apărut dificultăți în anumite state membre. Oficiul Alimentar și Veterinar efectuează în prezent misiuni specifice de identificare a celor mai bune practici cu privire la o astfel de flexibilitate pentru abatoarele de capacitate mică, în vederea diseminării acestora pe scară largă. Datorită faptului că statele membre trebuie să decidă până la sfârșitul acestui an dacă vor acorda sau refuza aprobările, nu pot afirma în acest moment care este numărul de întreprinderi mici și mijlocii cărora li s-a refuzat aprobarea.

În al doilea rând, dispozițiile privind flexibilitatea vizează în general să protejeze diversitatea produselor alimentare și să ajute producătorii mici. Adoptarea măsurilor naționale în vederea aplicării flexibilității și notificarea Comisiei furnizează siguranță juridică pentru producătorii la scară mică și ține seama de specificitățile unităților mai mici. În același timp, diversitatea produselor alimentare, cum ar fi metodele tradiționale de producție a cârnaților sau a brânzei, este asigurată fără a compromite siguranța alimentară.

Pentru a încuraja utilizarea corectă a dispozițiilor privind flexibilitatea, Comisia a publicat o serie de documente orientative. Acest lucru ar trebui să contribuie mai departe la asigurarea transparenței și a siguranței juridice. De asemenea, este important să amintim că Comisia, într-un efort de a contribui la reducerea poverii administrative, în special pentru întreprinderile foarte mici, a sugerat deja modificarea regulamentului în consecință. Cu toate acestea, această sugestie este încă în așteptare, după cum știți.

În al treilea rând, informațiile privind lanțul alimentar includ o comunicare scrisă din partea fermierului către abator și către veterinarul oficial al acestuia. Aceste informații furnizează date esențiale în vederea asigurării unei inspecții pe bază de risc. Autorităților competente li s-a permis recent o derogare de la prevederea referitoare la faptul că informațiile trebuie furnizate către abator cu cel puțin 24 de ore în avans.

În plus, mă bucur să anunț că în luna aprilie, următoarea Comisie va organiza o masă rotundă cu toate părțile vizate privind o posibilă revizie a inspecțiilor cărnii pentru a lua în considerare eficiența acesteia, având în vedere tendințele curente ale pericolelor.

În fine, aș sublinia faptul că laboratoarele implicate în controalele oficiale trebuie acreditate pentru a asigura înalta calitate și uniformitatea rezultatelor analitice astfel încât să nu se pună în pericol siguranța alimentară. Acest lucru este esențial pentru buna funcționare, de zi cu zi, a comerțului intra-comunitar și pentru facilitarea comerțului cu țările terțe. Cu toate acestea, Comisia a convenit recent asupra unei prelungiri a perioadei de tranziție în ceea ce privește testarea în vederea depistării trichinelozei până la sfârșitul lui 2013, pentru a acorda laboratoarelor mai mult timp pentru obținerea acreditării.

Christa Klauß, *în numele Grupului PPE*. – (DE) Dnă președintă, dle comisar, doamnelor și domnilor, aș dori să-i mulțumesc colegului meu, dl Schnellhardt, pentru întrebarea domniei sale. Aceasta ne oferă ocazia de a identifica experiențele pozitive sau mai puțin pozitive de punere în aplicare a regulamentului. Regulamentul privind igiena produselor alimentare specifică regulile de igienă pentru producția de carne.

Consultarea Comisiei demonstrează că s-au înregistrat progrese importante și că, în ansamblu, aplicarea regulamentelor funcționează eficient. Teama că regulamente excesiv de stricte ar avea putea determina falimentul unor întreprinderi mici și artizanale nu s-a adevărit, în majoritatea cazurilor, ca urmare a excepțiilor de care beneficiază întreprinderile mici. Cu toate acestea, consultarea demonstrează clar că există probleme în aplicarea regulilor în multe cazuri. Acest lucru este confirmat de informațiile pe care le-am primit de la întreprinderi și de la autoritățile de supraveghere din regiunea din care provin.

Drept urmare a faptului că autoritățile din regiuni au o mare libertate în luarea deciziilor, acestea pot răspunde nevoilor măcelăriilor mai mici și artizanale în cazuri individuale. Acest lucru este un lucru bun, deoarece este singurul mod în care ne putem asigura că măcelăriile mai mici, care oferă o mare varietate de produse, cu provocările implicite privind prospețimea și calitatea, nu sunt zdrobite sub greutatea birocrăției excesive. Cu toate acestea, această flexibilitate are limitele sale atunci când are drept urmare interpretarea în mod diferit a excepțiilor și regulamentelor în funcție de capriciile autorităților de supraveghere.

Acest lucru provoacă denaturări serioase ale concurenței, nu doar între statele membre, dar și în interiorul acestora. Prin urmare, trebuie să introducem îmbunătățiri în regulamentul privind igiena alimentară astfel încât inspectorii să aibă mai multă siguranță juridică și mai multe competențe juridice. Inspectorii trebuie să aibă la dispoziție măsuri juridice adecvate, de exemplu, sub forma amenzilor penale.

Dle Almunia, există o mare nesiguranță juridică în acest domeniu, care trebuie înlăturată și așteptăm o propunere în acest sens din partea Comisiei.

Karin Kadenbach, în numele Grupului S&D. – (DE) Dnă președintă, dle comisar, doamnelor și domnilor, în primul rând aș dori să-i felicit pe toți cei implicați în elaborarea regulamentelor privind igiena produselor alimentare, deoarece această comunicare din partea Comisiei oferă o imagine în principal pozitivă a experiențelor de aplicare a regulamentelor. Acest lucru nu ar trebui subestimat, deoarece așa cum s-a explicat deja, aceste regulamente noi reprezintă o schimbare de paradigmă în politica privind igiena produselor alimentare.

Caracterul inovator al regulamentelor a fost motivul pentru care s-a planificat un raport inițial privind experiențele cu regulamentele doar la trei ani după intrarea acestora în vigoare. Statele membre și producătorii și furnizorii de produse alimentare au fost în general mulțumiți de aceste regulamente și au raportat efectuarea de progrese importante în aplicarea acestora. Din punctul de vedere al statelor membre și al grupurilor de interes private, nu există dificultăți majore nici pentru întreprinderi, nici pentru autorități. Aceștia sunt de părere, în mod unanim, că aceste regulamente au nevoie de unele ajustări, dar că nu este necesară o revizuire fundamentală. Regulamentele actuale răspund provocării privind garantarea primirii de către consumatori a celei mai înalte calități și siguranțe posibile în ceea ce privește igiena produselor și privind îndeplinirea flexibilă a nevoilor întreprinderilor și, în special, ale întreprinderilor foarte mici.

În conformitate cu proverbul „Dacă încetezi să aduci îmbunătățiri, încetezi să fii performant”, problemele identificate în cadrul procesului de elaborare a raportului, astfel cum a menționat deja dl Schnellhardt, trebuie investigate pentru a determina cauza și, dacă este necesar, trebuie să se găsească soluții. Este, bineînțeles, necesar să continuăm urmărirea îndeaproape a punerii în aplicare a pachetului igienă, deoarece pentru unele state membre era prea devreme pentru a furniza o evaluare echilibrată și detaliată. Doar în momentul în care vom avea o evaluare cuprinzătoare în fața ochilor vom decide dacă trebuie făcute sau nu schimbări în regulamentele privind igiena produselor alimentare și, dacă va fi cazul, care ar trebui să fie schimbările respective.

Joaquín Almunia, membru al Comisiei. – Dnă președintă, mai întâi de toate, aș dori să le mulțumesc tuturor pentru contribuțiile domniilor lor la această discuție. Considerăm că raportul din luna iulie reprezintă un punct de plecare pentru discuția privind posibilele îmbunătățiri ale regulamentelor și, la momentul oportun, Comisia va examina necesitatea de a face schimbări legislative. Salutăm cu entuziasm contribuțiile deputaților; informațiile dumneavoastră sunt foarte utile pentru munca noastră în vederea pregătirii în timp util a noilor inițiative.

Suntem nerăbdători să continuăm colaborarea cu Parlamentul și, de asemenea, cu statele membre, cu părțile interesate, atât din sectorul public, cât și din cel privat, și sunt sigur că toți avem scopul comun de a obține cel mai ridicat nivel posibil de siguranță alimentară. Aceasta, cred eu, este cea mai importantă concluzie pe care o putem trage din discuția din această seară.

Președinte. – Dezbaterile au fost închise.

19. Acțiunea europeană privind victimele terorismului (dezbateri)

Președinte. – Următorul punct se referă la declarația Comisiei privind acțiunea europeană privind victimele terorismului.

Jacques Barrot, vicepreședinte al Comisiei. – (FR) Dnă președintă, ader la comentariile făcute de colegul meu, dl Almunia. Victimele terorismului sunt victimele atacurilor întreprinse împotriva valorilor democratice ale societăților noastre. Aceste victime, firește, ilustrează această tragedie umană care este terorismul. Avem datoria de a le sprijini, de a le recunoaște și de a le asista.

Comisia are un rol dublu în acest domeniu. În primul rând, de a-i sensibiliza pe cetățenii noștri față de suferințele victimelor terorismului, față de modul în care suferă și de a asigura o mai mare reprezentare a intereselor victimelor la nivel european. În al doilea rând, de a depune eforturi pentru a nu mai exista alte victime, pentru ca terorismul să înceteze. Aceasta este politica de prevenire a terorismului.

Din 2004, Comisia oferă asistență financiară unei serii de proiecte destinate să le ofere victimelor și familiilor lor ajutorul și sprijinul social și psihologic de care au nevoie. Aceste proiecte îndeplinesc obiectivul de sporire a solidarității cetățenilor europeni față de victimele terorismului. Doar pentru anul 2008, acestei inițiative i s-a alocat un buget de 2 200 000 EUR.

În plus față de aceste măsuri, din 2008, Comisia a organizat o rețea europeană de asociații ale victimelor terorismului. Scopul acestei rețele este de a încuraja cooperarea transnațională între asociațiile victimelor terorismului și de a furniza o mai mare protecție a intereselor victimelor la nivel european. Am dedicat acestei rețele un buget de 200 000 EUR.

Această rețea operează într-o serie de domenii: evaluează sprijinul și protecția oferită în prezent acestor victime și, de asemenea, promovează activitățile destinate diseminării celor mai bune practici. Activitățile identificate de această rețea constituie o bază foarte utilă pentru activitatea Comisiei.

În ultimul rând, într-un context în care protejarea cetățenilor trebuie să rămână în centrul politicilor noastre, Comisia speră să promoveze acțiunile destinate protejării victimelor. Aceasta intenționează să sprijine măsurile destinate încurajării victimelor terorismului de a-și împărtăși experiențele. Ideea, de fapt, este de a-i sensibiliza mai mult pe cetățenii europeni cu privire la realitatea terorismului, de a preveni terorismul. Nu trebuie uitat faptul că terorismul este deseori rezultatul unui fenomen de îndoctrinare și radicalizare.

Mai mult, cu aceste acțiuni, ar trebui să fie posibilă transmiterea unui mesaj de pace, care promovează valorile democratice. Astfel, Comisia intenționează să elaboreze o carte a drepturilor victimelor terorismului. Personal, mă alătur tuturor celor care și-au exprimat furia față de toate atacurile teroriste și sprijin eforturile noastre de a da dovadă de solidaritate față de victimele terorismului.

Dnă președintă, acum voi asculta discursurile diverșilor deputați din Parlamentul European și le voi răspunde cât mai complet posibil.

Teresa Jiménez-Becerril Barrio, în numele Grupului PPE. – (ES) Dnă președintă, dle comisar, aș dori să spun că majoritatea guvernelor și cetățenilor își aduc aminte de victimele atacurilor teroriste doar după un atac grav cum ar fi cele din Madrid, New York sau Londra. Odată ce valul de emoții a trecut, aceștia au tendința de a uita despre amenințarea teroristă și despre drepturile victimelor.

Cu toate acestea, astăzi, nu mai există nicio îndoială referitoare la angajamentul Uniunii Europene de a lupta împotriva terorismului. Așa cum ne-a comunicat comisarul Barrot, acest angajament s-a reflectat și în recent adoptatul Program de la Stockholm, care recunoaște curajul și demnitatea victimelor și necesitatea de a apăra drepturile acestora.

În ciuda acestui progres, lupta împotriva terorismului s-a bazat întotdeauna pe încredere și pe cooperare reciprocă între statele membre. Luând în considerare perspectiva oferită de Tratatul de la Lisabona, mă întreb dacă este o idee bună ca Uniunea Europeană să promoveze armonizarea legislațiilor statelor membre privind drepturile victimelor terorismului.

Adoptarea unei carte europene a drepturilor victimelor terorismului ar fi un mare pas înainte, care i-ar ajuta pe cei care luptă împotriva terorismului și ar fi o lovitură puternică pentru cei care-l apără. Curajul și demnitatea victimelor reprezintă cel mai mare eșec al terorismului și, prin urmare, cel mai mare triumf al democrației. Nu ar trebui să uităm că singura armă pe care o au victimele inocente împotriva terorismului este cuvântul lor și recunoașterea societății.

Prin urmare, nu ar trebui să uitați, doamnelor și domnilor, nici faptul că niciunul dintre noi nu este în afara pericolului de a deveni o victimă a terorismului. Prin urmare, întrebarea mea este: ar fi de acord Comisia cu adoptarea unei carte europene care să recunoască apărarea drepturilor victimelor terorismului și să promoveze aceste drepturi? Dacă da, ce măsuri ar lua noua Comisie pentru a înregistra progrese în ceea ce privește această cartă în noul său mandat?

Juan Fernando López Aguilar, în numele Grupului S&D. – (ES) Dnă președintă, dle comisar, vă mulțumesc pentru exprimarea sinceră a unui angajament care a devenit în sfârșit parte a politicii europene de la intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona. Acesta face obiectul legislației europene în care Parlamentul va juca și el un rol decisiv, un rol mai decisiv ca niciodată.

Acest lucru este confirmat prin adoptarea Programului de la Stockholm. Programul multianual al acestuia pentru perioada 2009-2014 include o referință expresă, necesară la demnitatea victimelor terorismului, la suferința provocată de această formă teribilă de crimă, la vulnerabilitatea acestora în special, dar și, mai presus de toate, la obligația de a le proteja.

Prin urmare, cred că merită să subliniem că, având în vedere faptul că în următoarea perioadă de șase luni urmează Președinția spaniolă și că determinarea guvernului și a societății spaniole de a lupta împotriva tuturor formelor de terorism este atât de consecventă și perseverentă, aceasta va fi cu siguranță o ocazie de a include această armonizare, acest program-cadru pentru protecția drepturilor victimelor terorismului în planul de acțiune. Deoarece este vorba despre un plan de legislație multianuală, elaborarea acestuia va fi responsabilitatea guvernului spaniol, care va trebui sprijinit ulterior de către președințiile belgiană și maghiară în ceea ce privește definirea legislației și punerea în aplicare a obiectivelor Programului de la Stockholm.

Prin urmare, cred că este timpul ca Parlamentul să confirme această determinare de a proteja victimele terorismului pentru a închide cercul luptei împotriva tuturor formelor de terorism și a stabili demnitatea de care au nevoie victimele terorismului. Este timpul să ne luăm angajamentul ca, în cadrul planului legislativ al Programului de la Stockholm și al planului de acțiune pentru definirea căruia va fi responsabilă Președinția spaniolă, protejarea victimelor terorismului să primească tratamentul pe care-l merită.

Izaskun Bilbao Barandica, în numele Grupului ALDE. – (ES) Dnă președintă, aș dori să spun că această inițiativă este în conformitate cu amendamentul prezentat de Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea între sexe și de mine însămi la Programul de la Stockholm, deoarece nu a fost inclus în acesta. Victimele tuturor tipurilor de terorism au nevoie de acesta, și mai mult, ne-o solicită nouă. Am învățat foarte multe despre demnitate, despre curajul public și despre suferință de la victimele cu care am lucrat în ultimii ani. Mărturiile lor mă motivează să militez pentru un standard european de îngrijire a victimelor terorismului din punct de vedere material, emoțional și juridic.

Am construit un discurs comun pe baza a patru piloni.

În primul rând, recunoașterea suferinței lor, protejarea lor și presupunerea faptului că victimele nu sunt doar acele persoane care sunt ucise sau rănite, ci și familiile lor, persoanele care sunt amenințate la fel ca și libertatea lor, care este libertatea tuturor.

În al doilea rând, repararea daunelor materiale provocate, cultivarea memoriei lor și munca pentru a ne asigura că se face dreptate.

În al treilea rând, umanizarea dezbaterii referitoare la victime, care sunt oameni care suferă și care trebuie protejați, apărați, recunoscuți, ajutați și sprijiniți. În politică trebuie să învățăm să ne punem în pielea lor.

În fine, depolitizarea dezbaterii. Trebuie să fim generoși pentru a ne asigura că nu facem din terorism un târg electoral.

În Europa s-au comis crime în numele religiei, al marxismului, al proprietății private, al mediului, al independenței unei regiuni sau al unității unui stat din care face parte. Au existat chiar și guverne implicate în acțiuni teroriste. Cu toate acestea, nu este vorba de o chestiune de principii. Totalitarismul și fanaticismulucid, transformarea valorilor fundamentale ale umanității ucide. Acestea sunt lucruri care duc la violență, dar schimbul liber de idei democratice nu o face. Dedic acest discurs tuturor victimelor terorismului.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Dnă președintă, Programul de la Stockholm conține următoarea referință, printre altele, în sprijinul victimelor terorismului: victimele terorismului au nevoie și de atenție specială, sprijin și recunoaștere socială.

Din punctul meu de vedere, Uniunea trebuie să se asigure că acestea primesc sprijin și să promoveze recunoașterea lor deplină din partea societății. Cei care au suferit de pe urma barbarismului terorismului ar trebui să fie un punct de referință etică pentru societățile noastre. Prin urmare, apărarea victimelor și a drepturilor lor trebuie să fie una dintre politicile prioritare ale Uniunii Europene.

Trebuie să menținem și să consolidăm fondurile pentru victimele terorismului cu resurse financiare adecvate, astfel cum a propus Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) în amendamentele înaintate pentru proiectul de buget pentru 2010 al Uniunii Europene.

Din acest motiv, fondurile de asistență au crescut cu 1 milion de euro, care va fi folosit pentru a finanța proiecte destinate sprijinirii victimelor terorismului și a familiilor lor în vederea recuperării, prin sprijin social sau psihologic oferit de organizații și de rețelele acestora. De asemenea, acesta va fi utilizat pentru a finanța proiecte destinate mobilizării opiniei publice împotriva tuturor formelor de terorism.

O parte din bani se va utiliza în special la îmbunătățirea asistenței juridice și consilierii victimelor și familiile lor.

Iată câteva informații legate de acest aspect, demonstrative: terorismul înseamnă victime. Fondurile totale alocate pentru pregătirea și prevenirea atacurilor teroriste va însuma anul viitor 21 420 000 EUR.

Ideea sugerată de dna Jiménez-Becerril Barrio de a crește mai mult vizibilitatea victimelor în Uniune ar trebui să aibă sprijinul necondiționat al acestei Camere. În primul rând, trebuie să ne echipăm cu instrumentele juridice necesare, începând cu o declarație scrisă și trecând apoi la o rezoluție scrisă, astfel încât să avem în final o declarație politică de sprijin din partea instituțiilor europene pentru victimele terorii. Aceasta îi va sensibiliza, de asemenea, pe cetățenii europeni cu privire la valoarea acelor victime.

Victimele ne provoacă sentimente de solidaritate, compasiune, recunoaștere, demnitate, sprijin durabil și comemorare, odată cu sentimentele de dispreț și dorință de dreptate față de teroriștii care au provocat atât de multă durere și moarte.

Ramón Jáuregui Atondo (S&D). – (ES) Dnă președintă, dle Barrot, nu este o coincidență faptul că au luat cuvântul o serie de deputați parlamentari spanioli. În Țara Bascilor, pe lângă suferința provocată de un atac terorist, victimele suferă frecvent din cauza disprețului sau a tăcerii post-eveniment. De aceea se formează o mișcare care încearcă să obțină recunoașterea victimelor, care cred că necesită o politică pentru victimele terorismului. Cu permisiunea dumneavoastră, aș dori să adaug la afirmațiile anterioare ale colegilor mei deputați în favoarea unei carte sau a unei abordări comune a acestei politici oferindu-vă un rezumat foarte scurt a zece aspecte pe care le consider aspecte-cheie în această privință.

În primul rând, politica victimelor necesită compasiune publică, recunoaștere și sprijin social pentru victime.

În al doilea rând, aceasta necesită o compensare rapidă și eficientă pentru daunele suferite.

În al treilea rând, aceasta necesită tratamentul egal al tuturor victimelor.

În al patrulea rând, aceasta necesită un consens politic și social în ceea ce privește măsurile care trebuie întreprinse pentru victimele terorismului.

În al cincilea rând, aceasta necesită o politică de discreditare a discursului social și politic al persoanelor violente.

În al șaselea rând, aceasta necesită pedepsirea exemplară a celor vinovați de terorism, cu acces la justiție rapid și eficient pentru victime.

În al șaptelea rând, aceasta necesită educarea și formarea împotriva violenței în rândul populației.

În al optulea rând, aceasta necesită o garanție pentru victime cu privire la faptul că atacurile suferite nu se vor repeta, lucru care se poate întâmpla, de asemenea.

În al nouălea rând, aceasta necesită să nu fie uitate politicile privind comemorarea victimelor.

În fine, aceasta necesită o politică de reconciliere socială pentru a vindeca rănile provocate de terorism.

Acestea sunt cele zece porunci pe care le propun pentru o politică comună pentru victimele terorismului.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Dnă președintă, atacurile din Madrid și Londra și atacurile recente din țara mea, Grecia, demonstrează extinderea problemei terorismului. Terorismul ne amenință modul de viață și libertatea. Acesta vizează nu doar victimele directe și familiile acestora, care sunt și ele direct afectate, dar și societatea ca întreg.

Programele pilot europene amintite, destinate victimelor atacurilor teroriste, sunt mostre pozitive în sensul alinării rănilor, dar mai sunt încă multe de făcut. Sprijinirea victimelor și familiilor lor nu reprezintă doar un imperativ moral. Este un imperativ pentru a le trimite teroriștilor un mesaj clar care să spună că noi nu uităm.

Nu uităm faptele dezgustătoare care ne pătează democrația și coeziunea. Nu uităm că victimele terorismului sunt deseori cetățeni inocenți care sunt răniți sau uciși în timp ce își văd de treburile lor zilnice. Nu uităm că în Europa care propovăduiește toleranța și democrația, actele de violență nu vor fi niciodată acceptate.

Magdi Cristiano Allam (PPE). – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, aș dori să-mi exprim sprijinul pentru propunerea dnei Jiménez-Becerril Barrio referitoare la o cartă europeană privind drepturile familiilor care sunt victime ale terorismului și să subliniez faptul că aceasta constituie o ocazie extraordinară pentru ca Europa să trimită un mesaj clar în legătură cu terorismul, având în vedere că lipsa acestui mesaj a dus la eșecul Procesului de la Barcelona în 2005, când șefii de stat sau de guvern ai țărilor euro-mediteraneene nu au reușit să ajungă la un consens. De asemenea, aș dori să subliniez astăzi faptul că acest lucru ne oferă o ocazie extraordinară de reînnoire, pe baze noi, a dialogului cu cealaltă parte a Mediteranei, începând cu o declarație clară privind conceptul care este piatra de temelie a umanității și a civilizației noastre, și anume caracterul sacru al vieții.

Diane Dodds (NI). – Dnă președintă, sunt recunoscătoare pentru sprijinul pe care îl acordați victimelor terorismului. Acesta lucru este atât corect, cât și adecvat și, bineînțeles, recunosc sprijinul Uniunii Europene pentru victimele din Irlanda de Nord prin intermediul programelor PEACE care au fost fondate acolo.

Comisia ar trebui să fie conștientă de faptul că Irlanda de Nord se confruntă încă o dată cu o amenințare teroristă sporită din partea dizidenților organizațiilor republicane. Acea amenințare a fost descrisă de Serviciile de poliție ale Irlandei de Nord drept „critică” și de Comisia internațională de monitorizare drept „foarte gravă”. În cursul celor mai recente atacuri brutale, au fost uciși doi soldați care urmau să plece în Afganistan, precum și un ofițer de poliție.

În cadrul finanțării sale inițiale pentru victimele terorismului, Comisia a identificat obiectivul cheie de mobilizare a opiniei publice împotriva terorismului în toate formele sale. Cu toate acestea, simt că odată cu tranziția către un program CIPS mai cuprinzător, acest obiectiv pare să se fi pierdut. Sunt recunoscătoare pentru activitatea propusă cu privire la Carta victimelor și aș îndemna ca aceasta să înceapă prin efectuarea distincției clare între victimele terorismului și autorii actelor de terorism.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Dnă președintă, în Austria nu am fost supuși, slavă Domnului, atacurilor teroriste timp de mulți ani. Cu toate acestea, Viena nu a scăpat întotdeauna neafectată.

Aș dori să adaug câteva cuvinte la remarcile făcute de dl Jáuregui Atondo. Pe de o parte, avem nevoie cu siguranță de o cartă a victimelor și de sprijinul pentru victimele terorismului. Cu toate acestea, în același timp, trebuie, ca măsură însoțitoare, să schimbăm mediul în care au loc violențe care duc la terorism. Din punctul meu de vedere, trebuie să începem cu educarea și informarea. În plus, această Cameră trebuie să respingă clar brutalizarea limbii. Solicităm în permanență toleranță în multe domenii. Cu toate acestea, există un domeniu în care nu trebuie să dăm dovadă de toleranță și acesta este cel al violenței.

Președinte. – Aceste discursuri sunt pline de demnitate și emoție, deoarece cred că ați vorbit în numele celor care nu mai pot lua azi cuvântul și vă mulțumesc în numele Președinției.

Jacques Barrot, vicepreședinte al Comisiei. – (FR) Dnă președintă, aveți dreptate să accentuați cât de încărcată emoțional este această dezbatere, și chiar acum, ne gândim la toate victimele. Acestea au fost lovite toate de terorism în mod complet nediscriminatoriu și injust.

La fel cum a afirmat dl López Aguilar, terorismul este o formă teribilă de crimă. Ce aș dori să vă comunic în primul rând este că Programul de la Stockholm a luat cu adevărat în considerare soarta victimelor. Trebuie, de fapt, să lansăm o politică europeană care ia în considerare într-o mai mare măsură victimele crimei organizate și ale terorismului.

Aș dori să-i comunic dnei Jiménez-Becerril Barrio că vom lua măsuri în vederea introducerii unei carte a drepturilor victimelor terorismului. Într-adevăr, v-ați exprimat foarte clar dorința cu privire la această cartă

și cred că ați procedat astfel, dnă López Aguilar, inspirându-vă din toate experiențele dureroase directe pe care le-ați avut.

Am analizat, și vom continua să analizăm, în 2010, toate lacunele care există astăzi în ceea ce privește protejarea victimelor terorismului în diverse state membre. Într-adevăr, aveți dreptate: într-un fel sau altul trebuie să reușim să ne armonizăm legislația privind terorismul, privind victimele terorismului. Europa trebuie să fie cu adevărat unită în combaterea terorismului.

Pe baza acestui studiu, vom vedea în ce fel putem armoniza și acumula toate măsurile pentru a îmbunătăți situația victimelor terorismului în Europa. Acesta va fi scopul planului de acțiune, și nu există îndoială că ne vom ocupa de această problemă a protejării victimelor luând în considerare afirmațiile din timpul acestei dezbateri, în special nevoia de a încerca, în primul rând, să-i sensibilizăm pe oameni la tragedia și la suferința victimelor, care sunt deseori tratate cu tăcere, dacă nu chiar cu dispreț.

Apoi, trebuie să ne asigurăm că acestea primesc compensații rapide. Ați insistat, pe bună dreptate, asupra compensării rapide pentru aceste acte complet nemeritate și nejustificate de suferință. De asemenea, ați menționat delegitimizarea dialogului, deoarece nu putem tolera un dialog care poate, într-un fel sau altul, da impresia că asasinarea unor persoane inocente, rănirea unor persoane inocente, poate fi un mod de a servi umanitatea.

Trebuie să fim extrem de fermi în ceea ce privește un astfel de limbaj, deoarece acesta neagă fiecare dintre valorile Uniunii Europene. În plus, trebuie să felicit Parlamentul European, dnă președintă, pentru suplimentarea cu 1 milion de euro pentru toate programele noastre de sprijinire a victimelor.

Încă o dată, sunt foarte încântat să-l am alături în seara aceasta pe dl Almunia, deoarece încurajăm amândoi cu adevărat Comisia să ia măsuri în această privință. Într-adevăr, Uniunea Europeană trebuie să se doteze cu o legislație exemplară privind protecția și asistența victimelor terorismului, ca parte a acestui Program multianual de la Stockholm.

Este tot ceea ce am dorit să vă comunic în răspuns la diversele dumneavoastră discursuri. Fiți siguri că acestea nu ne-au lăsat indiferenți nici pe mine, nici pe dl Almunia.

Președintă. – Pentru a ne asigura că nu trecem imediat la altă dezbatere, propun un minut de reculegere în memoria victimelor.

(Deputații s-au ridicat și au ținut un minut de reculegere)

Dezbaterea a fost închisă.

20. Apărarea principiului subsidiarității - Expunerea simbolurilor religioase și culturale în locuri publice (dezbateri)

Președintă. – Următorul punct este dezbaterea privind:

- întrebarea orală adresată Comisiei (B7-0238/2009) de Mario Borghezio, în numele Grupului Europa Libertății și Democrației, privind apărarea principiului subsidiarității (O-0152/2009);

- întrebarea orală adresată Comisiei (B7-0239/2009) de Antonio Cancian, Mario Mauro, Fiorello Provera, Elisabetta Gardini, Salvatore Iacolino, Crescenzo Rivellini, Sergio Paolo Frances Silvestris, Aldo Patriciello, Paolo Bartolozzi, Cristiana Muscardini, Mara Bizzotto, Barbara Matera, Lara Comi, Antonello Antinoro, Lorenzo Fontana, Roberta Angelilli, Amalia Sartori, Iva Zanicchi, Licia Ronzulli, Giovanni Collino, Marco Scurria, Giancarlo Scotta', Potito Salatto, Pablo Arias Echeverría, Raffaele Baldassarre, Pilar Ayuso, Luis de Grandes Pascual, Pilar del Castillo Vera, Santiago Fisas Aixela, Carmen Fraga Estévez, Salvador Garriga Polledo, Cristina Gutiérrez-Cortines, Esther Herranz García, Carlos José Iturgaiz Angulo, Veronica Lope Fontagné, Antonio López-Istúriz White, Gabriel Mato Adrover, Jaime Mayor Oreja, Pablo Zalba Bidegain, Salvatore Tatarella, Magdi Cristiano Allam, Mirosław Piotrowski and Konrad Szymański, privind expunerea simbolurilor religioase și culturale în locuri publice (O-0158/2009).

Mario Borghezio, autor. – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, poziția grupului pe care-l reprezint, Grupul Europa Libertății și Democrației, este foarte clară: prin această întrebare orală solicităm Comisiei să conteste punerea în aplicare a hotărârii împotriva crucifixelor din sălile de clasă, transmisă de Curtea Europeană a Drepturilor Omului de la Strasbourg care, aș sublinia, nu este o instituție europeană.

Din punctul nostru de vedere, această decizie, și doresc să fiu foarte clar, este o încălcare inacceptabilă a principiului subsidiarității. Acest principiu este pilonul Uniunii Europene, precum și o garanție a drepturilor popoarelor și ale statelor membre. Uniunea Europeană, astfel cum o percepem și o sprijinim, ar fi de neconceput fără sprijinul și motivarea principiului subsidiarității.

Voi începe cu o remarcă generală: evident că nimeni – să cercetăm mai întâi substanța acestei hotărâri – nu poate considera că înlăturarea cuiva și a ceva care există deja acolo este un act de democrație și de libertate, astfel cum au susținut anumite persoane, ci mai degrabă o acțiune a poliției gândirii, un act anti-democratic. Dacă un crucifix este agățat pe perete într-o școală și este dat jos, acel perete nu este un perete secular ci un perete gol, cu golul intenționat drept simbol confesional, un act de educație negativă, de cel mai rău tip posibil, care poate fi privit drept unul dintre numeroasele semne ale sinuciderii culturale și spirituale ale Vestului.

Hotărârea Curții de la Strasbourg presupune un concept de libertate religioasă care, dacă este dus la concluzia sa logică, ar merge până într-acolo încât să asigure, să impună un sentiment de predominanță asupra fiecărui cetățean, necesar traiului într-un mediu în conformitate cu opiniile Curții. Eu nu cred că aceasta este libertate religioasă: aceasta deformează adevăratul sens al libertății religioase; ne confruntăm cu un drept negativ sau mai degrabă cu dreptul de a fi liber de obligația de a îndeplini practici religioase. Nu trebuie să existe nicio neînțelegere atunci când vorbim de libertatea religioasă: nu vorbim sub nicio formă despre ceva vag.

Ne confruntăm cu ceva destul de diferit aici: expunerea unui crucifix nu reprezintă doar o chestiune de credință în cultura noastră, ci ceva mult mai important, ceva cu valoare universală. Simbolul crucii, simbolismul crucii transmite un mesaj care este universal în ceea ce privește sfera de acțiune; un mesaj, mai mult, de pace și fraternitate, astfel cum ne-a învățat René Guénon, marele metafizician, pentru a menționa doar un nume. Din punctul de vedere tradiționalist al acestor mari învățați ai culturii tradiționale, această valoare este extrem de clară dar, în același timp, este la fel de clară că odată cu această hotărâre ne confruntăm cu expresia unor opinii anti-tradiționale care îi încurajează pe toți să gândească la fel. Acest lucru este contrar adevăratului spirit al Uniunii Europene și asta este ceea ce ne uimește.

Este aproape ca și cum există intenția de a-i face pe oameni să abandoneze orice memento al valorilor și simbolurilor care exprimă verticalitate și spiritualitate. Lăsând deoparte faptele istorice, legătura cu o religie anume, acesta este, repet, un simbol universal. Uniunea Europeană, pe de altă parte, trebuie să protejeze dreptul popoarelor de a continua să utilizeze simboluri, începând cu simbolul crucii.

Europa trebuie să fie destul de îndrăzneță pentru a adopta o perspectivă meta-istorică asupra acestor aspecte fundamentale și pentru a-și relua rolul de leagăn și centru, inclusiv în sens spiritual. Aceasta trebuie să le redea popoarelor europene libertatea de a păstra și venera simbolurile identității lor, în conformitate cu un principiu cardinal al structurii juridice și politice a Uniunii Europene: principiul subsidiarității. Întreaga problemă se rezumă exact la acest aspect, la natura fundamentală a principiului subsidiarității.

În concluzie, această problemă ne permite să reflectăm asupra și să dezbatem o întrebare-cheie: ce înseamnă libertatea religioasă pentru Europa? Ei bine, aș dori să spun că exact hotărârea Curții de la Strasbourg încalcă cu cruzime dreptul fundamental la libertate religioasă și că aceasta dorește să împiedice un popor precum cel italian să-și păstreze simbolul crucii în sălile de clasă drept un memento indispensabil al rădăcinilor lor creștine.

Antonio Cancian, autor. – (IT) Dnă președintă, dle Comisar, doamnelor și domnilor, la 3 noiembrie 2009, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a aprobat o cerere a unui cetățean italo-finlandez care încerca să obțină eliminare crucifixelor din sălile de clasă. Episoade similare au avut loc în trecut în Spania, în Germania, în Franța și, de asemenea, în Italia unde, în 1988, consiliul de stat a stabilit că crucifixul nu este doar un simbol creștin, ci că are și o valoare nelegată de acea religie anume. Consiliul de stat italian, exprimându-și opinia din nou în 2006, a specificat faptul că principiul secularității statului nu poate ignora identitatea culturală și civilizația unui popor.

Cu întrebarea noastră, am dori să subliniem cel mai laic aspect al acestei chestiuni, nu în ultimul rând evidențiind faptul că următorul pas ar putea fi chiar aducerea în instanța Curții de la Strasbourg a simbolurilor catolice care fac parte din tradițiile comune ale statelor membre, precum și reprezentările artistice și culturale care se regăsesc în orașele noastre. Chiar și drapelul Uniunii Europene, creat pentru Consiliul Europei, a fost inspirat din iconografia Fecioarei Maria conform creatorului acestuia.

Hotărârea Curții Drepturilor Omului încearcă să impună de sus – ce mai contează subsidiaritatea – un model secular cu care multe state membre nu se pot identifica sau, și mai grav, care încearcă să ne conducă spre

nihilism: iată peretele gol pe care tocmai l-a menționat dl Borghezio. Hotărârea pune sub semnul întrebării chiar propria noastră identitate, valorile noastre europene de pace, iubire și armonie civilă, de egalitate și libertate, și, prin urmare, hotărârea subminează libertatea și drepturile egale.

Instituțiile UE sunt campioanele prerogativelor libertății. Expunerea simbolurilor religioase și culturale, în care se recunoaște un popor, reprezintă o expresie a libertății de gândire – iar premiul Saharov va fi acordat chiar în această Cameră mâine – și ar trebui protejată ca atare de către instituțiile comunitare și de către organizațiile internaționale fondate pe baza principiilor democratice.

Jacques Barrot, *vicepreședinte al Comisiei*. – (FR) Dnă președintă, aș fi fost prea fericit să-l fi ascultat pe dl Mauro, dar domnia sa va putea lua cuvântul după mine.

Mă simt obligat să ader la o serie de norme de drept. Comisia este foarte dedicată libertății de gândire, de conștiință și de religie, astfel cum prevede articolul 9 al Convenției europene a drepturilor omului și articolul 10 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Cu toate acestea, este adevărat că Comisia poate acționa doar în contextul aplicării legislației comunitare. Adevărul este că, în cadrul UE, dispozițiile din legislațiile naționale cu privire la prezența simbolurilor religioase în clădiri publice țin de ordinea juridică internă a statelor membre.

Principiul subsidiarității se va aplica în contextul Uniunii. Este adevărat că acest principiu al subsidiarității nu se aplică punerii în aplicare a hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului, curtea internațională responsabilă cu aplicarea Convenției europene a drepturilor omului. Este adevărat că responsabilitatea pentru punerea în aplicare a hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului îi revine Consiliului Europei. De asemenea, este adevărat că punerea în aplicare a hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului este obligatorie pentru toate statele care fac parte din Convenția europeană a drepturilor omului, iar Italia, ca orice altă parte implicată în acest caz, are dreptul, conform articolului 43 din Convenție, să solicite transferul procedurilor către Marea Cameră în decurs de trei luni de la data hotărârii. Conform informațiilor pe care le deținem – informații pe care le-am citit în presă – statul italian își utilizează dreptul de apel înaintea Marii Camere.

Acestea sunt punctele pe care vroiam să le clarific. În ceea ce privește, repet, legislația Uniunii Europene, în acest caz ne confruntăm cu sistemul juridic intern al statelor membre. Acestea fiind spuse, nu pot răspunde în numele Consiliului Europei sau al Curții Europene a Drepturilor Omului, care au emis o hotărâre care, înțeleg foarte bine, poate ridica o serie de probleme în Parlament.

Acestea sunt afirmațiile mele oneste, dar o să ascult cu atenție discursurile care urmează.

Mario Mauro, *în numele Grupului PPE*. – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, aș dori și eu să-i mulțumesc dlui comisar pentru claritatea sa în gândire, care redă statelor membre, în mod efectiv, puterea de reglementare în acest domeniu.

Trebuie să spun că sunt convins, mai mult decât mulți alții, de necesitatea caracterului secular al instituțiilor noastre și la fel de convins că religia nu este soluția niciunei probleme politice. În același timp, nu putem rezolva problemele politice purtând un război împotriva religiilor.

Exact din acest motiv îmi voi explica raționamentul cu ajutorul unui paradox: ce s-ar întâmpla dacă am aplica hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului, adică, dacă în același timp am aplica raționamentul care ne obligă să eliminăm crucifixe din sălile de clasă italiene, în cazul tuturor locurilor unde sunt expuse crucifixe, din motive de interes public? Ce ar trebui făcut în legătură cu acest drapel, drapelul Suediei, și ce ar trebui făcut în legătură cu acest drapel, drapelul Finlandei și drapelul Republicii Slovace și drapelul Maltei și drapelul Danemarcei și drapelul Greciei și drapelul Regatului Unit care are trei cruci, nici mai mult nici mai puțin?

Deoarece, doamnelor și domnilor, motivul pentru care aceste cruci apar pe drapelele respective nu este diferit de motivul pentru care în sălile de clasă italiene sunt expuse crucifixe și nu este vorba de un motiv religios, ci mai degrabă de unul cultural și tradițional. Prin urmare, să lăsăm statele membre să hotărască, de la caz la caz, adecvarea soluțiilor în conformitate cu sensibilitatea poporului lor, în conformitate cu libertatea lor religioasă și natura laică a instituțiilor lor.

Aceasta este tot ceea ce dorim și procedăm astfel deoarece, mai presus și dincolo de orice altceva, nu este conceptul abstract al legislației care trebuie menținut, ci adevărul personal individual și dorința de infinit.

Juan Fernando López Aguilar, în numele Grupului S&D. – (ES) Dnă președintă, în calitate de avocat și deputat în Parlamentul European, sunt sigur că sunt foarte mulți cetățeni care ne urmăresc dezbaterile și care îmi împărtășesc sentimentul că suntem angajați într-o dezbateră căreia îi lipsește focalizarea. Prin urmare, vom încerca să clarificăm câteva lucruri.

În primul rând, vorbim despre o hotărâre a Curții Europene a Drepturilor Omului, care nu este o instituție a Uniunii Europene ci mai degrabă o curte – care face parte dintr-un cerc concentric al Uniunii Europene, dar este separată – care este angajată în ceea ce privește statul de drept, democrația reprezentativă și drepturile omului.

În al doilea rând, vorbim despre o rezoluție juridică și nicio rezoluție a Parlamentului nu poate revoca sau modifica o rezoluție dictată de o curte de justiție.

În al treilea rând, hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului are un respect deosebit pentru libertate religioasă și corolarul acesteia, și anume pluralismul religios. Libertatea religioasă face parte din tradițiile noastre constituționale comune și din legislația constituțională a statelor membre și, de asemenea, este un drept fundamental protejat de Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Prin urmare, hotărârea oferă motive, cu o bază juridică solidă, pentru apărarea libertății religioase. Nu o neagă sub nicio formă. Mai mult, acest lucru este făcut în mod unanim, de o curte prestigioasă, care a influențat formarea culturii drepturilor omului timp de aproape șaiszeci de ani.

În fine, cu toate acestea, și acest lucru este important, trebuie să ne aducem aminte că nicio hotărâre a Curții Europene a Drepturilor Omului nu înseamnă că legislația oricărui stat membru semnat al Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului trebuie modificată, deoarece hotărârea recunoaște un drept ca răspuns la o încălcare într-un caz specific.

Și doar pe această bază revine statelor membre competența de a lua decizii adecvate referitoare la modificarea legislației sau a politicilor, care ar putea să se inspire din doctrina Curții Europene a Drepturilor Omului, dar în nicio împrejurare nu sunt obligate sau forțate să procedeze astfel de nicio hotărâre a Curții Europene a Drepturilor Omului.

Prin urmare, nu există motive de îngrijorare pentru niciun stat membru. Niciunul dintre ele nu este obligat să-și modifice legislația sau politicile publice ca urmare a unei hotărâri anume a Curții Europene a Drepturilor Omului. Prin urmare, nici Italia, nici altă țară, nu are motive să adopte norme generale ca urmare a acestei hotărâri.

În cele din urmă, s-a invocat subsidiaritatea. Trebuie să spunem că subsidiaritatea este o normă a legislației europene care nu se aplică în acest caz, deoarece conceptul și aplicările sale nu au nimic de-a face cu acest caz.

Cred chiar că ar putea fi invocată o reglementare de drept european care să permită amânarea unui vot dacă există îndoieli referitoare la relevanța acelui vot care nu are nimic de-a face cu activitățile Parlamentului European, ceea ce, din punctul meu de vedere, este cazul aici.

Prin urmare, cred că deși această dezbateră este legitimă, îi lipsește în mod sigur focalizarea și nu necesită o pronunțare urgentă și chiar cu atât mai puțin un protest sau o revocare a unei hotărâri care a fost emisă de o curte de justiție care nu este o instituție europeană.

Sophia in 't Veld, în numele Grupului ALDE. – Dnă președintă, titlul oarecum înșelător al dezbaterii de astăzi include cuvântul „subsidiaritate”. Subsidiaritatea, astfel cum o înțeleg eu, înseamnă luarea de decizii la nivelul cel mai apropiat de cetățean și acel nivel este cetățeanul – cetățeanul individual. Afirmările dumneavoastră din aceste rezoluții sunt că drepturile unui stat național se găsesc deasupra drepturilor cetățenilor individuali. Este de datoria noastră în această Cameră să protejăm drepturile cetățenilor, nu drepturile statelor.

În al doilea rând, dacă considerăm – așa cum susțineți dumneavoastră – că aceasta nu este o problemă pentru Uniunea Europeană, aș dori să înțeleg de ce aceste chestiuni sunt incluse în criteriile de la Copenhaga și de ce le solicităm țărilor candidate să respecte separarea dintre biserică și stat atunci când nu putem solicita acest lucru propriilor noastre state membre.

În al treilea rând, dragi colegi, dacă afirmați că Parlamentul European nu deține competența de a discuta aceste chestiuni, mă întreb de ce avem competența de a discuta despre chestiuni cum ar fi forma castraveților dar nu despre drepturile fundamentale ale cetățenilor noștri.

În ceea ce privește Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și hotărârea Curții, suntem la două săptămâni de la intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, care solicită ca UE să subscrie la Convenția drepturilor omului. Nu ar fi de neînțeles dacă, în același timp, am refuza să acceptăm autoritatea Curții de la Strasbourg? Nu putem explica acest lucru cetățenilor noștri.

În al doilea rând, cred că – și acest lucru a mai fost afirmat de dl López înaintea – politicienii nu trebuie să se implice în deciziile Curții. Să-i lăsăm pe judecători să-și facă treaba. Putem avea o opinie – ne poate plăcea sau nu decizia – dar nu ar trebui să intervenim în activitatea acestora. Grupul meu, Grupul ALDE – liberalii europeni – este campionul unei Europe care este pentru toți cetățenii. ALDE crede într-o Europă a diversității, unde fiecare are dreptul la propria sa conștiință, propria sa religie și chiar la eliberarea de religie.

Acum voi încheia. Statele – nu curțile, statele – trebuie să asigure un mediu în care toți cetățenii pot trăi liber, conform propriei lor conștiințe. Aceștia ar trebui protejați de către stat și cred că situația este foarte gravă dacă aceștia simt nevoia să se prezinte în instanță pentru a se apăra de state. Dragi colegi, respingeți rezoluțiile PPE și ECR.

Mirosław Piotrowski, în numele Grupului ECR. – (PL) Dnă președintă, având în vedere faptul istoric că părinții fondatori ai Uniunii Europene au fost creștin-democrați: Konrad Adenauer, Alcide De Gasperi, Robert Schuman și Jean Monnet, care și-au fondat construcția pe valori și simboluri creștine, vă reamintesc că drapelul adoptat de Uniunea Europeană, care înfățișează un cerc de 12 stele aurii pe un fundal albastru și care atârna în spatele dumneavoastră, dnă președintă, se referă la cele 12 stele de deasupra capului Sfintei Fecioare Maria – Revelația Sfântului Ioan, capitoul 12.

La jumătate de secol după aceasta, merită să ne întrebăm dacă filozofia părinților fondatori este încă relevantă. În contextul hotărârii scandalose a Curții Europene a Drepturilor Omului, care a dispus înlăturarea crucilor din sălile de clasă italiene, ar trebui să fie declarat în mod emfatic faptul că niciun grup de judecători numit de politicieni, nici măcar Consiliul Europei, nu poate dispune eliminarea crucilor, care au o semnificație universală și religioasă. Acest verdict calcă în picioare libertatea de religie și patrimoniul cultural al Europei.

În această privință, aș dori să-l întreb pe comisar: nu credeți că un atac al simbolurilor creștine reprezintă și distrugerea bazei Uniunii Europene? Nu ați putea începe, în numele Comisiei, o dezbatere privind rolul și semnificația simbolurilor creștine în Uniunea Europeană?

Manfred Weber (PPE). – (DE) Dnă președintă, sunt recunoscător pentru șansa de a ține această dezbatere. Dl López Aguilar s-a referit la faptul că, în opinia dumnealui, în calitate de avocat, nu suntem noi responsabili. Eu nu iau cuvântul în calitate de avocat, ci în calitate de politician. Milioane de oameni din Europa sunt afectați de această hotărâre a judecătorilor din Strasbourg. De aceea este un lucru bun faptul că o discutăm aici.

Relația dintre biserică și stat în Europa a fost întotdeauna disputată și a condus la conflicte sângeroase. Este corect și adecvat faptul că Uniunea Europeană a reușit să separe statul de religie. Acesta este un lucru bun. Cu toate acestea, avem o gamă largă de modele diferite în Europa. Franța este clar un stat non-religios, în timp ce în Marea Britanie, șeful de stat, Regina, este și conducătorul bisericii. Avem modele diferite referitoare la modul în care s-a dezvoltat relația dintre biserică și stat. Din acest motiv, cred că este un lucru bun faptul că apelăm la subsidiaritate în acest domeniu și că fiecare țară poate să procedeze în modul său propriu.

Aș dori chiar ca lucrurile să meargă mai departe. Nu doresc să vorbesc despre subsidiaritate, ci despre problema elementară că, din punctul meu de vedere, valorile europene de solidaritate, subsidiaritate și libertate sunt de neconceput fără un fundament în creștinism și în înțelegerea iudeo-creștină a religiei. De ce nu se regăsesc aceste valori în China sau în Orientul Mijlociu? Acest lucru se întâmplă deoarece ele se bazează pe cultura și pe religiile noastre. Este posibil să menționăm acest lucru fără a forța pe cineva să accepte aceeași credință. Suntem mândri de libertatea noastră religioasă.

Există libertate religioasă în sensul că pot decide să fiu ateu. Acest lucru este acceptabil și legitim și am luptat pentru el. Cu toate acestea, există și dreptul de a fi credincios. În regiunea mea, unde trăiesc mai mult de un milion de oameni, peste 80 % dintre ei sunt catolici. La fel cum și ateii le solicită celorlalți toleranță, în același fel și catolicii care sunt în proporție de peste 80 % din populație le solicită necredincioșilor să fie toleranți cu credința lor. Aceștia doresc să-și poată arăta credința în public, să o reprezinte și să aibă simboluri creștine acceptate de către minoritate în această societate majoritară. Acest lucru este legitim și în sensul libertății religioase.

Oricine solicită toleranță trebuie să dea dovadă de toleranță față de cei care sunt creștini.

Joanna Senyszyn (S&D). – (PL) Dnă președintă, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a hotărât corect cu privire la faptul că agățarea crucifixelor în sălile de clasă încalcă libertatea religioasă a elevilor și dreptul părinților de a-și crește copiii în conformitate cu propriile lor convingeri. Judecătorii au decis în mod unanim că o cruce într-o școală încalcă Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului.

Decizia este simplă, clară și inteligibilă pentru toată lumea. De aceea a provocat o astfel de furie și agresivitate printre preoți și politicienii de dreapta. Aceștia pretind că nu înțeleg și solicită explicații din partea Comisiei și ca Parlamentul să adopte o poziție oficială. Acest lucru nu este legal. Instituțiile UE nu au competența de a evalua hotărârea respectivă sau oricare alta, de altfel. Să nu uităm că există o divizare tripartită a puterii și că Curtea este un organism al Consiliului Europei și nu al Uniunii Europene.

Voi răspunde celor care adresat întrebări, de vreme ce au astfel de îndoieli: hotărârea referitoare la cruce nu încalcă principiul subsidiarității. Chiar din contră, aceasta ajută la respectarea legii în cazul acelor state europene care au uitat că în cadrul constituției lor există o prevedere, dacă nu referitoare la separarea dintre biserică și stat, atunci cel puțin la neutralitatea perspectivei asupra lumii. Hotărârea Curții ajută autoritățile și curțile naționale, care sunt supuse bisericii, să conștientizeze drepturile fundamentale ale cetățenilor care sunt încălcate drept urmare a clericalizării vieții sociale. Cetățenii statelor bisericești nu-și pot apăra drepturile în fața curților naționale. Este un lucru bun faptul că aceștia pot apela la Curtea Drepturilor Omului și obține dreptate.

Hotărârea respectă identitatea națională a statelor membre și ar trebui pusă în aplicare. Aceasta nu vizează o interdicție privind expunerea simbolurilor religioase în public, ci doar într-un sector foarte mic al spațiului public, în școlile de stat. Nimeni nu solicită eliminarea crucilor din biserici, piețe sau drapele, astfel cum a afirmat în grabă un coleg deputat.

Nu este vorba de o interferență în relațiile dintre stat și biserică, ci doar de apărarea cetățenilor ale căror drepturi sunt încălcate. Și în țara mea promovarea clericalizării restricționează drepturile fundamentale ale polonezilor. Nu îmi pot imagina faptul că Parlamentul European și Comisia i-ar împiedica pe concetățenii mei polonezi să-și urmărească drepturile în fața Curții de la Strasbourg. O poziție critică a Comisiei și a Parlamentului cu privire la această hotărâre ar reprezenta o interferență neautorizată și, în plus, ne-ar expune ridicolului. Trebuie să vă avertizez de acest lucru.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, decizia Curții Europene a Drepturilor Omului i-a supărat nu doar pe credincioși, ci și pe toți cei care, timp de secole, au privit crucifixul drept un semn al speranței și al solidarității, ceva ce oferea alinare și eliberare de frică și durere.

Sperăm că decizia respectivă va fi modificată de Marea Cameră întrucât este în mod clar irațională. Ar trebui să desființăm chiar și numele Crucii Roșii? Ar trebui să eliminăm crucifixe uriașe de pe vârfurile munților care străjuiesc orașele și văile? Îi va fi interzis Reginei Angliei, astfel cum s-a menționat deja, să fie conducătorul Bisericii Anglicane?

Totuși, cazul invită la o reflecție foarte importantă dintr-un punct de vedere civil și politic: sunt drepturile omului pur și simplu drepturile indivizilor, ca părți izolate într-un mediu social, sau este dreptul de a exprima o formă specifică de pietate și un drept al popoarelor? Tradiția, istoria, inteligența și arta nu contează cu nimic când, timp de milenii, au caracterizat identitatea unui popor?

Mai mult, întrebarea vizează în mod corect relația dintre subsidiaritate și drepturile omului și observ că acestea din urmă, în afară de anumite principii fundamentale care trebuie considerate universale și irefutabile, pot fi interpretate în diverse moduri, iar drepturile omului pot fi în contradicție unele cu altele. De ce ar trebui să i se nege un drept statului, prin intermediul legislației sale, de a rezolva aceste conflicte și a interpreta și a pune în aplicare drepturile omului conform opiniilor etice ale cetățenilor săi? Prin urmare, problema depășește problema crucifixelor.

În alte ocazii, Curtea Europeană a recunoscut, în ceea ce privește dreptul la viață, competența exclusivă a statelor de a decide asupra celor mai controversate chestiuni, cum ar fi reglementarea avorturilor și a eutanasierii. Acum, Tratatul de la Lisabona impune aderarea la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și în consecință, în calitate de Uniune Europeană, respectarea deciziilor Curții Europene a Drepturilor Omului.

Prin urmare, ar trebui să ne gândim la direcția nouă și diferită pe care o adoptă în prezent Curtea. Ar fi o problemă gravă dacă o competență supranațională, în special dacă este exercitată de un număr limitat de persoane și nu ca expresie a voinței poporului, ar deveni opresivă și înjositoare, insensibilă la sentimentele

și emoțiile oamenilor și, prin urmare, opusă în fond libertății. De aceea sper că rezoluția prezentată de Partidul Popular European (Creștin-Democrat) va fi adoptată cu voturile unui număr mare de deputați.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Istoria Europei, statele sale individuale și, prin urmare, și UE sunt, indiferent dacă vă place sau nu, legate strâns de moștenirea creștină. În consecință, chiar și constituțiile multor state conțin referințe la tradițiile creștine. Chiar și Tratatul privind Uniunea Europeană se inspiră, în preambulul său, *inter alia*, din patrimoniul religios al Europei, din care s-au dezvoltat valori universale.

Astăzi, drepturile fundamentale din UE sunt garantate în Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene și în Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale dar, mai presus de toate, acestea derivă din tradițiile constituționale comune statelor membre, care s-au dezvoltat de-a lungul secolelor. Prin urmare, cred că UE trebuie să respecte pe deplin istoria, cultura și tradițiile naționale și să refuze cu fermitate să penalizeze statele membre care își apără dreptul la propriul caracter și propria înfățișare, inclusiv patrimoniul creștin și simbolurile creștine. În concluzie, aș dori să adaug pur și simplu că nici Carta, nici Convenția europeană nu sporesc competențele Uniunii.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Dnă președintă, aș dori să încep prin rugămintea de a împrumuta câteva cuvinte pe care o să le adresez ca proprii. Crucifixul nu este un semn al impunerii. Este un simbol care reprezintă valori pozitive, care fac parte din istoria noastră, din cultura noastră și dintr-o societate care datează de acum mai mult de 2000 de ani. Nu putem pretinde că protejăm drepturile fundamentale negând chiar valorile care le-au creat.

Democrația lucrează prin libertate și respect, facilitând exercitarea drepturilor, nu prin impunere sau limitare. Da, desigur, principiul subsidiarității trebuie respectat și recunoscut de către toate instituțiile, organizațiile și curțile europene, în special libertatea, fie că este vorba de libertatea de opinie sau libertatea credinței.

Autoritatea statelor membre de a expune simboluri religioase în locuri publice drept simboluri care reprezintă tradițiile și identitatea cetățenilor lor nu ar trebui să fie și nici nu poate să fie încălcată. Libertatea reprezintă un element esențial al societății noastre și pilonul de bază în jurul căruia este construit spațiul unic de libertate, securitate și justiției. Dacă ar fi să fie limitate sau cenzurate, chiar fundamentele Uniunii Europene s-ar prăbuși.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Dnă președintă, și eu consider că Curtea greșeste când consideră că a avea un crucifix în sălile de clasă este echivalent cu lipsa de respect pentru religia altor persoane. Problema pe care o dezbatem astăzi este o problemă mai degrabă socială decât juridică. Firește, trebuie să ne supunem principiului subsidiarității. Prezența simbolurilor religioase nu este un semn de discriminare sau de constrângere religioasă. Este rezultatul tradiției și istoriei fiecărei țări și deseori a constituției sale, astfel cum este cazul țării mele, Grecia.

În Grecia, avem în sălile de clasă icoane religioase, nu pentru a impune o anumită religie elevilor, ci datorită faptului că fac parte din tradiția noastră și sunt direct legate de valorile și structurile societății noastre, direct legate de patru secole de persecuție și opresiune religioasă din partea Imperiului otoman.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Aș dori să răspund pe scurt la trei puncte. În această seară, la închiderea anului și în ajun de Crăciun, înaintea miezului nopții într-o zi de marți, la aproape șaiszeci de ani de la fondarea Uniunii Europene, încă discutăm unul dintre pilonii integrării europene. Discutăm principiul subsidiarității.

În al doilea rând, întrebarea dlui Borghezio se referă la decizia Curții Europene de la Strasbourg și anume că prezența crucilor în școlile italiene reprezintă o încălcare a Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului. Această decizie a provocat temeri în multe state. Parlamentul slovac a adoptat săptămâna trecută o rezoluție în care declara că această decizie este în conflict cu patrimoniul cultural și cu istoria creștină a Europei.

Și în cele din urmă, nu m-am simțit pe deplin în largul meu în timpul lecturii proiectului de rezoluție comună asupra căruia vom vota joi. Sunt dezamăgită că ne lipsește curajul de a include într-o rezoluție care vorbește despre subsidiaritate acele puncte din Tratatul de la Lisabona care sunt direct legate de programul care a fost adoptat.

Magdi Cristiano Allam (PPE). – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, dacă considerăm că aici nu se află aproape nimeni acum să vorbească despre problema crucifixelor, datorită faptului că pentru a discuta despre crucifixe trebuie să invocăm aspectul subsidiarității, singura concluzie logică este că ne găsim într-o Europă căreia îi este rușine de adevărul istoric al propriilor sale rădăcini iudeo-creștine și de adevărul istoric al creștinismului care, așa cum a spus Goethe, este limba comună a Europei.

În cadrul Parlamentului European există 23 de limbi oficiale, ceea ce demonstrează că nimic nu unifică Europa mai mult decât creștinismul. Aș dori să-i adresez dlui Barrot o întrebare: de ce, după un referendum al cetățenilor din Elveția care au spus „nu” minaretelor, Comisia Europeană, Uniunea Europeană, Organizația Națiunilor Unite, Liga Arabă și Organizația Conferinței Islamice s-au aliat toate pentru a condamna rezultatul acelui referendum – chiar dacă Elveția nu este membră a Uniunii Europene – dar totuși astăzi, vorbiți despre o poziție neutră referitor la o întrebare care ne vizează rădăcinile, identitatea și sufletul?

Csaba Sógor (PPE). – (HU) În calitate de cleric protestant, ale cărui tradiții sunt legate de steaua în opt colțuri și nu cruce drept cel mai important simbol, permiteți-mi să aduc o contribuție scurtă la această dezbatere. De fapt, provin dintr-o circumscripție electorală în care 99 % din electorat este reprezentat de catolici. Cei patru copii ai mei merg la școală alături de copiii catolici. Crucea nu ne deranjează. Aș dori să fac o distincție aici – dacă mi se permite, referitor la un punct tehnic – între crucifix și cruce. Trebuie să fim conștienți că, chiar dacă nu mă deranjează personal, există oameni pe care îi deranjează crucea sau crucifixul deoarece acestea le aduc aminte de inchiziție.

Consider că este valabil în acele țări în care practica s-a dezvoltat datorită tradiției catolice de a avea în școli o cruce, în special în școlile religioase. Cu toate acestea, Parlamentul nu ar trebui să discute aceste chestiuni, ci mai degrabă sărăcia, criza economică sau modul în care Europa de Est ne va ajunge din urmă. Dezbaterea pe care o purtăm este o dezbatere neproductivă. Trebuie să cercetăm pentru a vedea cine a protestat în cea școală italiană și de ce. Ar fi trebuit să fi examinat acest caz unic mai degrabă decât să discutăm aici o problemă care aparține deja de trecut.

Doresc, firește, să subliniez încă o dată faptul că nu am nimic împotriva crucii întrucât eu trăiesc zilnic privind crucea, fapt care nu mă deranjează. Trebuie să creăm condițiile adecvate de trai în Italia sau în România astfel încât să nu devină un subiect de dezbatere.

Diane Dodds (NI). – Dnă președintă, în ultimii ani, am fost martori la campania continuă de suprimare a libertății de exprimare religioasă. Asistentele creștine au fost mustrate pentru a se fi oferit să se roage cu pacienții și, chiar astăzi, Lillian Ladele, o grefieră creștină căreia i s-a spus că dacă nu încheie parteneriate civile se va confrunta cu concedierea, a pierdut cazul bazat pe discriminare religioasă pe care l-a prezentat în fața Curții de Apel din Regatul Unit.

Legislația privind egalitatea nu a reușit să-i protejeze pe creștini, ba din contră. Acum două săptămâni s-a votat în Camera Comunelor un amendament la Legea privind egalitatea pentru a proteja libertatea religioasă a bisericilor, în mijlocul acuzațiilor de interferență din partea Comisiei UE. Comisia, în avizul ei motivat, a susținut că Regatul Unit trebuie să limiteze protejarea libertății religioase în cadrul legislației sale privind ocuparea forței de muncă. Eu spun: să-i fie rușine Comisiei. Trebuie să existe o recunoaștere a faptului că oamenii cred și au dreptul de a-și exprima acea credință. Creștinii trebuie să fie protejați și nu pedepsiți, de lege.

Jacques Barrot, vicepreședinte al Comisiei. – (FR) Dnă președintă, țara cu care sunt cel mai familiarizat a fost martora unor confruntări dure privind aceste subiecte și aș dori foarte simplu, dar la un nivel personal, să-mi exprim dorința ca politica Parlamentului European să rămână una de toleranță și de respect reciproc.

Există, într-adevăr, familii care doresc să urmeze o tradiție creștină. Există familii care pun sub semnul întrebării acea tradiție. Această diversitate religioasă și culturală este cea care ne definește, cea care definește Europa. Cred că trebuie să rămânem foarte prudenți atunci când ne confruntăm cu o problemă ca aceasta. Îmi iau libertatea de a spune acest lucru simplu deoarece și eu am suferit, în țara care îmi este cea mai familiară, din cauza extremelor de ambele părți.

Acestea fiind spuse, eu sunt avocat și sincer, nu văd cum această dezbatere se poate ține aici, când ar fi trebuit să fie ținută în cadrul Adunării Parlamentare a Consiliului Europei și în parlamentele noastre naționale. Acolo cred eu că ar trebui să aibă loc această dezbatere. Mai mult, suntem obligați – eu sunt obligat, în numele Comisiei – să spun că Comisia este cu siguranță dedicată respectării principiului libertății religioase și că ar fi obligată în mod evident să reacționeze împotriva oricărei forme de discriminare împotriva persoanelor care aparțin unei anumite religii.

Acestea fiind spuse, Comisia nu poate acționa în afara cadrului legal prevăzut de tratate. Mai mult, aceasta nu poate interveni în calitate de gardian al tratatelor în legătură cu probleme care vizează un stat membru când acele probleme nu se referă la legislația comunitară. Sunt obligat să spun acest lucru, foarte simplu. Comisia poate doar observa diversele poziții care au fost exprimate în această Cameră, dar nu își poate exprima opinia cu privire la o problemă care nu intră sub incidența legislației comunitare. Încă o dată, aceste

probleme intră sub incidența sistemului legislativ intern al statelor membre. Aceasta este tot ceea ce pot să spun, în calitate de avocat.

Cu toate acestea, cred că această dezbatere este utilă și că a fost interesantă, firește, chiar dacă i-aș încuraja pur și simplu pe cei care au luat parte la această dezbatere să-și păstreze un simț necesar al proporției și să permită în schimb Consiliului Europei și Adunării Parlamentare a Consiliului Europei să dezbată în mod util interpretările care s-ar putea da unei Declarații europene a drepturilor omului. Sincer, cu toate acestea, în calitate de gardieni ai tratatelor, nu putem interveni într-o dezbatere care vizează în principal Consiliul Europei și Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

Îmi cer scuze pentru că nu vă pot oferi un răspuns mai bun în această seară, dar sunt obligat, cu toată onestitatea și în conformitate cu legislația, să răspund astfel. Cred sincer că vorbim despre probleme care sunt gestionate astăzi în Uniunea Europeană în cadrul sistemului legislativ intern al fiecărui stat membru.

Președinta. – Am primit șase propuneri de rezoluție⁽³⁾ depuse în conformitate cu articolul 115 alineatul (5) din Regulamentul de procedură.

Dezbaterea a fost închisă.

Votul va avea loc joi, 17 decembrie 2009.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Herbert Dorfmann (PPE), în scris. – (DE) Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului este expresia unei concepții laice agresive și oferă autoritate celor care doresc ca religia să dispară din domeniul public. Procedând astfel aceștia trec cu vederea peste faptul că continentul nostru nu poate exista fără creștinism. Creștinismul a definit Europa, poporul, cultura și arta sa, precum și modul său de gândire până într-atât încât continentul și-ar pierde identitatea dacă toate urmele creștinismului ar fi îndepărtate. Cu siguranță nu este vorba despre a pune sub semnul întrebării libertatea religioasă. Separarea bisericii de stat este un avantaj suprem al democrației noastre și aș dori să ne asigurăm că ambele își îndeplinesc sarcinile cu respect reciproc. Cu toate acestea, acest respect este exact miza. Biserica creștină nu trebuie să ceară tuturor să subscrie la credința sa, dar are dreptul să ceară să fie respectată de toți.

Martin Kastler (PPE), în scris. – (DE) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, ce înseamnă de fapt libertatea religioasă? Răspunsul este destul de simplu. Este libertatea de a practica religia. Libertatea religioasă nu înseamnă eliberarea de religie, ci libertatea de a avea o religie. Libertatea religioasă nu creează o societate fără religie, ci mai degrabă le oferă oamenilor dreptul de a-și practica religia în mod deschis în societate. Un crucifix într-o sală de clasă nu forțează pe nimeni să creadă sau să nu creadă. Prin urmare, acesta nu încalcă libertatea religioasă. Nici nu am auzit vreodată de un drept care să permită cuiva să nu se confrunte cu simboluri religioase. Dacă acesta ar fi cazul, de fapt, ar trebui să interzicem imediat toate crucile pe de pietrele funerare și toate clopotnițele bisericilor. Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului privind crucifixul este, prin urmare, nu doar un atac la adresa principiului subsidiarității, ci și o încălcare a însuși dreptului la libertate religioasă. Noi, Parlamentul European, nu putem și nu trebuie să acceptăm această hotărâre. Curtea Europeană a Drepturilor Omului ar trebui să facă dreptate și nu să devină o marionetă pentru interesele ideologice și anti-creștine. În caz contrar, va trebui să luăm serios în considerare dacă această Curte are vreun scop până la urmă.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE), în scris. – (PL) Din punctul meu de vedere, hotărârea Curții nu are nimic de-a face cu protejarea libertății religiei. Prezența unei cruci într-o sală de clasă nu exercită presiune, ea însăși, asupra perspectivei unei persoane și nu încalcă dreptul părinților de a-și crește copiii în conformitate cu propriile lor convingeri, la fel cum și acel drept nu este încălcat de hainele care atestă practicarea unei anumite religii. Înțelegerea și deschiderea reciprocă către ceilalți reprezintă fundamentul unei Europe comune, unite, alături de respectul pentru diferențele culturale dintre țări și rădăcinile și tradițiile națiunilor care formează Uniunea Europeană. Nu este un secret faptul că sursele identității noastre europene derivă direct din tradiția creștină. Prin urmare, pentru o majoritate netă de europeni, o cruce este un simbol religios și, în același timp, un simbol care reprezintă valorile acestora. Nu îmi imaginez că dialogul reciproc pe care-l purtăm între noi în fiecare zi ar trebui depozat de valorile pe care le avem. Nu-mi imaginez nici faptul că, în numele libertății religioase, ar trebui să fim obligați să negăm ceea ce este, pentru noi, un simbol important și sacru, indiferent dacă este o cruce, o stea a lui David sau o semilună. La fel cum nimeni nu are dreptul de

(3) Vă rugăm să consultați procesele-verbale.

a forța pe cineva să adere la o anumită religie sau sistem de valori, așa nimeni nu are dreptul să oblige pe cineva, în numele libertății, să îndepărteze simboluri care sunt importante pentru întreaga umanitate. Prin hotărârea sa, Curtea Drepturilor Omului nu menține, de fapt, libertatea religioasă, ci îi discriminează pe toți cei în a căror viață simbolurile credinței au o semnificație importantă.

21. Ordinea de zi a următoarei ședințe: a se vedea procesul-verbal

22. Ridicarea ședinței

(Ședința s-a încheiat la ora 23.45)